

**Universiteit onwaardig
De (on)rechtsstaat Curaçao**

Eerder verschenen van Miguel Goede bij Uitgeverij Eigen Boek:

Curaçao 3.0 (2013)

ISBN 978-94-6129-108-0

Caribbean 3.0 (2013 / Engels)

ISBN 978-94-6129-122-6

Mindset 3.0 (2014)

ISBN 978-94-6129-145-5

Utopia 2065 (2015 / Engels)

ISBN 978-94-6129-191-2

Dit is een uitgave van:

Uitgeverij Eigen Boek B.V. | Hoofddorp

www.uitgeverijeigenboek.nl

info@uitgeverijeigenboek.nl

© 2018 Dr. Miguel Goede, *Universiteit onwaardig - De (on)rechtsstaat Curaçao; Prohibí pa lubidá.*

1^e Druk januari 2018

Omslagontwerp: Cal Jag

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the prior written permission of the publisher.

ISBN 978-94-6129-202-5

NUR 740

Miguel Goede

Universiteit onwaardig

De (on)rechtsstaat Curaçao; Prohibí pa lubidá

*Voor Franklin Clemens Maria Goede
22 januari 1936 – 8 november 2016*

Inhoud

VOORWOORD	9
HOOFDSTUK 1	
De voorgeschiedenis 2005 - 2010	15
HOOFDSTUK 2	26
Benoeming, 19 juni 2010	26
HOOFDSTUK 3	
Mijn periode als Rector Magnificus, 19 juni 2010 – 25 augustus 2011	38
HOOFDSTUK 4	
Ontslag, april 2011 - 25 augustus 2011	50
HOOFDSTUK 5	
Kort geding, augustus 2011 – januari 2012	76
HOOFDSTUK 6	
Bodemprocedure Bonaire, februari 2012 – mei 2012	99
HOOFDSTUK 7	
Hoger beroep De Boer, juni 2012 – juni 2013	113
HOOFDSTUK 8	
Accountantskamer, Beslissing ex artikel 38 Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) van 25 mei 2012; augustus 2011 – mei 2012	132
HOOFDSTUK 9	
Beroep Hernández, november 2013	146
HOOFDSTUK 10	
LAR in eerste aanleg, 21 januari 2014	150
HOOFDSTUK 11	
LAR hoger beroep, maart 2014 – juni 2014	155

HOOFDSTUK 12	
Klacht tegen De Boer en Drop, 4 juni 2014 – januari 2015	172
HOOFDSTUK 13	
UoC begint civiele zaak tegen mij, augustus 2014 - juni 2015	194
HOOFDSTUK 14	
Hoger beroep civiele zaak mei 2016 – juli 2016	221
HOOFDSTUK 15	
Epiloog	272
HOOFDSTUK 16	
Methode en verantwoording	279
HOOFDSTUK 17	
Geraadpleegde bronnen	283
Andere bronnen	266
Krantenartikelen	289
Presentaties M. Goede	310

Voorwoord

Het is 7 mei 2016 wanneer ik beslis om dit boek te schrijven. Ik weet dan nog niet de datum waarop het laatste vonnis wordt gewezen: 26 juli 2016. Dit boek handelt over een periode van meer dan vijf jaar waarin ik procedeerde tegen de universiteit, omdat ik onrechtmatig ben ontslagen op 25 augustus 2011.

De eerste titel van dit boek was: "Reflecties", althans dat dacht ik op dat moment. De uiteindelijke titel werd: "Universiteit onwaardig; De (on)rechtsstaat Curaçao; Prohibí pa lubidá." Daarna heb ik titel "Recht en universiteit" overwogen, maar dat vond ik te suggestief en heb ik de vorige titel gehandhaafd.

"Prohibí pa lubidá" dat betekent: verboden te vergeten. Dat is een uitspraak gebruikt door Helmin Wiels, de op 5 mei 2013 vermoorde oprichter en leider van de politieke partij "Pueblo Soberano" (PS) en ook vaak gebruikt door Gerrit Schotte, de veroordeelde ex-eerste-minister-president van het nieuwe land Curaçao en leider en oprichter van politieke partij "Movimento Futuro Kòrsou" (MFK).

Ik denk er anders over. Ik denk dat vergeten soms goed is, maar wat betreft dit verhaal ben ik het helemaal met hen eens. Daarom heb ik het verhaal aan het papier toevertrouwd.

De maand mei is voor mij altijd een bijzondere maand en de vakantie is een belangrijke periode. Onze beide kinderen zijn op 1 en 2 mei jarig. "The University of Governance" is op 1 mei 2015 "gesticht."

Op 16 mei 2016 begon ik als directeur van het schoolbestuur "Vereniging Protestants Christelijk Onderwijs" (VPCO). Na vijf jaar had ik weer een baan.

Het was woensdag 4 mei 2016 dat Anthon Casperson, de ten onrechte ontslagen CEO van "Aqualectra", mij vertelde dat Hubert hem had verteld over mijn boek "Bizar Bestuur; Strictly business" (2015). Hubert deelde hem mee dat het boek erg bijzonder is.

Mei 2016 is ook de maand van de lancering van mijn boek "Utopia 2065." In dat boek beschrijf ik hoe de wereld in 2065 eruit zou kunnen zien. In de vakantie van 2016 is het boek verfilmd. Maar het commentaar van Hubert ontroerde mij.

Ik ken Hubert amper, maar hij blijkt intussen aan al zijn vrienden en kennissen te vertellen dat hij mijn teksten zo goed begrijpt, deze buitengewoon waardeert en tegelijk heel goed aanvoelt. Door een opmerking als deze, voel je gewoon, dat je toch een beetje een schrijver bent.

Op de kennismakingsmeeting van 23 mei 2016 met alle schooldirectieleden van VPCO, blijkt dat velen mijn verhaal over mijn ontslag van de “Universiteit van de Nederlandse Antillen” (UNA) niet kennen. Dat wist ik al. En toch was dat de, en mogelijk zelfs de ultieme, bevestiging dat ik mijn verhaal moet opschrijven, zodat iedereen daarvan kennis kan nemen en er hopelijk ook enige lering uit kan trekken.

Bijzonder is ook dat John Steyaert, mijn in Antwerpen wonende ex-collega van “Arthur Andersen Business Consulting”, die Curaçao dagelijks volgt en altijd mijn teksten leest en corrigeert, op 10 mei 2016 zijn eenenvijftigste verjaardag vierde op Curaçao, dat hij na twintig jaar (volgens mij is het minder, zo voelt het) weer bezoekt.

Ik vertel mijn verhaal zo eenvoudig mogelijk. Als houvast dienen de rechtszaken tegen de UNA, inclusief tuchtzaken tegen de accountant en de klachten tegen de rechters.

Voor het overzicht geef ik hieronder de zaken chronologisch weer, op basis van de datum van de vonnissen:

Kort geding Goede vs. UNA

Gerecht in eerste aanleg

Uitspraak: 20 december 2011

Vonnissen in kort geding

Burgerlijke zaken

Zaaknummer: AR 51337/2011 KG

Bodemzaak Goede vs. UNA

Beschikking Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2012

Datum uitspraak: 5 juni 2012

Registernummer EJ 54589/2012

Hoger beroep UNA vs. Goede

Burgerlijke zaken 2012

Uitspraak: 11 december 2012 (bij vervroeging). Tussenvonniss

Registratienr. 54589 – H 223/12

Burgerlijke zaken 2013

Uitspraak: 25 juni 2013

Registratienr. 54589 – H 223/12

Klacht tegen Hernández

Accountantskamer, Beslissing ex artikel 38 Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) van 25 mei 2012 in de zaak met nummer 11/1864 Wtra AK van dr. M Goede tegen drs. T. Hernández

Bodem LAR Goede vs. UNA

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Landsverordening administratieve rechtspraak

Uitspraak: 21 januari 2014

Zaaknrs. 2013/63251/66649

Hoger beroep LAR UNA vs. Goede

Uitspraak hoger beroep

Datum uitspraak: 23 mei 2014

HLAR 63251/14 en 66649/14

Klacht Goede tegen rechters De Boer en Drop

Verslag van het horen door de Klachtcommissie van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van 22 september 2014 in Curaçao

Onderwerp: klacht de heer M.P. Goede

Beklaagden: J. Drop en J. de Boer

Gemeenschappelijk Hof van Justitie

Briefnr.: 134/2014

19 november 2014

Betreft: Klacht 4 juni 2014

Bodem tweede civiel traject UNA vs. Goede

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

OoC tegen Goede

Datum uitspraak: 27 juli 2015

AR-nummer: 70253/2014

Ouders vs. VPCO

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Datum uitspraak: maandag 18 juli 2016 (bij vervroeging)

Registratienummer: AR 79218 van 2016 (KG)

Hoger beroep tweede civiel traject UNA vs. Goede

Burgerlijke zaken over 2016

Uitspraak: 26 juli 2016

Registratienummer: AR 70253 H 08/2016 en H 08a/2016

VPCO vs. Land Curaçao

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Datum uitspraak: 14 oktober 2016

Registratienummer: AR 80095 van 2016 (KG)

Toen ik opgroeide en voordat dit alles wat ik u hierna uit de doeken ga doen mij overkwam, had ik niet gedacht ooit in mijn leven een rechtszaak te moeten voeren.

Ik had vele dromen. Zoals in kleine kring een redelijk bekende doch immer zeer gewaardeerde wetenschapper te zijn, of (desnoods) een veel geraadpleegde en internationaal bekende consultant, met uiteraard een onweerlegbaar goede reputatie.

Zijn mijn dromen bedrog gebleken?

Zeker niet, maar het is dus net even iets anders gelopen...

Dit boek heeft heel lang in de pen gezeten. Reeds in 2011 had ik besloten om het verhaal ooit aan het papier toe te vertrouwen. Ook was er een plan om mijn verhaal te vertellen samen met anderen die ook een dergelijke ervaring hebben, in de periode na 10-10-'10.

Ik had echter nooit gedacht dat het procederen zo lang zou duren.

Het schrijven van een boek is voor je directe omgeving niet altijd aangenaam. Men ziet je achter een pc zitten, maar je bent geestelijk niet of nooit aanwezig bij het waarnemen van en deelnemen aan hun dagelijkse beslommeringen. Ook kun je vaak niet onderbroken worden. Daarom bedank ik mijn gezin voor het geduld en de tijd die ze mij bij het optekenen van mijn gedachten en schrijfwerk hebben gegund.

Dit boek is mede het gevolg van een verzoek van mijn vrouw. Evenals ik vond zij het belangrijk om het verhaal over hetgeen mij en ons de afgelopen jaren is overkomen nu eens een keer goed (en liefst ook zeer gedocumenteerd) op papier vast te leggen. Mijn vrouw geeft niet echt om mijn schrijven, gelukkig. Maar dit is wel het boek dat ze vond dat ik echt moest schrijven. Ik draag dit boek daarom, behalve aan mijn vader, ook aan haar op. Dit voor alle liefde en steun die zij mij ook de afgelopen jaren weer heeft gegeven.

Hoofdstuk 1

De voorgeschiedenis 2005 - 2010

Prof. dr. Jeanne de Bruijn was Rector Magnificus van 2006 tot en met 2009, volgens haar curriculum vitae. Zij volgde dr. Goretti Narain op, die er na meer dan een periode van vier jaar als Rector Magnificus mee ophield; zij maakte haar tweede periode niet af. De Rector Magnificus wordt voor vier jaar benoemd door de Raad van Toezicht (RvT). De Bruijn kocht een huis in de oude Shellwijk Julianadorp, op een steenworp afstand van de universiteit, en ging daar wonen met haar minderjarige dochter.

Toen ik op 1 december 2001 begon als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de UNA bij de Sociaal Economische Faculteit (SEF) was Narain al in deze functie. Zij was benoemd door de toenmalige Minister van Onderwijs, Stanley Lamp, om weer enige rust en orde te brengen na een roerige periode bij de UNA. Narain heeft haar laatste periode niet afgemaakt. Het was sommige ingewijden, zo niet zelfs iedereen, duidelijk dat de spanningen met met name de SEF haar te veel stress veroorzaakten.

De Bruijn, die vanuit de Verenigde Staten werd aangetrokken, had officieel de opdracht om het onderzoekklimaat aan de universiteit te verbeteren. Een anekdote over haar is, dat zij, als onderdeel van haar sollicitatieprocedure, de universiteit incognito heeft bezocht. Vermomd met hoed en zonnebril heeft ze een rondleiding gehad op de universiteit.

Ik heb mij nooit in de voorgeschiedenis van alle calamiteiten en voorvallen op de UNA willen verdiepen. Maar de voorgeschiedenis daarvan bestrijkt een veel langere periode dan die van mijn verbintenis aan deze universiteit. Sommige anderen kunnen echter nog teruggaan naar de tijd van de conflicten toen Herman George, de man van gouverneur George-Wout, nog curator van de universiteit was en waarin ook Nelson Navarro (de Minister van Justitie in de periode die dit boek bestrijkt) daarin nog eens met de scepter zwaaide.

Jandi Paula, ook eens Rector Magnificus, schreef over zijn drama aan de UNA in "The Cry of My Life" (2005). Persoonlijk vind ik het jammer,

zo niet zelfs te betreuren, dat hij er – althans voor nu even - voor lijkt te hebben gekozen om mee te gaan met het gedachtengoed van de PS, een partij die doorgaans weinig op lijkt te hebben met intellectuelen, en als sequeel daarvan het Peter Stuyvesant College naar hem heeft laten vernoemen.

De periode na 10-10-'10 was ook de periode van vermeend nationalisme, dat zich uitte in het weghalen van alle zogenaamde koloniale namen en deze te vervangen door namen van nationale “helden”. Het woord populisme is hier meer op zijn plaats.

Mijn belangrijkste motivatie om in 2001 terug te gaan naar de universiteit was om te promoveren. Ik verliet in 1987 de universiteit in Nijmegen als afgestudeerd politicoloog en bestuurskundige en keerde terug naar Curaçao, omdat ik primair het eiland miste en het nut van dienstplicht niet inzag. Ik miste vooral het buitenleven, de zee en het sporten. Maar reeds toen brandde bij mij het verlangen om te promoveren en naar een carrière in de wetenschap. Ik promoveerde, vanuit Curaçao in Tilburg, in september 2005.

In 2005 was ik ook voorzitter van de referendumcommissie die verantwoordelijk was voor het referendum in het kader van het zelfbeschikkingsrecht. Dit referendum was het begin van het proces dat heeft geleid tot de staatkundige verandering die onder andere heeft geleid tot de autonome status van Curaçao op 10 oktober 2010. Dit wordt algemeen aangeduid met 10-10-'10. Deze datum markeert een duidelijke scheiding van twee tijdperken. Het PAR-blok dat al sinds 1993 een stempel heeft gedrukt op de lokale politiek en de kar van de constitutionele veranderingen heeft getrokken, wordt gewipt met een zetel door een aantal populistische en opportunistische partijen: MFK (Movimentu Futuro Kòrsou), PS, MAN. In mijn boek “Mindset 3.0” (2014) schrijf ik: het is het moment dat “corporate governance” werd verdrongen door “gang governance.” Ik heb in een wetenschappelijk tijdschrift beschreven: “Transnational organized crime (TOC) and the relationship to good governance in the Caribbean: Transnational organized crime democracy (TOCD).” (Goede, 2013).

Bij mijn aanstelling was de UNA al verzelfstandigd en bestond er een LUNA, een wet (landsverordening Universiteit van de Nederlandse Antillen), die het functioneren van de universiteit regelde. In 2007 was

er al een getekende collectieve arbeidsovereenkomst (cao), als ik mij niet vergis. Met andere woorden, de vakbonden “Sindikato di Trahadó den Edukashon na Kòrsou” (Sitek) en “Algemene Bond van Overheids-personeel” (ABVO) waren reeds actief. De universiteit telde toen ongeveer zevenhonderd studenten, had al diverse onrustige periodes achter de rug en was niet populair. De SEF was de grootste faculteit en had meer dan de helft van de studenten van de hele universiteit. Binnen de SEF werd ik gevraagd om de ontwikkeling van een strategisch plan te faciliteren, want ik had de ervaring als consultant. Van 1993 tot met 2001 was ik verbonden en gaf ik de laatste jaren leiding aan “Arthur Andersen Business Consulting.” Door een strategiewijziging van “the firm”, zoals we het bedrijf Arthur Andersen noemden, besloten door de “global” partners, is de consultancy-afdeling afgestoten. De essentie van het strategisch plan was groei van het aantal studenten door het aanbieden van uitstroomprofielen voor de “Bachelor in Business Administration”-opleiding, in plaats van een breed profiel bedrijfskunde. Al snel groeide de faculteit en de universiteit explosief. Er waren naast de nieuwe strategie nog twee factoren die mogelijk een nog belangrijker rol bij deze groei hebben gespeeld. De introductie van de euro op 1 januari 2002. Dit maakte studeren en wonen in Nederland erg duur. Dit in combinatie met de verrechtsing van Nederland (de opkomst van Pim Fortuyn) en het imago van “Antillianen” in Nederland. Het leven in Nederland werd duur, hard en onaangenaam voor “de Antilliaan.” Dit leidde tot een verdrievoudiging van het aantal studenten (Goede 2009, p. 58). Financiële problemen en gebrek aan huisvesting waren de gevolgen. Er moesten meer gastdocenten ingehuurd worden. Dit leidde uiteindelijk tot nieuwbouw van de UNA op basis van een masterplan. De architect was “Plan D2” van Dito Abbad en werd getrokken door Hugo de França, de toen nog algemeen beheerder van de UNA. Het project was zijn passie en zou hem uiteindelijk, ten onrechte, de kop (zijn carrière) kosten.

In 2005, direct na mijn promotie aan de “Tilburg University”, werd ik zeer nadrukkelijk door de Rector Magnificus Narain verzocht om het decaanschap van de SEF op mij te nemen. Ze kon niet samenwerken met decaan Camelia en wilde graag een meer professionele en wetenschappelijke koers inzetten. Ik was in mijn “mid-forties” en de toekomst

was “bright.” Narain deed haar beroep op mij voor het laatst in september 2005 toen ik op het punt stond naar Tilburg te af te reizen om mijn proefschrift te verdedigen. De reden dat ik de functie aanvaardde was dat ik niet meer kon werken in de chaos die decaan Camelia, die al decaan was toen ik er kwam werken, schiep (Camelia had mij aangenomen bij de SEF). Ieder jaar moesten er op het laatste moment allerlei onnodige wijzigingen van het programma worden doorgevoerd. Aanvankelijk kon ik rekenen op de steun van de jongere medewerkers, maar bij de verlenging van mijn periode van één jaar met nog één jaar, werd ik door de faculteit afgezet. Een aantal factoren speelde een rol. De medewerkers werden gemanipuleerd en geïntimideerd door Camelia en Cijntje (een andere van de oude garde). Een andere niet onbelangrijke factor was het feit dat ik een klimaat schiep waarin onderzoek, met name promotieonderzoek, centraal stond. Achteraf ben ik tot de conclusie gekomen dat de niet gepromoveerde medewerkers angstig waren voor dit promotietraject.

In 2006 hield prof. R. in 't Veld zijn oratie als leerstoelhouder van de leerstoel “Good Governance”, die werd gesponsord door de MCB-bank. Ik was de “proxy” van de leerstoelhouder. Jarenlang was de leerstoel zeer aanwezig in het maatschappelijke debat. Roel was in 1981 hoogleraar in Nijmegen toen ik begon aan mijn studie politicologie en bestuurskunde. Van 2002 tot en 2005 werkte ik aan mijn proefschrift, onder begeleiding van prof. Paul Frissen, die bij Roel is gepromoveerd. Samen waren ze betrokken bij de “Nederlandse School van Openbaar Bestuur” (NSOB). Ik heb prettige herinneringen aan de door mijn promotor bereide diners in zijn monumentale huis in Breda, waar we aan tafel gingen met onze gezinnen en daarna mijn onderzoek bespraken. Toen we op zoek waren naar een leerstoelhouder was het de vrouw van Paul, Marijke van de Putten, die voorstelde om Roel uit te nodigen. Ik had niet gedacht dat hij belangstelling zou hebben.

Voor een tweede periode als decaan moest ik herbenoemd worden door Rector Magnificus De Bruijn. Haar voorgangster Narain had daar een positief advies over achtergelaten. (Ik had ook gesolliciteerd naar de functie van Rector Magnificus en later vertelde de voorzitter van de RVt dat ik kandidaat nummer twee was geworden. Ik had gedacht laat

mij solliciteren, want anders weet je niet wie je krijgt.) Na intimidatie en een lastercampagne in de media door de leden van de faculteit, heb ik mij teruggetrokken als decaan voor een tweede periode en schoof de faculteit Van Bladel naar voren. Hoewel deze niet voldeed aan het profiel, werd hij vanwege de druk van de SEF op de rector toch aangesteld. Van Bladel was recent aangenomen als docent met promotie-opdracht, samen met twee andere collegae.

Uit het niets werd er in 2009 door medewerkers van het Openbaar Ministerie (OM) (Olaf Wilders en Ton van der Schans) contact met mij gezocht. Een of meerdere waren naar een “masterclass corporate governance” geweest en waren blijkbaar positief over mij. De masterclass was een innovatie van Roel om op die manier Corporate Governance te verspreiden onder de bevolking van bestuurders. De vraag van de consultancy-opdracht was of ik de consensus Rijkswet Openbaar Ministerie in de nieuwe landen wilde uitwerken en daar een offerte voor wilde uitbrengen. Het moest wel via de UNA en de UNA moest er beter van worden, luidde het verzoek. Het was 2009. Ik wilde het niet want het politieke klimaat was met geen pen te beschrijven. Mensen werden door het slijk gehaald en kapotgemaakt; karaktermoord. Door populisten, met Wiels vooraan, werd de samenleving verdeeld tussen “zij” die de Nederlandse hielen likten en “wij” de ex-slaven die echt vrij wilden zijn door onafhankelijk te worden. Ik had daar echt geen zin in. Er is meerdere malen met mij gesproken op het terras op het “Wilhelminaplein Café” en men heeft me verteld dat meerdere ministers een beroep op mij wilden doen. Onder anderen Minister D. Dick en E. Hirsch Ballin. Uiteindelijk besloot ik, na overleg met Roel in 't Veld een offerte uit te brengen tegen het A-tarief (hoogste tarief), in de hoop dat het ze zou afschrikken. Het afschrikken werkte niet en we hebben de opdracht aanvaard en succesvol uitgevoerd, onder moeilijke omstandigheden.

In de tussentijd speelde een jarenlang conflict tussen de UNA, lees Rector Magnificus, en de SEF op. De SEF had een stichting “Curaçao Institute for Social and Economic Studies” (CURISES) opgezet voor niet regulier onderwijs. Het betrof een “Master of Business Administration” (MBA), die samen met de Erasmus Universiteit werd verzorgd. Later

kwam ook de opleiding tot de registeraccountant, in samenwerking met het “Nederlands Instituut Van Registeraccountants” (NIVRA), maar ook een gewone “bachelor business administration” en vele anderen. Gaandeweg ging de stichting ook reguliere programma’s aanbieden. De stichting maakte gebruik van de faciliteiten van de UNA en betaalde hier niet voldoende voor en ontvingen vele docenten van de SEF ook extra inkomen door ook te werken bij de CURISES. Na jaren geprobeerd te hebben de zaak transparant te krijgen, hebben de RvT en de Rector Magnificus (qualitate qua voorzitter van de CURISES) besloten de banden met de stichting te verbreken.

Bij de opening van het nieuwe academisch jaar 2009 – 2010 bleek dat decaan Van Bladel, met medeweten van de faculteit, met opzet geen rooster had gemaakt, waardoor duizend studenten op hun eerste colledag niet aan hun studie konden beginnen. Aan de studenten werd verteld dat het de schuld van de Rector Magnificus was dat ze geen rooster hadden. Met studentleiders, in het restaurant “Denny’s”, was afgesproken dat als de studenten zouden staken, de faculteit het rooster zou opstellen. Om de crisis te bezweren werd een interim-decaan van buiten, R. Kleinmoedig, aangesteld bij de SEF. Hij was tot zijn recente pensionering algemeen beheerder van de UNA en was opgevolgd door Hugo de Franca. Kleinmoedig stelde een rooster op, maar de faculteit bleef volhouden dat het rooster niet klopte. En de studenten bleven als gevolg onrustig. Het hele eiland (ouders, politici, vakbondsleiders, pers en zelfs een priester) hield zich bezig met de staking. Op het hoogtepunt werd een belangrijk kruispunt, kruising weg naar Westpunt en de Jan Noorduynweg, geblokkeerd. Op 8 oktober 2008 schreef Sophie van Gerwen op versgeperst.com het volgende verslag.

Studenten zeggen ‘ayo’ tegen rector De Bruijn
CURAÇAO – Studenten van de Sociale Economische Faculteit (SEF) hebben vanochtend de in- en uitgang van de Universiteit van de Nederlandse Antillen gebarricadeerd. De studenten van de SEF zijn boos op rector Jeanne de Bruijn, omdat zij volgens hen niets doet aan de onhoudbare situatie. Inmiddels is alleen de parkeerplaats nog geblokkeerd.

Woensdagochtend rond 11.00 uur gingen meer dan 400 studenten demonstratief voor de hoofdingang staan. Zij gingen niet opzij voordat de rector met hen kwam praten. Auto's konden niet in en uit. "Wij zijn ontevreden over de manier waarop het op dit moment gaat. De lessen zijn niet georganiseerd en de roosters kloppen van geen kanten. Al zeven weken staan we bij haar bureau, nu is het tijd dat zij naar ons toekomt." Het duurde ongeveer anderhalf uur voordat rector De Bruijn naar de poort kwam om de studenten te woord te staan.

Toespraak

Onder het oog van de lokale pers deed De Bruijn haar kant van het verhaal.

"Wij doen er alles aan om de situatie te verbeteren. Ik vraag jullie om geduldig te wachten op de uitkomsten van het onafhankelijk onderzoek wat op dit moment wordt uitgevoerd. Schreeuw niet, het is belangrijk dat we met elkaar blijven praten." Daar wilden de studenten duidelijk niets van weten. Volgens hen luistert de rector niet. Nadat de studentenraad haar ontevredenheid had uitgesproken werd de rector uitgeroepen. Ze riepen "Ga naar huis!" en "Ayo!" naar haar. Zo verliet de rector het parkeerterrein, waarna deze werd geblokkeerd door de studenten. (Gerwin, 8 oktober 2008)

Dit luidde het einde van De Bruijn als Rector Magnificus in. Op een bepaald moment werden zij en De França door studenten op haar kantoor geïsoleerd en moesten ze door de politie bevrijd worden. Van enige afstand zag ik zelfs stoelen door de lucht vliegen. Waar de waanzin vandaan kwam kan ik nog steeds niet begrijpen.

Naast het opstellen van het rooster hebben Kleinmoedig en ik uitgerekend dat het goedkoper was om een aantal gastdocenten in dienst te nemen, in plaats van in te huren. Twee van die docenten waren Margit de Freitas en Mark Hawkins. Zij weten nog steeds niet dat ze door de oude garde werden uitgesloten en dat Kleinmoedig en ik hun aanstelling hebben geregeld.

Naar aanleiding van deze gebeurtenissen werd er door de RvT, in samenspraak met de minister van onderwijs, Omayra Leeflang (toen nog namens de politieke partij PAR), en de rector een onderzoekscommissie in gesteld: de "commissie Gomes Casseres." De commissie bestond uit:

Ron Gomes Casseres MSc (voorzitter)

Mr. Ronald Koeijers

Prof.dr. Han van Dissel

Prof.dr. Charles Cambridge

Stella van Rijn MBA (secretaris)

De commissie trok in een suite van het "Sonesta Hotel" te Piscadera. Ik moest net als vele anderen op afspraak de commissie te woord staan. Toen ik aan de buurt was oogde de commissie moe. Moe van het voor "outsiders" niet voor te stellen verhaal van de UNA, in het bijzonder de SEF. En waarschijnlijk ook omdat het werk van de commissie geen pacificerende werking had en daar had men wel op gehoopt. Dus terwijl de commissie trachtte haar werk te doen, bleven de acties doorgaan, ook in de media, en dat plaatste een enorme druk op de commissieleden. Rond 17 oktober 2008 verscheen het rapport. Dick Drayer bracht het volgende bericht:

Casseres: Rector Magnificus niet onder curatele
Voorzitter Ron Gomes Casseres van de Onderzoekscommissie UNA-SEF-CURISES vindt niet dat de Rector Magnificus (RM), Jeanne de Bruijn, onder curatele wordt gesteld door de aanbevelingen in zijn rapport over de situatie op de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA).

Gistermiddag werden delen van de aanbevelingen aan de pers getoond. Het volledige rapport wordt pas openbaar gemaakt nadat de Staten het hebben ingezien. Het aanstellen van een vice-RM als change manager - één van de 34 aanbevelingen - die direct verantwoording schuldig is aan de RvT, is bedoeld om de Rector Magnificus zelf meer armslag te geven om zich te kunnen richten op het dagelijks beleid en het accreditatiebeleid van de UNA.

De 34 aanbevelingen in het rapport moeten volgens Casseres in samenhang worden bekeken en geïmplementeerd, “wat niet wil zeggen dat er geen punten en komma’s kunnen worden geplaatst bij de aanbevelingen.” Zo merkt de MCB-directeur op dat het aanstellen van een vertrouwenspersoon, zoals minister Leeflang suggereert, een goede suggestie is: “aanbeveling nummer 35” (Drayer, 17 oktober 2008).

De commissie omschreef de Sociaal Economische Faculteit (SEF) als volgt:

Situation at SEF Faculty

Many interviewees have expressed their concern about the way SEF faculty works and things that take place with respect to the way students are guided by some at the SEF faculty to the IC. They mention a lack of free environment in which students can express concern or file complaints. Some students suggest the environment is a hostile environment as they frequently feel intimidated and threatened if they question the way classes are conducted with implication that it could result in them failing to graduate in a timely manner or pass exams.

Overall the SEF is considered as comprising two groups, an in-group and an out-group, where a majority of the decisions are about how SEF functions are taken by the in-group.

The in-group works according to commonly agreed informal rules and arranges all SEF matters internally. What the SEF staff refers to as a “team effort” is referred to by others as an “in-group.” Where new members are expected to conform to a clearly understood hierarchy, code of conduct, norms and values. The SEF faculty who do not conform to the in-group way of operating are subject to expulsion and ostracism, f.i. with the consequence of denial of access to prerequisites from employment at CURISES. (Report of the Investigatory Committee; UNA - SEF – CURISES, 2008, p. 14).

Laat ik trachten de SEF zelf eens kort te beschrijven. Met weglating van elke nuance, kan het bestuur van de (toenmalige) SEF het best worden

vergeleken met een soort van sekte of wat men nu een “gang” zou noemen. Het werd indertijd geleid door de oude garde: Camelia en Cijntje. Cijntje was al jaren gepromoveerd en Camelia is het nog steeds niet gelukt. Ze eisten absolute gehoorzaamheid van de leden van de faculteit. Deze hebben niets in te brengen. Deze cultuur straalde door naar de studenten. Reeds bij de werving en selectie werden nieuwe medewerkers vooral geselecteerd op het criterium of ze wel zouden passen binnen “de huidige organisatie”, oftewel bestuurscontext.

Een andere reden waarom leden zich schikten was angst voor represailles. Het was een relatief makkelijk lui leven, zonder druk om te presteren (met name was er geen druk om te promoveren). Hoe ik indertijd toch de UNA binnen ben gekomen, lijkt mij intussen vooral het gevolg van een inschattingsfout. Valdemar Marcha beschreef samen met Paul Verweel in zijn boek “De Cultuur van de Angst” niet het eiland, maar slechts de SEF, waar hij een slachtoffer was (Marcha & Verweel, 2003).

Het rapport van de IC vormde de basis voor het ontslag van de medewerkers Camelia, Van Bladel en met enige vertraging Cijntje. Er was een stroming die de laatste probeerde te sparen. Ze werden geschorst en naar huis gezonden met een lijvig document waartegen zij zich moesten verweren. Voor de rechter zijn partijen tot een overeenkomst gekomen om uit elkaar te gaan.

'Grote fout UNA'

De onrust op de UNA is nog niet voorbij. Woensdag werden drie omstreden docenten van de Sociaal Economische Faculteit (SEF) per brief ontslag aangezegd. Renny Maduro, de pas aangestelde decaan van de Sociaal Economische Faculteit, was onaangenaam verrast door het ontslag van SEF-docenten Gilbert Cijntje, Carl Camelia en Paul van Bladel. Maduro noemt dit in het Antilliaans Dagblad “een historische fout”.

“Aan mij is de taak gesteld te werken aan normalisatie van de situatie binnen de SEF. Ik heb er hard aan gewerkt om de rust te herstellen. Ik had deze brieven dan ook niet verwacht,” stelt Renny Maduro. “Een derde deel van de staf is nu ontslagen.

Degenen die overblijven, moeten de klus voor 1.200 studenten klaren. Het is een ramp voor de faculteit,” aldus Maduro. Hij vindt dat het gejaag op mensen en het gevoel dat je niet voor je mening mag uitkomen, een ongezonde situatie. Ook de timing vindt hij verkeerd.

“Volgende week begint de tentamenweek. Met deze onrust valt dit zeer ongunstig voor de studenten.” De drie ontslagen docenten hebben onderwijsvakbond Sitek ingeschakeld om hun belangen te behartigen. (De Deur, 1 september 2009)

Na de ontslagen ging de CURISES verder zonder de UNA als “Inter-Continental University of the Caribbean” (ICUC) in het “World Trade Center” (WTC) en tegenwoordig op het Brion Plein. Het bleef onrustig op de UNA en op 6 april 2009 werd Silberie aangesteld als Rector Magnificus. Hij was een kandidaat die door de rebellerende medewerkers naar voren zou zijn geschoven. Silberie was gepensioneerd, werkte bij de SEF en was eerder al eens Rector Magnificus. Die periode was volgens sommigen ook een behoorlijke chaos (Van der Garde, 5 november 1997). De verantwoordelijke RvT voor deze voordracht en benoeming moet dit vast ook al geweten hebben, maar zal onder de toenmalige bestuurlijke en politieke druk overstag zijn moeten gegaan. Onder zijn leiding zou de UNA in 2009 – 2010 naar verluidt weer een totale (financiële) chaos zijn geworden, en wat in respectief en in wetenschappelijk opzicht bezien nog veel ernstiger is dan dit, is dat door tal van gerenommeerde onderzoekers is vastgesteld dat de adviezen van de RvT om het financieel bloeden van de UNA te stoppen, direct zouden moeten zijn opgevolgd.

Silberie zoekt de pers op wanneer duidelijk wordt dat de RvT genoeg van hem heeft, onder andere omdat hij de UNA financieel niet onder controle heeft. Hij stelt dat het net weer rustig is op de UNA (“Rector en RvT oneens; Sollicitatie nieuwe rector UNA zeer ongewenst,” 24-november 2009). Ja, het was rustig, want zijn vriendjes van met name de SEF mochten alles, met name geld verspillen. In alle beschikbare kantoorroombten op de UNA zat een ingehuurd vriend als consultant.

Hoofdstuk 2

Benoeming, 19 juni 2010

Op 19 juni 2010 werd ik aangesteld als Rector Magnificus. De RvT bestond uit:

Herman Behr, voorzitter
Desi Carolus
Peter Fontilus
Filibertus (Filo) Silvano (wijlen)
John Jacobs

Behalve de functie van voorzitter, waren er geen andere bestuursfuncties toebedeeld. Het bestuur handelde collegiaal.

De gesprekken tussen de RvT en mij liepen al heel lang. Ik herinner mij nog een Skypegesprek, toen ik in april 2010 in Mumbai zat voor een conferentie, met de voorzitter toen we de knoop doorhakten dat ik de klus aanvaardde. Ik herinner mij dit omdat het luchtruim boven Europa stillag, vanwege de activiteit van de vulkaan in IJsland, Eyjafjallajökull. Daardoor leek het er even op dat ik langer in India moest blijven en na tien dagen had ik het daar wel gehad. Een van de laatste gesprekken ging over het contract dat werd opgesteld door de huisadvocaat Rob Rijnberg van het kantoor “Soliana Bonapart & van Aardenburg”. De vergaderingen vonden plaats in de zaal van de Kamer van Koophandel, naast het advocatenkantoor, want Jacobs en Behr hadden banden met de kamer. Er was ook al een plan gereed hoe de universiteit nieuw leven in te blazen.

Ik herinner me nog hoe op de bewuste datum rond elf uur in de ochtend de voltallige RvT zich verzamelde voor het kantoor van de Rector Magnificus alwaar ik ze tegemoet liep en gezamenlijk betraden wij de aula waar het eveneens voltallige personeel van de UNA zitting had genomen. Ze waren van tevoren uitgenodigd. De voorzitter introduceerde mij als nieuwe Rector Magnificus. De bijeenkomst duurde maar kort. Renny Maduro van de SEF strompelde met al zijn gewicht de collegebanken uit en liep woest de zaal uit. Dat voorspelde niet veel

goeds. Hij was het er duidelijk niet mee eens. Een docent practicum van de technische faculteit feliciteerde mij oprecht met een bliksem-carrière, zoals hij het noemde. Zo had ik het zelf niet gezien. Ik nam daarna plaats in het kantoor van de Rector Magnificus. Dat was nu helemaal leeg op de meubels na, en behalve wat schilderijen heb ik het altijd zo gehouden, want ik voerde een “clean desk policy.”

UNA heeft nieuwe Rector Magnificus

De Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) heeft een nieuwe rector. De Raad van Toezicht (RvT) heeft maandag de interim-periode van Dr. Rupert Silberie als Rector Magnificus aan de universiteit afgesloten. In zijn plaats treedt Dr. Miguel Goede aan als nieuwe Rector Magnificus voor een periode van vier jaar.

De 48-jarige Goede heeft in 1987 aan de universiteit van Nijmegen zijn Masters behaald in politicologie, openbaar bestuur en organisatiegedrag. Voor zijn academische loopbaan gaf hij leiding aan het Stafbureau van het Eilandgebied Curaçao. Dr. Goede is sinds 2002 verbonden aan de UNA. Hij was eerst werkzaam als docent en programmacoördinator en daarna als decaan van de Sociaal Economische Faculteit. Sinds 2009 was Goede werkzaam als decaan van de Faculteit Maatschappij- en Gedragwetenschappen.

Huidige problematiek

“Mede vanwege zijn betrekkelijk jonge leeftijd, zijn academische kwalificaties en niet in de laatste plaats zijn kennis van de huidige problematiek en zijn visie op de toekomst van de UNA, hebben de Raad van Toezicht en de Commissie van Advies de overtuiging dat hij de beste kandidaat is voor dit belangrijke ambt,” aldus Herman Behr, voorzitter van de RvT. “Wij hebben goede hoop dat hij in staat is om de UNA nieuw elan te geven voor de verdere ontwikkeling van dit zo belangrijke instituut. De UNA kan en moet een prominente rol spelen in de ontwikkeling van Curaçao als land en moet als nationale universiteit het hogere kader en het nodige nieuwe leiderschap afleveren om van Pais Kòrsou een succes te maken.”

Zorgwekkende toestand

De UNA verkeert naar eigen zeggen in een financieel zorgwekkende toestand. Volgens de universiteit is het de taak van de nieuwe Rector Magnificus om op korte termijn met maatregelen te komen om de financiën een beter aanzien te geven en weer binnen de goedgekeurde begroting te brengen. Daarnaast moet de Rector Magnificus de start van het nieuwe academische jaar voorbereiden. (Dovale, 22 juni 2010)

Mijn eerste prioriteit was alle sleutelposities binnen de organisatie kwalitatief goed te bezetten en tevens mijn consultancy “Goede Consultants” te sluiten. Een van de eerste personen die ik aanstelde was de directiesecretaris Neshiem. Ze is juriste. Ik haalde haar weg bij de studentenservice en liet een ander talent doorstromen. Een controller werd van buiten aangetrokken en de functie van HR-manager werd ook kwalitatief van binnenuit ingevuld.

Een tweede prioriteit was het aanstellen van nieuwe decanen die de slepende accreditatietrajecten konden lostrekken, voor vernieuwing konden zorgen en het onderzoekklimaat konden stimuleren binnen de respectievelijke faculteiten en de universiteit als geheel. Dit traject ging een stuk moeilijker - om het eufemistisch uit te drukken.

De RvT had aan het ontvlechten van de UNA en CURISES hoge prioriteit gesteld. Dat hield in dat de SEF zelf reguliere masters moest aanbieden op het gebied van Business Administration en Accountancy. Tot op heden werd deze markt overgelaten aan CURISES. De RvT koesterde ook de wens om de postacademische NIVRA-register accountant opleiding naar de universiteit te halen c.q. weg te halen bij CURISES.

Op 6 augustus 2010 dienden de SEF en de Algemene Faculteit (AF) protestbrieven in tegen de benoeming van de nieuwe decanen bij hun respectievelijke faculteiten en gingen over tot actie (“Protestbrieven naar rector UNA,” 6 augustus 2010).

Onrustig op de UNA

Het is onrustig op de Universiteit van de Nederlandse Antillen

(UNA). Hoewel gistermiddag de rust teruggekeerd leek na de benoeming van twee decanen, ging het 's avonds weer mis. Voor de deuren van de UNA werd een oproep gedaan aan de politici om in actie te komen tegen het beleid. Rector Magnificus Miguel Goede benoemde gisteren twee nieuwe decanen voor drie vrijgekomen functies op de faculteiten. Dit gebeurde zonder overleg met de andere medewerkers van de universiteit. Verschillende docenten en Rudsel Sophia, voorzitter van de faculteitsraad van de Sociaal Economische Faculteit (SEF), maakten bezwaar tegen de benoeming van de nieuwe decanen.

Inspraak en vrijheid

De voorzitter van de SEF benadrukte overigens dat hij niets persoonlijks heeft tegen de nieuwe decanen, maar dat het probleem ligt bij de manier waarop dit is gebeurd. De voorzitter wenst meer inspraak en academische vrijheid in het benoemingsproces van nieuwe decanen. (Hewitt, 12 augustus 2010)

De SEF en AF voerden op 20 augustus 2010 acties. De RvT moet zich minder bemoeien met de UNA. Ze waren overtuigd dat De França had gesjoemeld met de nieuwbouw ("Ochtendacties bij de UNA," 20 augustus 2010). De actie van enkele docenten van de SEF en AF gaat om de bemoeienissen van de RvT en ze stellen dat het rapport Hernández over De França niet openbaar is gemaakt ("Ochtendactie bij de UNA," 20 augustus 2010). "UNA-docenten zijn het zat," was de kop van versgeperst.com. Het betrof in werkelijkheid een kleine groep docenten van de SEF en de relatief nieuwe en kleine AF die in essentie een lerarenopleiding was. De hoop was dat premier Emily de Jongh-Elhage en minister Omayra Leeflang zouden reageren. Maar deze hadden reeds begrepen dat een minister zich niet moest bemoeien met de interne zaken van de universiteit. De actievoerders probeerden hun eis extra kracht bij te zetten met behulp van twee opgestelde documenten: "Pijnpunten in verband met de Raad van Toezicht" en "Pijnpunten in verband met de Rector Magnificus." De RvT bemoeide zich te veel met de UNA en ze waren het niet eens met de benoeming van twee

decanen (de dames Cozijns voor de AF en Van Rijn voor de SEF). De benoeringen waren volgens de actievoerders zonder overleg tot stand gekomen.

“Nog steeds geen compromis bij UNA,” kopte versgepers.com. Ik haalde landsbemiddelaar Alfeo Profas erbij. Dagenlang voerde ik overleg met de actievoerders op het kantoor achter SUVEK, waar de bemiddelaar toen kantoor hield. Ik legde uit dat de benoeming van decanen de bevoegdheid was van de Rector Magnificus. Het werd weekend en we kwamen niet dicht bij elkaar (Van Deth, 21 augustus 2010).

De acties werden gecoördineerd door de Sitek en in mindere mate de ABVO. Ik was zelf lid van de ABVO. Ik was enkele jaren eerder lid geworden, omdat ik een dergelijke situatie voorvoelde. De ABVO heeft echter nooit iets voor mij gedaan. Ik ontving slechts ongeveer ANG 1.600 als bijdrage in de advocaatkosten. De leider van Sitek was toen nog Bicho Justiana. Hij had kort ervoor een MBA gehaald bij CURISES. Het verhaal is dat hij tijdens de buluitreiking door een docent is aangesproken met de vraag hoe hij een toga kan dragen als hij zijn vak nog moest halen. Ik vernam dit incident via Facebook. Ik informeerde Rector Magnificus Silberie. Ik kreeg van hem een berisping. (Ik kreeg meerdere waarschuwingen gedurende zijn periode). Natuurlijk is het naderhand opgelost. Later heeft hij gesolliciteerd bij de SEF. De SEF had al jaren geleden de aanstellingseisen verlaagd. Ik had de aanstellingseisen weer hersteld. Het is niet langer mogelijk om niet-gepromoveerden binnen te laten komen gelijk aan een gepromoveerde. Maar zijn assessment was niet positief. Iemand waarvan ik de naam niet noem heeft zijn assessment laten lekken naar de pers. Zijn rechtvaardiging was: “It is a dirty war.” Ik denk dat Bicho een en ander niet is vergeten en hij zijn opvolger Plantijn duidelijk met dit in het achterhoofd heeft aangestuurd om wraak te nemen.

Leeflang doet in die dagen ook een lijmpoging tussen de partijen van de UNA (“Leeflang doet lijmpoging UNA,” 23 augustus 2010). Om de staking te breken, stapte ik 24 augustus 2010 naar de rechter. Rechter was mr. Van Schendel. (“Rector naar de rechter,” 24 augustus 2010). Ik had geen andere keuze dan naar de rechter te stappen om de acties te

breken. Hij adviseerde mij om de benoemingen op te schorten tot 1 oktober 2010 en advies te vragen aan een commissie van drie wijzen (Schalkwijk, 25 augustus 2010). Op 25 augustus 2010 meldt de Amigoe dat de benoeming van de decanen was opgeschort tot 10 september, wanneer de “commissie van wijze mannen” het advies klaar zal hebben (“Decanenbenoeming opgeschort; Advies op 10 september,” 25 augustus 2010). Daarna blijft het ogenschijnlijk stil rond de UNA (“Stil rond UNA,” 30 augustus 2010).

Op 27 augustus 2010 waren er verkiezingen.

Uitslag Eilandsraadverkiezingen Curaçao 2010¹					
Partij	Partijleider	Stemmen	%	Zetels	+/-
PAR	Emily de Jongh-Elhage	22.474	30	8	+1
MFK	Gerrit Schotte	15.953	21	5	+5
PS	Helmin Wiels	13.886	19	4	+3
MAN	Eunice Eisdien	6.531	9	2	-3
FOL	Anthony Godett	4.813	7	1	-1
PNP	Humphrey Davelaar	4.588	6	1	-1
DP	Norberto Vieira Ribeiro	3,048	4	0	-
PAIS	Alex Rosaria	2.202	3	0	-
Partido Laboral	Errol Goeloe	509	1	0	-
NPA	Carlos Monk	336	1	0	-
Totaal geldige stemmen		74.340	100	21	-
Blanco stemmen		241			
Ongeldige stemmen		1.231			
Opkomst		75.340	65,81		

¹ https://nl.wikipedia.org/wiki/Eilandsraadverkiezingen_Curaçao_2010

De commissie bestond uit: Angel Bermudez, aangewezen door mij. (Enkele jaren later zou Bermudez minister van Financiën van Aruba worden.) Anthon Casperson, aangewezen door de faculteiten. (Casper-son was toen nog CEO van “Aqualectra”.) Deze twee voegden Rafael Pichardo toe. Ik had aangegeven een voorkeur te hebben voor Jan Willem de Sèriere. Toen Angel meldde dat hij akkoord was gegaan met Pichardo, wist ik dat ik nooit een gunstig advies zou ontvangen. Casperson was een schoolvriend van Maduro van de SEF en ik wist dat er banden bestonden tussen Casperson en Pichardo.

Al gauw bleek dat er zich een coalitie vormde die niets van de PAR (8 zetels) moest hebben (bestaande uit MFK (5), PS (4) en MAN (2), samen 11) en die iedereen verdacht van PAR-gezind te zijn. Stella van Rijn was interim-decaan van de SEF en was een vertrouweling van de informateur, de latere formateur Schotte. Ze had mij dat al aangegeven toen Schotte enkele maanden eerder, na zijn vertrek uit de MAN, zijn partij uit de grond stampte. Hij was daar de grote stemmentrekker, maar men wilde niet akkoord gaan met zijn eisen als lijsttrekker. Op dat moment wisten wij (RvT en ik) al dat wij in zwaar weer terecht zouden kunnen komen, want ook wij werden gepercipieerd als gelieerd aan de PAR.

Ik heb gesproken met Schotte en Van Rijn, als informateur of formateur, in het gebouw van de Eilandsraad in de Ansingstraat in Scharloo, Pietermaai. Ik heb hem geïnformeerd over alle plannen van de universiteit. Hij had vooral belangstelling voor de energiecolumen, de nv's die te maken hebben met energie (Aqualectra, Curoil, Refineria di Kòrsou (RdK)), en corporate governance. Hij wist dat ik me bezighield met Corporate Governance en hij vroeg of iemand commissaris kon zijn bij meer dan één van de bedrijven. Ik had verteld dat het volgens mij niet erg handig is, omdat de bedrijven tegengestelde belangen kunnen hebben. Later zou blijken waarom hij die vragen stelde, want hij benoemde daadwerkelijk op deze wijze commissarissen in deze bedrijven.

Ik had al lang besloten om niet stil te zitten als rector maar om mijn visie uit te dragen, te bouwen en snelle resultaten te laten zien, met als achterliggende gedachte dat resultaten mensen zouden overtuigen.

De Amigoe bericht dat ik professor Duits heb gevraagd om met een plan te komen om de medische faculteit te starten (“UNA wil medische faculteit,” 1 september 2010). Deze faculteit bestond al vanaf de oprichting van de UNA op papier en ik had de visie deze daadwerkelijk op te richten. De krant berichtte over de opening van het nieuwe academisch jaar 2010 - 2011, op 10 september 2010.

Tijdens de opening kondig ik de visie “Knowledge Zone” (K-zone) aan (“Ontwikkeling visie UNA in teken van synergie,” 11 september 2010).

De media kondigde de 36ste jaarlijkse conferentie van “Caribbean Studies Association” op Curaçao aan. Het zou gehouden worden van 30 mei 2011 tot en met 3 juni 2011. Jammer genoeg werd ik er door de SEF geheel buiten gehouden (“UNA anfitrión di e 36 Konferensha Annual di Caribbean Studies Association,” 15 september 2010; “Conferentie UNA voor Small Island Developing States,” 29 september 2010).

Op 30 september 2010 bericht de krant dat de wijze mannen meer tijd nodig hebben om hun advies te presenteren (“Commissie UNA heeft meer tijd nodig,” 30 september 2010).

Op 2 oktober gaf ik nog een presentatie “Medical Tourism in Curaçao” in “Hotel Kura Hulanda” voor een internationaal gezelschap van mensen die actief waren in de zorg. Ik was gevraagd door de filantroop en visionair Jacob Gelt Dekker, die mijn visie kende. Ik vond het een welkome afwisseling.

Op 10 oktober 2010 werd het kabinet Schotte beëdigd. Ik herinner mij dat ik de eer had de Statenvergadering bij te mogen wonen en te gast te mogen zijn op het Brionplein.

Het was allemaal een onwerkelijk gebeuren. Wie had toen kunnen bedenken wat er zich daarna allemaal zou gaan afspelen op het eiland.

Rector gaat beslissing nemen (“Rector gaat beslissing nemen,” 8 oktober 2010). De Amigoe berichtte dat ik het advies van de commissie van wijze mannen had ontvangen en dat ik eerdaags zou beslissen (“Goede in beraad over advies commissie,” 18 oktober 2010; “Rector te disidi ku konseho na man,” 18 oktober 2010).

Els van Capelle was een van de weinigen die volledig op de hoogte was van de situatie en zij kon heel ver teruggaan in de tijd. In die tijd werden ook veel ingezonden stukken geschreven. De nu overleden Els schreef diverse stukken, waaronder het nu volgende, waarin ze op duidelijke wijze mensen die zich niet in de zaak hadden verdiept, van repliek diende. Ik had mij laten vertellen dat Els veel tijd doorbracht in de diverse archieven op het eiland om onderzoek te doen. Haar belangstelling ging uit naar diverse onderwerpen, waaronder de UNA.

O & OPINIE AMIGOE

INGEZONDEN

Bestuurskunde en de UNA

JA, MEVROUW Trudy Martinus-Guda, de huidige rector magnificus heeft een doctorale graad in 'bestuurskunde'. Een van de eerste dingen die je dan leert, is de *chain of command*: wie welke bevoegdheden heeft en verantwoordelijkheden draagt. Wat betreft de UNA is dit vastgelegd in de LUNA: de minister van Onderwijs benoemt de Raad van Toezicht, de Raad van Toezicht benoemt de rector magnificus en de rector magnificus benoemt, na het horen van de betreffende faculteitsraden, de decaan.

Nu wil een kleine groep docenten van twee van de vijf faculteiten dit hele proces omdraaien: Zij willen bepalen wie de decaan wordt, wie de rector magnificus en wie er in de Raad van Toezicht zitting mogen nemen. Een kleine groep docenten met verborgen agenda's en persoonlijke belangen, die niet overeenkomen met het belang van de UNA of de studenten. Bewust bestoken zij de pers met berichten over spanningen bij de UNA, maar wie het terrein van de UNA betreedt zal daar niets van merken. Bewust worden selectief documenten geklekt naar de pers om de indruk te wekken dat het bij de UNA een grote chaos is, waarmee zij bewust de universiteit grote schade berokkenen, puur uit eigenbelang.

Wat er gaande is, is simpelweg een strijd om de macht. Decennialang heeft een kleine groep SEF-docenten met – dankzij hun (familie-)connecties – grote politieke macht het voor het zeggen gehad op de UNA. Eind jaren negentig en nogmaals in 2009 verschenen hierover vernietigende rapporten, die vanwege de onwettige inhoud razendsnel in de prullenbak zijn verdwenen. Achtereenvolgende rector magnifici lieten de zaak voor wat het was om hun baan niet in gevaar te brengen, of merkten kort na hun aantreden dat zij wegens gebrek aan steun van de Raad van Bestuur (onder voorzitterschap van onder anderen Herman George) of de latere Raad van Toezicht machteloos waren iets aan deze situatie te veranderen.

Nu is er een Raad van Toezicht die wél rector magnifici durft te steunen, die aan deze machtspositie van deze SEF-groep binnen de UNA een einde proberen te maken. Daarom eist deze kleine groep docenten ook het vertrek van de hele top: de onlangs van buiten benoemde decaan, de rector magnificus en de Raad van Toezicht.

Een duik in de archieven van de Mongui Maduro bibliotheek, waar een dikke map met krantenknipsels over de UNA te raadplegen is vanaf de oprichting, leert dat dit geen oplossing biedt; deze groep is pas tevreden wanneer op die posities eigen mensen of 'ja-knikkers' worden benoemd, zodat hun machtspositie onaangetaast blijft en zij het beleid van de UNA kunnen blijven bepalen.

De grote vraag is nu: waar willen wij naar toe met de UNA? Willen we een modern kenniscentrum voor de regio, waar studenten worden opgeleid tot onze toekomstige leiders, die hebben geleerd verder te kijken dan de eilandsgrenzen, de eigen positie en de eigen portemonnee, of houden we de blik naar binnen gericht en kiezen we voor besluitvorming op basis van eigenbelang in plaats van het algemeen belang?

E. VAN CAPPELLE
Curaçaca200

Rond 18 oktober verschijnen de e-mails in de krant. Ze deden enige dagen eerder de ronde bij de actievoerende docenten. Het betroffen e-mails over het verdelen van de inkomsten van de opdracht bij het Openbaar Ministerie. Later zou blijken dat dit een belangrijke rol zou spelen bij mijn ontslag. Naar aanleiding van het lekken van de gestolen e-mails leg ik in een persbericht uit dat de opdracht ANG 150.000,- heeft opgeleverd voor de UNA. In de Amigoe, Èxtra, Vigilante en Antilliaansdagblad en alle andere media verschijnt het persbericht (“UNA staat transparante derde geldstroom toe,” 18 oktober 2010; “UNA ta boga pa transparensia den fluho di fondonan djafó,” 18 oktober 2010; “UNA ta boga pa transparensia den fluho di fundonan djafó,” 18 oktober 2010; “UNA wil transparantie invoeren,” 18 oktober 2010). Op 20 oktober 2010 in een artikel van twee pagina’s, inclusief afdrukken van mijn e-mails, insinueert de Vigilante dat ik ANG 108.000,- heb opgestreken via de UNA voor een opdracht bij het Openbaar Ministerie (“Pa faslitá kobransa di 108 mil florin Eks rèktòr ra rekomendá Goede pa faktura UNA via su kompania privá,” 20 oktober 2010).

De gestolen e-mails waren afkomstig van de harde schijf van de geschorste en later “vertrokken” algemeen beheerder De França.

Hoe kwamen Hernández en anderen mogelijk aan die e-mails? In zijn dagen had Rector Magnificus Silberie Hernández binnengehaald om onderzoek te verrichten naar vermeende bouwfraude door de algemeen beheerder. In dat kader heeft de UNA zijn computer voor onderzoek in beslag genomen. Het vermoeden is dat Hernández en Silberie toen zijn data hebben gekopieerd.

Uit later onderzoek bleek dat toen al, voordat ik nog had gedacht Rector Magnificus te worden, ook is gekeken naar mijn e-mails die ik naar de algemeen beheerder had gestuurd.

We hebben naar deze diefstal van data onderzoek laten verrichten en we hebben een klacht ingediend bij het Openbaar Ministerie. Dit gaf echter al gauw te kennen dat er geen wetten waren waarmee dit bestreden kon worden.

In oktober 2010 installeerde ik Arjan van Rijn als hoogleraar. (Hij is geen familie van Stella van Rijn.) Zijn oratie gaat over de staatkundige ontwikkelingen (“Van Rijn accepteert hoogleraar ambt,” 20 oktober 2010).

Rond 27 oktober 2010 lag het rapport van de wijze mannen eindelijk op mijn bureau en meldde ik, op aandringen van de media, dat ik 1 november 2010 zou beslissen (Hewitt, 27 oktober 2010). Op 5 november meldde de pers dat ik voor een moeilijke keuze stond vanwege het niet bindend karakter van het advies. Nog diezelfde dag ging ik met tegenzin akkoord met het advies van de commissie om de Lanoy en Echteld te benoemen als decanen bij respectievelijk de SEF en de AF. Conform het advies gaf ik hen daarbij duidelijke en waar mogelijk meetbare doelstellingen mee. Versperst.com maakte ervan dat ik mijn ego opzijzette (Hewitt, 5 november 2010; Hewitt, 5 november 2010). Ook anderen meldden dat ik de decanen van de SEF en AF benoemde conform het advies van de commissie wijze mannen ("Rector benoemt decanen SEF en AF," 5 november 2010).

Na mijn besluit bezocht ik een conferentie aan de universiteit van Guyana in Guadeloupe om daar een presentatie te houden: "Non Independent Territories; Constitutional Changes" (Goede, November 2010). Ik omarmde deze conferentie ook om even op adem te komen van de zware strijd die ik had moeten leveren, maar het was ook verder bouwen aan het regionale netwerk.

Stella van Rijn was in de tussentijd tijdelijk decaan van de faculteit "Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen" (FMG). Doordat ze door Schotte, nu premier, werd benoemd tot secretaris-generaal bij het ministerie van Algemene Zaken, ontstond er weer een vacature. Rond kerst 2010 benoemde ik de gepensioneerde algemeen beheerder Kleinmoedig als haar opvolgster. Ja, dezelfde Kleinmoedig die ten tijde van De Bruijn interim-decaan SEF was. De vakbond Sitek was het er niet mee eens en bracht onder andere naar voren dat er een interne kandidaat gezocht moest worden. Later zou blijken dat de nauwelijks ervaren Girigori ambities had. Ik had in overleg met de medewerkers van de faculteit en de studenten het nadrukkelijke verzoek gekregen om een decaan van buiten aan te trekken, omdat er volgens hen aan Girigori een steekje los zou zitten. Ik meldde toen al dat de Sitek onrust zaaide. Versgeperst.com meldde: "Wederom discussie om UNA-decaan." (Hewitt, 28 december 2010)

Hoofdstuk 3

Mijn periode als Rector Magnificus,
19 juni 2010 – 25 augustus 2011

Naast alle perikelen was het mij toch gelukt om al snel een visie neer te leggen en een aanvang te maken met de implementatie daarvan. Mijn prioriteiten waren, zoals ik hiervoor reeds heb gereleveerd: het benoemen van de decanen van de faculteiten, het vormen van een team van stafleden, het starten van een universiteitsbrede dialoog en het stoppen van de financiële bloeding van de universiteit.

Ik maakte een afspraak met de huisaccountant om kennis te maken en gaf deze twee opdrachten: ten eerste een “quick scan” van de financiën van de universiteit, met als doel te onderzoeken waar het geld wegvloede en een serie aanbevelingen om deze te stoppen en ten tweede de opdracht om te beginnen met de jaarrekening van het afgelopen jaar 2010. Deze laatste opdracht aan de accountant was voor de nieuwe RvT aanleiding om mij een officiële waarschuwing te geven. In totaal zou ik twee waarschuwingen krijgen. De tweede was omdat ik minister Jansen (de opvolger van Rosalia) erop wees dat ex-Rector Magnificus Silberie een “conflict of interest” had, als lid van het team belast met de “operationele audit.” Straks meer hierover. Hier wil ik ingaan op de “quick scan.” Twee grote financiële bloeders waren: te veel consultants en te veel gastdocenten. Ik heb direct van alle consultants het contract niet verlengd, maar de vacatures ingevuld. Zo heb ik de functie van HR-manager ingevuld door een medewerker te bevorderen tot manager en daaraan tegelijk een scholingstraject te verbinden.

Het teveel aan gastdocenten ontstond doordat docenten van de Sociaal Economische Faculteit te veel colleges lieten verzorgen door mensen van buiten, vriendjes, die te weinig scripties begeleidden en de begeleiding uitbesteedden aan gastdocenten, tegen een vergoeding van ANG 2.000,- per scriptie. Al dit was niet begroot. Ik heb dit stopgezet.

Ook moest iedereen conform de cao nevenfuncties (ver)melden. Samen met de nieuwe finance manager werd een systeem van autorisatie ingevoerd. Alleen decanen en afdelingshoofden mochten verplichtin-

gen aangaan, met verwijzing naar een begrotingspost en een vooraf verkregen goedkeuring, daarbij gebruikmakend van een ingevoerd formulier. Tot dan toe kon iedereen een verplichting aangaan en de factuur daarvan naar de Rector Magnificus sturen. Ook gaf ik opdracht om voortaan maand- en kwartaalrapportages op te stellen om de financiële beheersing van de universiteit, alsmede de voortgang van alle processen daarin beter te kunnen monitoren. Tot slot vermeld ik nog, wellicht ten overvloede, dat Silberie twee medewerkers in strijd met alle regels een maandelijks vergoeding van ruim ANG 3000 had toegelikt. Ik ben niet toegekomen aan het corrigeren hiervan.

Als gevolg hiervan werd er voor het eerst in de geschiedenis van de UNA een begroting opgesteld met inbreng van alle faculteiten en afdelingen. Daaruit bleek dat er flink wat geld bij zou moeten. Deze conceptbegroting bleef vervolgens maanden liggen bij de RvT en is over en weer gegaan naar de personeelsraad en zelfs de SEF, die beweerde experts in huis te hebben.

Voor de lange termijn ontwikkelde ik een visie voor de universiteit die reikte tot en met 2020. Het hier volgend artikel uit de Amigoe geeft een overzicht van mijn visie en beleid.

Development UNA-vision in theme of synergy

The new academic year at the University of the Netherlands Antilles (UNA) was heralded yesterday entirely in accordance with the tradition. Within this framework, Rector Magnificus Miguel Goede offered a view on the development of the UNA's vision for the next ten years.

The vision document is still afoot and internally in consideration; suggestions could be made that will be included in the final elaboration. The idea is entirely in the theme of looking for extensive co-operations, in which the university forms the pivot of a broad knowledge centre.

The vision pursues a bundling of efforts and gearing between various institutes, training institutes and companies within several sectors. The interim document encompasses the integration of existing plans and current courses at the UNA.

On the pretext 'reflection in action,' one aims for implementation about which one can subsequently reflect on. "In order to realize the vision, the UNA will cooperate with all knowledge intensive sectors and institutes, in particular from the Jan Noorduynweg up to and including the Brionplein on the one hand, and the airport on the other hand, so as to create a K-zone (Knowledge Zone). The beauty of the plans is that there are no extra costs. The feedback that I received on the plans until now are mainly positive – exactly because it doesn't cost anything," according to Goede.

Exchanging knowledge and the facilitation and advancement of transfer of knowledge are the main issues here. Academics, professionals, scientists, doctors, technicians, students, entertainers, artists and the community play an important role with the realization. It is remarkable that also the creative branch is involved with the plans. "The North Sea Jazz Festival was recently organized on Curaçao with success and in all probability it will have a sequel. Of course, these are positive development for the island, which the UNA could take advantage of," according to the Rector Magnificus.

Knowledge-Zone

For some time now, the UNA has been in the news regularly in a negative sense due to internal and financial clashes. "What strikes me is that due to this exposure, people are confused as to what the UNA stands for and what one pursues and has achieved. Within this framework, I deem it of importance to give a broader explanation of what has been achieved and how this relates to the plans for the future. What one often sees at universities is that one views ahead only one year, or perhaps longer. This is short-term thinking and in my opinion not visionary enough. The 'UNA 2020 vision' covers a period of ten years, in which one anticipates on project developments yet to be implemented. For example, think about the construction of a new hospital, possibly at Groot Piscadera, with which the university of course will seek cooperation. Eventually, the co-operations will have to be in-

terpreted in an economical advantage. For instance, a cooperation already exists with the nurse training IFE, whereby mutual use is made of classrooms. Bringing new life to the medical faculty also has an important meaning here. Within this framework, Mr. Jacob Gelt Dekker asked me to give a speech during the medical conference organized in Kura Hulanda on September 30th. In this respect, there is already a question of exchange of knowledge,” says Goede. The fact that UTS has a training centre next to UNA is also considered a possible source of cooperation, in which for example one could give courses in the IT-field and where exchange of knowledge could take place. Goede has also approached the public transportation company ABC to discuss discounts for students. “With a view to permanent development and environmental conservation, we hope to stimulate the young generation of professionals to make more use of the public transportation and in this manner hopefully raise some habituation not to only choose for the vehicle. As regards transportation, we recently negotiated with an airline company on student discounts. Curaçao Airport Holding (CAH) has also approached us for a chair in logistics, and exploratory conversations were held,” according to Goede.

Current projects

The UNA recently acquired a UNESCO chair in addition to the existing MCB chair for Good Governance and the Schlumberger chair for Technology and Sustainable Development. A cooperation also exists with Carmabi. USONA is already financing various projects from the UNA, such as the teacher credential program Lofo, and the new-construction of the university.

The UNA views Aqualectra as an international knowledge centre in the field of water, which is also an UNESCO priority. In particular, the Rector Magnificus quotes Aqualectra’s project at Piscadera, which will be realized by means of the SWAC-system. SWAC is a system that pumps cold seawater from the depths of the ocean to cool buildings. With this, one could save 90% on energy consumption.

Furthermore, the UNA has a cooperation contract with TU Delft, Adeko Paramaribo, Aqualectra, waterworks in Surinam, Zuid-Holland and Aruba, and the airport as logistic hub and international entrance to the 'knowledge-zone.' Within the 'UNA-vision' one also considers the construction of the second mega pier in Otrobanda.

"Focus effect"

In order to start, the Rector Magnificus is of the opinion that the "knowledge-zone" must be defined clearly and not cover too large an area.

"In this, I'm thinking about a focus effect. One could stand outside with a piece of paper and conclude there is sufficient sun to burn it, but one will need a magnifying glass to achieve this. I think that by entering into specific collaborations to realize transfer of knowledge, beginning with a small area, the subsequent effect will spread to other parts of the island.

Within the knowledge-zone, I also see shuttles between for example the UNA and Brionplein in which the student's card could offer advantages. It is common knowledge that the financial sector is mainly concentrated in the neighborhood of Saliña and the Schottegat. I aim for cooperation with this area by means of the ICT.

Furthermore, an important moment for the UNA this year will be the completion of the accreditation process. Owing to this, the university will acquire a greater attention both nationally and internationally. With a view to mainly a larger interest of foreign students, a conversation was already held with FKP regarding the possible realization of student accommodation," according to Goede.

Organizations located in the 'knowledge-zone' on which one wants to focus, are UNA, Carmabi, IFE, Hospital, Airport, Caribbean University, Aqualectra, UTS, Jacob Gelt Dekker Institute, Luna Blou, La Tentashon, Bureau Telecommunication & Post Offices, Dialysis Center, Cancer Institute, FKP, ABC Bus Company, Kura Hulanda Museum, Soltuna, MCB, Giro, Hagen

Design & Strategy, Curaçao Museum, Social Knowledge Centre, Meteo, Blood Bank, DEZ, Naskho, GGD, Èxtra, La Prensa, CPS, SKO, Z86, Selikor, WTC, TV11, Renaissance, Hilton, Marriott, ACU, ICT Platform, Banco di Caribe, CTB, Chata, SVB, and Usona.

According to Goede, the 'knowledge-zone' is the living space of the local and international 'Creative Class,' the driving force of the knowledge economy, and the creative society.

"I must indicate though that it only regards an enumeration of a number of possibilities to give the UNA a new position and to grow in quality as well as quantity. We see an important role in store for the UNA in the new country Curaçao after 10-10-'10," according to the Rector Magnificus. (Amigoe, 14 september 2010)

Over deze visie van mij en de mogelijkheden tot implementatie daarvan heb ik twee jaar later een artikel gepubliceerd samen met twee collegae die ik had gevraagd om mee te schrijven: Goede, M., Neuwirth, R.J., & Louisa, G. (2012). The creation of the Knowledge Zone of Curaçao: the power of a vision. (*Journal of information, communication and ethics in society*, 10(1), 52-64.)

De Amigoe meldt later in oktober 2010 dat de UNA dankzij de samenwerking met United Telecommunication Services (UTS) nu de snelste internetverbinding van het eiland heeft en dat er nu onderhandeld wordt met het ABC-busbedrijf over speciale tarieven voor studenten. De overeenkomst werd getekend in het bijzijn van minister Koeiman van Sociale Zaken. Ook werd gesproken over de start van een ICT-masteropleiding en de integratie van het UTS-trainingscentrum (grenzend aan de UNA) in de UNA. Er werd verwezen naar de reeds lopende samenwerkingen en integraties van de lerarenopleiding, de opleiding maatschappelijk werk, de samenwerking met de verpleegstersopleiding, ook grenzend aan de UNA. De leerstoelen Caribbean SIDS (Small Island Developing States), Schlumberger en de tweede United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (UNESCO) leerstoel water ("UNA krijgt 155 Mb internet van UTS," 21 oktober 2010).

De krant berichtte in november 2010 dat ik deelnam aan een conferentie van en over "Non-independent Territories" op Guadeloupe,

georganiseerd door de University of Guyana (“Goede spreker op seminar “Non-independent Territories”, 9 november 2010).

Ik was uitgenodigd naar aanleiding van mijn bescheiden regionale reputatie. Ik aanvaardde de uitnodiging als onderdeel van de visie de UNA regionaal te positioneren. Guadeloupe is een stukje paradijs. Een luchthaven van allure, maar idyllisch wegen, Franse keuken, creools eten. Ik herinner mij nog mijn ontbijt op het strand met collegae, genietend van roomboter croissant vers uit de oven, roomboter en jam, versgeperste jus d’orange en koffie. De vogels voegden zich aan tafel. Het tempo van het leven was gemoedelijk, maar het intellectuele debat was helemaal op de Franse traditie geënt. Net als de infrastructuur; de wegen daar zijn niet te vergelijken met die van Curaçao, maar met de wegen in Europa. Dit is allemaal het gevolg van hun status ultra perifere regio. Zij zijn net zo gefascineerd door ons als ik door hen.

Op 9 december 2010 kwam ik in gesprek met ex-premier Balkenende over de schulden van de UNA. Hij bevestigde dat Nederland de schulden van de universiteit had overgenomen. Iets wat de lokale ambtenaren van Financiën nooit hebben geaccepteerd en de schuld nooit hebben verrekend. Vanaf het begin was ik structureel in overleg met de overheid over de financiën van de universiteit. Silberie had nog geen zorgcontract getekend om de subsidie te regelen. Dit contract heb ik daarna binnen enkele weken gefinaliseerd en ondertekend, samen met minister Leeflang van Onderwijs.

PERSBERICHT/KOMUNIKADO DI PRENSA

9 december 2010

Bezoek oud-premier Balkenende aan UNA

WILLEMSTAD - Vandaag, donderdag 9 december 2010, heeft de Nederlandse ex-premier Jan Peter Balkenende een bezoek gebracht aan UNA Rector Magnificus dr. Miguel Goede. De voormalige premier van Nederland is op Curaçao voor andere doeleinden, maar gezien het belang van de UNA heeft hij de nationale universiteit opgenomen in zijn bezoekprogramma. De UNA-rector heeft met de oud-premier van gedachten gewisseld over de rol van de UNA in de samenleving van het nieuwe land Curaçao.

De aandacht bleef gelukkig ook op de visie gericht. Ultimo bericht over mijn visie. De K-zone voor het jaar 2020 ("Universidad ta desaroyando un Knowledge-zone pa 2020," 24 december 2010).

Amigoe bericht dat op 12 januari 2011, tijdens de diesviering de nieuwe naam zal worden onthuld en dat prof. Herman van Gunsteren de rede zal houden. Wat er niet staat is dat minister Rosalia deze nieuwe naam door heeft gedrukt ("UNA krijgt nieuwe naam," 12 januari 2011). Op 12 januari 2010, tijdens de "dies natalis" wordt bekend gemaakt dat de universiteit voortaan zal heten: "University of Curaçao dr. Moises F. Da Costa Gomez" (UoC) ("Apertura aña universitario," 13 januari 2010; "University of Curaçao mr.dr. Moises F. da Costa Gomez", 13 januari 2011).

Het was een vervelende strijd om de nieuwe naam van de universiteit. Bij mijn aantreden had ik ingeschat dat, nu de Nederlandse Antillen was ontbonden en gezien het feit dat namen als Peter Stuyvesant College moesten verdwijnen, het niet lang zou duren voordat de politiek de naam van de UNA zou veranderen. Ik startte een werkgroep en we kwamen met het voorstel "University of Curaçao" en we ontwierpen een nieuw logo.

Toen het voorstel naar de Minister van Onderwijs, Rosalia, ging kregen we steeds meer signalen dat hij eenzijdig de naam zou wijzigen. Dat bleek uit uitlatingen van Wiels in de media, maar ook van Alex Rosaria, de leider van PAIS.

Later heb ik begrepen dat Rosaria, die ook voorzitter was van de stichting van Da Costa Gomez, had gelobbyd bij de regeringspartijen. Hij wees op het feit dat Da Costa Gomez als eerste had geroepen om een lokale universiteit. Ik was het niet met de nieuwe naamgeving van de universiteit eens, want volgens mij moet je universiteiten niet meer naar mensen vernoemen. Bovendien was Da Costa Gomez internationaal niet bekend genoeg.

Kort voor de "dies natalis" belde de minister mij op en noemde hij zijn besluit, een compromis. Het was voor mij slikken of stikken. Ook al had ik weinig of niets te vrezen. Het voorgestelde logo zou er overigens

nooit komen, want toen was ik al ontslagen.

Ik heb me nooit afgevraagd of deze houding van mij heeft bijgedragen aan mijn ontslag.

De diesrede werd gehouden door Van Gunsteren (1976). Ik had hem ontmoet tijdens een conferentie in Leiden. Ik ben opgeleid met zijn boek "The quest for control". Ik raakte met hem aan de praat en hij bleek altijd eind december op het eiland te zijn. Ik heb hem ontmoet in "Avila Hotel", samen met zijn charmante kunstzinnige vrouw. Volgens mij in de kamer die koningin Beatrix naar verluidt ook regelmatig gebruikt.

Ik vroeg hem toen de rede te houden. Na enige aarzeling heeft hij het gedaan. Hij aarzelde, want hij vond dat het, hoewel hij vaak hier is geweest, niet gepast om iets over het eiland te zeggen. Dat heeft hij in zijn voordracht dus ook niet gedaan. Een jaar later sprak ik hem weer. Ik was toen al ontslagen. Hij was erg begaan met mijn lot.

Als onderdeel van mijn visie lanceerde ik in januari 2011 ook een adviesbureau, "UNA consultancy." Helaas bleef het alleen bij papier.

In het eerste kwartaal van 2011 houd ik nog regelmatig presentaties. En mijn intentie was om regelmatig presentaties te blijven houden, ook of juist ná mijn ontslag. Zo gaf ik onder meer een presentatie "Talentmanagement Curaçao", 12 mei 2011, voor het HR-netwerk (human resource). Later kwam ik nog een organisator daarvan tegen. Die bleek zich mijn daarin verweven stelling nog goed te kunnen herinneren: "We werven verkeerd en we belonen verkeerd."

Een van de grootste gemiste kansen was de 36ste jaarlijkse conferentie van de "Caribbean Studies Association" op Curaçao. De SEF en andere faculteiten hebben mij als Rector Magnificus van deelname aan of als spreker tijdens alle activiteiten weten te houden. Ik beschouw dit als een gemiste kans om de "Knowledge Zone" van Curaçao internationaal te positioneren.

Congres Caribbean Studies Association op Curaçao

Call for Papers – Caribbean Studies Association

36th Annual Conference / Mai 30 – June 3, 2011 / World

Trade Center, Curaçao

The CSA is calling for papers for its 36th annual conference. The theme is "Building a New House: Towards New Caribbean Futures in an Age of Uncertainty." We are seeking scholarly papers from individuals spanning the broadest disciplinary and methodological range whose work focuses upon the Caribbean and its Diasporas. While we consider individual papers, we encourage submissions of entire panel proposals. We also welcome graduate student submissions.

The program committee encourages paper and panel proposals that address the conference theme, although it will also consider other topics.

More information on the conference theme is available at the CSA website:

<http://www.caribbeanstudiesassociation.org/>

All submissions must be made via the online submission form at <http://www.caribbeanstudiesassociation.org/>. The deadline for submissions is December 15, 2010.

CSA is able to offer a limited number of travel grants to assist selected participants. For further information, please see our website or our Newsletter where the full Call for Applications to the Travel Grant will be published soon in English, Spanish and French. As CSA is striving to develop its travel fund, we greatly appreciate any donation made to it. The travel grant application should be submitted by December 15, 2010, to Dr. Samuel Furé Davis at sfuredavis@flex.uh.cu.

For information pertaining to the program only, please contact: Dr. Terry-Ann Jones, Program Chair: caribbeanstudies2011@gmail.com

For questions on the travel grant, please contact: Dr. Samuel Furé Davis: <mailto:sfuredavis@flex.uh.cu>. For any information pertaining to registration or membership, please contact: Mrs. Joy Cooblal, Secretary-Treasurer: Joy.Cooblal-CSA@sta.uwi.edu (Cooblal, 1 januari 2010)

Vijf jaar later blijkt dat Curaçao niets over lijkt te hebben gehouden aan deze conferentie; niets tastbaars, noch ontastbaars herinnert ons aan deze conferentie.

Het was trouwens de tweede keer dat deze conferentie op Curaçao werd gehouden. Ook dat weet bijna niemand meer. In juni 2016 nam ik deel aan de eenenveertigste conferentie, die gehouden werd in een van de armste landen in de wereld, Haïti, om te netwerken in de regio. Alleen achter in het programmaboekje worden voormelde feiten vermeld.

Een ander hoogtepunt was de organisatie van de eerste internationale conferenties over de Caribische Small Island Developing States (SIDS) door de UNESCO-leerstoel, in de eerste week van maart 2011. Meer dan vijftig deelnemers. De regionale top van UNESCO was aanwezig. Een bezoek aan twee carnavalsoptochten was onderdeel van het programma.

UoC lanceert speciale leerstoel Duurzame Ontwikkeling
De University of Curaçao (UoC) krijgt een nieuwe leerstoel onder auspiciën van Unesco voor Duurzame Ontwikkeling. De leerstoel zal gelanceerd worden tijdens de eerste internationale Caribbean Small Island Developing States (C SIDS) conferentie, die van 3 tot en met 7 maart wordt gehouden op Curaçao.

De University of Curaçao Mr. Dr. Frumencio da Costa Gomez in wording heeft het voortouw genomen in de regionale inspanningen om naties bestaande uit de kleinere (ei)landen in het Caribische gebied beter te equiperen voor een duurzame ontwikkeling.

Vooralsnog vallen er 23 eilanden uit de regio onder deze noemer. De Curaçaose universiteit werkt hieraan, samen met o.a. universiteiten van Sint Maarten, Aruba en Suriname. De Vrije Universiteit van Amsterdam en de University of Illinois verlenen ook hun medewerking. Lokale partners in dit project zijn Carmabi en Stimul-IT.

Bruggenbouwers

Small Island Development States (SIDS) zijn kleine eilanden of landen die aan de kust liggen en daardoor extra kwetsbaar zijn.

Deze kwetsbaarheid uit zich niet alleen vanwege de natuur, zoals klimaatsverandering en het stijgen van de zeespiegel, maar ook vanwege menselijk gedrag.

Sinds 1994 erkent de Verenigde Naties deze groep (ei)landen. Met deze “1st International Conference On Governance For Sustainable Development of Caribbean Small Island Developing States” werd de SIDS-leerstoel onder auspiciën van de UNESCO officieel gelanceerd.

Dat de Curaçaose universiteit hiervoor is gekozen is omwille van de rol van bruggenbouwer binnen de Caribische regio. De bedoeling van de UNESCO-leerstoel is om wetenschappelijk onderzoek te doen dat het beleid positief kan beïnvloeden voor een meer evenwichtige ontwikkeling van de Caribische eilanden.

Carnaval

De universiteit heeft er bewust voor gekozen om de conferentie te laten samenvallen met het Curaçaose carnaval op zondag 6 maart wanneer de grote optocht door de straten trekt. De buitenlandse gasten krijgen dan ook de gelegenheid om van heel nabij mee te maken hoe dit Curaçaose volksfeest bij uitstek uitnodigend is voor mensen uit andere culturen. (Drayer, 1 maart 2011)

Hoofdstuk 4

Ontslag, april 2011 - 25 augustus 2011

Op 27 augustus 2010 vonden op Curaçao verkiezingen voor de Eilandsraad van Curaçao (de latere Staten van Curaçao) plaats. Deze verkiezingen waren nodig omdat de Eilandsraad van Curaçao de nieuwe Staatsregeling van Curaçao niet met een twee derde meerderheid had aangenomen. Voordat de grondwet in tweede instantie met een gewone meerderheid kon worden aangenomen waren, volgens het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, nieuwe verkiezingen nodig. Na de ontmanteling van de Nederlandse Antillen op 10 oktober 2010 werden de gekozen leden van de Eilandsraad automatisch de leden van de Staten van Curaçao. Het kabinet Schotte werd 10-10-'10 beëdigd.

De RvT onder voorzitterschap van Herman Behr moest eind 2010 bij minister Rosalia op audiëntie. Rosalia werd minister voor PS. Rosalia is volgens de inlichtingendienst een openlijke racist (VDC, 27 oktober 2010). Gedurende zijn periode kwam hij ook in opspraak vanwege seksuele intimidatie bij zijn vorige werkgever, "Kas di Kultura Kòrsou" (Neven, 8 mei 2011). Hij was een van de vele ministers die Curaçao kende in de korte periode na 10-10-'10: Jansen, Monk, Betorina, Asjes, Dick. Ook Chucho Smit was, ten tijde van het interim-kabinet (takenkabinet) Betrian, enkele maanden minister van onderwijs. Elmer Wilsoe heeft na het aftreden van Jansen waargenomen. Net genoeg om het ontslag van de Secretaris General Sonia Westerveld in te zetten. Dat is bizar, want Sonia had erg meegewerkt aan mijn ontslag en op Facebook nog opgemerkt dat mijn ontslag anders was. Volgens haar was dit ontslag wel terecht. Feit is dat minister Omayra Leeflang, in haar tijd, haar thuis had geparkeerd en juist minister was toen ik tot Rector Magnificus benoemd werd. Ze moet, zo veronderstel ik, hebben gedacht door mijn ontslag wraak te nemen op Leeflang.

Na het gesprek met Rosalia gaan de leden van RvT akkoord met het verzoek om af te treden als RvT, want de minister wil zijn eigen mensen kunnen benoemen. Op dat moment wist ik dat mijn lot was bezegeld.

Het was niet of ik zou worden ontslagen, maar wanneer ik zou worden ontslagen. Ik geloofde in de goede zaak, een goede universiteit. En ik geloofde dat we in een rechtsstaat woonden.

En vergeet niet: Ik geloofde in “good (corporate) Governance.” In mijn hart vond ik dat de RvT mij in de steek liet en mij had overgeleverd aan een mij vijandelijk kamp. Maar ik ben een “martial artist.” Die geeft niet op en strijd als het moet alleen.

Kleinmoedig, die Stella van Rijn was komen vervangen, nadat ze werd benoemd tot secretaris-generaal Algemene Zaken door Schotte, is als decaan van de FMG voor Sitek niet welkom bij de UNA. (“Sitek tegen benoeming Kleinmoedig als decaan,” 24 oktober 2010). Maar het is relatief rustig. In die periode werd ik zelfs weleens gebeld door Gouverneur F. Goedgedrag en moest ik een of twee keren langs gaan op het paleis. Hij liet zich informeren en gaf welgemeende adviezen. (Het is gebruikelijk om niet in te gaan op de inhoud van gesprekken met de gouverneur, dus laat ik het hierbij).

De SEF en AF voeren in januari 2011 weer actie om een nieuwe RvT af te dwingen bij de minister, lees de politiek (“Actiegroep UNA wil nieuwe en onbevengene RvT,” 17 januari 2011). Ze kregen hun zin. De nieuwe RvT werd in februari 2011 benoemd en bestond uit:

Wilfred Flocker

Ivar Asjes

Dennis Dambruck

Jubi Evertsz

De Amigoe bericht dat Flocker door minister Rosalia is benoemd tot voorzitter van de nieuwe RvT. De rest van de RvT is nog niet bekend bij de media. (“Nieuwe voorzitter RvT UNA,” 14 januari 2011). Op 11 februari 2011 bericht de Amigoe over de rest van de leden van de nieuwe RvT (“Nieuwe RvT University of Curaçao,” 11 februari 2011).

Het gerucht ging al langer dat dit de leden zouden zijn van de nieuwe RvT. Ik heb Flocker voor het eerst gezien op de oudejaarsborrel van het kantoor van Bonapart, de huisadvocaat van de UNA. Ik groette hem en probeerde mezelf voor te stellen, maar hij reageerde daarop nogal

spastisch. Pas later zou ik begrijpen waarom.

Na de benoeming van de RvT werd ik door de raad uitgenodigd voor een lunch bij het restaurant “Chindy’s” aan de Santa Rosaweg. Ze zochten een tafel op, achter in de hoek. De heren probeerden normaal te doen, maar de sfeer was gespannen. Op weg terug naar kantoor kwamen wat vragen bij mij op over de formalisering van de positie van Jubi Evertsz door minister Rosalia. Ik stuurde bij terugkomst op kantoor daar een e-mail over naar de RvT. Dat viel niet in goede aarde zo werd mij mondeling en schriftelijk duidelijk gemaakt. Ik had toen moeten begrijpen dat ik niets meer in te brengen had.

Vanaf de wisseling van RvT in januari 2011 wisten Neshiem (directiesecretaris) en ik dat het dossier opgebouwd moest worden voor een onvermijdelijke rechtszaak. Dat werd helemaal bevestigd toen een enveloppe bij haar werd ingeleverd. Het bleek een enveloppe te zijn met allerlei documenten van de UNA, inclusief aantekeningen die mij beschuldigden van fraude en corruptie. Ook bevatte het prints van gestolen persoonlijke e-mails. De enveloppe behoorde toe aan het lid van de nieuwe RvT, Jubi Evertsz. Men vertelde mij dat hij de enveloppe in de omgeving van de “Sociale Verzekeringsbank” (SVB) op Rif had laten liggen, tijdens een borrel of een kroegentocht. De bewaker die het vond moet door het UNA-logo hebben gedacht dat wij wel zouden weten aan wie het toebehoorde. We hebben hem opgebeld om het op te halen, niet eerder dan dat we kopieën hadden gemaakt. Hij kwam het schaamteloos of toch enigszins beschaamd ophalen. Vanaf dat moment wisten we zeker wat de toekomst zou zijn. Het was slechts een kwestie van wanneer.

De docenten (van met name de SEF) bleken goede maatjes te zijn met de nieuwe RvT. Deze RvT wilde mij opdracht geven om genomen maatregelen terug te draaien, met name het inhuren van scriptiebegeleiders, want zei de SEF: de kwaliteit van onderwijs is in gevaar. Maar de universiteit was financieel aan het doodbloeden! En dat begrepen de docenten bedrijfskunde en accountancy niet? En blijkbaar de RvT ook niet.

De docenten van met name de SEF waren een verbond aangegaan met de partij PS. De verkiezingsstrijd is een ideaal moment om dit soort

allianties aan te gaan. De PS kon de steun van “intellectuelen” wel gebruiken tijdens de campagne en ook na de verkiezingen, als er geregeerd moest worden. De partij zou mij via de RvT wegwerken. Later zou blijken dat de UNA een interim secretaris-generaal Onderwijs (Sophia), een directeur Stichting Studie Financiering Curaçao (SSC) (de Freitas) en een commissaris van de Centrale Bank (Maduro) had geleverd. Allemaal namens de PS.

Als poging het tij te keren heb ik in die periode samen met decaan Kleinmoedig meerdere keren gesproken met Wiels. Een gesprek bij de Chinees bij Janwe, “Ho Wah”, en twee of meerdere keren bij hem op kantoor in Punda, in het kantoor van de Statenleden waar vroeger de Centrale Bank was gehuisvest. Deze twee gesprekken kan ik mij nog herinneren. Ook ben ik op een zaterdag naar zijn partijgebouw geweest tijdens zijn optreden voor zijn leden en sympathisanten. Deze vergaderingen werden ook uitgezonden via de radio en hadden veel weg van “stand up comedy.” Hij hoorde ons altijd aan en was altijd onder de indruk van de “Knowledge Zone” of “K-zone.” Maar “in the end” kon hij de druk van zijn achterban binnen de UNA niet weerstaan en heeft hij mij toch opgeofferd.

De Caribbean SIDS-conferentie gaat 3 maart 2011 van start en zou tot 7 maart duren (“Universiteit gastheer conferentie duurzame ontwikkeling eilandnaties,” 1 maart 2011). Op zaterdag 5 maart 2011 bericht Amigoe dat leerstoel Caribbean SIDS was geïnstalleerd. De afdelingsdirecteur van UNESCO, dr. Kwame Boafo, was overgekomen en de bijbehorende conferentie was van start gegaan met minister Rosalia als belangrijke gast. (“Leerstoel Caribbean Small Island Developing States,” 5 maart 2011.) De synergie tussen de leerstoel en de conferentie werd helemaal niet benut.

Iedereen had het over het ontslag van Chonky de Lannoy op 28 maart 2011 en wat er daarvoor en daarna volgde. Hij was amper vijf maanden directeur van de haven. Ook daar was een rapport van Hernández dat niet deugde en was Hernández voor de Accountantskamer in Zwolle gesleept. Chonky was de eerste die naar de Accountantskamer stapte.

Wij wisten vanaf mijn aantreden dat alles in de media uitgevochten zou worden. Daarom hadden wij, vanaf mijn aantreden in juni 2010, F. Heiligers in de arm genomen, om onze persberichten te verzorgen, maar de strategie en “twist” hield ik zelf, samen met de RvT in de hand.

28 Maart 2011, de dag van het ontslag van Chonky, meldt de Ultimo ook dat ik zal worden ontslagen, omdat ik naar Jamaica was afgereisd zonder toestemming (“Hunta di supervishon di Universidat ke kore ku Miguel Goede komo Rector Magnificus,” 28 maart 2011). Ik was naar Jamaica om deel te nemen aan een conferentie in het kader van vijftig jaar onafhankelijkheid in het Caribisch gebied. Ik dacht dat het relevant was, gelet op de constitutionele ontwikkeling. De Rector Magnificus heeft geen toestemming nodig om te reizen, bovendien was ik zeer bedreven in het aansturen van organisaties en projecten door middel van ICT. Ultimo en Viligante zouden zich structureel opstellen als verlengstukken van de politiek, met name de politieke partijen PS en MFK. “Hunta di supervishon di Universidat ke kore ku Miguel Goede komo Rector Magnificus; E la bai sin notifiká.” Dat is de kop in de Ultimo van 28 maart 2011. Het artikel bevat verder twee foto’s: namelijk een van mij en een van minister Lionel Jansen. Jansen was de opvolger van Rosalia, per 1 april 2011. Rosalia werd door Wiels de laan uitgestuurd, want hij weigerde een school die niet aan de norm voldeed te erkennen. Daarnaast bleken de bestuursleden van de school de PS te steunen. Jansen was gymleraar en schoolhoofd geweest, maar belangrijker was dat hij buurtgenoot en jeugdvriend was van Wiels. Hij was ook partijvoorzitter van de PS.

Ik was dus naar een conferentie in Jamaica over vijftig jaar onafhankelijkheid. Een relevant onderwerp voor onze samenleving, dacht ik, en ik was hard bezig om te netwerken in de regio.

Toen ik deze kop zag, wist ik weer dat het een kwestie van tijd was. Voor de duidelijkheid: de Rector Magnificus hoeft niet te melden dat hij op reis is en ik kon prima via internet de universiteit aansturen (“Hunta di supervishon di Universidat ke kore ku Miguel Goede komo Rector Magnificus; E la bai sin notifiká,” 28 maart 2011).

Het was gewoon rustig op de UNA, maar Sitek creëerde steeds de illusie van onrust (“Rector Goede: Sitek onnodig naar de pers,” 4 april

2011). Ik heb het meegemaakt dat ik journalisten aan de lijn kreeg, die vragen hadden over acties, terwijl er echt niets gaande was. Het was een totaal fictieve werkelijkheid.

Antilliaans Dagblad (AD) meldt dat de studenten bouwkunde met een innovatief project, in samenwerking met de universiteit uit Medellín, Colombia, de buitenruimtes aanpakken door tijdelijke veranderingen aan te brengen aan het gebouw en op het terrein ("Studenten gaan UoC aanpakken; Architecten in spé gaan buitenruimte van universiteit verbeteren," 19 april 2011).

UNA-docenten voeren in april 2011 weer actie voor nieuwe rector. Met andere woorden de docenten van de SEF en AF waren van mening dat zij bepalen wie hun leidinggevende moet zijn ("Onrust broeit onder UNA-docenten; Roep om nieuwe Rector Magnificus," 20 april 2011). De docenten hadden de steun van de vakbond ingeroepen. Ik vertel op 21 april 2011 weer dat de Sitek onnodig naar de pers gaat met onjuiste informatie. Zo is De França allang weg bij de UNA en beweren zij het tegendeel. De França was door Silberie op non-actief gesteld, onder verdenking van fraude bij de bouw. Daar had Hernández ook een rapport over opgesteld. Ik heb getracht om De França terug te halen, omdat ik het niet rechtvaardig vond, maar dat ging niet. Er was niet genoeg draagvlak in de organisatie. Later zou de RVT onderzoeken of ik hem geen "sweet deal" had gegeven. Natuurlijk was dat niet het geval. ("Rector Goede: Sitek onnodig naar de pers," 21 april 2011.)

Op 27 april 2011 gaat Sitek zich met zaak Girigori bemoeien en speelt de rassenkaart. Volgens de vakbond zou ik een voorkeur hebben voor Nederlanders ("Sitek stelt vragen over discriminatie op universiteit: Onrust stijgt op UNA," 27 april 11).

Op 3 mei 2011 liet Sitek weten dat het personeel achter de audit die moest plaatsvinden stond. Ook zou ik gefraudeerd hebben, de begroting zou niet af zijn, ik kon de UNA niet leiden en had ook geen belangstelling voor het leiden van de UNA, maar zou meer belangstelling hebben voor een betrekking als hoogleraar ("UNA-personeel staat achter audit," 3 mei 2011).

Van Brummen-Girigori had intern gesolliciteerd naar een functie waarvoor ze gepromoveerd moest zijn. Ze begreep maar niet dat ze niet aan de aanstellingseisen voldeed. De Sitek trachtte onrust te zaaien op de UNA. Wat voorzitter Plantijn motiveerde? De man was onder de bekoring van de vrouw en hij moest nog wraak nemen voor Bicho (“Despues di periodo di trankilidat awor intento atrobe pa destablisá universidat,” 4 mei 2011). Na enkele maanden van rust schiep Plantijn van de Sitek onrust (“Goede betreurt opstelling Sitek,” 4 mei 2011). Ook Vigilante meldde de pogingen van Plantijn om op de UNA onrust te zaaien, maar ook dat er niets tegen een door de RvT voorgenomen operationeel audit was (“Rector Dr. Goede ta sostené operational audit; Mas intento pa destablisá universidat,” 4 mei 2011). Ik had ook geen keuze, want waarom zou ik tegen zijn? Men zou denken dat ik iets te verbergen had. Ik vertelde dat we altijd in gesprek wilden gaan, maar dat ik de “terms of reference” van de “operational audit” nog niet had gezien (“Segun rector Goede; Universidat semper dispuesto pa dialogo struktural,” 4 mei 2011).

Toen ik uit de pers vernam dat ex-Rector Magnificus Silberie lid zou zijn van het team dat de audit zou uitvoeren, meldde ik minister Jansen schriftelijk dat er sprake was van “conflict of interest” en dat deze benoeming niet door moest gaan, in het belang van de audit. In de Amigoe meldde minister Jansen dat ik een waarschuwing had gehad omdat ik het Stichting Overheidsaccountantsbureau (SOAB) opdracht had gegeven een onderzoek te starten (“Waarschuwing RvT UNA voor Goede,” 18 mei 2011). Het klopt, want ik had inderdaad een waarschuwingsbrief van de RvT ontvangen. De bonden Sitek en ABVO dwongen de benoeming van Silberie af (“Bonden staan 100 procent achter Silberie,” 21 mei 2011). Waarom? Het zal vast met relaties en belangen te maken hebben, zoals ik hiervoor reeds vermeldde.

Plantijn mobiliseerde op 20 juni om ook de verlenging van het contract van Van Brummen-Girigori af te dwingen (“Dreigende staking UNAdocenten,” 20 juni 2011). Plantijn blijft actievoeren voor Girigori (“Plantijn: UNA-directie verdraait feiten,” 23 juni 2011). In de krant werd vermeld dat Plantijn vond, eiste, dat ik het contract met Girigori moest verlengen (“Goede moet contract verlengen,” 25 juni 2011).

Het artikel “Decaan Liesbeth Echteid: Algemene Faculteit bloeit” was een zielige poging van de UNA en de AF om het imago op te vijzelen. Zonder succes (“Decaan Liesbeth Echteid: Algemene Faculteit bloeit,” 25 juni 2011).

“De druk houdt aan. Goede moet contract van Girigori verlengen,” meldde de krant. De RvT zette me onder druk. Maar het dossier was duidelijk. De dame was niet geschikt (“Goede moet contract verlengen,” 25 juni 2011).

Ik herinner mij gesprekken op mijn kamer, bijgestaan door de directie-secretaris, met Girigori en haar advocaat Koeijers. Ik kende hem, want we waren samen lid van de referendumcommissie in 2005, maar dat speelde geen enkele rol. Misschien moest hij als advocaat gewoon strijd leveren voor zijn cliënte.

Ik heb een jaar als Rector Magnificus overleefd. In een persbericht liet ik weten dat op vrijdag 1 juli 2011 meer dan tweehonderd studenten hun bul zouden ontvangen. Dat was een record.

Acht van de elf opleidingen waren geaccrediteerd. Het afgelopen academisch jaar waren er diverse internationale conferenties gehouden. De “Small States” conferentie, georganiseerd door de UNESCO-leerstoel, en de jaarlijkse conferentie van de “Caribbean Studies Association.” Er waren diverse samenwerkingsverbanden aangegaan, onder anderen met de “University of the West Indies.”

In het nieuwe jaar zou een universiteitsbreed onderzoeksplan worden opgesteld met als thema ‘duurzaamheid.’ De “operational audit” was gaande en er moest nog een onderzoek door het SOAB volgen om de UNA financieel te saneren.

Dit alles onder moeilijke omstandigheden: staatkundige veranderingen; drie ministers. En er waren nog meer plannen: de medische faculteit en de “K-zone.” (“Opnieuw record bereikt van buluitreikingen,” 30 juni 2011.)

Op 1 juli 2011 riep het personeel dat ze de onrust – die ze dus eerst zelf hielpen creëren – zat waren (“Personeel UNA is onrust zat,” 1 juli 2011). Volgens Keith Carlo, op de voorpagina van de Amigoe, was Girigori door vervalsing van iets, ik weet niet wat, van benoeming tot

wetenschappelijk hoofdmedewerker afgehouden (“Sollicitatieprocedure UNA willekeurig,” 9 juli 2011).

Een krant meldde dat het onderzoek (operationeel audit) nog niet was afgerond (“Investigashon na UNA no a konkluí ahinda,” 20 juli 2011). De vakantie stond voor de deur. De Lanoy, van wie niemand ooit zijn proefschrift onder ogen heeft gehad, wordt benoemd als waarnemend rector. Een functie die niet bestaat en ook niet nodig is. Sinds 2011 is onderzoek gedaan om na te gaan of de man wel echt gepromoveerd is. Uiteindelijk is het dossier bij journalist Dick Drayer beland, die het pas in 2016 heeft gepubliceerd. Ik heb nooit het proefschrift gezien en ik heb nooit iemand ontmoet die het wel heeft gezien. En dat in een wereld waar alles op internet te vinden is.

Ik vertrok met mijn gezin voor vakantie en de medische behandeling van onze zoon naar Florida, zoals ik het bestuur al had laten weten. Het conceptrapport van Hernández had ik bij ons vertrek nog niet ontvangen. Ik wist ook niet wat ik moest verwachten. Bij aankomst in Miami reden we met de huurauto naar Melbourne. Toen we halverwege een stop maakten om iets te eten bij een “Subway”, checkte ik mijn e-mail op mijn Black Berry. Ik bleek ineens het conceptrapport ontvangen te hebben, met de opdracht om binnen vierentwintig of achtenveertig uur te reageren. Ik e-mailde gelijk naar Neshiem en Bonapart en we begonnen aan het formuleren van de reactie. Pas op het moment dat wij in het appartement waren aangekomen vertelde ik het aan Graciela. Dit spel zou de hele vakantie doorgaan, ook toen Neshiem in het binnenland van Suriname zat, Bonapart in Key West en Roel in Frankrijk.

Enkele dagen voor mijn terugkeer kreeg ik de zoveelste versie voor commentaar. Ik informeerde Hernández dat ik niet kon, want ik moest van Orlando naar Miami rijden. Hij antwoordde aan mij en Flocker dat ik wel kon reageren, want hij zag op Skype dat ik wel bereikbaar was, volgens mijn status op het platform. In Miami aangekomen belde ik nog tot laat in de avond met Bonapart in Key West over de reactie. Op dat moment dacht ik dat we de “wedstrijd” gewoon zouden winnen, want ik had niets fout gedaan. Twee dagen later arriveerde ik weer op het eiland.

Toen ik me verweerde tegen de rapporten van Cijntje en Hernández viel de vakbondsleider van de onderwijsvakbond mij aan in de media. Hans van Huls verwoordde subliem wat er aan de hand was in een ingezonden stuk.

Op 10 augustus dreigde Carlo met een hongerstaking nu duidelijk werd dat het contract met Girigori niet zou worden verlengd. In werkelijkheid was het stemmingmakerij om een klimaat te scheppen waarin het voor de RvT gerechtvaardigd was om in te grijpen ("Keith Carlo dreigt met hongerstaking na ontslag; Kritische UoC-docenten opzijgeschoven," 10 augustus 2011).

De RvT had een spoedvergadering belegd en had iedereen laten opdraven. Nu moet u zich realiseren dat alleen de Rector Magnificus over benoemingen ging. De RvT gaf mij een ultimatum om de persoon te benoemen.

Ik herinner mij hoe ik in het kantoor zat en ineens alle leden van de RvT zag aankomen rijden op de parkeerplaats. Even later werd ik opgehaald om mij te melden in de vergaderzaal. Bonapart was bij mij op de kamer. Ik vroeg hem mij te excuseren. Hij bleef wachten op de kamer.

In de vergaderzaal werd mij de twee rapporten van Cijntje en Hernández overhandigd, samen met een schorsingsbrief, met de mededeling dat ik geschorst was en dat ik naar huis moest om mij te verweren. Ook werd het mij verboden om mij op het terrein van de UNA te begeven. (Ik had het gevoel dat dit was afgekeken van het ontslag van Cijntje en Camelia. Dit verbod is nooit opgeheven.)

Ik moest vervolgens meelopen met Flocker om mijn persoonlijke spullen op te halen en de spullen van de UNA in te leveren. Op weg naar het kantoor stond Bonapart op de gang en vroeg: "Wat is gebeurd?" Ik legde even kort uit dat ik was geschorst. Meer tijd was er niet, want Flocker riep met taal en gebaar, dat je normaal gesproken alleen zou gebruiken bij een kind of hond, dat ik mee moest lopen. Ik liep de secretaresses voorbij en betrad mijn kantoor. Ook de secretaresses waren in shock.

Bij het inpakken van de spullen, meldde Flocker dat ik de laptop wel kon inleveren. Dat had Silberie in zijn tijd ook met De França gedaan. Dat had ik dus zien aankomen en had ik al maanden eerder de laptop

van de UNA gekocht. Ik had, zoals ik eerder vertelde, bijna niets in het kantoor dus was ik snel klaar. Even later reed ik naar huis.

Maanden eerder had ik een vergadering in het advocatenkantoor FCW (Flocker, Camelia en Winkel) op het Gomezplein. De recorder van Dambruck ging aan. Ik had om deze vergadering gevraagd in een ultieme poging zaken uit te praten met de RvT. Om hen te overtuigen van mijn goede bedoelingen.

Het mocht niet baten. Ze gingen helemaal los, sommigen sloegen helemaal door. Er werd met de vuist op tafel geslagen. Ik had moeten begrijpen dat ik uit mezelf moest opstappen. Het was zeven uur in de avond toen ik weer door de stad naar mijn auto liep en ik Graciela en Neshiem belde om ze te vertellen dat het een foute boel was.

De pers vermeldde mijn schorsing van 11 augustus 2011. Flocker herhaalde zijn valse aantijgingen dat ik via consultancy alle geld opstreek van de opdracht van het Openbaar Ministerie en dat ik een willekeurig personeelsbeleid voer (“Rector Magnificus Miguel Goede geschorst,” 11 augustus 2011).

De Amigoe meldde op de voorpagina dat ik op 10 augustus 2011 was geschorst (“Rector Magnificus Miguel Goede geschorst,” 11 augustus 2011). Ook in andere media werd het gemeld (“A skors rector UoC,” 12 augustus 2011).

“Rector Magnificus Goede geschorst
Miguel Goede, Rector Magnificus van de University of Curaçao (UoC), is sinds gisteren geschorst. Dat meldt de Raad van Toezicht (RvT) in een persbericht. Francis de Lanoy is benoemd als waarnemend Rector Magnificus.
De Raad heeft Goede geschorst na twee audits bij de universiteit die door externe partijen zijn uitgevoerd. De geschorste Rector Magnificus heeft een week de tijd om te reageren op het rapport van de RvT.

Aanleiding

De Raad van Toezicht bestaat uit drie man en is benoemd door de minister van Onderwijs, een ministerpost die ingevuld

wordt door Pueblo Soberano (PS). Om een audit uit te voeren moet er een aanleiding zijn zoals personeelsproblemen of financiële onregelmatigheden.

Personeel

Problemen uit de personeelssfeer kunnen aangewakkerd zijn door Odette van Brummen-Girigori, die de pers opzocht nadat haar contract bij UoC als wetenschappelijk medewerker werd beëindigd.

Daarnaast waren er onlangs berichten in de media verschenen waarin gastdocent Keith Carlo klaagde dat hij na zijn kritische uitlatingen over de universiteit niet meer ingeroosterd werd.

Openbaar

Het is niet uitgesloten dat de Raad de komende periode meer onderzoek gaat doen op de universiteit. RvT heeft al aangegeven de komende twee weken geen verdere informatie te verschaffen over de situatie bij de universiteit. Het rapport over de uitgevoerde audits is niet openbaar gemaakt." (Leidel-Schenk, 11 augustus 2011.)

Op zaterdag 13 augustus 2011, nog voor mijn ontslag, werd ik door Wiels "himself," in een interview met de praatjesmaker bij "Radio New Song" (een Christelijke radio), HZ (Humphrey Zimmerman) nog door het slijk gehaald. Ik zou een adviesbureau hebben en als Rector Magnificus mijzelf opdrachten hebben verstrekt en mezelf hebben uitbetaald. Ook zou ik horen tot een Surinaamse kliek van ex-minister Leeflang, die mij zou hebben benoemd en deze kliek zou Curaçaoënaars systematisch onderdrukken.

Ik heb dit programma niet "live" beluisterd, maar tijdens het procederen heeft Karel Frielink mij ooit de link toegezonden (Zimmerman, 14 augustus 2011).

Op 15 augustus 2011 ziet Carlo af van zijn hongerstaking, meldde de media. Ik had geen moment gevreesd dat hij zou doorzetten. Narcisten doen zichzelf geen pijn ("Carlo ziet af van hongerstaking," 15 augustus 2011).

Jeroen Jansen, met wie ik heel lang van mening verschilde over de politieke situatie en de algemene situatie op het eiland, schreef een column over de “hongerstaking”, waarin ik mij wel kon vinden.

Grote woorden

Die Keith Carlo toch. Deze professionele pakkendrager, de bloedserieuze bestuurder met de immer verbeterde trek rond de mond, wist weer alle aandacht op te eisen.

Dit keer met een klaagzang op het beleid binnen de universiteit. Er klopte volgens hem helemaal niets van. Angstcultuur, racisme, intriges en bovenal het volstrekt onterecht dumpen van hem als gastdocent, allemaal tekenen dat het hard achteruit zou gaan met de universiteit. De Rector Magnificus moest het dan ook flink ontgelden als boegbeeld van die modderschuit.

Hongerstaking

Normaal gesproken leg je het naast je neer, maar nu de Raad van Toezicht Miguel Goede geschorst heeft, kregen die woorden plots meer lading. Werd Keith Carlo misschien zelfs een beetje ‘de bringer van de waarheid,’ een ‘martelaar.’ Die rol paste de man wel, want de bezorgdheid zat bij hem altijd heel diep, welk thema hij ook aansneed. Nu al helemaal, want hij besloot zijn tirade met de woorden dat hij deze strijd tegen onrecht wellicht ging beslechten met een hongerstaking.

Toen werd ik even stil. Stond het er echt? Meende hij dat nou serieus? Ja hoor, hier dreigde iemand met het ultieme middel. Huid en haar werden in de strijd gegooid. Verhongering om onrecht te voorkomen, misschien wel met het bittere eind als consequentie.

Poel van verderf

Ik ken de hongerstaking eigenlijk alleen maar uit hele verre landen waar dictators heersen en mensenrechten met voeten getreden worden. Waar mensen uit blind fanatisme naar dit middel grijpen, radeloos vanwege het onrecht dat hen aangedaan wordt. En ja, waarbij mensen soms inderdaad het leven

laten, omdat een kille dictator niet breekt, of een regime de ijzeren vuist toont. Waren we op Curaçao inmiddels ook zo ver, was de UNA zo'n poel van verderf? Nee, natuurlijk niet. Wat je ook vond van het slangenhol UNA en wie er ook gelijk had: het was volstrekt misplaatste dramatiek om op Curaçao met een hongerstaking te dreigen. Carlo mocht gelijk hebben, maar hij diskwalificeerde zich volledig door met zo'n meelijwekkend verhaal te komen. En toch pasten zijn woorden wel in een trend. De trend van de Grote Woorden.

Topzwaar

Een trend waar ik zo onderhand behoorlijk klaar mee was. Kunnen we met z'n allen weer een beetje normaal doen? 'Het land redden,' 'het volk emanciperen,' 'kolonialisme uitbannen,' 'beschaving terugbrengen,' 'de leugen ontbloten,' 'Gods woord uitvoeren:' ik bezweek onder de topzware woorden die op dat moment ons politieke theater domineerden. Vind je het raar dat iemand dan de stap richting een heilige oorlog of een hongerstaking zet? Allemaal verklaarbaar, maar volstrekt verwerpelijk. Ik verwachtte van mensen met hersens en bestuurlijke ambities dat ze het hoofd koel hielden en hun werk deden. Dat ze los van de waan van de dag met visie de dialoog zoeken. Grote Woorden zet je maar in je memoires. (Jeroen Jansen, 14 augustus 2011)

Op de voorpagina van de Amigoe van 22 augustus 2011 stond dat ook de operationele audit vaststelde dat de UoC eind 2011 technisch failliet was. Iets wat ik dus vanaf dag één aan de RvT heb trachten uit te leggen, maar de heren hadden meer aandacht voor het proces dat moest leiden tot mijn ontslag ("Audit-rapport UoC; Universiteit eind 2011 technisch failliet," 22 augustus 2011).

Op 22 augustus meldde de krant dat ik snel zou reageren op de twee rapporten ("Rector UoC mester reakhona riba kritika di dos raport," 22-augustus-11).

Het rapport van Cijntje en Silberie stelde onder andere dat ik geen draagvlak had onder de medewerkers ("Goede: Eenzijdig en suggestief rapport; Rector Magnificus autoritair," 24 augustus 2011).

Ik wees erop dat het onderzoek niet representatief was en dat ik het betreunde dat het rapport naar de pers was gelekt door de RvT of de accountants (“Investigashon universidat no ta representativo,” 25 augustus 2011).

Beunhazen, wetenschap, Sitek en 1 mei

Beunhazen houden zich niet alleen bezig met auto's of bouwactiviteiten, maar ook met universiteit en wetenschap. In Curaçao vliegt de ene na de andere Rector Magnificus de laan uit. Ik heb geen inzicht in hun functioneren en spreek mij daarom over hun ontslag niet uit. Ik ben geen beunhaas. Ik richt mij op argumenten die bij die excommunicaties worden gehanteerd, want die hebben niet zelden een hoog gehalte aan beunhazerij. Neem nou die opmerking van Darius 'Lio' Plantijn, de voorzitter van de onderwijsvakbond Sitek: “In plaats van dat Goede aan zijn verweer werkte, plaatste hij vraagtekens bij de onderzoeksmethoden van het audit-team.” Deze uitspraak van Plantijn kenmerkt de beunhaas. Het is een uitspraak van iemand die niet het flauwste benul van wetenschap heeft en daardoor niet weet dat waarheid in het tijdperk van de moderne wetenschap methode-gebonden is. Dat wil zeggen dat de vraag naar de waarheid van een theorie en de feiten waarop zij is gebaseerd, de vraag dus naar de waarde van de uitkomsten van een onderzoek, wordt beslecht door onderzoek en kritische analyse van de methoden die gebruikt zijn om die feiten te verzamelen en in een theoretisch kader te vangen. Van een Rector Magnificus mag je dus verwachten dat hij de methoden van onderzoek onderzoekt. Uit hoofde van zijn functie, op grond van zijn opdracht om de wetenschappelijkheid op Curaçao binnen geëigende kaders te houden of haar daarin terug te geleiden, deed hij om zich te verweren precies wat hij moest doen.

Plantijn daarentegen doet niet wat hij moet doen. Hij bemoeit zich met zaken waar hij niets van weet en de zaken waar hij zich uit hoofde van zijn functie wel bezig mee moet houden, veronachtzaamt hij. Vakbonden moeten op grond van hun eigen statuten opkomen voor arbeidsvoorwaarden

en arbeidsomstandigheden van hun leden. In dat licht is de aanval op Goede dus opmerkelijk. Of Goede lid is van Sitek doet niet ter zake. Of hij een goede Rector Magnificus was doet evenmin ter zake. Het is ongepast dat een werknemer in de strijd om zijn arbeidspositie door de vakbond wordt afgebrand.

Op 1 mei zal Plantijn wel vooraan hebben gestaan. Die tijd had hij beter kunnen besteden aan zich verdiepen in de “historische opdracht” van het vakbondswezen.

Er kan bovendien moeilijk beweerd worden dat er buiten ontslagen van rectoren niets voor Plantijn te doen was. Meestal komen de leerlingen in de schijnwerpers, maar op de scholen onder de rook van Isla werken ook vele tientallen onderwijskrachten. Ook zij doen gezondheidsschade op. Mede met het oog op deze schandelijke arbeidsomstandigheden werd op 7 mei een protestmars tegen de Isla-vervuiling georganiseerd.

Alle vakcentrales, dus ook Sitek, waren via een uitgebreide brief uitgenodigd om deel te nemen en zo op te komen voor de gezondheidsbelangen van hun leden. Niet alleen ontbraken zij, maar een aantal van hen had zich tussen de in Chávez-tenues gestoken Isla-werknemers zelfs tegenover de demonstranten verschanst. Straks weer met zijn allen 1 mei vieren. Wat een klucht.

Hans van Hulst, Curaçao.

Op de avond van 26 augustus 2011 kwamen we eindelijk thuis. We waren de hele dag in de weer geweest met de kinderen, want we hadden nog geen routine zo aan het begin van het nieuwe schooljaar. We zagen aan de brievenbus dat er iets was. Toen ik die opende lag daarin de enveloppe met de ontslagen. Een ondertekend door de RvT en de andere door De Lanoy. Het was donker. We waren stil. Wat nu? Hoe moest je het de kinderen uitleggen? We vertelden dat het goed komt, want dat geloofden we zelf ook.

“Goede ontslagen” (26 augustus 2011). De krant meldde mijn ontslag van 25 augustus 2011 (“Miguel Goede retira di universidat,” 26 augustus 2011). De dag na mijn ontslag viert de UNA de opening van het

nieuwe academische jaar (“Awe Universidat di Kòrsou ta celebra añ a akademèko nobo; Ayera dÛrwarder a hiba karta di retiru pa Goede,” 26 augustus 2011). Ik stel in de Amigoe dat RvT van begin af aan naar mijn ontslag heeft toegewerkt. De RvT had dus een plan uitgevoerd om het nieuwe jaar te beginnen zonder mij.

Plantijn en de studenten maatschappelijk werk wilden dat Kleinmoedig ook vertrok (“Ontslag voor meer UoC-medewerkers niet uit te sluiten,” 27 augustus 2011). Volgens Plantijn moet men met mijn ontslag nog niet juichen. Hij zegt dat ik geen inhoudelijk verweer heb gevoerd op de twee rapporten, maar de methode van onderzoek aan de kaak heb gesteld (“No por kanta viktoría ainda na UNA ku retiro di Goede,” 30 augustus 2011).

Het is 3 september 2011 als Kleinmoedig het heeft gehad met de willekeur van De Lanoy en neemt per direct ontslag (“Decaan UoC neemt ontslag,” 3 september 2011). De Lanoy trapte hem na in de pers: dat als hij niet was opgestapt, hij eruit zou worden gezet.

Enkele dagen na mijn ontslag wordt een soort “beschikking” (een document) achtergelaten. Dit bleek later de oorzaak van de verwarring of de civielrechtelijke of de privaatrechtelijke weg zou moeten worden bewandeld als ik mijn gelijk zou willen halen. Juridisch gezien was dit de voornaamste reden waarom het procederen zo lang zou gaan duren. Ik zeg ‘juridisch,’ want de echte reden was: opzet en kwader trouw van de leden van de RvT en de mensen achter de RvT.

Ik had het allemaal al zien aankomen, de rechtszaken enz. - maar nooit dat die deze omvang zouden krijgen - dus had ik via Facebook, op advies van mijn broer, Karel Frielink gevraagd of hij mij wilde bijstaan. Waarom Frielink? Frielink was deken van de Orde van Advocaten geweest en stond bekend als de beste advocaat op het eiland en stond internationaal hoog aangeschreven. Eerder had ik contact met Kuneman, maar die adviseerde al snel om een advocaat in de arm te nemen. Eerlijk gezegd had ik meer van hem verwacht, want we hadden veel samengewerkt in het kader van de leerstoel corporate governance. Maar wat nog belangrijker was, Frielink was niet zo verweven in het lokale netwerk van politiek en belangen. En als hij dat wel was, dan kon hij er mee omgaan. Ik had niet veel keus want bijna alle lokale

advocatenkantoren waren ingekapseld door politieke partijen. Frielink ging akkoord en enkele dagen later was het zo ver. Hij introduceerde ons aan Annemarijke Bach-Kolling die gespecialiseerd is op het gebied van arbeidsrecht.

Namens mij schreef Frielink een uitgebreid rapport als reactie op de rapporten van Cijntje en Hernández, om mij te verwerpen. In zijn rapport maakte hij korte metten met de rapporten.

Nu volgen twee berichten die in die dagen verschenen:

‘Negatieve publiciteit schaadt imago’

Het ontslag van Magnificus Rector Miguel Goede werd vrijdag een feit. Vervolgens werd het jaar op de University of Curaçao (UoC) met een matige opkomst geopend. De universiteit is de laatste tijd negatief in het nieuws gekomen, daarom vroeg Versgeperst.com zich af: heb jij nog vertrouwen in UoC?

Roy (18) is van plan om aan UoC te gaan studeren. “Soms is de universiteit inderdaad slecht in het nieuws, maar dat houdt mij niet tegen. UoC is een betaalbare universiteit en dan hoeft ik niet naar Nederland om te gaan om te studeren.”

Rotzooi

“Door de praktijken bij de universiteit hier, laat ik mijn kinderen liever studeren in Nederland. Dan ben ik er zeker van dat het onderwijs voorop staat,” vindt George (56), vader van twee studerende kinderen.

Zijn collega Fernando (49) is het niet met hem eens. “In Nederland is er ook veel rotzooi op scholen, kijk maar naar die school Inholland. Ik denk dat het niet veel verschil maakt of de jongeren hier of in Nederland studeren, ze komen dezelfde problemen tegen.”

Imago

De 34-jarige Jeroen heeft er een nuchtere kijk op. “Niet een rector, maar de docenten en de leerlingen zijn er verantwoordelijk voor om een studie af te ronden. Als er roosters gemaakt

worden, docenten lesgeven en leerlingen hun best doen, moet het op elk universiteit wel lukken.”

Naomi (29) vindt dat alle negatieve publiciteit rondom de universiteit het imago van de school schaadt. “Ik ben inderdaad bang dat een rector ontslaan vlak voor het nieuwe schooljaar niet veel goeds doet voor het aantal aanmeldingen.” (Leidel-Schenk, 29 augustus 2011)

Inzage audits UoC

Oppositiepartij PAR wil het fijne weten van de situatie bij de University of Curaçao (UoC). In een brief aan Statenvoorzitter Ivar Asjes vraagt de partij om twee audits bij de universiteit, die de aanleiding zijn voor het ontslag van ex-rector Miguel Goede.

De situatie doet PAR-Statenlid Magali Jacoba denken aan de ontwikkelingen bij Curoil, CPA en KTK, Aqualectra en UTS. “Wanneer er audits worden gedaan, is dit om te komen met aandachtspunten ter verbetering van de situatie bij ongeacht welke onderneming of bedrijf. Maar de huidige regering misbruikt deze audits om mensen naar huis te sturen.”

Audit

“In het geval van de Universiteit van Curaçao hebben we dezelfde tendens kunnen zien,” aldus Jacoba. “De universiteit werd in februari onderworpen aan de eerste audit. Maar de regering was niet tevreden en liet een tweede audit uitvoeren door accountant Terry Hernández. De tweede audit had blijkbaar wel de conclusies waarmee de beslissing kon worden genomen om rector Goede naar huis te sturen.”

Reactie

“Gezien de situatie die zich nu voordoet vind ik het op zijn plaats dat het Parlement van Curaçao wordt geïnformeerd over de situatie die heerst bij onze universiteit,” schrijft Jacoba aan Asjes, “naast de twee audits wil het parlement ook de reactie van Goede op de audits ontvangen.” (Leidel-Schenk, 29 augustus 2011).

Decaan UoC neemt ontslag

Roilis Kleinmoedig, decaan van de faculteit Maatschappij en Gedragwetenschappen (FMG) op de University of Curaçao (UoC), heeft afgelopen vrijdag ontslag genomen. Kleinmoedig vindt dat het onderwijs op UoC plaats heeft gemaakt voor ‘politiek en patronage.’

Een andere reden die Kleinmoedig geeft, is dat hij verschillende keren heeft geprobeerd om een afspraak te maken met de waarnemend Rector Magnificus Francis de Lanoy voor een onderhoud, maar dat dit niet is gelukt. De Lanoy zegt op zijn beurt weer dat Kleinmoedig geen oplossing kon vinden voor vervelende problemen op de universiteit, ‘tot grote ergernis van veel studenten en docenten.’

Luna

Een ander punt dat Kleinmoedig aanhaalt is dat de Landsverordening UNA (Luna) wordt overtreden. “Er wordt geen rekening gehouden met de aanstellingseisen voor de medewerkers van FGM.” De Lanoy is boos dat Kleinmoedig spreekt van het overtreden van de Luna in de media. “Dat is beneden peil.”

Studenten

Wie er ook gelijk heeft, de studenten zijn in ieder geval blij met het vertrek van Kleinmoedig. “Hij functioneerde niet als decaan en zat er alleen voor zijn eigen belang. We zijn blij dat deze leugenaar is vertrokken,” schrijven de studenten in een persbericht. Zij vinden dat er binnen FGM een onderzoek moet komen. “De docenten die Kleinmoedig gebruikten voor hun persoonlijke belangen, mogen ook vertrekken.”

Aanstelling

De studenten geven verder aan dat zij blij zijn met De Lanoy en het terugkeren van de docenten Odette van Brummen en Keith Carlo op de universiteit. Kleinmoedig kwam al eens eerder in opspraak. Eind december vorig jaar meldde de Onderwijsvakbond Sitek dat zij niet blij waren met de aanstelling van de decaan. (Leidel-Schenk, 5 september 2011.)

Ik heb een tijdje een tijdlijn van de audit en relevante ontwikkelingen bijgehouden. Ik heb de tijdlijn ook gebruikt in de tuchtklacht die ik later ben begonnen tegen de accountant. Niet dat ik meteen voorzag dat dit nodig zou zijn.

Op deze en de volgende pagina wordt de tijdlijn in nagenoeg de originele vorm weer gegeven.

april 2011	ToR OA bestaat. Ik heb hem officieel niet ontvangen.
26-04-2011	Offerte OA heb ik van iemand buiten UNA ontvangen.
09-05-2011	Start OA
(10 mei?)	1 ^e Interview met Goede als onderdeel van de audit. Dr. Silberie vraagt naar overeenkomst van opdracht (ovo) opdracht OM.
(circa een week later)	Goede levert notitie over OM opdracht aan audit team, inclusief concept-ovo.
23-05-2011	2 ^e Interview Goede met team OA
24-06-2011	Voorzitter roept spoedvergadering RvT bijeen voor maandag 27 juni 2011. Het is aan het einde van een uit de hand gelopen vergadering inzake het niet benoemen van een wetenschappelijk hoofdmedewerker.
27-06-2011	Drs. Hernández loopt vergadering binnen. Start onderzoek door drs. Hernández. Tijdens het verhoor zit de heer Evertsz ook bij. Tijdens verhoor geven de heren steeds denigrerend commentaar op mijn antwoorden.
29-06-2011	Concept-rapport wordt niet conform toezegging drs. Hernández ingeleverd. Hernández weet dat ik met vakantie moet. De vakantie houdt ook verband met medische behandeling van een gezinslid.
29-06-2011	Buluitreiking. Er wordt voor het eerst in de geschiedenis een interim-RM benoemd.
04-07-2011	Eerste dag vakantie. Concept-rapport drs. Hernández ontvangen tussen Miami en Orlando. Ik moet ervan uitgaan dat het internet in het hotel oké is. Binnen 48 uur reageren.

	Ik moet mensen inschakelen via internet in Curaçao en Nederland. Met name prof. In 't Veld. Ik mail het concept ook naar mijn secretaresse voor commentaar.
05-07-2011	Secretaresse maakt bezwaar tegen weergave van haar woorden door drs. Hernández. Zij stelt dat ze nimmer heeft gezegd dat drs. Da França druk uitoefende op rector Silberie.
06-07-2011	Eerste verweer geleverd op rapport drs. Hernández is 11 pagina's lang en in totaal 70 pagina's inclusief producties.
	Drs. Hernández benadert (na kritiek van Goede) drs. Da França via e-mail met twee vragen. Als het naar zijn zin te lang gaat duren, houdt drs. Hernández mij verantwoordelijk voor de reactie. In 't Veld wordt niet benaderd.
14-07-2011	Drs. Da França beantwoordt vragen drs. Hernández.
	Drs. Hernández gelooft de antwoorden niet. Da França zegt dat de conclusies van het onderzoek al vaststaan en hij geen zin meer heeft in het spel.
	Een paar dagen geen e-mail en ik denk dat we nu vakantie houden.
21-07-2011	Verzending concept-eindrapport drs. Hernández door drs. Hernández naar Goede.
	Ontvangst concept-rapport OA met verzoek reactie binnen 24 uur. Vanwege de omvang van het rapport is het niet te downloaden. Ik vraag of ik na de vakantie kan reageren. Ik verzoek de file te splitsen. Uiteindelijk komen de deelfiles binnen. Inmiddels zijn mensen op vakantie en moeten mensen in Curaçao, Key West, Suriname en Nederland worden ingezet. Als ik aangeef niet te kunnen reageren, omdat ik moet gaan rijden, zegt Hernández dat hij op Skype ziet dat ik nog niet rij. Kennelijk denkt hij het recht te hebben om mij te achtervolgen en te intimideren. Hij heeft niet de empathie om aan te voelen

	dat ik ook moet inpakken. Ook de voorzitter van de RvT wordt er expliciet bijgehaald.
23-07-2011	Vertrek Melbourne - Miami
25-07-2011	Verweer op concept-eindrapport drs. Hernández
27-07-2011	Terugreis Miami - Curaçao
31-07-2011	Eindrapport drs. Hernández aan RvT
01-08-2011	Verweer Goede op concept Operationeel Audit
03-08-2011	Reactie Goede weer op concept-OA
	Operational Audit naar RvT
11-08-2011	Schorsing voor vier weken
19-08-2011	Verklaring prof. In 't Veld
22-08-2011	Rapport Frielink
25-08-2011	Ontslag wordt 's avonds om 8 uur thuis in een open envelop door deurwaarder in de brievenbus gedaan, terwijl wij niet thuis zijn. RvT laat tegelijkertijd een persbericht uitgaan, welke de volgende ochtend (9u. later) meteen in alle ochtendkranten en de overige media staat.
	Opening academisch jaar. Blijkbaar moest het allemaal af zijn voor de opening.
31-08-2011	Klacht Goede tegen drs. Hernández bij de Accountantskamer.
04-11-2011	Kort geding. Drs. Hernández wil op de stoel van de rechter gaan zitten.
14-12-2011	OM beantwoordt UNA. Antwoord is niet bekend.
20-12-2011	Vonnis kort geding
21-12-2011	Drs. Hernández op de radio over het vonnis
30-12-2011	Ten Veen vraagt wanneer bodemprocedure wordt gestart.
06-01-2012	Spigthoff beantwoordt Ten Veen
16-01-2012	Accountantskamer. Stukken Hernández blijven binnenkomen.
20-01-2012	Frielink ontslagen
	Mediaspektakel rond Frielink

In januari 2012 ben ik gestopt met het bijhouden van de tijdlijn, omdat ik dacht dat het tot op dat moment relevant was voor de rechtszaak en dat dit het einde was. Ik bleek me erg te hebben vergist.

Ik herinner mij het interview met Hernández. De dag daarvoor had de RvT een vergadering opgeroepen zonder agenda. De volgende ochtend was de vergadering. De vergadering was nauwelijks begonnen of de man kwam binnen lopen.

Flocker deelde mij mede dat er een forensisch onderzoek gaat beginnen. Ik moest meelopen met Hernández en Jubi Evertsz naar mijn kantoor. Daar zette hij zijn telefoon op tafel om opnames te maken. Ik beantwoordde zijn vragen. Midden in het interview vertelde hij Evertsz dat er toch wat strafrechtelijke zaken spelen. Na het gesprek vroeg ik wanneer ik het rapport zou ontvangen. Hij antwoordde mij: vrijdag nog.

Daarna vertrokken de heren om De Bruijn te interviewen. In de loop van de dag zouden ze mij bellen om de opdrachtbrief te tekenen. Ik herinner mij dat in die dagen de stress behoorlijk opliep en ik weleens in de auto stapte richting Bándabou om te ontspannen. Zo ook die dag.

Hoe moet je je leven aanpassen na zo'n ontslag? Door alle media-aandacht werd ik overal herkend. Ik had een gevoel van schaamte en schuld. Ook het medelijden van anderen wil je niet hebben. En ook niet de onverschilligheid. Je durft niet meer onder de mensen te komen. Een bezoek naar de supermarkt is een verschrikking. Iedereen kijkt je aan of je hebt het gevoel dat het zo is. Je durft de media niet te volgen. In de ochtend, als wij het televisieprogramma "Moru Bondia" opzetten en het onderdeel "de kranten van de dag" begint, houd je je hart vast dat je niet weer in het nieuws bent.

Gelukkig had ik de "zwemclub", een groep vrienden bestaande uit Wim de Vrijer, Ivan Kuster, Willem Remie, Michiel

Wim de Vrijer

van der Veur en andere passanten, die iedere zaterdagochtend bij mij waren en na mijn ontslag hun best hebben gedaan mij te steunen.

Wim de Vrijer is medio 2012 overleden en liet mij zijn bibliotheek na. Maar Wim had al in 2005 dood kunnen zijn toen hij in het vliegtuig onderweg naar mijn promotie een hartstilstand kreeg.

Langzaam maar zeker is na 2015 alleen Ivan Kuster overgebleven. Maar de club was ook begonnen met Ivan.

Al gauw ontstond een patroon; rond tien uur, na het thuis werken, een blog schrijven, koffiedrinken in "Mc Café", afgewisseld met "Café Barista" bij "Avila Hotel" en "Starbucks" bij "Hotel Renaissance." Ook werd ik echt actief op Facebook. Ik keek al weleens op Facebook maar plaatste zelden een post, maar nu ging ik veel commentaar leveren en artikelen uit andere bronnen plaatsen. Ik begon foto's van artikelen uit de krant te posten, met commentaar. Daar in die cafés heb ik in de loop der jaren vrienden gemaakt, die mij tot vandaag de dag steunen: Henri, Wim, Humphrey, nog een Humphrey, Ruben, ook Mark die nooit bij ons kwam zitten en Marten Jan. Eén keer per week ging ik naar "Barista" bij het "Avila Hotel", totdat deze eind 2015 abrupt werd gesloten na de verkoop van het hotel.

Rond 2013 begon ik een radioprogramma te maken bij "Z86": "2121". Men kon bellen naar het nummer 4622121. Het was januari 2013 toen Ruben Suriel en ik bij Orlando Cuales, de legendarische directeur, zaten om te praten over het programma. Het was nieuw voor "Z86", omdat het een programma zou worden met meer dan alleen een presentator. Orlando had liever een presentator. We begonnen vlak voor het "Tumba Festival" van dat jaar. Het werd erg gewaardeerd door de luisteraars en hoewel ik niet houd van publiciteit, heb ik het op den duur omarmd, omdat dit ook structuur bracht in mijn leven. In mei 2016 ben ik gestopt, omdat ik als directeur van het VPCO begon en het niet paste en moeilijk met deze functie te combineren was.

Michiel begon mij op den duur kleine consultancyklusjes toe te schuiven. Ik was een soort onderaannemer. Hij deed dit niet alleen om mij wat inkomen te verschaffen, maar ook om te zorgen dat ik iets te doen had, zodat ik niet nog depressiever werd.

Ik begon met bloggen om de tijd te vullen en om wat van mijn sores van mij af te schrijven. Dit heeft geleid tot diverse publicaties. De eerste was "Curaçao 3.0." Geen hoogstaand werk, maar ik was bezig. Ook poogde ik regelmatig presentaties te geven en ingezonden artikelen te schrijven, naast mijn wetenschappelijke publicaties. Ik ging vanaf 2015 werken met een jaarplanning; ik plande ongeveer iedere maand een activiteit. Dit allemaal om structuur in mijn leven te behouden. Het heeft allemaal geholpen, maar het heeft niet kunnen voorkomen dat ik op den duur toch erg ziek ben geworden en heel langzaam weer opgeknaapt ben.

Hoofdstuk 5

Kort geding, augustus 2011 – januari 2012

Het kort geding was de eerste stap in, wat later gaandeweg zou blijken, een hele lange juridische weg. Ik herinner mij de vele meetings op het advocatenkantoor. (Wij begonnen bij “Spigthoff”, “Spigt Dutch Caribbean” en later werd dit “Bach-Kolling”). En het verzamelen van de vele stukken. Het dossier is in de loop der jaren bijna twee meter dik geworden.

Ik herinner de hulp van Neshiem Rhuggenaath, directiesecretaris van de UNA, en Michael Bonapart, UNA-huisadvocaat, in de eerste periode. Dit als een stuk nazorg van onze werkrelaties.

Ik informeerde advocaat Frielink op 14 augustus, op aanraden van de huisadvocaat Bonapart, dat ik was geschorst en mij moest verweren. Ik kende Karel niet persoonlijk, alleen uit de media. Hij was toentertijd deken van de Orde van Advocaten.

Karel introduceerde ons (mijn vrouw Graciela was er altijd bij) de volgende dag om zes uur in de middag aan Annemarijke Bach-Kolling, specialist op het gebied van arbeidsrecht bij het advocatenkantoor Spigthoff. Annemarijke heeft ons meer dan vijf jaar bijgestaan, tot het eind, en heeft met ons meegeleefd.

In de krant van die dag viel te lezen dat Keith Carlo een klacht wilde indienen bij het Openbaar Ministerie, omdat ik documenten zou hebben vervalst die betrekking hebben op de aanstelling van een wetenschappelijk medewerker. Een functie waar Girigori ook op had gesolliciteerd hoewel hij niet voldeed aan de aanstellingseisen. (“Denuncia kotra Goede na ministerio públiko; Drs. Keith Carlo ta entrega,” 15 augustus 2011.). De krant Ultimo berichtte ook dat ik ANG. 31.500 aan de UNA heb onttrokken door documenten te falsificeren (“Rektor a kobra a kobra 31.500 florin ku dokumentu falsu,” 15 augustus 2011).

Dus terwijl ik reeds moest incasseren dat ik geschorst was, werd ik in de media verder aangevallen, maar ik had toen nog het volste vertrouwen dat het goed zou komen. Ik was heilig overtuigd in een rechtsstaat te leven en dat het recht zou zegevieren.

Karel Frielink informeerde Flocker, de voorzitter van de RvT, op 16 augustus dat hij mijn belangen behartigde. Op die dag droeg Bonapart mijn dossier over aan Frielink. De volgende dag geeft Neshiem in “bullet points” input voor het verweer. De eerste factuur (voorschotnota) van de advocaat is onderweg.

Karel verzocht om uitstel bij de RvT om te kunnen reageren c.q. het verweer te kunnen indienen. De RvT wilde maar beperkt uitstel geven voor het opstellen van mijn verweer. Karel verzocht een verklaring van Roel in 't Veld en om een contra-expertise van een accountant op rapport Hernández voor het verweer. Een accountant wordt aangehouden. Neshiem blijft relevante brieven en documenten mailen.

Karel Frielink diende mijn verweer in op 22 augustus 2011. In de Èxtra werd vermeld dat ik op de twee rapporten schriftelijk moet reageren (“Rector UoC mester reakhona riba kritika di dos raport,” 22 augustus 2011). De Amigoe lichtte uit het audit-rapport dat de universiteit technisch failliet is. Iets dat ik, zoals gezegd, al vanaf dag één aan de nieuwe RvT had proberen uit te leggen (“Universiteit eind 2011 technisch failliet; Audit-rapport UoC,” 22 augustus 2011).

Op 24 augustus legde ik in de Amigoe en andere media uit dat de “operational audit” een slecht onderzoek is. Men had mensen van wie men dacht dat ze mijn lijn steunden of neutraal waren systematisch niet geïnterviewd. Na een survey onder een minderheid van de mensen die mij niet steunden, concludeerden Anthony Cijntje, Rupert Silberie en Eldrid Fos dat ik geen draagvlak had. (“Rector Magnificus is autoritair,” 24 augustus 2011.)

Op 25 augustus 2011 werd ik op staande voet ontslagen. Op 25 augustus mailde ik Karel dat ik ontslagen was. We spraken af om elkaar de volgende dag op kantoor te ontmoeten. De volgende ochtend meldde Ultimo dat de deurwaarder mijn ontslag heeft afgegeven en dat het nieuwe academische jaar op 26 augustus 2011 was geopend. (“Ayerá dÛrwarder a hiba karta di retiru pa Goede,” 26 augustus 2011.)

Ook de Bala vermeldde het ontslag op de voorpagina (“Krisi na UNA ta sigui: Rector Magnificus dr. Miguel Goede a kede Retirá,” 26 augustus 2011).

In kranten werd bericht over de eenzijdigheid van het onderzoek (“Investigashon universidat no ta representative,” 25 augustus 2011).

We waren in shock en op vreemd terrein. Ik was volstrekt niet bekend met de wereld van rechters en advocaten en moest gewoon vertrouwen op onze advocaat. Ik had eens als getuige opgetreden in de zaak Maurice Adriaens tegen de overheid, in verband met de studiebeurs. Met Annemarijke Bach-Kolling werd ingeschat dat het vorderen van een terugkeer in mijn functie aan de UNA weinig of geen zin zou hebben en dat de zaak vooral zou draaien om hoe ik op een nette manier van de UNA afscheid zou kunnen nemen.

Het werd duidelijk dat de zaak van Marcelino (Chonky) de Lannoy, die als directeur Curaçao Ports Authority (CPA) was ontslagen op basis van een door Hernández opgesteld rapport, op 9 september 2011 zou dienen in de Accountantskamer in Zwolle. Karel besloot op basis van het verweer, snel ook een klaagschrift voor mijn zaak op te stellen en in te dienen bij de Accountantskamer, want ook wij vonden het evident dat het rapport van Hernández ook in mijn geval niet door de beugel kon.

Op 30 augustus 2011 is de eerste versie klaar en de volgende dag ingediend bij de Accountantskamer in Zwolle.

Plantijn, voorzitter Sitek, meldde in de Ultimo dat ik hulp nodig heb om te leren omgaan met mijn intelligentie. Volgens de man is een beetje intelligentie een probleem (“Goede mester buska ayudo profesional pa yud'é den su inteligensia,” 29 augustus 2011). Het lijkt nogal duidelijk dat Bicho dacht op deze wijze wraak te kunnen nemen op het feit dat zijn assessment was uitgelekt.

Maar er was ook bijval voor mij. Prof. Carlos Weeber, emeritus-hoogleraar architectuur en stedenbouwkunde aan de Technische Universiteit Delft, verwoordde het in zijn ingezonden stuk. Hij sprak van een “goor machtsspel.” Vergeleek het met Stalin en sprak zijn verbazing uit dat niemand van de drieduizend mensen de mond opendoet en dat hiermee de status academisch verloren gaat. Hij zegt dat de studenten naar het buitenland moeten. De titel luidt: “Goede weg, einde van een universiteit” (Weeber, 29 augustus 2011). Hij verwoordde zeer treffend wat er aan de hand was en wat de consequenties zullen zijn:

Goede weg, einde van een universiteit.

Rector Magnificus van de UNA, Michel Goede werd zonder slag of stoot ontslagen. Dit resultaat van een goor machtspeletje kon je maanden geleden al zien aankomen. De commissie onder leiding van de vorige (ontslagen) RM, zelf bron van ellende in deze tent, vond dat zijn opvolger ook niet deugde. Zelfs Stalin heeft het zo bont nooit gemaakt. Nog erger is dat binnen de muren van dit instituut niet geprotesteerd wordt, dat niemand zijn bek opendoet. Dit duidt op een totaal verziekt milieu waarin angst de boventoon voert. Het bestaat niet dat er onder drieduizend mensen geen groep is die met pijn deze ontwikkelingen ondergaat, maar de moed ontbreekt dit naar buiten te brengen. Een universiteit waar zich zoiets afspeelt verliest daarmee de status academisch of universitair. Waar Michel Goede zo aan de kant kan worden gezet, is het bestaan niet meer waard. Misschien schoot hij hier of daar te kort, maar zij die hem onder externe druk zo laten gaan deugen helemaal niet.

Wie is de volgende in de rij? Gelet op het politieke klimaat wordt dat wat mij betreft uiteraard mevrouw Van der Dijs (familie van de olieboer?) die over de nasleep van de Curaçaose slavernij promoveerde en er op die UNA onlangs over babbelde. Was ik daar student, ik zou mijn biezen pakken en naar het buitenland vertrekken om niet meer terug te komen. De laatste doet dan het licht uit en zet de airco in die glazen dozen voorgoed af.

Prof.ir. Carlos Weeber.

In de Ultimo was te lezen dat de RvT op basis van het rapport Hernández een aanklacht tegen mij had ingediend bij het Openbaar Ministerie (“Lo intregá keho nan ministerio públiko kontra Miguel Goede,” 29 augustus 2011).

De fractie van de PAR vroeg de rapporten op (“PAR ke raportnan devastador kontra Goede I reakshon die Goede mes,” 29 augustus 2011).

De volgende dag zei de Sitek-voorzitter Plantijn weer dat er nog geen overwinning is met mijn ontslag. Hij sluit het artikel af met de opmerking

dat ik psychologische hulp moet zoeken om om te gaan met mijn intelligentie (“No por kanta viktoría ainda na UNA ku retiro di Goede,” 30 augustus 2011).

Een paar dagen later: Inmiddels zag ook de pers dat alle zaken op elkaar leken en dat er sprake was van massaal “onderzoek” bij aan de overheid gelieerde organisaties en bedrijven (“Massaal onderzoek binnen overheids-nv's; Kosten lopen hoog op,” 3 september 2011).

Het Antilliaans Dagblad blikte op 7 september 2011 vooruit naar de behandeling van de zaak Hernández in de Accountantskamer. Het betreft de zaak van Chonky de Lannoy en de zaak van de ex-directeuren van de CPA, Lopez Ramirez en Diaz (“Klacht tegen RA Hernández; Vrijdag behandeling door Accountantskamer,” 7 september 2011).

Annemarijke en haar assistente Martine Hofhuis zijn 9 september 2011 in de weer met het opstellen van het concept-verzoekschrift voor het opstarten van het kort geding. Het is erg uitgebreid en daarom nog niet af. De Amigoe bericht dat de Accountantskamer uitspraak gaat doen in de zaak van de directeuren van de CPA (“Uitspraak Hernández over drie maanden,” 9 september 2011).

Op 15 september was het concept-verzoekschrift om het kort geding aan te spannen af. Frank Stüger, een oud-rechter en vriend van mijn vader, kwam in beeld en keek mee in de vorm van het bespreken van de concepten in persoonlijke gesprekken op onze porch. We waren er verder stil over. Hij zou ons jaren bijstaan, totdat ik het rond 2016 niet meer kon opbrengen de goede man nog langer lastig te vallen. Ook Neshiem en Roel keken mee en leverden commentaar via e-mail.

Rond 19 september 2011 was mijn commentaar verwerkt.

Om en nabij 21 september 2011 kwam er ook een “besluit” van mijn ontslag in mijn brievenbus, alsof ik ambtenaar ben. Wij en de advocaten begrepen dit niet. Wij besloten om ook pro forma bezwaar aan te tekenen. Deze stap zou later een cruciale wending geven aan de hele zaak.

Op 22 september 2011 dienden we het verzoekschrift voor het kort geding in.

Op 30 september 2011 meldde Annemarijke dat het kort geding op 13 oktober 2011 om 9.00 uur zal dienen. We hoorden dat de rechter Van Schendel en was en waren niet negatief. Ik kende hem immers van het kort geding tegen de stakende UNA-docenten, hoewel dat geen onverdeeld succes was. Verder hoorden wij dat deze rechter bekend stond als de rechter van bemiddeling. Zijn eerste stap was bijna altijd dat partijen aan tafel er eerst zelf uit moesten proberen te komen.

Op 5 oktober 2011 meldde de Amigoe dat de RvT aangifte tegen mij had gedaan in verband met het zogenaamd onttrekken van geld aan de UNA ("Aangifte tegen ex-rector Goede," 5 oktober 2011). Wij geloofden het niet en lieten dit nagaan. Het duurde een paar dagen.

Annemarijke meldde op 5 oktober 2011 ook dat Chester Peterson aan de UNA had gemeld de zaak níét te zullen doen. Hij was hier kennelijk voor benaderd. Wij vreesden uitstel van de zaak. Ik meldde aan Annemarijke dat de RvT blijkbaar een aanklacht had ingediend bij het OM. Op de voorpagina meldde de Ultimo dat de RvT aangifte tegen mij had gedaan voor falsificatie en oplichting ("UNA a entrega keho na OM kontra Dr. Miguel Goede pa fasifikashon i desfalko," 5 oktober 2011).

Van Annemarijke vernamen we op 7 oktober 2011 de nieuwe datum: 20 oktober 2011, om 9.00 uur.

11 Oktober kwam het bericht binnen dat er nog eens om twee weken uitstel werd verzocht door de nieuwe advocaat William Ten Veen, een oud-kantoorgenoot van Spigthoff. Frielink en Ten Veen waren niet als vrienden uit elkaar gegaan en dat was een extra motivatie voor Ten Veen. Dat was mij nooit echt verteld, maar heb ik zelf geconcludeerd.

De rechter besloot op 13 oktober 2011 dat de nieuwe datum 4 november om 9.00 uur werd. Ik was zwaar teleurgesteld, want de RvT die mij nooit uitstel had gegeven, kreeg nu wel uitstel. Ik was al bijna drie maanden thuis, zeker met de vakantie meegerekend, maar ik was nog

altijd optimistisch en dacht dat de nachtmerrie over een aantal weken achter de rug zou zijn. Ik had nog steeds in mijn hoofd dat ik dan weer terug zou zijn op de UNA, ondanks dat ik dat niet had gevorderd.

Op 10 oktober 2011, een jaar na 10-10-'10, verscheen in de Volkskrant een artikel van de hand van Jean Mertens (10 oktober 2011): "Cu-ração: Geen onderzoek corruptie." Bij het schrijven van dit boek kom ik het artikel tegen. Ik vraag me af waar ik de motivatie vandaan haalde, om dit soort zaken te doen. Ik herinner mij vaag dat ik via de telefoon dit interview had afgegeven. Er zouden er nog velen verschijnen.

Op 24 oktober 2011 vertelde ik Annemarijke dat Ten Veen ook de raadsman is van Potmis, die bij Analytisch Diagnostisch Centrum N.V. (ADC N.V.) is ontslagen ("Blijft Potmis of toch niet?" 5 februari 2012). Ik liet Annemarijke aan Ten Veen vragen of hij ook een schikking overwoog. Op dat moment was hij alleen nog aan het inlezen.

Op 31 oktober 2011 begon Martine Nijhuis, de assistente van Annemarijke, over de pensioenschade en dat ik een actuaaris moest benaderen om deze te berekenen. Want in de tussentijd waren we ook begonnen de bodemprocedure voor te bereiden. Enkele dagen later kwam de berekening binnen; het zou gaan om ongeveer acht ton, als ik me goed herinner.

Op 31 oktober 2011 komt Statenlid Leeflang in de publiciteit. Ze maakte zich zorgen over de continuïteit van de UNESCO-leerstoel Caribische SIDS ("Leerstoel SIDS in gevaar," 31 oktober 2011).

Op 2 november 2011 ontving ik de concept-pleitnota van Annemarijke. Ondertussen had Neshiem ook de stukken gevonden waaruit bleek dat het zelfs al onder Rector Magnificus Narain bijzondere projecten voor kwamen en gangbaar waren bij universiteiten en dat de medewerkers uit deze projecten extra inkomsten hadden.

De volgende dag diende de tegenpartij nog een aantal producties in. Het betrof een heel pakket 'oude koeien' die op een nogal kunstmatige wijze bij elkaar waren gebracht. Het was duidelijk dat ze niets hadden, zelfs geen begin van bewijs, en dus maar van alles bij elkaar raapten

om voor het moddergooien te kunnen gebruiken. Wij ontvingen het pakket van de rechtbank en bekeken hoe we ons hiertegen moesten verweren.

Wij spreken met Annemarijke en Martine af om elkaar op 4 november 2011 om 8.00 uur op het kantoor van Spigthoff te ontmoeten en samen naar de rechtbank te rijden voor de zitting. Het kort geding was in de ochtend. Om ons op de zitting voor te bereiden waren we gestart bij de advocaat op kantoor, maar vooral om om te kunnen gaan met de spanning. We dronken een kop koffie, ik moest een praatje gaan maken met Karel Frielink, die een sigaar aan het roken was. We vertrokken vanuit Scharloo naar Punda. Parkeerden in de parkeergarage en staken het Wilhelminaplein over, de trap van het stadhuis op. Het was in een van de middelgrote zalen.

De advocaat van de tegenpartij was Ten Veen. Mijn advocate was dus mr. Annemarijke Bach-Kolling en ze had als assistente mr. Martine Hofhuis van het advocatenkantoor Spigthoff. De rechter was mr. Van Schendel. Een van de oudste rechters. Hij was belast met zaken van de UNA, dus hij wist meer. De zaal stroomde vol. De hele Raad van Toezicht. De waarnemend Rector Magnificus. De accountants Terry Hernández en Anthony Cijntje. Veel personeel van de Algemene Faculteit en de Sociaal Economische Faculteit. De directiesecretaresse. Behalve mijn advocates was mijn vrouw Graciela meegekomen. Wij zouden het meer dan vijf jaar lang zo doen.

De rechter kwam binnen. We stonden op. Hij ging zitten. Wij gingen zitten. Ten Veen was buitengewoon agressief. Hij had het niet gered bij Spigthoff en was nu gebrand op wraak op zijn oude kantoorgenoten. Het was waarschijnlijk deze woede die hem aan deze job heeft geholpen, want het was vreemd dat deze RvT en Rector Magnificus een "makamba" in de arm namen. Hij had zijn toga niet aan. De rechter vroeg: "Gaat u zich nog aankleden?" Zijn eerste "move" was de rechter erop te wijzen dat hij niet bevoegd zou zijn om deze zaak te behandelen. Ik dacht dat het was omdat het geen spoed had of omdat we bij de administratieve rechter moesten zijn. De rechter trok zich even terug en kwam een paar minuten later terug, met het besluit dat hij bevoegd was. Verder gingen partijen ermee akkoord dat het een civiele zaak was. Ook dit bleek, zoals later zal blijken, een cruciale beslissing te zijn.

Annemarijke legde uit dat er geen enkele grond was voor mijn ontslag. Daarna was de beurt aan Ten Veen die heel agressief praatte. Ik dacht echt dat hij onder invloed was van drugs of iets dergelijks. Ja, ik kon niet managen en ik had een contract geantidateerd. Dat bleek uit de “operational audit” van Cijntje en het forensisch onderzoek van Hernández. (Op dat moment was er nog geen uitspraak van de Accountantskamer in Zwolle over het rapport van Hernández, waartegen we net als Chonky, Diaz en Lopez-Ramirez een klacht hadden ingediend.) Hernández liep vanuit de zaal naar de rechter toe. Borst vooruit. Hij ging het mondeling uitleggen. Ineens liep de mislukte Rector Magnificus Rupert Silberie naar voren met een verklaring. In het rapport van Hernández staat dat hij onder druk akkoord was gegaan met uitbetalen. Ik scheen heel vaak zijn secretaresse (later dus ook mijn secretaresse) te bellen. Zij had overigens al geheel vrijwillig schriftelijk verklaard dat er geen sprake was van druk van mijn zijde.

Nu bracht Silberie tijdens de behandeling een verklaring in, dat hij de getekende cheque niet kende. Ik zie Hernández nog naar voren lopen om de rechter op de verklaring te wijzen. Het was voor mij een openbaring dat men zo kan/mag liegen tijdens een rechtszitting. Ik viel van mijn stoel. Zo ver zou men gaan. De rechter stuurde de partijen de gang op om er samen uit te komen c.q. te schikken of een regeling te treffen. Dit was helemaal in zijn stijl. UNA was bereid ANG 90.000,- te betalen. Zelfs de rechter vond het te laag. Hij zei tegen Ten Veen: “U zult meer kwijt zijn aan proceskosten.” Mij gaf hij het advies om te schikken en de zaak niet voort te zetten. (Meer dan vijf jaar later geef ik hem volledig gelijk, ik had niet moeten procederen.)

Die dag kwam het niet tot een uitspraak. We moesten verder maar proberen eruit te komen en kregen een datum waarop we bij de rechter moesten komen melden hoe ver we waren met de onderhandelingen. Zo begon ik aan een lange reeks van bezoeken aan het stadhuis. Ik ben de tel kwijt.

De Amigoe berichtte naar aanleiding van de zaak dat de vertrouwensbreuk tussen de RvT en mij was geforceerd (“Vertrouwensbreuk Goede en RvT is geforceerd,” 4 november 2011). De Éxtra meldde dat de eis in het kort geding is dat mijn salaris als Rector Magnificus doorbetaald zou worden tot het contract is afgelopen (“Eks-rector magnifiko Goede

ta eksigui pago te na 2014,” 5 november 2011). De Ultimo nam van Ten Veen over dat ik stukken had vervalst om mezelf te verrijken (“Dr. Goede a faslikiká faktura pa enrikes su mes,” 5 november 2011).

De Amigoe berichtte dat de rechtszaak twee weken was aangehouden, zodat partijen om de tafel konden gaan zitten om te proberen er zo uit te komen (“Schikkingstraject gestart tussen Goede en UoC,” 5 november 11).

Neshiem informeerde mij en mijn advocaten op 11 november 2011 dat ze een intimiderend gesprek had gehad met De Lanoy en een soort van waarschuwingsbrief had ontvangen. Uit de kopieën van onze productie was af te leiden dat ze informatie aan mij en mijn advocaten had geleverd. Natuurlijk nam ze het ons kwalijk. Wij hadden moeten toezien dat de informatie niet te traceren was. Wij hebben ons geëxcuseerd, maar vanaf dat moment werkte ze niet meer mee en hoorden we niets meer van haar. Zij moet behoorlijk geschrokken zijn.

We mailen Ten Veen op 15 november om te onderzoeken of zij een minnelijke schikking, zoals door de rechter was aangegeven, ook een optie vonden. Wij gaven aan dat er sprake was van grote reputatieschade.

Een nieuwe advocatenrekening kwam binnen.

Martine verzocht de rechter en Ten Veen op 17 november 2011 om de zaak achter gesloten deuren voort te zetten. Het ging om de zitting van 22 november. De rechter berichtte dat het op een misverstand berustte. Het ging slechts om een vorm van bemiddeling, want de zaak was op 4 november 2011 al uitbehandeld.

Op 17 november 2011 waren wij bij Van Schendel om te praten over een schikking. Gedurende de gesprekken riep Ten Veen tegen de rechter, dat deze naar mijn cv moest kijken. Ik zou zo wel weer een baan vinden. Ook riep hij dat ik geen huis op Jan Sofat nodig had.

Op 22 november 2011 meldde Ultimo Notisia dat de zaak op 22 november door zou gaan. (“Dia 22 di novèmber korte ta sigui trata e kaso Goede kontra UNA,” 22 november 2011). De volgende dag meldde de Amigoe dat de zaak op 22 november 2011 achter gesloten deuren

heeft plaatsgevonden. Dat was niet het geval, maar wel altijd mijn wens geweest, gezien de aard van de aantijgingen en het was beter geweest voor mijn kinderen. Het was spijtig dat ook de Amigoe onjuiste berichten publiceerde (“Kort geding Goede achter gesloten deuren,” 23 november 2011”).

Enkele dagen later meldde La Prensa dat de RvT een onderzoek zou instellen naar meerdere gevallen van seksuele intimidatie door Keith Carlo (“Hunta di Supervishon di UNA t’ei investigá dosente ku a ‘mishi’ ku studiantenan,” 25 november 2011). Het was bizar dat uitgerekend deze man, die zoveel publiciteit naar zich toe trok, op deze wijze in zijn hemd stond.

Op 28 november 2011 berichtte de Ultimo Notisia dat Van Schendel op 5 december 2011 met de zaak zou doorgaan (“Kaso Goede kontra UNA ta sigui dialuna awor,” 28 november 2011). Rond 1 december 2011 was de situatie van de onderhandelingen over een schikking als volgt: UNA vond een tijdelijke terugkeer van mij geen optie en bood mij als schikking vier maandsalarissen.

Ik informeerde Annemarijke op 2 december 2011 dat Keith Carlo in tussentijd was verzocht om op te stappen vanwege seksuele intimidatie van een studente.

We waren weer bij de rechter op 5 december 2011 om te rapporteren over het schikkingstraject. Het dossier van de zaak blijkt zoek te zijn en de UNA diende het verzoek in de zaak opnieuw te behandelen. Van Schendel had tijdens de bemiddeling al gemeld dat het dossier van de zaak zoek was geraakt. UNA eiste nu in de media dat de zaak opnieuw werd behandeld. Maar een paar dagen later was het dossier weer gevonden (“Dokumento di kaso ta somentá den korte,” 9 december 2011). Dit is voor mij altijd een raadsel gebleven. De rechter had verteld dat dit soms gebeurde.

Volgens de media leek het er op 6 december 2011 op dat de naamsverandering van de universiteit nog even niet door zou gaan (“Univeriteit blijft voorlopig UNA heten,” 6 december 2011). Even ander nieuws over UNA dus.

Toen het schikken na weken nog immer niet wilde lukken, besloot Van Schendel zijn beslissing op papier te zetten.

Op 12 december 2011 haalde de krant uit de pleitnota van Ten Veen dat hij een klacht tegen Frielink had ingediend bij de Orde van Advocaten. Frielink reageerde dat bij hem niet bekend was dat er waar dan ook een klacht tegen hem was ingediend (“UNA dient klacht in tegen Frielink,” 12 december 2011).

Het Antilliaans Dagblad bracht verslag uit over de tweede jaarlijkse conferentie van de leden van de “K-zone” (“Conferentie K-zone in Airport City”, 12 december 2011).

Ik bleef na mijn ontslag nog lid van een beperkt aantal commissies en groepen zoals deze, maar het was niet comfortabel. Ik voelde me bekeken en niet op mijn gemak.

Het Antilliaans Dagblad nam van mijn advocate Annemarijke over, dat er geen kampen zijn en ik niet in een kamp zit. Maar dat dit argument is gefabriceerd door de “inner-group” die nauwe banden onderhoudt met de nieuwe RvT (“Goede: In UNA geen kampen,” 12 december 2011).

Een nieuwe rekening Van Spigt op 16 december 2011.

In het kerstseizoen zat ik na werktijd met mijn maat Ivan Kuster op een terras aan het water in de haven in Punda wat te drinken, hij en zijn vrouw steunden ons om de moed niet te laten zakken, toen we minister Koeiman, met een medewerker of bodyguard, aan de overkant van de weg voorbij zagen lopen. We zaten immers niet ver van het “Forti”, de regeringszetel. Hij zag ons ook en stak de weg over, om ons te groeten. Koeiman was, voor hij de politiek inging, “Facility Manager” van de UNA, dus zo kenden we elkaar.

Hij vroeg hoe het met mij ging en met mijn zaak. Ik probeerde het hem uit te leggen en vroeg: “Wat heb jij gedaan in de Raad van Ministers toen het aan de orde was?” Hij antwoordde: “Als je niets hebt gedaan, zal de rechter je wel in het gelijkstellen. Je hebt niets verkeerd gedaan dus je hoeft je geen zorgen te maken.” Op mijn vraag: “Waarom heb je het niet tegengehouden?” antwoordde hij: “Ja, ik kan niet in een andere portefeuille treden. Ik heb wel gevraagd of er juridisch advies was ingewonnen en ze zeiden, ja.”

Het was dus duidelijk dat Koeiman er niets van leek te snappen. Ik heb hem en zijn, toen nog, partijvoorzitter van de MAN, Gassan Dannawi, in de jaren daarna nog vele malen proberen uit te leggen dat ze het kabinet voor dit 'jagen op mensen' hadden moeten laten sneuvelen. Zelfs de stichter van de partij, Don Martina, had om deze reden de partij verlaten. Later zou Dannawi dit hebben toegegeven, maar uit zijn verhaal bleek dat hij het nog steeds niet snapte.

Op 16 december 2011 meldde de Ultimo dat Van Schendel op 20 december 2011 vonnis zal wijzen ("Djamins awor kaso Goede kontra UNA," 16 december 2011). De Ultimo kondigde het vonnis aan en herhaalde dat ik stukken heb gefalsificeerd ("Awe mainta sentensia kaso Goede kontra UNA," 19 december 2011).

Ook Extra kondigde de uitspraak aan ("Manan sentensia kaso Dr. Miguel Goede kontra UNA," 19 december 2011).

20 December, na vier uur wordt het vonnis door een medewerker van het advocatenkantoor opgehaald bij de griffie.

Vonnis in kort geding, Gerecht in eerste aanleg Curaçao,

Uitspraak: 20 december 2011

Zaaknummer: AR 51337/2011 KG

Het vonnis getekend door rechter Van Schendel telt acht pagina's.

Volgens het vonnis was het verzoekschrift op 26 september 2011 ingediend (een maand na mijn ontslag op 25 augustus 2011) en was ik op 11 augustus geschorst. (Ik zat al zes weken thuis en was pas terug van vakantie. Ik zou meer dan vijf jaar thuis zitten.) De mondelinge behandeling vond plaats op 4 november 2011.

In het vonnis werden als aanwezigen van de tegenpartij slechts genoemd: Flocker, Silberie, De Lanoy en Hernández. En het feit dat de rechter heeft onderzocht of partijen wensten te schikken.

Als feiten werden vermeld dat ik op 1 december 2001 bij de UNA begon als wetenschappelijk hoofdmedewerker en 19 juni 2010 ben aangesteld als Rector Magnificus door de toenmalige Raad van Toezicht.

In het vonnis wordt verder onder meer ingegaan op het feit dat ik op

5 mei 2011 van de nieuwe RvT een waarschuwingsbrief kreeg. Enkele termen die daarin naar mijn hoofd werden geslingerd waren: gebrek aan zorgvuldigheid en professioneel inzicht; ingenomen houding en werkwijze; gezagsondermijnd, misleidend; niet transparant. Het vonnis vermeldde dat ik dat ontkende.

Het vonnis vermeldde dat op 31 juli 2011 Hernández rapport uitbracht "van Bevindingen inzake Integriteit Documenten uitvoeringsplan Inrichting OM." Daarin werd weergegeven dat ik beweerd zou hebben dat een kopie van een overeenkomst tot opdracht overlegd zou zijn als ware het een authentiek document en dat ik het zou hebben geantidateerd. Samen met mijn voorganger De Bruijn en De França zou ik geld hebben willen onttrekken aan de UNA. (Ironisch en triest is dat de genoemde mensen de UNA hebben moeten verlaten, mede als gevolg van het door mij gevoerde beleid.)

Het operationeel audit-rapport werd op 3 augustus 2011 opgeleverd, door Cijntje, die een team had gevormd met onder andere Silberie.

Op 11 augustus 2011 werd ik geschorst.

Op 25 augustus 2011 ontving ik uit handen van een deurwaarder mijn ontslag op staande voet. En lag er een ontslagbrief bij, getekend door de waarnemend Rector Magnificus, voor mijn positie als wetenschappelijk hoofdmedewerker. De gronden waren samengevat:

- bevindingen Operationeel Audit;
- de bevindingen in het Rapport Hernández;
- de kwestie van de benoeming van de externe accountants;
- de neveninkomsten voor nevenwerkzaamheden in het kader van het Uitvoeringsplan inrichting OM (Openbaar Ministerie);
- anti-datering van schriftuur om geld aan de UNA te onttrekken;
- gebrek aan vertrouwen.

Het vonnis vermeld dat ik vorderde dat mijn salaris werd doorbetaald, als voorschot op een claim die ik zou vorderen in een in te stellen bodemprocedure, waarin ik schadevergoeding zou eisen voor een onredelijk ontslag.

De rechter oordeelde dat er wel sprake was van spoed, omdat ik geen inkomen had. De rechter had het zelfs over mijn consultancy (een praktijk die slapende was en dus niets voorstelde, maar wel was ingebracht).

De rechter stelde vast dat partijen het eens waren dat er sprake was van ontslag op staande voet en verwees zowel naar de LUNA en naar Nederlands-Antilliaans arbeidsrecht. Verder stelde de rechter dat er alleen een voorschot zou worden betaald als hij van mening was dat het zeer waarschijnlijk zou zijn dat de bodemprocedure mij in het gelijk zou stellen. Hij zei dat er allerlei omstandigheden meegewogen moesten worden zoals mijn leeftijd. Ook stelde hij dat, gezien het prestige van functie, ontslag op staande voet niet hoorde.

De rechter verwees naar de stelling van Cijntje dat mijn visie onvoldoende financieel onderbouwd was en geen draagvlak had onder het personeel van de UoC. Andere woorden die voorkwamen in het vonnis: gebrek aan draagvlak, gebrek aan leiderschapskwaliteiten, gecreëerde en gehandhaafde cultuur van angst, ontbreken van voldoende transparantie, met name bij het invullen van functies.

De rechter merkte op dat dit geen grond was voor mijn ontslag en dat de slechte financiële situatie van de UoC zeker niet door mij was veroorzaakt. De rechter stelde dat, zelfs als ik niet voortvarend genoeg was geweest dit op te lossen, het nog geen grond voor ontslag op staande voet was. Ook gebrek aan leiderschapskwaliteiten waren geen grond voor ontslag op staande voet. Ook het feit dat ik een accountant opdracht zou hebben gegeven om de jaarrekening op te stellen, was geen grond voor ontslag op staande voet. Er waren andere oplossingen denkbaar en ik had bovendien toestemming van de vorige Raad van Toezicht om de opdracht te verstrekken.

Verder snapte de rechter niet dat de RvT stelde dat er sprake was van recidive (herhaling van mijn gedrag) en zelfs dat zou geen grond zijn voor ontslag op staande voet.

Zelfs gebrek aan vertrouwen was geen grond voor ontslag op staande voet, oordeelde de rechter.

Blijft over het rapport van Hernández. De rechter stelde dat samengevat de RvT mij beschuldigde:

- dat ik de UNA-belangen niet behartigde door neveninkomsten in eigen zak te stoppen;
- dat ik een kopie van de opdracht van overeenkomst zou hebben gepresenteerd als authentiek en zou hebben geantidateerd;

- dat ik de factuur zou hebben geantidateerd;
- dat ik met De Bruijn en De França zou hebben samengespannen.

Het ging dus om werkzaamheden die ik namens de faculteit had verricht in het kader van de opzet van het Openbaar Ministerie in het kader van de staatkundige veranderingen. Het was een opdracht van de leerstoel "Corporate Governance", van Roel in 't Veld en het betrof een derde geldstroomproject. Ik zou daar een vergoeding voor krijgen, zoals gebruikelijk aan andere universiteiten in andere landen, en het was goedgekeurd door de toenmalige Rector Magnificus De Bruijn. Dat stond volgens rechter Van Schendel vast. De rechter vermoedde dat Hernández niet wist dat De Bruijn akkoord was toen hij zijn rapport schreef.

Wat betreft de beschuldiging van anti-datering van de overeenkomst en de factuur stelde de rechter dat niet Goede (ik) moest aantonen dat dit niet waar was, maar dat de RvT haar beschuldigingen moest bewijzen.

Er konden volgens de rechter diverse redenen zijn waarom de overeenkomst niet was getekend door De Bruijn. En het feit dat ik een kopie had laten zien, wilde niet zeggen dat ik had beweerd dat het een authentiek document was.

Ook de e-mails (die Hernández had gestolen) wezen niet op malafiditeit. Zaken zoals antidatering en authenticiteit moesten in de bodemprocedure worden uitgezocht. En zelfs als dat in de bodemprocedure zou worden bewezen, was dat volgens Van Schendel geen reden voor ontslag op staande voet.

Volgens hem was de aangewezen weg het van rechtswege ontbinden van de arbeidsovereenkomst wegens gewichtige reden met toestemming van de rechter. Dat de UNA deze weg niet had gevolgd toonde haar onwelwillende houding jegens Goede (mij). Volgens hem bleek dat ook uit de toon van de waarschuwingsbrieven en de houding tijdens de mediation. En opnieuw wees hij er op dat rekening gehouden had moeten worden met het prestigieuze karakter van de functie.

De slotsom van Van Schendel was dat het onwaarschijnlijk was dat de rechter in de bodemprocedure akkoord zou gaan met het ontslag op staande voet voor mijn twee posities (aanstellingen) aan de UNA. Vanaf december 2011 moest de UNA mijn salaris doorbetalen en zag de

rechter geen restitutiegevaar (zowel geen gevaar dat ik de bodemprocedure zou verliezen, noch een gevaar dat ik niet terug zou kunnen betalen aan de UNA), een gevaar dat de UNA over zichzelf afriep als gevolg van haar handelswijze. Het vonnis was bij voorraad uitvoerbaar.

Annemarijke belde op om het goede nieuws mee te delen en liet ook een persbericht uitgaan. De dag erop bracht ook de UNA een persbericht uit.

Ondertussen liep buiten mijn gezichtsveld ook het traject bij de Accountantskamer. Ik begon mijn reis naar Zwolle voor te bereiden. We gingen allen met kerstavantie. Via via wisten we dat het OM de UNA had bericht dat er naar aanleiding van hun klacht en van het rapport van Hernández niets te onderzoeken viel.

De pers berichtte op 21 december 2011 dat ik de zaak had gewonnen en mijn salaris doorbetaald moest worden. De verklaring van In 't Veld was doorslaggevend geweest. Wat niet zo was. Evenmin was het zo dat Karel Frielink mijn advocaat was (“Goede vecht ontslag met succes aan; Onwelwillende houding UNA jegens Goede,” 21 december 2011; “Korte a kondená UNA pa sigui paga Goede tur luna 19.972 florin,” 21 december 2011; “Miguel Goede por sigi kobra 20 mil florin mensual,” 21 december 2011; “Miguel Goede ta gana kaso kontra UNA,” 21 december 2011). Éxtra kwam met het bericht dat de UNA zal winnen in de bodemzaak “Sentesia UNA - Goede: No ta final di kaso,” 21 december 2011). Ook Ultimo meldde dat de UNA ervan overtuigd was in de bodemzaak te zullen winnen (“Sentesia UNA - Goede: No ta final di kaso,” 21 december 2011). In de La Prensa liet de UNA optekenen dat ze in hoger beroep zouden winnen. Dat ze de opnames, gemaakt door Hernández, zouden inbrengen en getuigen onder ede hun verklaringen zouden laten afleggen (“UNA ta konvensí di final eksitoso den kaso kontra Michiel Goede,” 21 december 2011).

Goede wint rechtszaak tegen UNA

De rechter heeft vandaag in een kort geding geoordeeld dat de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) geen dringende reden had voor het ontslag van Miguel Goede als Rector-Magnificus. De rechter heeft de vordering tot maandelijks

betaling van een voorschot op schadevergoeding toegewezen. UNA had Goede in augustus ontslagen aan de hand van beschuldigingen van fraude en het antideren (het dateren van documenten op een oudere datum) van stukken die waren gebaseerd op het rapport van accountant Terry Hernández.

Verheugd

Volgens de rechter kan niet worden geoordeeld dat Goede zich schuldig heeft gemaakt aan het antideren van documenten. Ook oordeelt de rechter dat Goede de UNA geen nadeel heeft toegebracht. Goede, die zich vanaf het begin heeft verweerd tegen de beschuldigingen, is verheugd met het oordeel van de rechter. De universiteit moet per ingang van december 2011 Goede maandelijks een bedrag van 19.972 gulden betalen (Leidel-Schenk, 22 december 2011).

Na het vonnis waren wij (Graciela, Annemarijke en ik) opgelucht en een beetje blij. Ik weet niet of zij dachten dat het voorbij was maar ik ben altijd een realist geweest. Het was een pyrrusoverwinning. Ik had het geding nu wel gewonnen, maar had geen universiteit meer als platform van waaruit ik mijn werk kon doen en genieten van de academische vrijheid.

Maar ik was niet de enige die deze vrijheid kwijt was. Naar mijn mening was het hele land deze vrijheid kwijt, alleen wist men niet wat het was en miste men het dus niet.

De RvT en hun kamp waren zwaar teleurgesteld. Hernández ging tekeer in de media. De rechter zou zijn woorden hebben verdraaid.

Zijn verklaring bij "Radio Direct" heb ik opgevraagd en toegevoegd aan het dossier van de klacht bij de Accountantskamer.

Op 20 december 2011 luidde een veelzeggende krantenkop overigens: "Keith Carlo weg bij UNA vanwege ongewenste intimiteit" (20 december 2011).

Ultimo schreef dat sinds november 2011 Carlo weg was bij de UNA vanwege ongewenste intimiteit of hoe je het wilde noemen ("Keith Carlo no ta traha mas na UNA," 23 december 2011). Het was bizar dat een man die zei bereid te zijn zijn leven op het spel te zetten om mij

weg te krijgen bij de UNA, nu op een dergelijke wijze bij de UNA moest vertrekken.

Maar op 21 januari 2012 moest ook advocaat Frielink weg bij UNA, meldde het Antilliaans Dagblad ("Frielink moet weg bij UNA," 21 januari 2012). Frielink is niet welkom bij de UNA, omdat hij mij succesvol had verdedigd ("Karel Frielink niet welkom bij UNA," 21 januari 2012).

Advocaat Frielink niet meer welkom bij UNA

Advocaat Karel Frielink mag niet langer zijn functie als docent ondernemingsrecht bij de UNA uitoefenen. Frielink heeft vandaag bericht gekregen van de waarnemend Rector Magnificus dat hij niet langer werkzaam is bij de universiteit, omdat hij voormalig Rector Magnificus Miguel Goede bijstaat.

"Hoewel ik daarmee geen enkele regel heb overtreden en de twee functies niets met elkaar te maken hebben, bestaat kennelijk de behoefte om een politiek spelletje te spelen en dus iets tegen mij te ondernemen," aldus Frielink. "Het is duidelijk dat de Raad van Toezicht, bestaande uit aanhangers van Pueblo Soberano, dit heeft geïnitieerd."

Rechtszaak

Goede werd eind augustus vorig jaar ontslagen door de Raad van Toezicht. RvT was tot deze beslissing gekomen door "ge-signaleerde tekortkomingen in het uitgevoerde beleid van de heer Goede."

De voormalige Rector Magnificus spande een rechtszaak aan tegen de universiteit en nam Frielink als advocaat in de arm.

Goede won de zaak en de UNA moet hem als gevolg maandelijks een bedrag van 19.972 gulden betalen. "Mij hebben ze hier niet mee, maar de studenten zijn hiervan de dupe!" vindt Frielink.

(Leoni Leidel-Schenk, 20 januari 2012).

Het ironische is dat Karel niet in beeld was tijdens mijn zaak. De krant Vigilante riep dat Frielink moest ophouden met huilen en naar huis moest gaan ("Bai bo kas stòp di yora," 23 januari 2012). Frielink stelde

dat de studenten de dupe zouden zijn (“Dosente di universidat Karel Frielink ta kere ku finalmenet ta studiantenan lo sali perhudiká,” 23 januari 2012).

De Lanoy beklaagde zich in de pers dat rond de zaak Frielink de publieke opinie werd gemanipuleerd (“Ku kaso Frielink ta manipulando opinion publiko,” 23 januari 2012). De Lanoy laat weten dat de UNA geen kruiwagen is voor eigen profijt (“Voor eigen profijt,” 23 januari 2012). Wat men wel moet begrijpen is dat De Lanoy de marionet is van de RvT.

Na het ontslag van Frielink stapt ook diens collega op. Dat zie je niet zo vaak op Curaçao, dat mensen nog principes hebben (“Collega Frielink stapt op,” 24 januari 2012). De politiekleider van PAIS, Alex Rosaria keurt het ontslag van Frielink af (“Rosaria: UNA-besluit verkeerd en afkeurenswaardig,” 25 januari 2012).

Rosaria: “Annuleer ontslag Frielink.”

Het ontslag van gastdocent Karel Frielink bij de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) is ook bij PAIS-voorman Alex Rosaria verkeerd gevallen. Rosaria is zelf gastdocent International Trade bij de universiteit. “Deze beslissing benadeelt onze studenten,” vond Rosaria.

“De beslissing en de redenen die werden gegeven om een gastdocent aan de Rechtenfaculteit van UNA te ontslaan zijn onjuist, onrechtvaardig en laakbaar,” aldus Rosaria, “maar bovenal benadeelt deze beslissing onze studenten aan het hoogste vormingsinstituut van het land.” Frielink werd vorige week per direct ontslagen omdat hij de voormalige rector Miguel Goede bijstaat.

Ontslag

“Ik ben ook gastdocent aan de UNA, aan de Sociaal Economische Faculteit (SEF) en in die hoedanigheid ben ik ervan overtuigd dat de beslissing van de UNA moet worden geannuleerd.” Volgens Rosaria besmeurt het besluit van het ontslag de essentie van het hoger onderwijs, namelijk de academische vrijheid voor zowel student als docent om zijn eigen mening te vormen op basis van gedachten en feiten.

Academische vrijheid

“Het is onbegrijpelijk dat een universiteit die de naam van dr. Moises da Costa Gomez gaat dragen, uitgerekend de man die heeft gestreden voor onze landgenoten om zich academisch in hun eigen land te kunnen vormen, een beslissing neemt die tegen het belang van de student is.” Rosaria hoopte dat het belang van de student de overhand kreeg. “Het is te hopen dat hoe groot de verleiding ook is, de UNA niet afwijkt van de essentie van zijn bestaan, namelijk een instituut zijn met academische vrijheid. UNA: neem je beslissing tot ontslag terug.” (Leidel-Schenk, 26 januari 2012)

De Lanoy riep wederom dat de UNA geen kruiwagen was (“Universidat di Antia no ta un krenwa,” 26 januari 2012).

In een ingezonden stuk stelde Statenlid Leeflang dat De Lanoy de academische vrijheid ondermijnde (“Academische vrijheid ondermijnd,” 27 januari 2012; “Interim-Rector Magnificus UNA ondermijnt academische vrijheid,” 27 januari 2012).

PAR-Statenlid Magali Jacoba stelde vragen over de situatie bij de UNA. Ze concentreerde zich op de financiële situatie (“Situashon pésimo na Universidat di Kòrsou,” 27 januari 2012).

UNA begon mijn salaris door te betalen, conform het vonnis maar na vijf maanden stopten ze daar abrupt weer mee.

Op mijn verjaardag 31 december 2011 ontving Martine een brief van Ten Veen dat ik binnen zeven dagen de bodemprocedure moest aanvragen, anders namen ze maatregelen. Later zou blijken dat zij eenzijdig mijn salaris stop hadden gezet. In de rechtszaal zouden ze verklaren dat ik moest opschieten met het opstarten van de bodemprocedure.

Over geld gesproken: het werd nu duidelijk dat deze zaak mij mijn hele vermogen zou gaan kosten. Van Chonky hadden wij via via gehoord dat hij onroerend goed had verkocht om zijn advocaatrekeningen te kunnen betalen.

In de Ultimo verscheen een twee pagina's groot artikel over de financiële crisis bij de UNA. De gevolgen van het bloeden. Een groot

probleem was het feit dat door liquiditeitsproblemen, de universiteit de maandelijkse afdrachten van sociale premies niet nakwam. Dit was wettelijk strafbaar. De UNA claimde dat er jaarlijks 4,5 miljoen subsidie bij moest. Dat de schuld van de UNA aan het land gesaneerd moest worden, inclusief de schuld die ex-premier Balkenende had kwijtgescholden. Alles bij elkaar moest er op korte termijn 11 miljoen bij ("UNA ta den k risis finansiero grave! Mester di mas ku 11 mion a kort plaso," 6 januari 2012). Eindelijk was het de RvT en De Lanoy ook duidelijk dat mijn begroting en mijn financieel plan gewoon klopten en luidde men nu de alarmklok. Het leek alsof er paniek was uitgebroken ("UNA: Geld nodig; per jaar 4,5 miljoen meer en acuut 11 miljoen nodig," 11 januari 2012).

Maar er was meer aan de hand. UNA bespeelde de publieke opinie. Het moest zo lijken dat de UNA geen geld had, maar mij erg veel geld moest betalen. Dit zou ook de komende jaren het patroon blijven. Zodra mijn rechtszaak speelde verschenen er berichten in de media over de financiële situatie van de UNA.

Op 14 januari 2012 kwam een volgende factuur van de advocaat binnen.

De Lanoy zei tijdens de drieëndertigste dies natalis dat het niet goed zat met de media op Curaçao en dat er een opleiding moest komen. De krant meldde dat ik vanaf 2010 bezig was met een dergelijke opleiding. Wat er niet met zoveel woorden stond, is dat deze opleiding was stopgezet door De Lanoy en de nieuwe RvT ("Toch journalistieke opleiding UNA; In samenwerking met universiteit Trinidad & Tobago," 14 januari 2012). De universiteit had na mijn vertrek geen enkele innovatieve visie neergelegd en innovatie gebracht.

Op 26 januari 2012 verzoekt Annemarijke de ambtenarenrechter de zaak aan te houden tot de uitspraak van de civiele rechter.

Op 6 februari 2012 was de rekening voor advocaatkosten al opgelopen tot meer dan 120 duizend gulden. Het eind was niet in zicht en we dachten niet genoeg reserves te hebben om verder te kunnen procederen. En ik moest denken aan Chonky die onroerend goed heeft moeten verkopen om zijn rekeningen te betalen. Annemarijke dacht aan "No cure, no pay".

Tussen de bedrijven door had ik ontmoetingen met vele mensen om te praten over de situatie in het algemeen en ook over mijn zaak. Miriam Sluis, oud-correspondente van het NRC en de NOS, was zo iemand. Ze had mij in het verleden regelmatig geïnterviewd. Ze trachtte genuanceerd te zijn en de zaak ook van de andere kant te belichten. Ik bespeurde zelfs enige sympathie voor de PS. Ze vond dat de lokale, de zwarte, zich nu moest bevrijden, zelf regeren en gaan voor de onafhankelijkheid. Dat vond ik ook. Maar dat was niet wat er aan de hand was. Dit was fantasie; een fata morgana. Volgens mij heeft zij onze situatie (al de ontslagen mensen) nooit “begrepen.” De laatste keer dat ik haar sprak (ergens in 2012 tijdens een koffie bij “Starbucks”) werd ze kwaad dat ik volgens haar steeds over mijn leed sprak en geen aandacht had voor wat zij te vertellen had. Daarna hebben we elkaar nooit meer gesproken. Ik heb het nooit begrepen. Dit is slechts een van de vele personen die op voor mij onbegrijpelijke wijze uit mijn kring van getrouwen zijn verdwenen.

Hoofdstuk 6

Bodemprocedure Bonaire, februari 2012 – mei 2012

Tijdens een kop koffie op 15 februari 2012 zei Bob Verburg: “begin een logboek.” Bob Verburg was van stichting Willem IV, die projecten doet op de eilanden. Ik ben niet veel meer van de stichting te weten gekomen. Ik heb Bob daarna nog een keer ontmoet in Amsterdam. Hij was samen met de dame die de werving en selectie van de topfuncties voor het land Curaçao had gedaan (Carla Aalse). Ze vroegen of ik wilde meewerken aan hun training corporate governance. Ik heb besloten het niet te doen, want ik had zelf al een soortgelijke opleiding in mijn portefeuille, maar vooral omdat ik twijfels had door de wijze waarop de voornoemde werving en selectie was verlopen.

Ik hield al jaren een logboek bij, maar was daarmee al een tijdje gestopt. Ik had na het lezen van het boek van Frans Nauta “Innovatie Platform” (2008), dat ik van In ‘t Veld had ontvangen, al met de gedachte gespeeld. In dat boek vertelde Nauta dat In ‘t Veld hem had geadviseerd een dagboek bij te houden tijdens het project innovatie platform, onder premier Balkenende.

Het moet rond het bezoek van de ex-premier in december 2010 zijn geweest. In een latere ontmoeting met premier Balkenende bracht ik het boek ter sprake. Hij schoot uit zijn slof. Hij had blijkbaar niet zulke prettige herinneringen aan Nauta.

Ik bevond mij in een groep van meer dan honderd mensen in het hotel “Breezes.” Twee weken eerder was er een meeting in hotel “Avila” geweest. Steven Martina, speelde een van de leidende rollen. Ik had een paar keer contact met hem. De groep zou volgende week weer vergaderen over een concreet plan en de week daarop beginnen met de wekelijkse acties in het park tegen de regering en haar beleid. Dat was het plan.

Uit deze groep zou een kleine groep zich afsplitsen om acties te voeren tegen het beleid van de regering. Ook zou er later uit deze groep zou een harde kern van “Frente Sivil” naar voren komen. Deze groep maakte zich sterk voor een vervroegd vertrek van kabinet Schotte en

daarna voor een onderzoek naar wat er zich in die tweeëntwintig maanden heeft afgespeeld.

Al gauw stond ik op afstand van de acties. Mijn zaak vergde te veel energie. Wel ben ik naar meerdere demonstraties gegaan. Ik herinner mij nog de grote demonstratie op het Waaigat. Aan het eind trok de menigte naar het paleis van de Gouverneur om een petitie te overhandigen. Van de optocht heb ik afgezien (Leidel-Schenk, 23 april 2012).

17 Februari 2012 liep ik mee in de “teenerparade” samen met mijn dochter die afscheid nam van het eiland, want in de zomer ging ze studeren in Nederland. Ik liep al jaren mee met het “Radulphus College”, om te helpen met de begeleiding van de leerlingen, maar zij had nog nooit meegedaan. Ze is wat verlegen.

Die dag had ik ook een e-mail ontvangen van de HR-manager van de UNA, die ik ironisch genoeg zelf had benoemd. In die e-mail deelde ze mij mee dat de UNA geen voorschot meer betaalde, totdat ik de bodemprocedure had ingediend.

De carnavalsoptocht van zondag sloeg ik over, maar dinsdagavond hebben wij zittend in een stoel aan het begin van de optocht, samen met mijn ouders de optocht bekeken.

Tijdens mijn deelname aan de “teenerparade” was ik zichtbaar voor het grote publiek. Dat was voor mij behoorlijk ongemakkelijk. Maar ik herinner mij hoe enthousiast ik werd onthaald, door bijvoorbeeld een woordvoerster van een overheids-nv, met een “high five.”

In die tijd trachtte ik nog mijn trainingsschema te volgen en werkte ik aan publicaties over de “K-zone”, Scharloo, en de “Fourth Place.” Ik sliep slecht vanwege de spanning.

Mijn broer Alberto bezocht om de paar weken het eiland voor het werk. Ik sprak met hem af in “Hyatt”, waar hij logeerde, en wij praatte bij over de zaak. Al gauw nam die behoefte af, want ik zag niet wat het bijdroeg en het kostte alleen maar tijd. Dat gold ook voor de contacten met Kleinmoedig. We belden elkaar nog erg sporadisch.

Ik was moe, want ik had naar de Oscars-uitreiking gekeken. Ik kwam toch op tijd voor de meeting in verband met mijn sollicitatie voor een

functie in het kader van de uitvoering van het nationaal plan voor herstel van wijken (bario's), met Stella van Rijn en Jeroen Jansen, tegenwoordig secretaris-generaal. Via Facebook had ik contact met Jeroen Jansen. Ook hij was erachter gekomen dat het met deze regering niet liep.

Het was 27 februari 2012. Het gesprek was een teleurstelling. Stella vertelde zo mooi hoe de regering met van alles bezig was. Ik stond op en vroeg mezelf af waarom ik met zo'n redelijk cv, met daarin prestaties bereikt onder zeer moeilijke omstandigheden en tegenwerking, toch zoveel afgunst oogstte.

Ik vroeg mij ook af waarom mensen binnen het "Curaçao Leadership Forum" (CLF) zo met zichzelf bezig zijn. Aan de andere kant dacht ik: "het komt wel goed."

CLF was een platform dat ik eind jaren negentig had opgericht met als doelstelling ethisch leiderschap op stimuleren (Goede, 1999). Later had ik anderen erbij gehaald; onder andere Ivan Kuster.

Ivan belde. Hij begreep mijn kritiek op CLF niet. Hij bevestigde dat het op het eiland niet goed liep. We hadden het over een artikel in de krant: 'De jacht op de top van de Centrale Bank.'

Ik kwam te laat op mijn afspraak met Alberto in "Hyatt", die daar voor zijn werk zat. We namen de begrafenis van onze nicht Natalie door. Zij is in Nederland veel te jong aan kanker overleden. Ze laat een zoon achter. Door omstandigheden was haar hele leven een hel op aarde geweest. Door de situatie waarin ik zat, heb ik veel te weinig bij haar overlijden en andere belangrijke zaken stil kunnen staan. Ik besprak ook mijn rechtszaak en de situatie op het eiland met mijn broer. Over Schotte en Wiels.

Tia Esther is jarig op 27 februari 2012. Op de bijeenkomst kon ik even bijpraten met mijn schoonfamilie en dat is altijd goed. Bij mijn schoonfamilie praatten we nooit over de zaak. Het was totaal niet belangrijk. De relaties zijn totaal onvoorwaardelijk.

Ik e-mailde op 4 maart 2012 naar de advocaat met de vraag of het verzoekschrift al was ingediend en om te kijken of de UNA nu het

voorschot weer ging betalen, want de UNA had gezegd dat het voorschot was opgeschort totdat ik de bodemzaak had gestart.

Zaterdag 5 maart 2012 was de zwemclub matig bezocht en de sfeer was gespannen. Ik heb altijd geweten dat als het erop aankomt je alleen staat.

Van 7 tot en met 9 maart 2012 hield de UNESCO-leerstoel SIDS een tweede conferentie en liet weten dat ik niet welkom was. Het zou de laatste conferentie van de leerstoel zijn. Het was toch wat? Ik ging steeds meer blogs schrijven om het geven van colleges te substitueren.

De advocaat bleef maar factureren, 13 maart 2012.

Op 14 maart 2012 ontving ik een bericht dat de zitting is vastgesteld voor 17 maart 2012. Later bleek dat het 17 april moest zijn.

Op 15 maart 2012 sprak ik met Hugo over het verzoekschrift. Hij was onder de indruk van het werk van de advocaat en positief over de uitkomst van de zaak.

Op 16 maart 2012 bleek dat de rechter die de zaak zou behandelen uit Bonaire zou invliegen. Ik had daar gemengde gevoelens over. Ik was redelijk opgestaan die ochtend, dankzij het sporten. Ik vernam van contacten op UNA dat de RvT vergaderde op UNA. UNA had eindelijk het voorschot voor januari en februari betaald. De advocate was positief over de zaak. Ik vertelde tijdens onze ontmoeting hoe moeilijk het was om een stigma te dragen in deze samenleving.

Zaterdag 18 maart 2012 had ik pijn in mijn lijf. Geen zin. We lunchten niet bij mijn ouders, maar bij tante Annie Kamperveen, een oude vriendin van mijn ouders. Tante Annie was al over de tachtig, maar nog heel fit. Ze had pom en Chinese kip laten bereiden. Ze heeft me altijd gesteund. Ze zei ons eens na het ontslag: "Het is een negatieve erkenning van jouw kwaliteiten."

Op 22 of 24 maart 2012 stapte minister Jansen op. In een opname verklaarde hij dat er toch nooit geld was voor onderwijs. Monk kwam in zijn plaats. Monk lanceerde al gauw het populistische concept van gratis onderwijs. Dat was al het geval, maar nu ook voor de rijken! Dus iedereen had recht op gratis onderwijs. Ik was blij. Ik dacht dat het ook met mijn zaak te maken had dat Jansen vertrok, maar dat sloeg uiteraard nergens op (Leidel-Schenk, 17 maart 2012).

Op 22 maart hield ik, tijdens een mooi opgezette bijeenkomst in het "Maritiem Museum" in Scharloo, een presentatie. "Presentation on Knowledge Zone Curaçao, CICA²." De opkomst was redelijk. Ik hield mijn verhaal, maar was door alles wat ik had meegemaakt natuurlijk niet echt in vorm.

De UNA-advocaat Ten Veen vroeg uitstel op 3 april 2012. Het bleek dat de UNA getuigen wilde oproepen en ook wij moesten opgeven welke getuigen wij wilden horen.

Op 6 april 2012 hoorden wij dat de zitting nu waarschijnlijk op 7 mei 2012 zou plaatsvinden. We wensten elkaar cynisch een vrolijk Pasen toe.

De lijst van getuigen van de UNA kwam op 20 april 2012 binnen: Blijden, De Bruijn, Da França én Miguel Goede. Wij lieten weten ook In 't Veld te willen horen.

De volgende dag gaf de rechter het signaal af dat hij in dit stadium niet geneigd was om getuigen te horen.

De krant vermeldde dat de uitspraak van de Accountantskamer op zich liet wachten, omdat alle zaken tegen Hernández zijn samengevoegd ("Accountantskamer a inklui keho di RM Goede kontra di Terry Hernández tambe," 28 april 2012).

Dit was jammer, want met een uitspraak van de Accountantskamer was het rapport van tafel en was er geen zaak. Dat had de kort-gedingrechter ook al gesteld.

² Curaçao Information & Communication Association

Over de verjaardagen van de kinderen op 1 en 2 mei 2012 had ik niets opgeschreven in mijn logboek. De zaak nam ons helemaal in beslag. Ten Veen vertraagde het opleveren van het verweerschrift. Op 2 mei 2012 bevestigde de rechter dat de zitting op 8 mei 2012 gewoon doorgaat.

Ik maakte mij op 3 mei 2012 zorgen over mijn dochter die op 14 mei 2012 aan haar vwo-eindexamen begon. Wij verzochten weer een behandeling achter gesloten deuren. UNA had de grote zaal verzocht. Ten Veen stuurde naar aanleiding van het verzoek de volgende e-mail naar de rechter.

From: William Ten Veen [mailto:tenveen@bbvlegal.com]
Sent: vrijdag 4 mei 2012 9:34
To: Remco Hoekstra
Cc: Annemarijke Bach Kolling; Martine Hofhuis
Subject: RE: UoC / Goede (EJ 2012 / 54589)

Edelachtbare heer,

Nog in aanvulling op onderstaande e-mail wens ik nog het volgende namens cliënte naar voren te brengen.

De sfeer was allerminst grimmig te noemen op de publieke tribune. Er was bij herhaling wel sprake van verbazing bij de personen op de publieke tribune (bijvoorbeeld bij docenten en decanen) met betrekking tot het door Goede (al dan niet via zijn gemachtigden) naar voren gebrachte. Door de input van de docenten en decanen kon een behoorlijk aantal als feit geponeerde stellingen van Goede gemakkelijk worden weerlegd. In het kader van de waarheidsvinding – hetgeen van groot belang is voor de UNA – is het juist meer dan gerechtvaardigd dat in ieder geval docenten, decanen en de volledige Raad van Toezicht, alsmede (externe) adviseurs/opstellers van rapportages aanwezig zijn bij de openbare behandeling van dinsdag a.s.

Met vriendelijke groet,
William Ten Veen

Het verweerschrift van de UNA was op 4 mei 2012 eindelijk binnen. Volgens Annemarijke was er niets nieuws onder de zon. We moesten de rechter schrijven om bezwaar te uiten tegen het feit dat Ten Veen het niet nodig achtte om ons de bijbehorende producties toe te sturen. Gelukkig was onze pleitnota al klaar.

Graciela en ik wachtten op het bankje bij de rechtbank, het stadhuis, op Annemarijke en Martin. De rechter was uit Bonaire overgevlogen. Blijkbaar wilde men een op Curaçao gevestigde rechter niet met deze zaak opzadelen. Van wat ik mij nog kan herinneren was er een bovengemiddelde belangstelling voor de zaak. De zaal was de oude kamer van de procureur-generaal (PG). Een kamer waarin ik vele goede uren had doorgebracht tijdens het opzetten van de nieuwe PG-organisatie. De documenten van deze consultancy-opdracht speelden nu ironisch genoeg een belangrijke rol bij mijn ontslag.

De behandeling begon om negen uur. Van de kant van UNA kwam Ten Veen opdraven, de voltallige RvT, de accountants Hernández en Cijntje en enkele medewerkers van de SEF en AF. Ook de directiesecretaresse moest verschijnen, zij was behoorlijk gespannen. Blijkbaar hoopte de UNA dat ze zou getuigen en dat dat in hun voordeel zou zijn. Er werd geschorst voor de lunch. Wij “genoten” de lunch op het terras bij het Wilhelminaplein. Daarna staken we weer over naar het stadhuis. Het was het warmste deel van de dag, dus erg warm. Rond een uur of vier was de zitting afgerond.

Een nieuwe factuur van de advocaat kwam binnen op 11 mei 2012. De uitspraak was 5 juni 2012.

Beschikking gerecht in eerste aanleg van Curaçao
Burgerlijke zaken over 2012
Registernummer EJ 54589/2012
Datum uitspraak: 5 juni 2012

De beschikking is negen pagina’s lang en getekend door rechter R. Hoekstra. Het verzoekschrift was op 22 februari 2012 ingediend door mijn advocate Bach-Kolling en haar assistente Hofhuis. De advocaat

van de tegenpartij was W. Ten Veen. De mondelinge behandeling, de zitting dus, was op 8 mei 2012.

De feiten waren dezelfde als die tijdens het kort geding. De datum van indiensttreding bij de UNA. De benoemingen. De rapporten van Cijntje en Hernández. De ontslagen. En daar kwam nu bij het kort gedingvonnis van 20 december 2011.

Mijn verzoek was de UNA te veroordelen tot volledige schadevergoeding met het bevel mij volledig te rehabiliteren, of mij een billijke vergoeding toe te wijzen conform het Burgerlijk Wetboek, of een vergoeding via de "XYZ-formule." De Z-factor zou 1,5 moet zijn. Want er was sprake van onredelijk ontslag en er was geen sprake van dringende redenen.

Het verweer van de universiteit was het rapport Hernández dat beweerde aan te tonen dat ik zou hebben gefraudeerd. En dat dit moest worden gezien in samenhang met andere feiten. Dat zou allemaal grond zijn voor ontslag op staande voet. Voorzover er een schadevergoeding aan de orde was zou factor Z 0,5 moeten zijn, uitgaande van het gemiddelde salaris en niet het laatstgenoten salaris.

De beoordeling opende Hoekstra nadrukkelijk met de stelling dat partijen beiden hadden aangegeven dat het ging om een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht en dat het Gerecht dus bevoegd was om beide ontslagen (als medewerker en als Rector Magnificus) te behandelen, conform vierde afdeling van boek 7A BW.

Hoekstra ging toen bekijken of er sprake was van een dringende reden voor het ontslag van 25 augustus 2011. Hoekstra stelde in zijn beschikking dat de voorzitter van de "nieuwe" RvT het al bij zijn aantreden niet eens was met mijn aanstelling als RM door de vorige RvT. Hij stelde dat de UNA in november 2010 al de overtuiging had dit ik de kwaliteiten had om als RM te functioneren en dat er mij nu geen nieuwe verwijten gemaakt konden worden. Verder maakte de rechter opmerkingen over de toon van de brieven, direct na het aantreden van de "nieuwe" RvT, door Flocker ondertekend. De rechter citeerde Ten Veen en ook uit de brieven. Woorden als: weinig professionaliteit en

indruisen tegen goed fatsoen. Gebrek aan innerlijk fatsoen en respect voor de RvT. Zelfoverschatting. Gezagsondermijnd. Misleidend. Achterbaks. Niet transparant. In een brief van 5 juni 2011, scheen Flocker te hebben geschreven: “De door u getoonde houding en gedragswijze is onze universiteit onwaardig... terwijl u zelf blijk geeft van een zeer bedenkelijk niveau, gespeend van alle ethiek en moreel besef.” Uit de brief van 28 juni 2011: “... door iemand met een persoonlijkheidsstructuur met een behoorlijk gemis aan karakter en integriteit.”

De rechter oordeelde dat deze brieven meer zeggen over Flocker en de RvT, dan over mijn persoon. Ze zijn ongepast en geven blijk van slecht werkgeverschap, zeker als het is naar aanleiding van normale zaken. Gelet op die brieven concludeerde de rechter dat reeds in juni 2011, nog voor de rapporten van Cijntje en Hernández, de RvT van mij af wilde. En dat Flocker niet kon beweren en volhouden dat hij zijn brieven schreef om mij de kans te geven mijn gedrag aan te passen.

De rapporten kwamen daarna. Hoekstra vond dat, zelfs los van mijn verweer, de inhoud van de “operational audit” geen aanleiding was voor mijn ontslag op staande voet, niet als Rector Magnificus, noch als medewerker. Wat betreft het rapport van Hernández, stelde de rechter dat de UNA het ontslag met name hierop baseerde. Het rapport beschuldigde mij van frauduleus handelen. De rechter was van oordeel dat zowel de wijze van totstandkoming als de inhoud van dit rapport ondeugdelijk was. Hij zei letterlijk: “De bezwaren die Goede in zijn verzoekschrift tegen dit rapport en tegen de wijze van totstandkoming ervan naar voren heeft gebracht treffen doel.” De rechter nam er zelfs in op dat het feit dat ik tijdens mijn vakantie van Flocker en Hernández binnen 24 uur mijn bezwaar moest opstellen, niet door de beugel kon. Het werden uiteindelijk 48 uur. Verder merkte de rechter op dat Hernández niet op mijn verweer ingaat en enkele mensen bewust niet hoort, terwijl het gezien de aard van de beschuldigingen wel noodzakelijk is. Hij noemt met name prof.dr. Roel in 't Veld en Hugo da França. Hernández uitte termen als frauduleus en kon dit niet onderbouwen. Ook uitte Hernández diffamerende beschuldigingen die voor mij verregaande gevolgen hebben en kon deze op geen enkele wijze onderbouwen. De vragen die er waren konden niet worden beantwoord, omdat

Hernández afzag van het horen van De França en In 't Veld en specifieke vragen niet had gesteld aan de ex-Rector Magnificus De Bruijn. En hierdoor kon ik ook mijn verhaal niet afmaken. De rechter ging verder met zijn betoog. Noch de inhoud van het rapport van Cijntje, noch het rapport van Hernández waren reden voor ontslag op staande voet. De RvT, bestaande uit een jurist (Flocker) en een accountant (Dennis Dambruck), had dit na het bestuderen van de bezwaren in het door mr. Karel Frielink opgestelde rapport, kunnen weten.

De rechter concludeerde dan ook dat de RvT al veel eerder had besloten mij te ontslaan en de rapporten slechts had laten opstellen om een dringende reden te vinden om mij op staande voet te ontslaan. Geen enkele van de aangevoerde gronden voor ontslag hield stand. Ook niet dat men geen vertrouwen zou hebben in mijn persoon. "Het voorgaande betekent naar het oordeel van het Gerecht voorts dat UNA Goede heeft ontslagen onder opgave van een voorgewende valse reden, zodat sprake is van een kennelijk onredelijk ontslag." De rechter zei verder dat hij geen boodschap heeft aan de bewering van de UNA dat zij hun valse beweringen kunnen onderbouwen. Hij stelde dat ze dat eerder, tijdens het onderzoek hadden moeten doen, al voordat ze het besluit namen mij te ontslaan. Met andere woorden, op het moment van hun besluit hadden ze het moeten kunnen bewijzen.

Toen kwam de rechter op de schadevergoeding. De rechter stelde dat ik gezien het voorgaande aanspraak kan maken op schadevergoeding. Bij het bepalen daarvan speelden mee dat het moeilijk zou zijn een nieuwe baan te vinden en het tekortschieten van de UNA als werkgever.

Uit hetgeen eerder is overwogen, volgde dat het Gerecht van oordeel is dat de UNA ernstig tekort is geschoten in haar verplichting te handelen als goed werkgever. De RvT wilde, om redenen waarnaar het Gerecht alleen maar kan gissen, maar die volgens Goede politiek gemotiveerd waren, van Goede af en heeft om haar doel te bereiken Goede moedwillig beschadigd; zij had hem niet alleen meermalen in brieven op onheuse wijze bejegend, maar had hem op basis van een ondeugdelijk onderzoek en een evident ondeugdelijk rapport beschuldigd van fraude, leugens en samenspanning. Een en ander is ook in de media

breed uitgemeten. Hierbij diende bovendien bedacht te worden dat de functie van Goede er één was van hoog aanzien en dat van de UNA, als instelling van wetenschap en onderwijs, juist een zorgvuldige handelswijze mocht worden verwacht. De wijze waarop zij met haar Rector Magnificus was om gegaan, is een universiteit onwaardig.

Zie de titelverklaring van dit boek: "Universiteit onwaardig". Deze woorden werden eerder door Flocker aan mij gericht in een schrijven en nu werd het hem door de rechter voorgehouden. Maar we zijn nog niet klaar met het vonnis van rechter Hoekstra.

De rechter onderbouwde de som van de schadevergoeding, maar plaatste ook opmerkingen over het feit dat de UNA vond dat ze het voorschot, toegekend in het kort geding, zomaar konden stopzetten. De rechter zei dat dit weer een handeling van de UNA was om mij schade toe te brengen. De rechter was van mening dat zijn uitspraak mij rehabiliteerde. Ik kreeg ANG 309.644 bruto voor inkomenschade toegekend en ANG 100.000 netto voor overige schade.

Het vonnis werd op 5 juni 2012 opgehaald. Annemarijke stuurde een persbericht uit. Ook Roel en mijn promotor Paul Frissen vierden mee. Ik ontving dagenlang heel veel felicitaties.

Het door Annemarijke opgestelde persbericht werd nagenoeg integraal overgenomen.

Rechter stelt Miguel Goede in gelijk

Het Gerecht in Eerste Aanleg heeft vandaag geoordeeld dat dr. Miguel Goede onterecht is ontslagen als Rector Magnificus en wetenschappelijk hoofdmedewerker van de Universiteit van de Nederlandse Antillen. Dat meldt de advocaat van Goede, Annemarijke Bach Kolling.

Goede werd in augustus 2011 door de Raad van Toezicht van de UNA (RvT) op staande voet ontslagen, onder meer op basis van ernstige beschuldigingen van vermeende fraude. Eerder, in december vorig jaar, oordeelde de kort-gedingrechter al dat het ontslag in een bodemzaak waarschijnlijk geen stand zou houden.

Ernstige gebreken

Vorige week oordeelde de Accountantskamer in Zwolle dat het rapport van Terry Hernández, dat ten grondslag was gelegd aan de beschuldigingen van fraude, ernstige gebreken vertoonde. De rechter die vandaag in de (bodem)ontslagzaak oordeelde was het daar mee eens. “De UNA krijgt er in de uitspraak flink van langs,” zegt Bach Kolling.

Geen reden

Het rapport van Hernández levert volgens de rechter geen dringende reden op voor een ontslag op staande voet. De rechter concludeert dat ‘Hernández tot ernstige en diffamerende beschuldigingen aan het adres van Goede is gekomen zonder de gegrondheid van die beschuldigingen op een zorgvuldige manier te onderzoeken.’

“Er is volgens de rechter niet vast komen te staan dat sprake is van antidatering van documenten of het onttrekken van gelden aan de UNA, zoals Goede werd verweten. Ook de andere redenen die zijn aangevoerd voor het ontslag zijn ongegrond. De rechter is voorts van oordeel dat de RvT beter had moeten weten,” zegt de advocaat van Goede.

Schadevergoeding

Volgens de rechter heeft de UNA Goede aldus welbewust schade toegebracht en hem op grond van een voorgewende, valse reden ontslagen als gevolg waarvan sprake is van een kennelijk onredelijk ontslag. “De UNA is in alle opzichten zeer ernstig tekortgeschoten in haar verplichting om zich als goed werkgever te gedragen,” aldus de rechter. De rechter heeft daarom aanleiding gezien om aan Goede een ‘ruimhartige schadevergoeding’ toe te kennen, ‘temeer waar de door Goede geleden schade welbewust lijkt te zijn toegebracht’.

Zware tol

Het ontslag, met name de wijze waarop dit heeft plaatsgevonden, en de buitensporige media-aandacht die daaraan

gegeven is, heeft volgens Bach-Kolling een zware tol geëist van Goede en zijn gezin, zowel in emotionele als financiële zin. “Hoewel de nadelige gevolgen van de ernstige laakbare handelswijze van de Raad van Toezicht helaas niet helemaal ongedaan gemaakt kunnen worden, wordt Goede thans middels deze vernietigende uitspraak volledig in het gelijk gesteld en gerehabiliteerd,” aldus de advocaat (Jhagru, 5 juni 2012).

Hernández koos de aanval en pakt breed uit in de media. Sinds 25 mei 2012 was hij door de Accountantskamer veroordeeld.

‘Rechter verdraait woorden Hernández’

“De rechter komt in de bodemzaak van Miguel Goede tegen de UNA met allerlei conclusies over het rapport Hernández die hij niet onderbouwt,” stelt accountant Terry Hernández. Volgens Hernández is dit één van de redenen waarom de beschikking ondeugdelijk is.

“Rechter Hoekstra verwijst in zijn beschikking tevens naar een incident in de rechtszaal dat helemaal niet heeft plaatsgevonden. Zo stelt Hoekstra in zijn beschikking onder 5.8 het volgende: ‘Waar Goede in zijn verweer stelt dat de uitbetaling van die gelden stoelde op overeenstemming tussen UNA en Goede Consultants, geldt dat voor de hand had gelegen dat aan de toenmalige Rector Magnificus De Bruijn was gevraagd of er inderdaad overeenstemming bestond. Hernández heeft - desgevraagd door het Gerecht - verklaard dat hij haar die vraag niet geeft gesteld.’

Ondeugdelijk

Hernández stelt dat deze vraag niet door het gerecht is gesteld aan Hernández en dat is volgens hen een tweede reden waarom de beschikking ondeugdelijk is. “Indien die vraag al aan Hernández zou zijn gesteld dan had Hernández daar nimmer ontkennend op kunnen antwoorden, aangezien in de opname van de bespreking met Hernández, De Bruijn bij verschillende gelegenheden juist ontkent dat enige overeenstemming

tussen de UNA met Goede en/of Consultants heeft bestaan.” De advocaat van de UNA verwijst in zijn pleidooi naar de opnames, ‘de verdediging van Goede reageerde alsof ze niet bekend waren met deze opnames.’ “Daarnaast rept de rechter geen woord over de opmerking van de advocaat van de UNA en de opnames.”

Waarheid verdraaid

“Ook het verzoek van de UNA om De Bruijn te horen wordt door rechter Hoekstra niet ingewilligd,” gaat de accountant verder. “Waar rechter Hoekstra mij meent te moeten verwijten een overigens irrelevante getuige als Roel in ‘t Velt niet te hebben gehoord, laat hij zelf na om de cruciale getuige, De Bruijn, in deze zaak te horen.”

Volgens Hernández is de stelling van de rechter, dat hij Da França niet zou hebben gehoord, volstrekt onjuist. “De reactie van Da França is zelfs integraal in het rapport Hernández opgenomen.”

Tot slot zegt de accountant dat hij het ergste vindt dat de rechter de waarheid heeft verdraaid en essentieel bewijsmateriaal uit zijn beschikking heeft gelaten. “Hoe ver kan een rechter zakken?” (Jhagru, 6 juni 2012).

Op 8 juni 2012 verscheen het ingezonden stuk, dat Orlando Meulens vanuit Nederland schreef naar aanleiding van de uitspraak in het Antilliaans Dagblad: “Krabbenmentaliteit”. Hij werd steeds actiever op Facebook, maar gaandeweg ging het volgens mij meer om zijn eigen ego dan om echt medeleven en om de zaak Curaçao. Hij ging mij en mijn lotgenoten steeds meer irriteren met zijn opmerkingen in de trant van dat we op Curaçao geen lef hebben en onze nek niet hebben uitgestoken. Het gevolg was dat wij allemaal afstand van hem hebben genomen. Toen hij in 2015 medeoprichter was van de politieke partij “Kòrsou Solidario i Duradero”, sprak de partij daarom helaas niet aan.

Hoofdstuk 7

Hoger beroep De Boer, juni 2012 – juni 2013

Die zomer zou volledig in het teken moeten staan van het door Stephanie behaalde vwo-diploma en haar vertrek naar Nijmegen, waar ze psychologie ging studeren. Ik herinner me nog hoe wij op het schoolplein stonden.

De namen werden omgeroepen, het geschreeuw, de slingers en champagne. Ik zag daar ook accountant Cijntje lopen. Blijkbaar was zijn kind ook geslaagd.

Een paar dagen later was de diploma-uitreiking in het WTC. Iedereen mooi gekleed en de leerlingen lieten hun talenten zien.

Pim en Marilieke met wie ik heb samengewerkt bij “Arthur Andersen” waren na vijftien jaar weer op Curaçao voor een sabbatical. De planning was twee jaar. Het werd helaas een jaar (juli 2012 – juli 2013). Ze trokken in een bungalow te “Blue Bay.” De kinderen werden ingeschreven op het “Albert Tasman College” en bij de voetbalclub “Willem II.” Bij de club stelde ik Pim voor aan Dick Drayer die ik toen slechts oppervlakkig kende.

Rond deze tijd zocht ik ook contact met de “Universiteit van Aruba.” Glenn Thode was pas Rector Magnificus geworden. Daarvoor was hij Gezaghebber op Bonaire. De gesprekken via Skype verliepen erg positief en hoopgevend. Maar binnen een paar weken kon ik op geen enkele wijze meer contact krijgen met de Rector Magnificus. Behalve dat ik me afvroeg wat er was gebeurd, was ik teleurgesteld. Ik zag mezelf al doceren op Aruba en mijn werk voortzetten.

We overwogen op 28 juni 2012 het vonnis te betekenen en de deurwaarder in te zetten. Maar we moesten eerst een ruling hebben van de belasting en dat vergde tijd. “Spighoff” bood de hulp van hun fiscalist aan. Ook dat zou geld kosten. Uiteindelijk bood “Guardian”-medewerker Egbert de Windt aan de ruling aan te vragen en het geld bij hun op een rekening te plaatsen.

Voordat Stephanie in augustus 2012 naar Nederland vertrok, wilde ze de Christoffelberg op. Nancy, mijn zus en haar kinderen waren ook op vakantie. Stephanie had van haar peetoom het weekendhuis op Westpunt te leen gekregen. Het was afzien, door de muggen. We hadden nauwelijks geslapen, maar de jongeren hadden zich vermaakt met het kampvuur en alles eromheen. Vroeg in de morgen begaven we ons naar de voet van de berg en begonnen we de tocht naar boven. De jongeren vlogen als het ware, maar ik moest afzien. Het was niet meer zoals de jaren ervoor, toen ik de berg met mijn studenten beklom. Door mijn situatie was mijn conditie niets meer waard. Alle jaren nadien is Stephanie de berg opgegaan tijdens haar vakantie, maar ik heb het nooit meer gedaan.

Ondanks onze financiële beperkingen vertrokken we op 25 juli 2012 met zijn allen naar Nederland, want het was altijd onze droom geweest om Stephanie af te zetten in Nederland. Alles wat betreft de universiteit was geregeld, behalve een kamer. De hele vakantie was dus erg spannend, zowel omdat wij in afwachting waren van een eventueel hoger beroep, als door onze zoektocht naar een kamer en de budgettaire beperkingen.

Iedere dag volgde ik via het internet de Curaçaose media. Op 3 augustus 2012 viel het kabinet Schotte, doordat twee Statenleden hun steun opzegden. Het kabinet ging demissionair verder.

Op het laatste moment vonden we een kamer tegenover de universiteit en hadden we nog net voldoende tijd om die in te richten. Ze zou daar drie jaar wonen totdat ze haar bachelor behaalde.

Op 15 augustus lag ik, zeshoog in Nijmegen, op de bank mijn e-mail te checken. Via een e-mail meldde Annemarijke ons dat de UNA in hoger beroep was gegaan. Het was een teleurstelling en ik werd er neerslachtig van. We hadden regelmatig geïnformeerd en volgens ons was de beroepstermijn reeds verstreken en zou er geen beroepszaak meer komen!

Op 27 augustus waren we terug op Curaçao en pakten we de draad weer op. Op Schiphol bij de "Starbucks" begon ik met het schrijven van

mijn boek “Curaçao 3.0”. Ik had tijdens de vakantie “Society 3.0” gelezen (Hoff, 2011).

Er was een nieuwe declaratie van de advocaat binnengekomen op 14 september 2012.

Op 17 september 2012 overlegden wij weer over het betekenen van het vonnis. We zagen er nu vanaf om het geld proberen te innen nu de UNA in hoger beroep was gegaan. Het was een keuze.

Op 29 september werd het demissionair kabinet-Schotte afgezet en werd Stanley Betrian premier van een interim-kabinet. Een van zijn taken was de verkiezingen te organiseren. Het was een groot politiek drama. Schotte en Monk riepen internationaal dat er een staatsgreep had plaatsgevonden. Schotte bezette met de hulp van sympathisanten enkele dagen het fort (kantoor van de Raad van Ministers), maar verliet daarna te voet het gebouw en zette een wandeling in naar het partijgebouw van de MFK in Saliña.

Ik gaf op 5 oktober 2012 (bijna twee jaar na 10-10-'10) een interview aan NOS-journalist Dick Drayer in verband met de verkiezingen. Volgens mij ging het over de financiering van politieke partijen en het foute geld. Hoe mensen met geld politieke invloed kochten, met indirecte verwijzingen naar Schotte en zijn MKF.

Ik koesterde de hoop dat de verkiezingen een nieuwe wind zouden doen waaien, die ook mijn zaak zou helpen.

Op 13 oktober berichtte de media over de top honderd “persona non-grata.” Deze lijst was al enige dagen op de sociale media te vinden.

Top 100 Persona non-grata gepubliceerd

CURAÇAO – Een lijst met honderd namen van mensen die niet meer welkom zijn op Curaçao circuleert vandaag op Facebook. De lijst schijnt te zijn opgesteld door een Pueblo Sobrano aanhanger woonachtig in Nederland. Behalve leden van politieke partijen, staan ook Gouverneur Frits Goedgedrag en zangeres Tania Kross op de lijst.

Goedgedrag is op de lijst als eerste ingedeeld, gevolgd door de directeur van de Centrale Bank Emsley Tromp. Verder staan er veel PAR-leden, leiders van andere politieke partijen, leden van Akshon Frente Sivil en journalisten op de lijst. Leden van de vorige regering MFK, PS, MAN staan niet op de lijst.

Uitspraken

Ook zangeres Tania Kross is volgens de lijstmaker niet meer welkom op haar geboorte-eiland. Dit heeft waarschijnlijk te maken met de uitlatingen die zij recent deed in het Nederlandse televisieprogramma Pauw en Witteman. Ze refereerde in het programma naar PS-leider Helmin Wiels als iemand die 'lelijke woorden gebruikt en narigheid van persoonlijk aard' (Koek, 13 oktober 2012).

Top 100 Persona Non-Grata			
1. Frits Goedgedrag	26. Haime Saleh	51. Miguel Goede	76. Roli Prt Gentil
2. Emsley Tromp	27. Tania Kross	52. Maria Liberia-Peters	77. Agustin Diaz Sr.
3. Stanley Betrian	28. Jacob GeltDekker	53. Yves "Vigilia" Cooper	78. Agustin Diaz Jr.
4. Dick Piar	29. Stanley Brown	54. Zita Jesus-Leito	79. Glenn Thomas
5. Eugène Cleopa	30. Stanley Bodok	55. David Dick	80. Richeron Balentien
6. Dean Rozier	31. Dito Mendez	56. Freddy Curiel	81. Cali Manuel
7. Zus de Lannooy	32. Juan Parisius	57. Malvina Cicilia	82. Howard Soares
8. Jose Jardim	33. Onny Gonet	58. Dennis Jackson	83. Gilbert Sparen
9. Alvin Daal	34. Judesca Susana	59. Magali Jacoba	84. Franklin Hasset Jr.
10. Anthony Godett	35. Lipo El Hage	60. Marilyn Alcalá-Wallé	85. Dinah Veeris
11. Ivan de Windt	36. Orlando Cuales	61. Chaty Constanca	86. Nilva Martina
12. Chucho Smith	37. Bas Kooyman	62. Carlos Daantje	87. Glenn Sulvaran
13. Jachmin Pinedo	38. Joel Gois	63. Chebu Sluis	88. Viola Rojer
14. Godfried Adem	39. Ruben Surief	64. Husan Ansari	89. Farah Willems
15. Mariano Heyden	40. Nelson Pierre	65. Ivan Kuster	90. Benz Simon
16. Hugo Lew-Yen-Tai	41. Hemfry Davelaar	66. Lionel Capriles	91. Stephen Walroud
17. Adele v d Plijm-Vrede	42. Suzy Camelia-Römer	67. Jan P. Balkenende	92. Elvis Pereira
18. Pedro Atacho	43. Grandi Kenepa	68. Alexander Pechtold	93. Billy Pandt
19. Emely de Jong-El Hage	44. Steven Martina	69. Robert Pieters	94. Ruben haha La Cruz
20. Omayra Leeftang	45. Alba Chatlein	70. Marsia Illich	95. Nyrone Otto
21. Don Martina	46. Simon Wilson	71. John Deus	96. John Leerdam
22. Alex Rosaria	47. Louis Secco	72. Anthon Caspersion	97. Etienne Rosario
23. Marlon Wernet	48. Lisette v.Lamoen-Gar	73. Chonky Delanooy	98. Roland Ignacio
24. Miguel Pourier	49. Karina Lombardi	74. Edgar Gachi Leito	99. Radames Santana
25. Etienne Vs	50. Karel Frielink	75. Andres Casimiri	100. Derek Durgaran

De lijst van de top 100 persona non grata

Je zou denken dat zo'n lijst je niets doet. Dat was niet zo. Ik vroeg me (en nog altijd) af: "Hoe en waarom sta ik op een lijst als deze?" Ik had thuis niet verteld dat ik van deze lijst afwist om dit feit mijn gezin te besparen. Toen Willem op een zaterdag tijdens het samenzijn

van de zwemclub op de porch, met een kopie in zijn hand bij mij thuis grappen maakte over de lijst, schoot dat mij dan ook in het verkeerde keelgat. Maar het was geen opzet van hem, dus was het hem ook snel vergeven. Nu wisten Graciela en de kinderen het ook.

Op 16 oktober hadden wij en de advocaten het al over het beroepschrift van Kock. UNA bleek afscheid te hebben genomen van Ten Veen, zodat we nu te maken hadden met Kock. Kock was eens advocaat bij het kantoor van Flocker. Toen Flocker als advocaat begon had hij een patroon nodig en dat was Kock. Nu mocht hij waarschijnlijk als beloning geld komen verdienen met de UNA-zaak. Kock was van Aruba.

Twee dagen later bespraken we het concept-verweerschrift en op 23 oktober 2012 was het verweerschrift klaar. De uitspraak van de Accountantskamer was eraan toegevoegd. Die uitspraak was in mei 2012.

In de tussentijd werden op 19 oktober 2012 de tweede verkiezingen van het “nieuwe” land Curaçao gehouden. De verkiezingen die dus door de interim-regering was georganiseerd.

Op 18 oktober 2012 verscheen in het NRC een artikel van Drayer: “Lattijns populisme op Curaçao.”

Dit keer was PS de grootste partij. Natuurlijk had ik gehoopt dat de verkiezingen de regeringspartijen, met name de PS, weg zou vagen, maar het was overduidelijk dat dat er niet in zat.

Gerrit Schotte (links) en Helmin Wiels op 20 oktober 2012 na de verkiezingen. © ANP

Ik zie nog op de avond van de uitslag Schotte verschijnen bij het partijgebouw van de PS en aankondigen dat Schotte II in aantocht was. Hij en Wiels omhelsden elkaar op het podium voor het oog van de camera.

Weer een nieuwe declaratie van de advocaat ontvangen op 24 oktober 2012.

De UNA stuurde op de valreep, op 26 oktober 2012, in het kader van het onderzoek, geknipte geluidsopnames van het interview van De Bruijn met Hernández in het kader van het onderzoek naar de rechtbank.

Mijn vrouw opperde opnieuw om De Bruijn te verzoeken een verklaring op te stellen, waarin ze op schrift zou stellen dat de beschuldigingen vals waren. Dat had De Bruijn steeds geweigerd, mogelijk uit gevoelens van wraak, omdat ze was “weggestaakt” en ik haar contract niet had verlengd toen ik Rector Magnificus was omdat ze door haar gedrag steeds onrust veroorzaakte. Zo beweerde ze dat zij nog de Rector Magnificus was, toen ze al was afgezet. De Bruijn was nu weer een paar dagen op het eiland voor het afronden van een opdracht over immigratie op Curaçao.

26 oktober 2012 berichtte de rechtbank dat de behandeling werd vervroegd. Ik maakte ook de opmerking of het mij opgelegde verbod om op de UNA te komen, opgeheven kon worden. Later op de dag ontvingen we de concept-pleitnota van Annemarijke. Graciela en ik hadden een rustig gevoel, immers het vonnis van rechter Hoekstra was glashelder.

Graciela Goede-Willems

Add to contacts

10/29/12

To: Annemarijke Bach Advocaat, Miguel Goede

Cc: Martine Hofhuis Advocaat

gracielagoede@hotmail.com

Goedenavond dames,

Jeanne heeft zowel de uitgeprinte verklaring van Roel gekregen als vanmiddag ook de uitwerking van de geluidsbandjes.

Ze zei dat er geen sprake was van fraude. Nu nog tekenen.

Ik zal morgen even telefonisch contact met haar opnemen als ik geen e-mail van haar krijg.

Bonochi

Op 30 oktober 2010 was de pleitnota klaar. Op 7 november 2012 hadden Graciela en ik een goed gevoel en gingen we verder met het vorderen van de UNA. Inmiddels was het circusachtige vertoon van de UNA bij de zittingen van de rechtbank afgenomen en verscheen de Rector Magnificus slechts met de nieuwe advocaat mr. Kock en een assistente. Dit was tevens de laatste keer dat we deze assistente zagen. De RvT was te laf om nog te verschijnen. De grote zaal was verder leeg. Behalve de echtgenoot van Martine, die naar zijn vrouw kwam kijken.

De rechters presenteerden zich ogenschijnlijk vriendelijk.

Er was dat onhandige moment dat mijn advocaten de drie rechters wilden laten horen dat de opnames “geknipt” waren. Dat was volgens mij niet echt nodig, want de weggeknipte passages gingen toch nergens over. Verder speelde de uitspraak van de Accountantskamer ook geen enkele rol. Dat was diep triest, want ik had er geld noch moeite voor gespaard. We hadden de halve wereld afgereisd om die uitspraak te krijgen. De uitspraak van de kamer veegde het hele rapport van tafel. Het rapport van Hernández was het enige mogelijke punt, volgens de kort-gedingrechter Van Schendel, en rechter Hoekstra (in de bodemzaak) had het al naar de prullenbak verwezen. En nu de Accountantskamer. Maar rechter De Boer c.s. wilden het daar niet over hebben.

Op 3 december 2012 vernamen wij dat het Hof op 11 december 2012 vervroegd een uitspraak zou doen.

Het Hof stelde dat ze dachten dat we bij de LAR-rechter moesten zijn en vroegen aan partijen om voor 8 januari 2013 schriftelijk te argumenteren

hoe zij het zagen. Wij gingen hard aan de slag. Ik wees erop dat de zaken van Bladel, Camelia, Cijntje, De Bruijn en Da França allemaal civielrechtelijk zijn afgehandeld. Ook zijn mensen als Eddine, Van Bladel en Ganpat met een overeenkomst aangesteld.

Tussenvonnis 11 december 2012

Burgerlijke zaken 2012

Registratienr. 54589 – H 223/12

Uitspraak: 11 december 2012 (bij vervroeging)

UNA versus Goede

Ineens was het een tussenvonnis. Ik wist niet dat het bestond. Het vonnis besloeg drie blaadjes en was getekend door de rechters: J. de Boer, H.J. van Kooten en F.J. Lourens. De advocaat van de tegenpartij was nu D. Kock. Hij verscheen met een assistente N. Pietersz. En mijn advocate mr. Bach Kolling werd nog geassisteerd door M. Hofhuis.

De UNA had op 16 juli 2012 hoger beroep ingesteld. De beschikking was in tegenstelling tot andere documenten nauwelijks te lezen en te begrijpen. Het kwam erop neer dat, als de UNA een schadevergoeding moest betalen, men volgens het beroepschrift niet bereid was meer dan NAG 90.000,- te betalen.

De beschikking stelde vast dat ik dit in mijn verweerschrift had bestreden. De datum van mijn verweer werd niet genoemd. Wel werd vermeld dat ik 25 oktober 2012 producties had gezonden.

De mondelinge behandeling had plaatsgevonden op 30 oktober 2012.

Dan volgt het kopje “Ontvankelijkheid.”

Onder dat kopje wordt 25 augustus 2011, als de datum van de ontslagen vermeld.

Toen volgde het punt: “De Raad van Toezicht en de Rector Magnificus van de UNA worden aangemerkt als bestuursorgaan. Dit geldt ook indien deze organen medewerkers benoemen en ontslaan.”

Mijn benoeming was een beschikking en geen arbeidsrechtelijke overeenkomst. Ook de ovo (overeenkomst van opdracht) van mij als Rector Magnificus, waarin nadrukkelijk staat dat het een privaatrechtelijke overeenkomst is, is dat volgens de rechter niet. (Let wel: twee rechters

hadden geoordeeld dat het om een privaatrechtelijke overeenkomst ging en de UNA was daarmee akkoord gegaan.)

Vervolgens formuleren de rechters in de beschikking het voorlopige oordeel dat ik niet-ontvankelijk ben. De rechters verwijzen daarvoor naar de Landsverordening Materieel Ambtenarenrecht (LMA). Uit een niet te lezen zin meen ik te moeten begrijpen dat mijn rechtspositie volgens de rechters werd geregeld door het LMA, en via nog wat andere, idiosyncratische zinnen kwamen de rechters tot de stelling dat ik mij tot de LAR-rechter zou moeten wenden.

Maar de rechters gaven partijen de kans om hun zaak te onderbouwen en verwees de zaak naar de rol van 8 januari 2013. (Bon Pasku, dus.)

Op geen enkel moment ging het meer over de reden en de wijze van mijn ontslag. Dit punt was tijdens de mondelinge behandeling totaal niet aan de orde geweest.

Mijn team en ik voorzagen geen enkel probleem. De UNA was verzelfstandigd. Iedereen werkte met ovo's en alle personeelsaangelegenheden werden privaatrechtelijk benaderd. In het verleden waren alle arbeidsgeschillen via de civiele rechter beslecht. (Ook na mijn ontslag bleef dat het geval.) Al deze argumenten werden in een uitvoerig document naar de rechters gestuurd.

Wij vroegen op mijn verjaardag, 31 december 2012, uitstel want 8 januari 2013 zouden we niet redden. We kregen uitstel tot 5 februari 2013.

31 December was ook de dag van het aantreden van het "takenkabinet" Hodge, dat kabinet Betrian tijdelijk moest opvolgen totdat er een politiek kabinet was.

De viering van mijn verjaardag vond plaats in familiekring, maar ging helemaal aan mij voorbij.

Nieuwe factuur van de advocaat kwam binnen op 21 januari 2013.

22 Januari 2013, op de verjaardag van mijn vader, wees Graciela mij erop dat we nog met Kock aan het corresponderen waren over het betalen in termijnen. (UNA kon niet in een keer betalen, want ze hadden geen cash.)

We gingen met mijn vader uit eten bij zijn favoriete Chinese restaurant. Wij hebben er verstand van, want mijn oma van moederskant was Chinese.

Op 30 januari 2013 zochten we contact met Karin Jongen, een ex-HRM-manager van de UNA, voor relevante informatie. Het eerste concept was af op 4 februari 2013. Ook deze akte werd besproken met Frank Stüger.

Op 5 februari 2013 werd de akte ingediend. Wij hadden er een goed gevoel bij.

Op 3 maart 2013 (03-03-'13) lanceerde ik mijn gebundelde en bewerkte blogs in een boek: "Curaçao 3.0". Het werd goed ontvangen. Dick Drayer interviewde mij voor de Ñapa (16 maart 2013).

Zoals ik al schreef, blogde ik als bezigheid en om iets te doen met mijn creativiteit. Een bijkomstigheid was dat mensen mij nu niet meer alleen maar gingen zien als de ex-Rector Magnificus, maar ook als 3.0.

Naast wetenschappelijk werk, waar ik moeilijk aan toe kwam, zou ik nog meer schrijven:

- Goede, M. (2013). *Caribbean 3.0; Transforming Small Island Developing States*, Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.
- Goede, M. (2013). *Curaçao 3.0; Hoe kunnen we Curaçao 2.0 naar het niveau 3.0 brengen?* Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.
- Goede, M. (2014). *Mindset 3.0*. Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.
- Goede, M. (2015). *Bizar bestuur Curaçao*. Eigenboekuitgeven.com.
- Goede, M. (2016). *Utopia 2065*. Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.

Met "Caribbean 3.0" probeerde ik de regio te benaderen de consultancy weer op te pakken. Maar wie mijn naam ging "googelen", ging twijfelen. Tenminste, dat denk ik.

Nieuwe factuur binnengekomen op 18 maart 2013.

Annemarijke berichtte op 19 maart 2013 dat het vonnis was aangehouden tot 16 april 2013.

Op 23 maart hield ik een presentatie voor “Green Town Curaçao, op uitnodiging van een ex-collega van de UNA, die ook was opgestapt. De opzet was groots. “Green Town” timmerde aan de weg. De aula van de WTC was niet vol, maar toch was het oppassen met wat je zei. Ik had weken aan de presentatie gewerkt.

In april 2013 werd ik ook uitgenodigd om aanwezig te zijn bij de “viering” van 75 jaar democratie. Ik belde Alex Rosaria en legde uit dat ik natuurlijk niet aanwezig zou zijn. Hoe kon ik democratie vieren met mensen die niets deden op het moment dat mijn meest elementaire rechten werden vertrapt?

Leeflang niet bij viering democratie

“Omayra Leeflang is vrijdag niet aanwezig bij de viering van 75 jaar democratie. Dit heeft ze in een brief aan Statenvoorzitter Mike Franco laten weten. Volgens Leeflang was van 2010 tot 2012 geen sprake van democratie op Curaçao en wil ze met haar afwezigheid een statement maken,” zo meldde Radio Hoyer 2.

“Onder de regering van Gerrit Schotte is een heksenjacht gaande op directeuren van overheids-nv’s, stichtingen en overheidsdiensten. Verder is er sprake van onbehoorlijk bestuur met goedkeuring van het parlement. De PAR werd monddood gemaakt,” aldus Leeflang.

Ontslagen onterecht

Nu verschillende SOAB-rapporten, onderzoeken en uitspraken van rechters op tafel lagen, bleek het ontslag van meerdere professionals onterecht te zijn geweest. Als voorbeeld noemde Leeflang onder meer Anthon Casperson van Aqualectra en Miguel Goede van de UNA.

“Zelfs de motie voor het rechtzetten van deze onterechte ontslagen werd op 7 februari door het parlement weggestemd,” aldus Leeflang (Omayra Leeflang in gesprek met radiopresentator Rick Hart van Radio Hoyer 2, 3 april 2013).

Leeflang was de enige die opkwam voor de groep van ontslagen directeuren en deed dat tot het uiterste. Rosaria had de term “kannibalisme”

in deze context geïntroduceerd, maar daar bleef het bij. Toen Leeflang een motie in de Staten inbracht om ons te rehabiliteren stemde ook Rosaria en zijn PAIS tegen. Een hele tijd later had ik met Rosaria gesproken. Hij had de zaak aangekaart in de samenwerkende partijen. Daar was besloten dat de UoC zou stoppen mij te vervolgen en zou schikken. Dat besluit staat nog steeds, maar is nooit uitgevoerd door de RvT en blijkbaar vond niemand in de politiek het nodig om dit af te dwingen.

Graciela vroeg op 8 april 2013 naar de totale advocaatkosten in verband met de belastingopgave. Wij waren het overzicht kwijt, maar het liep in de tonnen.

Annemarijke had op 16 april 2013 het bericht doorgegeven dat het vonnis was uitgesteld tot 14 mei 2013. We gisten naar de reden. We dachten dat het aan de werkdruk van het Hof lag.

Ik ging mij steeds meer zorgen maken over het vinden van een nieuwe baan.

Op 22 april 2013 was het tussenvonnissen van Casperson en Pandt. Wat het allemaal inhield wist ik niet. Uiteindelijk zouden ze onder “druk” van Steven Martina (de voorganger van Casperson, die zakenminister werd voor PAIS) tot een schikking komen met “Aqualectra.” Volgens Anthon kwam het net op tijd, want hij had geen rode cent meer over.

Wiels werd vermoord op 5 mei 2013. Ik was die zondag ontwaakt uit een siësta toen ik het bericht hoorde via de sociale media, de radio en via persoonlijke gesprekken. Bevrijdingsdag. Het was een zondag. Ik was net voor vijf uur in de middag weer wakker.

Op 11 mei 2013 verscheen in het NRC een artikel van Emilie van Oute-
ren: “Wiels had overal op Curaçao vijanden.” Ik kan mij het interview bij het boetiek hotel “t Klooster” nog goed herinneren. Een goede journaliste, die mij heel ver deed gaan met uitspraken. Reeds in die bange dagen voorspelde ik het einde van de PS-partij van Wiels en noemde ik die partij een sekte. Ik was zeker niet dapper, maar ik was niet helemaal “in control.”

Op diezelfde datum (11 mei 2013) verscheen in Trouw een artikel van de hand van Monna: "Over de doden niet alleen maar goeds." Ook in dat artikel ging ik ver. Ik herinner me nog dat ik dacht dat voorkomen moest worden dat Wiels heilig werd verklaard, want dat was hij niet. Hij was een populist, die mensen tegen elkaar opzette en het land had verdeeld door haat te zaaien.

In juli 2013 zou er in de "CS Monitor" een artikel in het Engels verschijnen, waarin ik uitlegde dat iedereen het zou hebben zien aankomen, als wij daar een referentiekader voor zouden hebben, maar dat hadden wij toen nu eenmaal niet. Een moord van een politicus kwam hier namelijk gewoon niet voor, zo dachten wij (Fieser, 2 juli 2013).

Annemarijke berichtte op 14 mei 2013 dat het vonnis weer was uitgesteld, nu naar 25 juni 2013, de laatste (rol)datum voor het reces. Ik had al zo'n voorgevoel.

Nieuwe rekening van de advocaat op 22 mei 2013. Iedere keer als er een rekening in de bus viel, steeg de stress, want er waren geen inkomsten; de reserves gingen steeds verder omlaag.

7 Juni 2013 trad Asjes aan als minister-president, de opvolger van kabinet Hodge. Dus nu de zoon minister-president en de vader lid van de RvT van de UoC. En dan te bedenken dat ik begin jaren negentig Asjes had aangetrokken voor het project "Reinventing Government" en begin 2000 met de vader heb gewerkt aan de verzelfstandiging van de "Capriles kliniek." Ik kende deze mensen persoonlijk en er was nog nooit eerder iets negatiefs geweest.

Op 25 juni 2013 deelde Annemarijke ons het slechte nieuws mee; we hadden de zaak verloren. Ik berichtte Stüger dat we het kansloos hebben verloren.

Let op de datum! Maanden later! De beschikking telt vier (4) pagina's.

Burgerlijke zaken 2013
Registratienr. 54589 – H 223/12
Uitspraak: 25 juni 2013

Hoger beroep UNA versus Goede

De rechters waren: J. de Boer, H.J. van Kooten en F.J. Lourens. Ze verwezen naar hun tussenbeschikking van 11 december 2012. Vermelden dat beide partijen 5 februari hun respectievelijke standpunten schriftelijk hadden toegelicht. Onder het kopje "Ontvankelijkheid", meldden de rechters dat mijn standpunt hun niet had overtuigd. Ze beargumenteerden niet, maar vermeldden slechts het wettelijk kader, althans zoals dat volgens hen zou gelden. Ze noemden de LUNA, LMA. Verder stelden de rechters dat de verzelfstandiging van de UNA en de cao van 2007 niets hadden veranderd. Ik moest niet bij de burgerlijke rechter zijn, maar bij de administratieve rechter. Het vonnis van rechter Hoekstra werd vernietigd en De Boer c.s. veroordelen mij tot het betalen van de proceskosten.

Prettige vakantie, want de rechters gingen nu met vakantie. Vanaf dat moment ging het bergafwaarts met mijn gezondheid, met name mijn immuunsysteem. Ik kreeg maag- en darmklachten, mijn neus sloeg vaak helemaal dicht en ik had steeds vaker psychosomatische klachten. De verontwaardiging bij ons en de samenleving was groot. Velen leefden met mij mee, maar hun leven ging door. Het was voor mij niet duidelijk hoe we verder gingen. Ik heb even overwogen het hierbij te laten zitten. Ik heb ook een seconde cassatie overwogen, maar kende de verhalen over de lange duur en de hoge kosten van een dergelijke procedure, dus deze optie heb ik meteen uit mijn hoofd gezet.

Het slagen van Chris voor zijn middelbaar beroepsonderwijs zou mij helemaal zijn ontgaan, ware het niet dat hij voor zijn niveau als beste van Curaçao geslaagd was en wij zijn dan ook trots naar de viering gegaan. Het was toch een speciaal moment.

Op 23 juli 2013 stond er tegen alle normale procedures in een deurwaarder voor de deur; ik moest binnen 48 uur ANG 10.900 betalen. Dat waren de proceskosten van het hoger beroep. Annemarijke wilde Kock nog spreken over de gang van zaken. Hij was al met vakantie. Ze e-mailde met De Lanoy, echter zonder resultaat. Wij betaalden uiteindelijk de helft.

De media meldde na het vonnis van het panel van rechter De Boer dat Miguel Goede bot ving. Het klonk wrang. Ik voelde me een “loser” (“Miguel Goede vangt bot,” 26 juni 2013).

Annemarijke roept: “LAR.” Ik was in de war en van de kaart.

Voor cassatie had ik geen geld. Ik dacht aan stoppen. Het idee om een klacht in te dienen tegen De Boer kwam ook bij Graciela op.

Karel meldde op 7 augustus 2013 dat zitting van College van Beroep voor het bedrijfsleven, de beroepszaak Hernández, op 14 november 2013 zou zijn.

Wij ontvingen het verweerschrift van de UNA in het kader van de LAR-bodemprocedure. Die begonnen wij, op 10 augustus 2013. Ze stelden natuurlijk dat ik te laat was c.q. de termijn was verstreken.

Ik hoorde op 19 augustus dat Jeffrey Sybesma een noot ging schrijven op het vonnis De Boer. Bonapart had de noot van Jeff en Molly Steward gelezen en zei dat rechters dus ook onder de LAR vielen en dat wilden ze niet. Dus verwachtte hij dat de LAR ons weer naar de civiele rechter zou verwijzen en dat we cassatie moesten overwegen.

9 September 2013 hield ik een presentatie, “Caribbean 3.0”, voor een regionale audiëntie. Het was georganiseerd door “Bureau Telecommunicatie en Post” (BTP): “Caribbean Road Show.” Het was een welkome afleiding, maar het effect was maar kort.

Op 11 september 2013 stelde Kock een betalingsregeling van ANG 1.500 per maand voor. Dat het 9/11 was, ontging ons.

Negen maanden later publiceerde ik in mijn boek “Mindset 3.0” (2014) een eerder geschreven blog, naar aanleiding van dit vonnis:

Wat ik heb geleerd van het vonnis van 25 juni 2013? Het leek alsof de rechter niet wilde vonnissen tegen de regering, overheid of hoe je het wilt noemen. De rechter hield erg veel rekening met de financiën van de nv’s. Het leek alsof de rechter dacht dat we zo wel weer een baan hadden en al aan het klussen waren. Misschien dacht de rechter dat we gewoon even

veel geld wilden hebben. Dat zei de rechter letterlijk tegen een vriend op een borrel, waar ook haar kinderen op school zitten. Het is een klein eiland.

De werkelijkheid was geheel anders. Maar het was weer een indicatie dat de rechter buiten de werkelijkheid leek te staan. De rechter deed acht maanden over een onbegrijpelijk vonnis van drie bladzijdes. Daardoor kreeg je het gevoel dat de rechter je reserves wilde uitputten en je zo dwong op te houden met procederen. De hele wereld ging naar een snelheid van one click away, maar de rechter deed jaren over het behandelen van zaken.

De uitspraak van de Accountantskamer had geen enkele rol gespeeld. Wij hadden het ongetwijfeld ingebracht. Het was nog de enige grond voor ontslag op staande voet, die de rechters Van Schendel en Hoekstra niet resoluut van tafel hadden geveegd. Met de uitspraak van de Accountantskamer zou het niet eens op tafel liggen. En daarom was het wrang en vreemd dat het panel van De Boer gekozen had om van een “non-issue”, een “technical issue”, het enige issue te maken.

Enkele dagen na de uitspraak van De Boer, kreeg ik maag- en darmklachten. Ik heb nog nooit zo veel dokters bezocht in heel mijn leven. De huisarts constateerde terecht dat ik last had van een depressie en vond dat ik mij daarvoor moest laten behandelen.

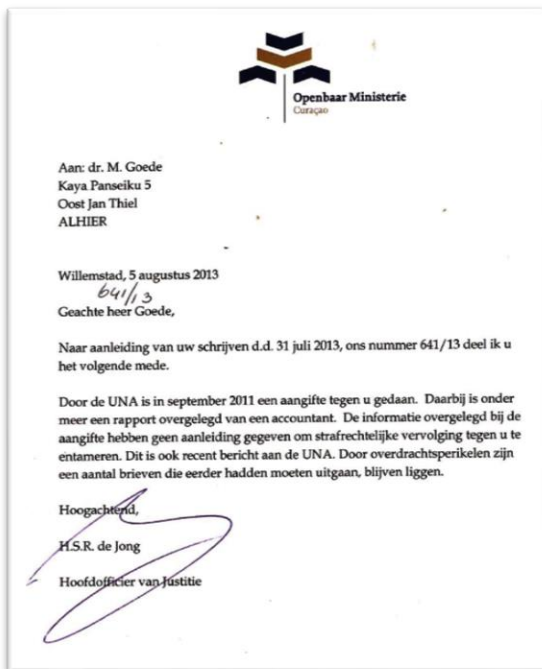
Wat men zich moet beseffen is dat, wanneer je wereldbeeld is gebaseerd op een rechtsstaat en je van de ene op de andere dag realiseert dat dit een fictie is, dan heb je niets om je aan vast te houden. Je realiseert je dat er geen recht bestaat. Dat je nergens op kan steunen. Dan raak je in een vrije val.

Op 12 juli 2013 traden Sixta en Ivan in het huwelijk op Aruba. Alle vrienden reisden mee, maar wij konden het financieel en emotioneel niet opbrengen, vanwege de situatie met de UoC en de rechtszaken. Het was triest om de foto's terug te zien. Maar het was niet anders.

Al die tijd leefde ik ook met de aangifte van de RvT bij het OM. Ik wist niet hoe ik hiermee om moest gaan.

Via N. Serphos, de woordvoerder van het OM, begreep ik dat ik het OM gewoon schriftelijk kon vragen wat de status van het onderzoek was.

In antwoord op mijn brief ontving ik het volgende antwoord.

Mr. G.B. Steward & Mr. dr. Jeff Sybesma (2013) schreven in het “Cari-bisch Juristenblad” een noot van achttien pagina’s over het De Boer vonnis. Ze komen tot de volgende conclusie:

“Slot. Wij concluderen dan ook dat, welke juridische invalshoek men ook neemt en met inachtneming van alle feiten, het oordeel van het Hof dat het geschil bestuursrechtelijk van aard is, mede gezien het feit dat er geen behoorlijke motivering wordt gegeven, niet goed te volgen is. Daarnaast maakt het Hof ook geen enkel onderscheid in de twee rechtsverhoudingen die Goede met de UNA had. Ten slotte nog een tip

voor de praktijk. Begin bij twijfel altijd eerst of anders gelijktijdig een LAR-zaak (of andere administratieve zaak). Als de LAR-rechter de zaak niet-ontvankelijk verklaart, staat een arbeidszaak naar burgerlijk recht altijd nog open. Immers, bij de LAR is de beroepstermijn slechts zes korte weken. Daarna is er in beginsel geen ingang meer en geldt de formele rechtskracht. In civiele zaken zijn beroepstermijnen aanzienlijk langer.”

Via een gerucht had ik vernomen dat zowel De Boer als Kock in de redactie van dat blad zaten en dat De Boer had getracht een zin in het stuk te veranderen.

De noot ontlokte een tegenreactie van prof.mr. L.J.J. Rogier (2013). Ik wil u deze niet onthouden:

10. Verontrustend is inderdaad de gedachte dat, nu de burgerlijke rechter de vordering niet-ontvankelijk heeft verklaard, inmiddels de weg naar de bestuursrechter niet meer open staat, omdat de beroepstermijn is verstreken. Eigenlijk had de civiele rechter moeten verwijzen naar de bestuursrechter, zoals terecht in de noot wordt opgemerkt, waardoor mogelijk ook de beroepstermijn zou zijn gesauveerd. Zie artikel 70 van het Nederlandse Wetboek van burgerlijke rechtsvordering, waarin die verplichting voor de burgerlijke rechter is opgenomen, maar die helaas in Curaçao niet bestaat. Men zou echter best kunnen stellen dat de burgerlijke rechter deze regel analoog als ongeschreven recht in de West had moeten toepassen. Er dient immers concordantie te bestaan van burgerlijk procesrecht (artikel 39 Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden) en daarmee ook van civiele rechtspraak. Onder de ontslagbesluiten van de UNA was – voor zover mij bekend – niet een rechtsmiddelenverwijzing naar de bestuursrechter opgenomen. Kennelijk was men bij de UNA ook niet op de gedachte gekomen dat het hier weleens om beschikkingen zou kunnen gaan. De jurisprudentie over het accepteren van termijnoverschrijding bij het ontbreken van een rechtsmiddelenverwijzing is wisselend, ook in Nederland.

Er zijn wel aanwijzingen dat, als het bestuur geprobeerd heeft de adressant op het verkeerde been te zetten door niet te verwijzen naar de juiste rechter, overschrijding van de beroepstermijn moet worden gesauveerd (HR 11 november 1988, AB 1989/81, Ekro-Staat). Maar professionele rechtshulpverleners, zoals advocaten, worden in het algemeen geacht te weten hoe het zit. Daar geldt geen souplesse voor.

11. Alles overziende kom ik tot de conclusie dat het Hof dus weliswaar summier, maar voldoende duidelijk heeft uitgelegd hoe het zit met de ontslagbeschikkingen die hier aan de orde waren. Dat waren bestuursrechtelijke besluiten en daar gaat de burgerlijke rechter niet over, ook al vonden partijen zelf van wel.

Het is voor mij een raadsel waarom Rogier kennelijk het gezicht van het Hof wilde redden en behoeden voor een debacle.

Hoofdstuk 8

Accountantskamer, Beslissing ex artikel 38 Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) van 25 mei 2012; augustus 2011 – mei 2012

Al heel gauw na mijn ontslag, eind augustus 2011, had Karel Frielink besloten om Hernández naar de Accountantskamer in Zwolle te brengen. De accountant Anthony Cijntje had ik ook aangeklaagd, als ik het geld ervoor had. Hij had onder andere Silberie ondanks een “conflict of interest” in zijn team opgenomen en hij had gemanipuleerd met zijn enquête naar mijn functioneren als Rector Magnificus. Het idee om deze route te bewandelen was volgens mij geïnspireerd door Chonky de Lannoy. Hij was de eerste die dit pad opging.

De behandeling was 16 januari 2012, binnen een maand na de uitspraak van het kort geding, 20 december 2011. En iets meer dan een maand voor de indienen van het verzoekschrift voor de bodemprocedure, 22 februari 2012. Ik moest dus tussendoor een paar dagen op en neer naar Nederland, speciaal voor de zaak, met alle financiële gevolgen van dien.

De uitspraak van de Accountantskamer was gepland op 25 mei 2012. Ruim na de behandeling van de bodemzaak die 8 mei 2012 plaatsvond. Het was jammer, want dan hadden we het rapport Hernández overtuigend van tafel kunnen vegen. De uitspraak kwam dus pas op 5 juni 2012. Maar het was ruim op tijd, voordat UNA hoger beroep instelde op 16 juli 2012.

Op 16 januari 2012 stapte ik uit op station Zwolle. Tot mijn stomme verbazing liep ik een kennis uit Curaçao tegen het lijf, George Benjamin Curiel. We maakten een kort praatje. Ik twijfelde tussen lopen naar het gebouw of een taxi nemen, maar dat kostte geld. Ik kende de weg niet, het is fris, ik nam toch maar de taxi. Het reizen en reisschema’s in acht nemen was altijd een gedoe.

Ik was op tijd en moest wachten in de hal. Even later stapte ook Karel binnen. Na even wachten konden we door het gebouw naar de zaal. Het was een enorm panel van zeven of meer mensen. Maar het bankje

van Hernández en zijn advocaat bleven leeg. We deden ons zegje en beantwoordden de vragen van het panel. Binnen twee uur stonden we weer op straat en Karel bood aan om te gaan lunchen. Samen liepen we door de straten van Zwolle naar een café en nuttigden een broodjeslunch. Daarna scheidden onze wegen zich en liep ik weer naar het station, richting Nijmegen om aan de terugreis naar het eiland te beginnen. Door de omstandigheden genoot ik niet van de mooie dingen om mij heen, maar ik probeerde het wel.

Accountantskamer, Beslissing ex artikel 38 Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) van 25 mei 2012 in de zaak met nummer 11/1864 Wtra AK van dr. M. Goede tegen drs. T. Hernández

De beslissing telde 16 pagina's en beslist door W. Boele, M. dan Lee, E. Akkerman, E. de Haas, A. Homminga en secretaris G. Genee.

De klacht was op 7 september 2011 ontvangen en het verweer op 5 januari 2012. Er waren wat aanvullende stukken. De behandeling was op 16 januari 2012. Ik was verschenen met mr. Karel Frielink als mijn raadsman.

De vaststaande feiten waren dat ik op 25 augustus 2011 als Rector Magnificus en wetenschappelijk hoofdmedewerker was ontslagen. Dat Hernández de opdracht had ontvangen om een forensisch onderzoek te doen naar "de integriteit van een aantal documenten betrekking hebbende op het Uitvoeringsplan Inrichting OM." Ik had de opdracht moeten tekenen op 15 juni 2011. Het ging om werkzaamheden die ik in 2009 had verricht in het kader van het inrichten van het OM. Het betrof een overeenkomst tot opdracht gedateerd 2 maart 2009 en een factuur gedateerd 3 maart 2009.

Ik was gehoord op 27 juni 2011 in het bijzijn van een lid van de RvT (Jubi) en er was een opname gemaakt van het gesprek. Het concept was mij 4 juli 2011 voor commentaar voorgelegd. Ik had op 6 juli 2011 schriftelijk gereageerd. Daarna waren de voormalig algemeen beheerder schriftelijk wat vragen voorgelegd die op 11 juli 2011 waren beantwoord. Op 21 juli 2011 was een concept-eindrapport voorgelegd. Ik had op 25 juli 2011 schriftelijk gereageerd.

Het eindrapport was gedateerd 31 juli 2011. De conclusie was dat ik

zou hebben samengespannen met de algemeen beheerder en de toenmalige Rector Magnificus om gelden te onttrekken aan de universiteit.

Op 11 augustus 2011 had de RvT mij geschorst. Op 22 augustus 2011 had Frielink een verweerschrift ingediend bij de RvT. Op 25 augustus 2011 was ik op staande voet ontslagen en had de RvT aangifte gedaan bij het Openbaar Ministerie.

Op 20 december 2011 had de rechter mij in het gelijk gesteld, omdat niet voldoende kon worden bewezen dat de documenten geantida-teerd waren.

Thans volgt, genummerd weer gegeven, mijn klacht:

1. Het rapport was onzorgvuldig en de methode was onduidelijk.
2. Het beginsel van hoor en wederhoor was onjuist toegepast.
3. Hernández was selectief te werk gegaan en had belangrijke betrokkenen niet gehoord.
4. De opnames van de interviews waren niet ter beschikking gesteld.
5. Meninge, ‘feiten’, suggestieve opmerkingen en (ernstige) kwalificaties en beschuldigingen liepen door elkaar heen, zonder dat sprake was van een onderbouwing. Laat staan een afdoende onderbouwing.
6. Hernández gebruikte ondeskundige civielrechtelijke en strafrechtelijke kwalificaties en schond het fundamentele beginsel van deskundigheid en zorgvuldigheid.
7. Het rapport was een lange lijst van verdachtmakingen jegens personen, terwijl hij wist dat de mensen dit rapport in handen zouden krijgen.
8. Hernández had geen rekening gehouden met mijn belangen, zoals vereist in de “Praktijkhandreiking persoonsgericht onderzoek.”

De gronden van de beslissing. De Accountantskamer was het er niet mee eens dat de kamer niet bevoegd was te oordelen, omdat hij (Hernández) de “pet” van “Certified Fraud Examiner” (CFE) op had gezet. De regels van 1 januari 2007 van die organisatie werden gevolgd. En die regels die golden bij persoonsgericht onderzoek.

De kamer vond dat ik op het punt van de methode (punt 1) geen gelijk had. Het toepassen van wederhoor en zorgvuldig omgaan met de persoon op wie het onderzoek zich richt was een zwaar punt. Ik had de kamer echter niet duidelijk kunnen maken dat de overvaltactiek was toegepast. Wel vond de kamer dat binnen 48 uur te kort was om te reageren, maar dat ik blijkbaar toch uitvoerig had gereageerd, voorzien van bijlagen. De kamer gaf mij daarom op mijn tweede klacht geen gelijk.

Punt 3: Op het punt dat Hernández mijn verzoek prof. In 't Veld te horen naar aanleiding van zijn schriftelijke verklaring van 19 augustus 2011 niet had gehoord, gaf de kamer mij gelijk. Dat de algemeen beheerder alleen schriftelijk was gehoord vond de kamer geen probleem.

Punt 4: De kamer vond dat ik inderdaad kennis had moeten kunnen nemen van de verklaringen van anderen, maar relativeerde dat door te stellen dat ik geen opmerkingen had over wat was geschreven naar aanleiding van mijn eigen verklaring. En hoewel er geen duidelijke regel was dat er een verslag van verklaringen moet zijn, was het toch onprofessioneel dat Hernández dit niet had gedaan en stelde de kamer mij op dit punt in het gelijk.

De kamer was het wat punt vijf betrof helemaal met mij eens dat: Hernández had gehandeld in strijd met de fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit en deskundigheid en zorgvuldigheid.

Ook op het punt (6) dat Hernández geen strafrechtelijke en civielrechtelijke kwalificaties had mogen hanteren gaf de kamer mij gelijk.

Punt zeven vond de kamer onduidelijk of een herhaling van de twee bovenstaande punten en verklaarde deze klacht daarom ongegrond.

Wat het laatste punt betreft stelde de kamer: "Betrokkene had moeten beseffen dat de in het rapport neergestelde bevindingen en de conclusies van het rapport schadelijk voor klager(s) (positie) zouden kunnen zijn. Door (niettemin) in deze vorm te (laten) rapporteren, had hij onvoldoende rekening gehouden met de belangen van klager. Daarmee had hij gehandeld in strijd met de fundamentele beginselen van objectiviteit en van professioneel gedrag. Daaruit volgde dat ook de achtste klacht gegrond was."

De omstandigheden meegerekend (het feit dat Hernández zichzelf afficheert als "Certified Fraud Examiner" en het feit dat er nog meer

soortgelijke klachten waren ingediend) kwam de kamer tot de sanctie van tijdelijke doorhaling uit het register voor de duur van zes maanden.

In de andere zaak van Diaz en Lopez Ramirez kreeg hij ook een dergelijke sanctie, maar dan van drie maanden. Daarom werd gesteld dat de uitspraak van deze sancties pas in zou gaan als de andere sanctie was verlopen, maar pas als deze sanctie onherroepelijk was geworden. Met andere woorden, na een oordeel in een eventuele beroepszaak.

Op de punten waar ik geen gelijk kreeg van de kamer vond ik de kamer erg zwak, want iedereen die bij de zaak betrokken was, weet dat het weldegelijk zo was gegaan. Hoe zwaar de straf ook was, de accountant was door de kamer behoorlijk de hand boven het hoofd gehouden. En ik keek dus uit naar het hoger beroep.

In de kranten verschenen na deze uitspraak meerdere berichten.

Terry Hernández geschorst

“Naar aanleiding van de klacht van oud-rector Miguel Goede heeft de Accountantskamer vandaag bepaald dat Terry Hernández voor zes maanden wordt geschrapt in het accountantsregister. Dat betekent dat hij zes maanden is geschorst en niet als registeraccountant mag werken,” meldt advocaat Karel Frielink.

Goede had bij de Accountantskamer een klacht tegen Hernández ingediend naar aanleiding van een door Hernández geschreven rapport. In dat rapport had Hernández zeer ernstige beschuldigingen geuit aan het adres van Goede.

“Ten onrechte, zoals nu blijkt. Dat rapport had intussen wel geleid tot het ontslag van Goede als Rector-Magnificus van de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA),” zegt Frielink.

Onderzoek

De Accountantskamer verwijt Hernández dat hij tijdens zijn onderzoek prof.dr. Roel in 't Veld niet heeft gehoord. Dit was een belangrijke getuige van dr. Goede, maar Hernández vond het niet nodig prof.dr. In 't Veld in het onderzoek te betrekken.

De Accountantskamer oordeelde verder dat de ernstige beschuldiging van Hernández aan het adres van Goede, namelijk het presenteren van valse documenten met de bedoeling gelden te onttrekken aan de UNA, niet klopte. De betaling van de factuur van Goede Consultants was met instemming van de toenmalige Rector-Magnificus verricht.

Beschuldigingen

De Accountantskamer stelde bovendien vast dat Hernández, waar het ging om de beschuldigingen aan het adres van Goede had ‘gehandeld in strijd met de eisen voortvloeiend uit de fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit en deskundigheid en zorgvuldigheid.’

Hernández had zich ‘moeten onthouden van de strafrechtelijke en civielrechtelijke kwalificaties die in het rapport voorkomen.’

Objectiviteit

De Accountantskamer vervolgde: “Hernández had moeten beseffen dat de in het rapport neergelegde bevindingen en de conclusie van het rapport schadelijk voor klager(s) positie zouden kunnen zijn.

Door (niettemin) in deze vorm te (laten) rapporteren, heeft hij onvoldoende rekening gehouden met de belangen van klager. Daarmee heeft hij gehandeld in strijd met de fundamentele beginselen van objectiviteit en van professioneel gedrag.”

Schorsing

De Accountantskamer is van oordeel dat Hernández van deze verzuimen, ‘gelet op de mogelijke gevolgen van het uitbrengen van het rapport en op de omstandigheid dat betrokkene zich afficheert als een ‘Certified Fraud Examiner,’ een ernstig verwijt moet worden gemaakt.’ De Accountantskamer heeft Hernández voor zes maanden geschorst. Omdat Hernández in een andere zaak door de Accountantskamer voor drie maanden is geschorst, bedraagt de totale duur van de schorsing negen maanden.

Ontslagzaak

Het ondeugdelijke rapport van Hernández is destijds door de UNA aangegrepen om Goede op staande voet te ontslaan. Het ontslag is door Goede aangevochten bij de rechter.

Goede heeft in die ontslagzaak aangevoerd dat de UNA de onterechte beschuldigingen van Hernández nooit had mogen gebruiken als grond voor zijn ontslag.

Dit wordt nu bevestigd door het oordeel van de Accountantskamer.

De rechter zal op 5 juni 2012 uitspraak doen in de ontslagzaak.

CPA

Hernández is ook verantwoordelijk voor het rapport dat heeft geleid tot het ontslag van CPA-directeur Marcelino 'Chonky' de Lannoy en voor de audit bij het bevolkingsregister Kranshi.

De uitspraak van de Accountantskamer zal worden gepubliceerd op de website van tuchtrecht: Goede vs. Hernández, De Lannoy vs. Hernández en Lopez Ramirez & Diaz vs. Hernández (Leidel-Schenk, 25 mei 2012).

Politica en oppositieleider mevrouw Emily de Jongh-Elhage van de PAR vond dat de regering na deze uitspraak moest breken met Hernández.

Overheid moet breken met Hernández

"De beslissing van de Accountantskamer om accountant Terry Hernández voor negen maanden te schorsen was weer een uitspraak tegen de regering van premier Gerrit Schotte," aldus PAR-leider Emily de Jongh-Elhage. Haar partij wilde dat de regering onmiddellijk alle relaties met Hernández stopzette.

Naar aanleiding van een klacht van oud-rector Miguel Goede heeft de Accountantskamer vorige week bepaald dat Terry Hernández voor zes maanden wordt geschrapt in het accountantsregister. Samen met een eerdere schorsing van drie maanden, mag Hernández gedurende negen maanden zijn werk als registeraccountant niet uitvoeren.

Schulden

“Vanaf het begin heb ik gewezen op de wrede wijze waarop de accountant was gebruikt om het professionele leven, de reputatie en het gezinsleven van professionals te vernietigen. Bovendien hebben deze professionals zich in grote schulden moeten steken om zichzelf te verdedigen tegen dit onrecht,” zei De Jongh-Elhage, “hierin heeft de regering van premier Schotte een gebrek aan geweten en wreedheid gedemonstreerd om onze professionals te vernietigen.”

Steun

De beslissing van de Accountantskamer verklaarde dat Terry Hernández heeft ‘gehandeld in strijd met de eisen voortvloeiend uit de fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit en deskundigheid en zorgvuldigheid.’ “Wij ontkomen niet aan de sterke indruk dat deze accountant ernstige fouten heeft gemaakt met steun en goedkeuring van de regering van premier Schotte. Om die reden stel ik voor dat de regering de accountant in kwestie het geld terugvraagt dat het heeft betaald om de rapporten te maken die nu afgekeurd zijn,” zegt de PAR-leider.

Frauduleuze rapporten

Daarnaast wil de partij dat de regering onmiddellijk alle relaties met deze accountant stopzet en alle directeuren weer in dienst neemt die ontslagen zijn aan de hand van ‘de frauduleuze rapporten’ van deze accountant. Hernández is onder meer verantwoordelijk voor het rapport dat heeft geleid tot het ontslag van CPA-directeur Marcelino ‘Chonky’ de Lannoy en voor de audit bij het bevolkingsregister Kranshi (Leidelschenk, 29 mei 12).

Hernández maakte vervolgens bekend dat hij in hoger beroep zou gaan.

Hernández gaat in hoger beroep

Accountant Terry Hernández heeft zes weken de tijd om in

hoger beroep te gaan tegen zijn schorsing door de Accountantskamer. De accountant laat weten zeker van plan te zijn om in beroep te gaan. Hernández betreurt het dat er ‘overdreven veel media-aandacht’ wordt besteed aan zijn schorsing.

Naar aanleiding van een klacht van oud-rector Miguel Goede heeft de Accountantskamer vorige week bepaald dat Terry Hernández voor zes maanden wordt geschrapt in het accountantsregister. Dat betekent dat hij zes maanden is geschorst en niet als registeraccountant mag werken. Goede werd aan de hand van een auditrapport van Hernández ontslagen.

Certified Fraud Examiner

Hernández zegt dat hij bij de UNA helemaal niet als registeraccountant is opgetreden maar als Certified Fraud Examiner. In zijn verweer gaf de accountant begin 2012 dan ook aan dat hij de Accountantskamer daardoor niet bevoegd achtte om over de klacht van Goede te oordelen en dat Goede zijn klacht moest indienen bij de Association of Certified Fraud Examiners (ACFE). Hernández is daardoor ook niet op de zitting verschenen.

Bevoegd

“De Accountantskamer acht zichzelf op grond van de Wet op de Registeraccountants toch bevoegd en voert daarbij als argument aan dat Hernández registeraccountant is en ‘beroepsmatig’ is opgetreden. Hernández is inderdaad registeraccountant en is inderdaad beroepsmatig opgetreden, maar dan als Certified Fraud Examiner en niet als registeraccountant, meldde de accountant.

Niet definitief

De accountant had zich tot nu toe in de media niet over zijn schorsing uitgelaten. Maar nu had een persbericht van de Nederlands Antilliaanse Vereniging van Accountants (NAVA) daar verandering in gebracht. “Ofschoon ik lid ben van die vereniging ben ik op geen enkel moment door het bestuur benaderd.

Toch komt het bestuur met een reactie op de beslissingen die bovendien niet definitief zijn geworden,” aldus Hernández.

A-collegiaal

“Als registeraccountants dienen de bestuursleden van de NAVA te weten dat deze beslissingen pas definitief zullen worden nadat over mijn eventueel beroep, waar ik zes weken de tijd voor heb, is beslist. Door met deze aspecten geen rekening te houden handelt het bestuur van de NAVA onzorgvuldig en a-collegiaal.” De accountant voelde zich nu genoodzaakt om door ‘de handelwijze van het bestuur van de NAVA’ ook publiekelijk te reageren.

Kapitale fouten

Hernández zei ‘in zekere zin de handelwijze van de bestuursleden te begrijpen.’ “Het is immers alom bekend dat de grote kantoren, waartoe de meeste van die bestuursleden behoren of hebben behoord, bij de uitoefening van het accountantsberoep (soms bewuste) kapitale fouten hebben gemaakt.” Daarom is er overdreven veel media-aandacht op hem gevestigd. “Terwijl de rapporten die Hernández heeft geproduceerd inhoudelijk zijn blijven staan als een huis.” (Leidel-Schenk, 31 mei 12).

Op 11 juli was het officieel dat Hernández in beroep zou gaan.

Terry Hernández drie keer in hoger beroep

Accountant Terry Hernández heeft officieel beroep ingesteld bij het College van Beroep voor het Bedrijfsleven (CBb). Het betreft de tuchtrechtelijke maatregelen die de accountantskamer hem heeft opgelegd op grond van de ingediende klachten van Marcelino ‘Chonky’ de Lannoy, Richard Lopez Ramirez en Agustin Diaz van Curaçao Ports Authority (CPA) en Miguel Goede van de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA).

Hernández gaat tegen alle drie in beroep. Hij werd door de accountantskamer tuchtrechtelijk gestraft, waarbij hij voor in totaal negen maanden wordt uitgeschreven uit het accountants-

register; zes maanden voor het geval Goede en drie maanden in de zaak De Lannoy. Bij Lopez Ramirez en Diaz is er alleen een berisping uitgesproken door de rechter.

Volgens de klagers heeft Hernández zich in zijn auditrapporten voor zowel CPA als de UNA niet aan bepaalde procedures gehouden. De accountantskamer concludeert in alle gevallen dat Hernández heeft gehandeld in strijd met de eisen, voortvloeiend uit de fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit en deskundigheid en zorgvuldigheid. In een persbericht schrijft Hernández hierover:

“De straf is gebaseerd op ‘cosmetics’ om de aandacht af te leiden van hetgeen conform de niet-bestreden rapporten werkelijk aan de hand is. Op grond van het rapport voor de UNA heeft de Raad van Toezicht (RvT) besloten om Goede op staande voet te ontslaan en is tegen hem aangifte gedaan voor valsheid in geschrifte en verduistering in dienstbetrekking. Die aangifte is nog in behandeling.”

Hernández bestrijdt de bevoegdheid van de accountantskamer om over de klacht van Goede te oordelen aangezien hij daarbij expliciet als Certified Fraud Examiner is opgetreden en niet als Registeraccountant.

Hernández: “De accountantskamer acht zich bevoegd om over de klacht van Goede te oordelen. Maar de Wet op de Registeraccountants kan alleen maar regels bevatten aangaande het accountantsberoep en kan zich niet over andere beroepen met een eigen tuchtrechtspraak uitstrekken. Er zijn verschillende uitspraken van de accountantskamer zelf die het vorenstaande bevestigen.”

Daarnaast heeft ook de accountantskamer volgens Hernández nagelaten om het volledige materiaal bij haar werkzaamheden te betrekken. Zo heeft de accountantskamer het materiaal van in totaal meer dan twee uur opgenomen interviews, niet beluisterd.

“Hierdoor komt de accountantskamer tot conclusies die nou juist in die opnames worden tegengesproken,” aldus de accountant.

De Lannoy is volgens Hernández op 17 gronden door de Algemene vergadering van Aandeelhouders (AvA) ontslagen. Hij schrijft: "Uit de beslissing van de accountantskamer blijkt dat de kamer op een aantal gebieden de documentatie niet goed heeft doorgenomen."

Tot slot stelt Hernández in zijn rapport over Lopez Ramirez en Diaz dat dit directeurentweetal bij CPA ten onrechte een totaalbedrag van 2,7 miljoen gulden aan middelen van CPA zouden hebben onttrokken. Ook hier bestempelt de accountant de klacht van het tweetal als alleen maar cosmetisch om de aandacht van de kern van de zaak af te leiden ("Terry Hernández drie keer in hoger beroep," 11 juli 2012).

Op een gegeven moment hadden zeven directeuren die door Hernández en zijn rapporten zijn benadeeld een klacht ingediend bij de organisatie van Texas, Verenigde Staten; "Association of Certified Fraud Examiners" (ACFE). Hernández had er eigenlijk letterlijk om gevraagd. Hij riep in de pers dat we niet bij de NIVRA moesten zijn, want hij had de klus gedaan als CFE. De groep bestond uit: Chonky de Lannoy, Richards Lopez-Ramirez, Agustin Diaz, Anthon Casperson, Billy Pandt en Dieudonne (Neetje) van de Veen. Neetje had de pen gehanteerd, want hij had de minste pijn, hij was namelijk weggekomen met een regeling en hoefde niet te procederen. De andere groepsleden en ik moesten allemaal procederen en hadden de kosten van deze tuchtazaak gesplitst. Later ontwikkelde deze groep zich tot een supportgroep die iedere woensdagochtend samen een ontbijt nuttigde, op dezelfde dag als de Raad van Ministers. Daarom gingen we de groep ook "Raad van Ministers" noemen. De RvM was onderdeel gaan uitmaken van mijn "support system." Maar om heel eerlijk te zijn, ik was lange tijd een buitenbeentje in de groep. De anderen kenden elkaar al heel lang als lid van de directie van "Aqualectra."

Nieuwe aanklacht tegen Hernández in de maak
Accountant Terry Hernández kan binnenkort nog een aanklacht tegen hem verwachten, en wel bij de Amerikaanse Association of Certified Fraud Examiners. De gedupeerden die

ontslagen zijn als gevolg van onderzoeken uitgevoerd door Hernández, werken samen aan de aanklacht, zo meldde Amigoe. Hernández werd eind vorige maand zes maanden geschorst door de Accountantskamer voor het rapport dat de accountant schreef over oud-rector Miguel Goede. Het rapport leidde tot het ontslag van de UNA-rector. Omdat Hernández al in een andere zaak door de Accountantskamer voor drie maanden was geschorst, bedraagt de totale duur van de schorsing negen maanden.

Gedupeerden

Maar Goede is niet de enige die zich gedupeerd voelt door een onderzoek van Hernández. De accountant is ook verantwoordelijk voor het rapport dat heeft geleid tot het ontslag van CPA-directeur Marcelino 'Chonky' de Lannoy, het ontslag van Agustin Diaz en Richard Lopez Ramirez bij Kompania di Tou Kòrsou (KTK) Panama en voor de audit bij het bevolkingsregister Kranshi. Zij hebben nu de krachten gebundeld voor een nieuwe aanklacht.

Familiar Faces

While enjoying a fresh smoothie and cappuccinos, we chatted with Neetje, Miguel, Percy, Billy and Anthon. These gentlemen, meet at the Dames on Wednesday mornings. Their table is always ready for them and the ladies running the terrace welcome them with big smiles. You can tell that the gents are regulars. Laughing matters are swiftly followed by serious topics and their close friendship is obvious.

A mini-weekend

The Wednesday morning is like a mini-weekend for us says Miguel. "It's like taking a little break in the middle of everything and taking the time to talk with friends." Percy: "We come here to discuss everything: news, trivia and important political issues." Anthon adds that the group has chosen De Dames, because the atmosphere is pleasant and the service is impeccable. Neetje feels at home here: "They always know what I'm ordering and my sandwich is even customized to my taste with special mustard."

Home

What everyone definitely agrees on is that they feel at home on the terrace of De Dames. They've been coming here for a while now and

Impeccable service and a pleasant atmosphere.

It's noticeable that those Wednesday mornings mean a lot to this tight group of friends. While Billy sips his hot chocolate, to which he adds salt by the way, he tells us what these morning gatherings mean. **"Friends for Life."**

De Raad van Ministers in november 2016

Inhoudelijk

De accountant is het niet eens met zijn huidige schorsing en zegt dat andere grote accountantskantoren het niet kunnen hebben dat hij binnen een korte tijd onregelmatigheden constateert bij bedrijven. “Mijn rapporten blijven inhoudelijk staan als een huis,” aldus Hernández (21 juli 2012, Leidel-Schenk).

Op het beroep van Hernández kom ik terug in het volgende hoofdstuk.

Hoofdstuk 9

Beroep Hernández, november 2013

Op 16 en 17 oktober 2013 gaf ik de cursus “Algemene Wet Bestuursrecht” aan de ambtelijke top op Bonaire. Ik was ingehuurd door de afdeling bestuur van “The Dutch Caribbean University.” Ik probeerde indertijd op allerlei manieren weer aan de bak te komen.

Ik sprak op Bonaire Jonathan Jukema die ook met een rapport van Hernández was weggewerkt door het bestuur van de SSC (Stichting Studiefinanciering Curaçao). Hij had een topfunctie aanvaard op Bonaire en vloog ieder weekeinde naar Curaçao. Iedereen die op deze wijze zijn baan had verloren, had te maken met ontwrichting. Diverse relaties waren ook gestrand.

Op 10 november 2013 informeerde Neetje mij dat Hernández zich terug scheen te trekken als lid van de ACFE in de VS. Ook de pers was nu op zoek naar deze informatie. Verder meldde Marcelino op 10 november 2013 dat Hernández de rechter in de beroepszaak van het College van Beroep in Nederland zou hebben gewraakt.

Op 11 november 2013 kwam het bericht binnen dat Hernández faalde in zijn opzet. Op die datum werd de datum van de behandeling van de LAR-zaak (Goede vs. UNA) die ik door de tournure van de burgerlijke kamer tot mijn spijt had moeten beginnen, door het Hof schriftelijk bevestigd: 14 januari 2014.

Op 13 november 2013 ging de UNA akkoord met twee betalingstermijnen van het bedrag dat ik naar aanleiding van het vonnis van De Boer c.s. moest betalen (namelijk de proceskosten).

Zitting College van Beroep voor het bedrijfsleven in Nederland, 14 november 2013, 10.00 uur. Het pand was in Den Haag en ik had de route de avond ervoor met behulp van “Google maps” helemaal uitgezocht. Ik zat rond 9.00 uur in Leiden in de trein (ik had twee dagen bij Roel en Yvonne in ‘t Veld gelogeed) en keek naar buiten door een raam vol regendruppels naar het natte Leiden, toen Karel Frielink belde.

Hij vertelde dat Hernández op het laatste moment zijn beroep had ingetrokken. Hij was niet eens in Nederland. Karel had andere zaken gecombineerd, zodat hij al in Nederland was. Dat was voordelig, want dan kwamen de kosten niet helemaal voor mijn rekening.

Toen ik het bericht vernam was ik eerlijk gezegd teleurgesteld. Ik had al die moeite genomen, omdat ik ervan overtuigd was dat Hernández geroyeerd moest worden en dat dit ook zou gebeuren, zeker wanneer ik de zaak zou mogen uitleggen. Zijn aanwezigheid zou bovendien in zijn nadeel werken. Daar was ik van overtuigd.

Een kleine troost was, dat ik van tevoren had bedacht deze noodzakelijke reis optimaal te benutten. Behalve een ontmoeting met mijn dochter, familie en vrienden, John Steyaert en Pim en Marilieke, had ik met John Leerdam afgesproken om op 15 november 2013 in Amsterdam een lezing te houden voor het Antilliaans netwerk.

Digitale sterkte te weinig benut

Willemstad/Amsterdam – De Antillen (lees: Curaçao) beschikken over een uitstekende digitale infrastructuur met meerdere glasvezelkabels en binnenkort over een van de grootste datacentra ter wereld. De bewoners zélf maken echter onvolgende gebruik van de kennis die aanwezig is op het mondiale web en bij hun eigen kader, waar ook ter wereld.

In zijn lezing voor de Vereniging Antilliaans Netwerk (VAN) signaleerde Miguel Goede, voormalig rector van de universiteit UNA (tegenwoordig University of Curaçao), dat er kansen liggen voor de eilanden om volwaardig mee te doen met de 21e-eeuwse kennissamenleving.

Goede gaf drie oorzaken aan voor het desondanks achterblijven: De eerste is psychologisch van aard. Om mee te doen met de mondiale kennissamenleving moet men naar buiten gericht zijn, maar Antillianen zijn meer dan ooit naar binnen gericht.

30 Mei 1969 met zijn oproep 'Di nos e ta' heeft volgens de spreker de tendens versterkt om vooral niet naar de wereld te kijken, maar de blik op het eigen eiland gericht te houden.

Eilandelijke politici, maar ook de topambtenaren, vinden kennis bedreigend. Kennissen vinden ze belangrijk, maar niet kennis. Antilliaanse politici zijn nationalistisch en populistisch, aldus Goede. Dit is geen juiste houding om mee te doen met de digitale wereld, waar alles draait om kennis. Afkeer van een kennissamenleving bij politici en topambtenaren is de tweede oorzaak waarom Curaçao onvoldoende gebruik maakt van de aanwezige kennis op het mondiale web en bij hun eigen kader, waar ook ter wereld.

De derde oorzaak is dat het onderwijs de Antilliaanse schoolpopulatie onvoldoende voorbereidt op de 21e-eeuwse kennissamenleving waarin digitalisering een belangrijke rol speelt. Hij signaleert dat het project 'Elk kind een laptop' nog niet tot wasdom is gekomen. Goede hekelde dat er nu geen Onderwijsminister is op Curaçao (premier Ivar Asjes doet het erbij, red.), en dat er sinds 10-10-'10 een groot verloop is onder Onderwijsministers ("Digitale sterkte te weinig benut", 25 november 2013).

Volgens de krant zou Hernández intussen zijn lidmaatschap van de ACFE hebben opgezegd, om de tuchtzaak te ontlopen.

De Amigoe meldde dat Hernández ontslag nam om te voorkomen dat hij voor moet komen bij de "Association of Certified Fraud Examiner" ("Hernández kiest weer eieren voor zijn geld," 20 november 2013).

Annemarijke e-mailde mij het verweer van de UNA in de LAR-bodemprocedure op 22 november 2013.

Die dag berichtte de krant dat wij met ons zeven een klacht hadden ingediend bij de ACFE ("Hernández is een repeat offender," 22 november 2013). Het was dus om die zaak te ontlopen dat Hernández het lidmaatschap van de ACFE had opgezegd.

Ik heb Hernández daarna zelden nog gezien. Ieder keer dat ik hem zag, zag hij er slechter uit. Ik hoorde dat zijn huis was geveild en dat hij door de vrijmetselaars was geroyeerd, samen met de vader van Schotte. Ik wenste hem geen kwaad toe.

De Beroepskamer e-mailde op 17 februari 2014 dat de sanctie van Hernández onherroepelijk was geworden c.q. hij was voor negen maanden geschrapt uit het register.

V.l.n.r.: Richard Lopez-Ramirez, Neetje van de Veen, Anthon Casperson, Billy Pandt, Miguel Goede, Chonky de Lannoy en Agustin Diaz.

Hoofdstuk 10

LAR in eerste aanleg, 21 januari 2014

We wachtten lang en op 21 oktober 2013, informeerde ik via een contactpersoon bij de rechtbank naar de datum van de behandeling van de LAR. Ik vernam dat de behandeling gepland stond voor 5 december 2013; Sinterklaas.

Ik zag op 24 november 2013 in de stukken Jussen als griffier vermeld staan. We wilden wraken. Sinds onze ervaring met De Boer c.s. had ik er steeds een slecht gevoel over dat ik De Boer indertijd niet had gewraakt. We deden dat bij deze griffier nu wel en met succes. Met veel moeite verstuurde Annemarijke op 2 december 2013 het wrakingsverzoek, want het is niet gebruikelijk een griffier te wraken. In het verleden had Jussen eenzijdige artikelen over de UNA geschreven en hij was getrouwd met een ex-medewerkster van de UNA, die onder mij heeft gewerkt en acties tegen mij had gevoerd, toen ik nog decaan van de SEF was. Hoewel het zagezegd niet gebruikelijk is om de griffier te wraken hebben we dit succesvol gedaan.

Op 15 december 2013, de dag dat president Nelson Mandela werd begraven, overleed oom Walther. Hij was getrouwd met de tante van Graciela. Hij had al een jaar lang prostaatkanker en ging steeds verder achteruit. We bezochten hem regelmatig, maar door mijn zorgen had ik vaak geen echt contact met hem. De laatste weken waren zwaar voor hem geweest en wij dachten regelmatig dat hij zou gaan, maar steeds ging hij toch weer door.

Die ochtend kwam het telefoontje van tante en zaten we wat later met de rest van de familie op de achterporch. We zagen hoe hij in een 'bodybag' door het personeel van de begrafenisondernemer werd meegenomen en wij keken de wagen na. Een week later werd hij begraven.

20 december 2013 publiceerde ik in het Antilliaans Dagblad het artikel "Halfvol of halfleeg; Corporate Governance op Curaçao." Het was een survey gehouden onder alle overheidsentiteiten.

Ik had opnieuw besloten om onderzoek te blijven doen en te publiceren, enerzijds om relevant te blijven en anderzijds om zo aan projecten te komen of aan een baan. Ik dacht aan een maandelijks artikel, maar dat is nooit echt gelukt, want de krant besliste of ze het artikel wel of niet gingen plaatsen. Het artikel werd gelezen door voor mij relevante personen. Zo ontmoette ik Ron Gomes Casseres op de nieuwjaarsborrel van Spigt op landhuis Jan Thiel, en hij verwees naar het artikel. Verder was het voor mij een erg moeilijke bijeenkomst, want ik wist mij niet echt een goede houding te geven vanwege mijn zaak.

Op 9 januari 2014 publiceerde ik “Ambtelijk apparaat Curaçao” in het Antilliaans Dagblad. Daarin legde ik uit dat het apparaat niet functioneerde en waarom. Hoe de regering van 10-10-'10 systematisch het apparaat had verwoest.

De dag daarvoor leverde Annemarijke de eerste concept-pleitnota aan, namelijk op 8 januari 2014.

Met een vooraf aangekondigde vertraging van dertig minuten begint de rechtszaak op 14 januari 2014. De rechter scheidde de zaak. De zaak concentreerde zich op het ontvankelijkheidsvraagstuk. Was ik binnen de wettelijk vastgestelde termijn naar de LAR-rechter gestapt? Het vonnis kwam buitengewoon snel.

Landsverordening administratieve rechtspraak
Gerecht in eerste aanleg van Curaçao
Uitspraak: 21 januari 2014
Zaaknr. 201/63251/66649

Het vonnis telde zeven pagina's. Het was getekend door Rechter Boerlage. UNA werd opnieuw alleen door Kock en De Lanoy vertegenwoordigd.

De rechter stelde dat ik op 25 augustus 2011 was ontslagen op staande voet door de RvT als RM en als wetenschappelijk hoofdmedewerker. Dat ik 21 september 2011 bezwaar had gemaakt. Ik had beroep ingesteld tegen de fictieve weigering van de UNA.

De mondelinge behandeling van dit beroep was 14 januari 2014.

De rechter legde allereerst het beoordelingskader uit. Dit komt - kort door de bocht voor een leek - hierop neer: een weigering om een besluit te nemen is ook een besluit waar tegen men in beroep kan gaan bij de rechter. Men spreekt dan van een fictieve weigering. De belanghebbende moet dat echter wel binnen zes (6) weken doen. Alleen als er bijzondere omstandigheden zijn waarom je te laat bent, kan op deze termijn een uitzondering gemaakt worden (dan spreken juristen over een verschoonbare termijnoverschrijding). Anderzijds moet een bestuursorgaan (lees: UNA) op een ingediend bezwaarschrift binnen vier maanden beslissen en deze periode kan met maximaal dertig dagen worden verlengd.

Vervolgens ging de rechter kijken naar de feiten en omstandigheden. Ze noemde de ontslagen en mijn (pro forma) bezwaar, ingediend op 21 september 2011 en het tegelijkertijd starten van een civiele procedure. Ze vermeldde dat de burgerlijke rechter in het kort geding, mij in het gelijk stelde. Ook vermeldde de rechter de bodemprocedure. Ze citeerde dat partijen overeen waren gekomen dat het een civiele aangelegenheid betrof. Ook die rechter had mij in het gelijk gesteld.

Toen vermeldde de rechter dat de UNA in beroep was gegaan tegen die uitspraak. De rechters De Boer c.s. hadden een tussenbeschikking opgesteld. Partijen mochten daarop reageren. De rechters hebben mij daarna in hun eindbeschikking in het ongelijk gesteld en hadden daarin gesteld dat ik bij de LAR-rechter moest of had moeten zijn.

Naar aanleiding van deze uitspraak had ik mij dus gewend tot de LAR-rechter. Ik was opgekomen tegen mijn ontslag en het feit dat de UNA mijn bezwaar niet behandelde.

De UNA stelde nu dat zij zich nooit hadden onderworpen aan de burgerlijke rechter, maar dat ik een civiele zaak was begonnen. En dat ik niet verschoonbaar te laat was, want ik had tijdig bezwaar ingediend, maar had verzuimd tijdig op te komen tegen de fictieve weigering (het niet genomen besluit door de UNA). Ik wijs erop dat UNA altijd akkoord was met de civiele route en zelfs druk op mij had uitgeoefend,

door op te houden de voorschotten te betalen, om mij er zodoende toe te bewegen een civiele bodemzaak te starten.

De rechter overwoog dat zij in dit stadium nog geen oordeel kon of wilde geven over de ontslagbeschikking (of ontslagbrief) zelf, omdat de UNA namelijk eerst nog zou moeten beslissen op mijn bezwaarschrift. Ze beperkte zich tot het feit dat de UNA niet wilde beslissen op het bezwaarschrift. Vast stond dat het bezwaar op tijd was ingediend (11 september 2012). De UNA had binnen vier maanden moeten beslissen, dus uiterlijk op 21 januari 2012. Dat was niet gebeurd. Ik had uiterlijk 3 maart 2012 op moeten komen tegen deze fictieve weigering. Dat had ik pas op 28 juni 2013 gedaan en dat was te laat.

De vraag was vervolgens of dit verschoonbaar te laat was. De rechter oordeelde dat de rechtsgang inderdaad voor mij onduidelijk was gebleken en dat de UNA indertijd de plicht had mij die aan te geven, maar dat had nagelaten. Dat ik desalniettemin bezwaar had ingesteld, maar door de uitspraak van twee civiele rechters had mogen denken dat ik op het juiste pad zat. De UNA had zich tegen het bewandelen van het civiele pad ook nooit verzet. In deze context kon mij niet verweten worden dat ik pas na het vonnis van De Boer c.s. was opgekomen tegen de fictieve weigering. Ik had dat zelfs onverwijld (meteen) gedaan. De rechter was van oordeel dat ik dus verschoonbaar de termijn had overschreden en de UNA moest reageren op mijn bezwaar. De rechter stelde een termijn van twee maanden vast.

Let op: de inhoud, de reden van mijn ontslag, kwam bijna niet meer aan de orde. De rechters praatten er niet over en wilden er ook niet over praten. We waren licht optimistisch. Als de UNA een besluit zou nemen, konden wij daartegen in beroep gaan.

We hielden ons hart echter vast, want de UNA zou volgens ons wel eens oneindig door kunnen gaan met het nemen van foute besluiten, waardoor wij dan steeds opnieuw naar de LAR-rechter zouden moeten blijven stappen. We waren nu tweeëneenhalf jaar aan het procederen en het eind was nog niet in zicht, hoewel ik dacht dat het niet lang meer kon duren. Hoewel nu duidelijk was dat de UNA tot alles in staat was, was het toch een verrassing dat De Lanoy en Flocker, RvT, in hoger beroep gingen.

De uitspraak van de rechter was op 21 januari 2014: Ik was verschoonbaar te laat. Ik vroeg Statenlid Omayra Leeflang om politiek vragen te stellen. Ik ging op 10 februari 2014 ook praten met Statenlid Alex Rosaria, de leider van PAIS, op zijn kantoor, ook omdat er weer een nieuwe minister van Onderwijs was. Enige dagen later meldde hij dat hij de “samenwerkende partijen” (de coalitie partijen) had gezegd dat de RvT van de UNA beter zou kunnen schikken. Maar toen ik er na weken naar vroeg, meldde hij dat RvT weigerde te schikken.

Op 2 februari 2014 publiceerde ik het artikel “Curaçao 2030” in het Antilliaans Dagblad. Ik was geprikkeld door het feit dat ik weer niet was geselecteerd om het traject een nationaal plan voor het eiland te faciliteren; een UNESCO-project. Ik kwam niet aan de bak, zeker niet als de politiek erbij kwam kijken.

De factuur voor de LAR-zaak kwam binnen op 3 februari 2014.

De Beroepskamer e-mailde op 17 februari 2014 dat de straf van Hernández onherroepelijk was geworden.

Annemarijke informeerde ons op 27 februari 2014 dat de UNA inderdaad hoger beroep had aangetekend. Ik informeerde ook Frank Stüger dat het nog niet was afgelopen.

Ik worstelde met depressie en slapeloosheid. Mijn conditie was niet goed.

Hoofdstuk 11

LAR hoger beroep, maart 2014 – juni 2014

Van Ivan Kuster, die op dat moment secretaris-generaal bij het ministerie van Financiën was, wist ik dat de UNA in zwaar financieel weer zat. Hij zei nooit al te veel, maar als je goed luisterde, wist je voldoende. We boden Kock op 5 maart 2014 mediation aan.

Na de uitspraak van de LAR-rechter deed ik een formeel verzoek aan de Ombudsman om te bemiddelen om tot een schikking te komen en een eind te maken aan deze lijdensweg.

Ik ging bij de Ombudsman langs en sprak met de tweede man van het kantoor. We dronken een kop koffie. “Dat kan alleen als de UNA vrijwillig wil meewerken,” zei hij, “want volgens de wet vallen alleen de overheidsdiensten binnen het domein van de Ombudsman.” Hij zei dat hij het intern zou bespreken. Enkele dagen later berichtte hij dat er een brief uit was gegaan naar de UNA. Het antwoord van de UNA op de brief van Ombudsman was dat bemiddeling niet hoefde, want de uitspraak van de rechter was duidelijk.

We vernamen op 14 maart 2014 dat het hoger beroep zou worden behandeld op 8 april 2014 om 10.00 uur.

Op 20 maart 2014 was ons concept-verweerschrift klaar. Kock vroeg rechter Drop op 21 maart 2014 om uitstel van de LAR-hogerberoepszaak.

Ik probeerde in deze periode iets te doen aan mijn gewicht (88,5 kg) en aan het onderhoud van de tuin. Door geldgebrek konden we de tuin en het huis niet onderhouden en ook de auto's gaven steeds vaker problemen. Dat bracht allemaal nog meer stress met zich mee. En door de stress ging ik eten en snoepen. Ik probeerde steeds te ontspannen, maar het lukte niet echt. Het had allemaal veel erger kunnen zijn als we nog andere schulden hadden, maar die hadden we gelukkig niet.

Op 23 maart 2014 was de begrafenis van DJ Renzo, die enkele dagen eerder was geliquideerd. Hij werkte bij radio MAS en was zeer populair.

MAS was ook de radio waar Gerrit Schotte vaak te beluisteren was. Het gaf inzicht in een subcultuur die voor velen verborgen bleef. Bij mijn weten is de zaak nooit opgelost. In de top van justitie werd gezegd dat het om een afrekening in het criminele circuit ging.

Een aangepaste versie van ons verweerschrift in de LAR-hogerberoepszaak is op 24 maart 2014 gereed.

Op 27 maart 2014 dronk ik bij “Barista, Avila Beach Hotel” koffie met Statenlid Omayra Leeflang. Ze vroeg mij om deel uit te maken van haar op te richten partij. Het was de dag na de verjaardag van mijn moeder. Later die dag was ex-premier Betrian mijn gast in de talkshow 2121.

Ik werd steeds religieuzer. Ik ging steun van boven zoeken. Op zaterdag, na de meeting van de zwemclub, werd ik neerslachtig door een opmerking van Ivan. Hij vond namelijk dat je alles steeds positief zou moeten benaderen en je problemen kunt wegdenken. Michiel daarentegen was voor mij prachtig, want die haalde keer op keer het soort projecten binnen, die mij een beetje van de straat hielden en de elektriciteitsrekening betaalden.

Ik e-mailde Annemarijke op 31 maart mijn verklaring die toegevoegd moest worden aan de documenten die naar de rechter moesten. Ik stelde een verklaring op waarin ik de context van de zaak schets. De stukken werden ingediend en tegelijk had ik toch een naar voor gevoel over de zaak.

Op 2 april 2014 waren mijn ouders vijfenvijftig jaar getrouwd. Alle kinderen waren overgekomen en we hebben het in familiekring gevierd. Door mijn zorgen herinnerde ik mij dit samenzijn amper nog. Ik herinnerde mij dat mijn vader mijn nieuwe boek “Mindset 3.0” had gelezen. Hij vond het eng dat ik mij in het boek zo direct uitsprak over allerlei zaken op eiland.

Op 6 april 2014 ging ik naar “grupo San Thomas” retraite, maar het was “in the end” een teleurstelling. Goed bedoeld, niet slecht, maar meer geklets dan reflectie. Zogenoemde Christenen, maar die deden

naar mijn mening te weinig voor anderen. Ik voelde me dus in spiritueel opzicht niet extra gesterkt voor de hogerberoepszaak die een of twee dagen later zou plaatsvinden.

Annemarijke e-mailde een korte pleitnota op 7 april en op 8 april 2014 was de rechtszitting gepland.

Op 8 april 2014 was dus de zitting. Het was na de lunch. De heren rechters namen plaats in wat vroeger de kamer van de PG was. Opvallend was dat deze rechters al hun stukken op de laptop hadden. De behandeling verliep soepel en in een goede sfeer. Ik had op 8 april 2013 tegenover de rechters Drop c.s. de hiernavolgende verklaring afgelegd. Ik vond dat nodig, omdat ik vond dat het steeds meer ging om wat er achter het ontslag schuilging en omdat het afhankelijk van de uitspraak afgelopen zou zijn. Immers, mocht ik de zaak verliezen dan zou nooit vastgelegd worden waar het allemaal om ging. Met andere woorden het was mogelijk dat dit mijn laatste kans was om voor de rechtbank te verklaren en ik nu deze kans moest grijpen.

Inleiding

Ik heb mijn advocaat gevraagd om deze verklaring in te dienen bij de rechtszaak.

Ik besef mij dat het Hof zich nu buigt over de vraag of mijn zaak nog behandeld kan worden door de LAR-rechter. De relevante feiten zijn reeds door mijn advocaat naar voren gebracht. Deze verklaring richt zich echter op andere feiten die ik gezegd wil hebben. Ik vind het namelijk belangrijk om nog het een en het ander gezegd te hebben over de achtergrond van deze zaak omdat ik, afhankelijk van het vonnis, deze kans mogelijk niet meer heb. Verder denk ik ook dat het voor de vraag of mijn zaak nog door de LAR-rechter behandeld kan worden belangrijk is om te weten op welke wijze de UoC (de bestuursorganen de RM en de RvT) mij tot op heden hebben behandeld.

De bodemrechter is de enige die de zaak volledig inhoudelijk heeft behandeld. Het vonnis in de bodemprocedure spreekt

klare taal: De universiteit heeft zich “universiteit onwaardig gedragen” en er wordt gesproken van “politieke motieven.” De UoC was bepaald niet blij met deze uitkomst en dat is de reden dat zij nu achteraf gezien vinden dat we bij de verkeerde rechter zaten. Als zij vonden dat we de verkeerde weg volgden hadden zij dit toch eerder moeten laten weten? Dan hadden zij toch ook op mijn bezwaarschriften moeten reageren?

Op zich verbaast deze opstelling van de UoC en RvT mij niet, gelet op hun houding in het verleden. Ik ben om politieke redenen, op basis van ondeugdelijke rapporten, met een zware mediacampagne op staande voet ontslagen. Ook de rechter heeft dit bevestigd. Hernández, die het zogenaamd forensisch rapport heeft gemaakt, is door de Accountantskamer zwaar gestraft; hij is voor zes maanden geschorst (in totaal 9 maanden). Hernández ging nog in beroep, maar 24 uur voor de zitting, nadat mijn advocaat en ik naar Nederland waren afgereisd, trok hij de zaak in. Het gaat verder om het ondeugdelijke rapport “operationeel audit.” De accountant (Anthony Cijn-tje) had ook voor de Accountskamer moeten komen maar om financiële redenen heb ik daarvan af moeten zien. Op basis van deze ondeugdelijke rapporten is er zelfs aangifte gedaan bij het OM tegen Goede. Ook het OM heeft schriftelijk medegedeeld dat ze niet uit de voeten kan met het rapport Hernández (zie bijlage brief van het OM).

Kortom er is geen enkele grond voor ontslag. Geen enkele van de onderliggende, dure rapporten, snijdt hout. De enige hoop van UoC is dat Goede te laat is voor de LAR.

Procedure

En nu wil de UoC deze zaak Goede/UoC voor het LAR Hof reduceren tot een technicality, want er zou totaal geen zaak zijn! Maar belangrijk blijft: er is geen enkele inhoudelijke grond om een ontslag op staande voet te onderbouwen.

Het zou groot onrecht zijn als ik op basis van een technicality geen vonnis kan krijgen om mijn naam te zuiveren en schade vergoed te zien. Maar waar gaat deze zaak eigenlijk om?

Politieke motieven

UoC hoort thuis in het rijtje van (semi-)overheidsinstituten waar de politiek vanaf 10-10-'10 kostte wat het kost mensen, met name de directie, na het vervangen van de RvC en RvT door diegenen die hen goed gezind waren, weg wilden hebben: RdK, CPA, Aquallectra (Casperson, Pandt en Van der Veen), Curoil (Capella), SSC, ADC (Potmis), FWDNK (Prince), Daal bij Krashi.

Lai Promes bij Griffier Staten en directeur Kas di Kultura. Bij Selikor, UTS CBCS is het nog niet gelukt. Maar ook departementen als SOAW en afdelingen als Veiligheidsdienst Curaçao moesten het ontgelden evenals de sociale werkplaats Groot Santa Martha.

De RvT bestaat uit voorzitter Flocker, Dambruck, Asjes en Evertsz. Allen vrienden en partijgenoten van de heer Wiels en de PS.

Op 13 augustus 2011, tijdens mijn schorsing, legt Wiels de volgende racistische verklaring af op de radio.

Hij verantwoordt waarom hij opdracht heeft gegeven Goede te verjagen: https://www.youtube.com/watch?v=h_pbjdA1sYU
Goede zou horen tot een kliek van Surinamers di "Yu di Kòr-sou's" benadeelt. Verder zou Goede aan zijn eigen consultancy opdrachten verstrekken en zichzelf uitbetalen.

Het gaat niet alleen om politieke motieven, maar ook om het feit dat de politieke partij Pueblo Soberano (PS) volledige controle wil hebben over de universiteit om haar ideologie uit te dragen. Net als Peter Stuyvesant College werd de naam veranderd en is emancipatie hooggeplaatst op de agenda van de nu Universiteit van Curaçao. Maar er zijn ook persoonlijke motieven die te maken hebben met familie- en relationele banden. De RvT houdt mij verantwoordelijk voor het ontslag van de heren Camelia c.s. rond 2009. Een en ander had te maken met de ontvlechting van UNA en Curises. Deze aantijging is absurd, want ik was geen decaan noch RM. Inmiddels zijn er grote interne gevechten bij Curises, waarbij Camelia ook een

rol speelt, en waarvoor de partijen nu ook voor de rechter zijn beland. Had de ontvlechting niet plaatsgevonden dan zou UoC in de zoveelste crisis zijn beland, maar daar heeft de RvT geen oog voor. Flocker, een neef van Camelia, vriendje van Wiels, neemt wraak voor Camelia. Flocker is opgegroeid in dezelfde buurt als Wiels. De opdracht was van meet af aan om Goede te ontslaan, het liefst met veel vernedering in de media c.q. "character assassination." Zodanig dat hij ongeloofwaardig werd gemaakt in de wetenschappelijke wereld, hem de mond gesnoerd zou worden en er in de media geen politieke analyses meer van hem verwacht konden worden. Op deze manier hadden ze de weg vrij voor hun patronage en familie- en vriendjespolitiek.

Het advocatenkantoor FCW (Flocker Camelia Winkel) werd verder beloond voor politieke diensten met een retainer van ongeveer fl. 25.000,- per maand voor de ondersteuning van het PS-ministerie van Onderwijs (<http://amigoe.com/Curaçao/145594-register-voor-tekenen-contracten>). FCW leverde de informateur/formateur voor een onbekend bedrag. De eerste keer in de geschiedenis dat een formateur werd betaald voor deze eervolle taak. Mr. Kock was in 2010 of 2011 patroon van FCW en het lijkt erop dat hij met deze zaak wordt beloond. Het is niet te geloven dat Flocker lid is van de commissie, die nu de Wet Corporate Governance moet evalueren. Het gaat allemaal om afgunst, jaloezie en angst. Maar ook om het bezetten van hoge functies met bijbehorend salaris door hun eigen mensen.

Alvorens verder te gaan is de vraag: Waar is de RvT? In de LAR-procedure waren zij de grote afwezige. Tijdens het kort geding kwam de volledige RvT en was de rechtszaal te klein. In de bodemprocedure durfde de RvT nog en werd een handjevol medewerkers verplicht om aanwezig te zijn. Men had bij de rechtbank de grote zaal besteld. Hoe meer publiek, hoe meer vernedering voor Goede. Ook illustratief voor de wijze waarop de RvT met mijn belangen is omgegaan. En achteraf

gezien natuurlijk vreemd om grote ophef te maken van de rechtszaak om later – na een vernietigend vonnis van de rechter – te zeggen dat Goede de verkeerde rechter heeft gekozen. Ik had eigenlijk niet anders verwacht dan deze laffe reactie.

De UoC is ook in de periode na het kort geding-vonnis doorgegaan met zeer onzorgvuldig handelen. De UoC is op eigen houtje opgehouden mijn salaris door te betalen (daartoe was de UoC veroordeeld conform het kort geding-vonnis), met als verhaal dat Goede niet opschoot met het indienen van zijn verzoekschrift voor de bodemprocedure. Dus met andere woorden ik moest het verzoekschrift indienen anders zou mijn salaris niet doorbetaald worden. En nu zegt de UoC dat ik helemaal niet naar die rechter had moeten gaan, maar dat ik het bezwaar had moeten doorzetten en uiteindelijk naar de LAR-rechter had moeten gaan.

Academische vrijheid

Maar wat iedereen over het hoofd ziet is het issue van de academische vrijheid. Het gaat hier om de academische vrijheid.

"Academische vrijheid is het beginsel volgens welk de docenten en de onderzoekers aan de universiteit zelf, in het belang van de ontwikkeling van de kennis en van de verscheidenheid van de meningen, een zeer grote vrijheid moeten genieten om onderzoek te verrichten en om in de uitoefening van hun functies hun mening te uiten."

In dit jonge land met een jonge universiteit is dit concept weinig bekend en bekommeren weinigen zich erom.

De belangrijkste taak van het instituut RM is om de universiteit te vrijwaren van politieke inmenging. Met de komst van de RvT heeft de politiek zich op ongeoorloofde wijze bemoeid met de universiteit. De RM wendt zich na zijn ontslag tot de rechter, in de veronderstelling dat de "checks-and-balance" snel zou werken. Aanvankelijk leek dit ook het geval.

Als illustratie van hoe omgegaan wordt met de academische vrijheid het volgende: De werkrelatie van UoC met advocaat Frielink als docent werd na de uitspraak in het kort geding opgezegd. De UoC kan zich niet voorstellen dat een advocaat die tegen de UoC pleit daar nog rond kan lopen.

Rechtbank

Maar het lijkt er nu op dat het recht en de rechtbank, na of naast de media, een wapen is geworden van de UoC om mij kapot te maken. Dit is mijn zevende zaak, in drie jaar tijd, inclusief twee tuchtzaken; de diverse malen dat ik in dit gebouw moest zijn in het kader van een schikkingspoging tijdens het kort geding niet meegerekend.

De UoC is niet verbeterd

Het wegsturen van Goede heeft niets opgelost voor de UoC, in tegendeel. Bijna drie jaar later is er aan de UoC nog niets verbeterd, in tegendeel. UoC kan de problemen niet oplossen. Na carnaval 2014 moet UoC toch meewerken aan de financiële doorlichting, die Goede al voor zijn ontslag had voorbereid en waarvoor hij een waarschuwing had gekregen van de RvT. De RTV wilde deze doorlichting tegengehouden, zogenaamd om een operationeel audit te laten verrichten. Dat was niets anders dan een poging om een aanleiding te vinden om Goede te ontslaan, meer heeft het niet opgeleverd. De financiële doorlichting was niet doorgegaan. Toen duidelijk werd dat er geen case was is de beul van Curaçao (accountant Hernández) binnengehaald, die een rapport heeft geproduceerd welke door mr. Frielink (de opsteller van het verweer), de Accountantskamer en het OM naar de prullenbak is verwezen.

Ik liet de laatste, door de accountant goedgekeurde, jaarrekeningen achter, een jaarverslag, een realistische begroting en een visiedocument.

Nu loopt de Corporate Governance bij UoC totaal uit de hand. Er is na mij geen goedgekeurde jaarrekening meer verschenen. Dit is in strijd met het BW boek II. Voor minder ben ik (Goede) ontslagen.

Leerstoelen verdwenen, onder andere: de leerstoelen Corporate Governance, Sociologie, Kenniseconomie en de UNESCO-leerstoel.

Gevolgen voor mij persoonlijk

Als ik onterecht een gevangenisstraf had gekregen was ik nu al op vrije voeten. Ik ben al bijna drie jaar veroordeeld tot de rechtbank en het eind van mijn straf is nog niet in zicht.

Ik kan niet op vakantie, kan niet naar het buitenland om te solliciteren. Op internet staan de aantijgingen van de RvT in het Engels, met alle gevolgen voor de reputatie van Goede. Op het eiland lukt het niet om aan een baan te komen vanwege de publiciteit die aan deze zaak is gegeven en de angstcultuur.

Mijn gehele vermogen is verspeeld aan proceskosten. Ik heb nog nooit zo veel artsen en specialisten gezien als in het afgelopen jaar. Ik ben op staande voet uit de medische verzekering gehaald door de UoC en de RvT. Mijn pensioen is door de UoC en de RVT stopgezet. Ook mijn gezin moet tot aan de dood hierdoor lijden.

Ik heb mij als professional altijd ten volle ingezet en heb de standaards van mijn beroep lokaal en internationaal hoog in het vaandel gehouden. Ik was mij welbewust van de uitstraling van mijn taak als wetenschapper, docent, coach en opvoeder. In onze afgunstige cultuur is mij dit niet in dank afgenomen.

Onder deze omstandigheden heb ik niet stil gezeten en heb ik, in deze turbulente periode gepubliceerd:

39. Goede, M., (2011), "The Wise Society: Beyond the Knowledge Economy," Foresight, Volume 13 No1.
40. Goede, M. (April 2011), "Education for Sustainable Development in Curaçao," Caribbean Journal of Education for Sustainable Development Vol. 1 No. 1.
41. Goede, M. (2011), The Dutch Path: the route towards independence of the Dutch Caribbean, Conference Paper, SALISES 12th Annual Conference, Jamaica.

42. Goede, M. (2011), "Globalization of small islands: Role models of Curaçao," *International Journal of Commerce and Management*, Vol. 21 Issue 2.
43. Goede, M. (2011), "The Dynamics of Organizational Change in Small Developing Islands: The Case of Curaçao," *Caribbean Studies*, Vol. 39 No. 1 - 2.
44. Miguel Goede, Rostam J. Neuwirth, G. Louisa (2012), "The creation of the Knowledge Zone of Curaçao: the power of a vision," *Journal of Information, Communication and Ethics in Society*, Vol. 10 Iss: 1, pp.52 - 64.
45. Miguel Goede, Gunnar Louisa, (2012), "A Case Study of the Creative Zone Scharloo and Pietermaai in Curaçao," *International Journal of Social Economics*, Vol. 39 No. 11.
46. Miguel Goede (2012), "Populism in the Caribbean: A case study of Curaçao," *International Journal of Development Issues*, December.
47. Goede, M. (2013), "Transnational Organized Crime (TOC) and the relationship to good governance in the Caribbean; Transnational Organized Crime Democracy (TOCD)," 13, 3 *International Journal of Developmental Issues*.
48. Goede, M. (2013), *Curaçao 3.0; Hoe kunnen we Curaçao 2.0 naar het niveau 3.0 brengen?* Uitgeverij Eigen Boek, Hoofddorp.
49. Goede, M. (2013), *Caribbean 3.0; Transforming Small Island Developing States*, Uitgeverij Eigen Boek, Hoofddorp.
50. Goede, M. (2014), *Mindset 3.0*, Uitgeverij Eigen Boek, Hoofddorp.
51. Goede, M. (2014), "Transnational Education in Latin America and the Caribbean; The case of Curaçao."
52. Goede, M (2014), "Good Governance and Confidentiality: Preserving the Public Sphere," Vol 14, issue 5 of *CG*, which will be published in October 2014.

De politiek

Inmiddels heeft de politiek (de samenwerkende partijen) begin maart 2014 de UoC verzocht om de weg van mediation te bewandelen. Ik heb aangegeven dat ik daarvoor opensta.

Maar de UoC heeft ondertussen hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de LAR-rechter en heeft nog steeds geweigerd om een besluit te nemen (hoewel zij op de zitting van 14 januari jl. de LAR-rechter hadden toegezegd dat zij een beslissing zouden nemen als de LAR-rechter zou oordelen dat Goede ontvankelijk was). Daarmee geeft de politiek de facto toe dat er sprake is van politieke motieven en dat zij dit willen corrigeren. De UoC die meer gedreven wordt door persoonlijke motieven, heeft nog niet gereageerd op de "instructie" van de politiek.

Tot slot

Ik heb na al die jaren nog weinig vertrouwen in de rechtsstaat. Ik voel me misleid door de UoC, die eerst akkoord ging met behandeling door de civiele rechter. Ik voel me ook misleid door leden van het Hof, die ineens, na acht maanden in enkele pagina's zonder afdoende onderbouwing, in hoger beroep oordelen dat ik bij de LAR-rechter moet zijn, terwijl deze zaken altijd, met goedkeuring van de UoC, als civiele zaken zijn behandeld. Een uiterst dubieuze beslissing (zo heb ik van de juristen die ik ken begrepen), die onderwerp van discussie is in een juridisch tijdschrift.

Helaas heb ik geen geld en tijd om in cassatie te gaan tegen dat vonnis. Ik vind het opvallend dat rechter prof. mr. J. de Boer nauwe banden heeft met de UoC en zelfs kort voor de behandeling van de zitting in de adviescommissie heeft gezeten om drs. De Lanoy als RM te benoemen. Na zo'n onbegrijpelijk vonnis, na acht maanden, vijf A4-tjes, vraag ik mij af of dit geen rol heeft gespeeld.

Deze rechtszaak is mijn laatste kans om mijn zaak weer voor de rechter voor te leggen. Ik hoop dan ook dat er zo snel mogelijk een beslissing wordt genomen, die de inhoudelijke zaak recht doet, waarna er hopelijk snel een uitkomst komt (waar de UoC zich aan moet houden), zodat ik (met mijn gezin) verder kan met mijn leven.

Er was nauwelijks interactie met de tegenpartij, ook niet indirect. Spoedig waren we buiten, met een goed gevoel. Wij namen afscheid van Annemarijke en gingen allen onze eigen weg.

Ik was op 9 april 2014 door de RvM, mijn zogenaamde supportgroep, in de steek gelaten bij het ontbijt bij “de Dames.” Ik had me nooit illusies gemaakt over de supportgroep, maar het was toch een rotgevoel na zo’n rechtszaak.

Ik wist niet wat de rechter ging doen. Maar ze waren moreel fout. Ik voelde me steeds vaker vermoeid. Ik isoleerde me steeds vaker van Graciela en de kinderen. Ivan praatte steeds vaker over positief zijn.

Op 14 april 2014 schreef ik een artikel in het Antilliaansdagblad: “Waarom rood Curaçao faalt.” Ik had besloten om ongeveer een keer per maand een ingezonden stuk te schrijven, onder andere om in beeld te blijven.

Op 22 april 2014 was het oogstfeest. Zonder oogst; ik had een zure oogst. Traditioneel trok de optocht van de oogst, met plastic vruchten, in de hete zon met luide muziek voorbij. Het land op het eiland is heel beperkt.

Ik had met mijn dochter gesproken en het ging heel goed met haar studie, dat was een geruststelling. Ze reisde ook en bezocht nu Zwitserland voor een korte vakantie.

24 april 2014 liet Billy mijn nieuwe telefoon vallen, toen de borden met het ontbijt op tafel gezet moesten worden. Ik had het eindelijk kunnen kopen met geld dat ik had ontvangen met het houden van een spreekbeurt over “Curaçao 3.0” tijdens de BTP. Ik was moe en depressief.

Rond koningsdag, 27 april 2014, sprak ik Omayra Leeflang weer over de nieuwe partij.

Op 1 en 2 mei waren de kinderen jarig. De viering van Christophers verjaardag was leuk (Stephanie studeert in Nederland), maar ik maakte me zorgen, onder andere over de financiën en mijn gezondheid. Mijn

darmen bleven vreemd doen. Ik stopte met koffie om te kijken of dat hielp.

NOS bracht een beetje positieve spanning. Op 5 mei 2014 maakte ik een rapportage met Dick Drayer. Het moest gaan over 'een jaar na de moord op Wiels.' En kreeg dan ook de titel "Een jaar na de moord op Wiels; de angst zit er nog goed in."

7 Mei 2014, we wachtten op de uitspraak eind mei. Op 8 mei was er een studentenactie bij de FMG. Ze eisten het vertrek van Girigori. Ik kreeg door de gebeurtenissen gelijk. Girigori was ongeschikt voor de universiteit. Maar via familie en politiek hield ze zich staande.

De ironie was dat de zoon van Anthon Casperson in die tijd kort verbonden was aan de universiteit en nu kwam hij via zijn zoon meer te weten dan hem lief is. Zijn zoon was verbonden aan de betreffende faculteit.

Pim en Marilieke waren met de kinderen op vakantie op het eiland. Pim was mijn gast in het radioprogramma "2121." Ze vertrokken weer op 11 mei, moederdag. De dag voor het vertrek was ik weer op "Blue Bay" en had hij gekookt. We spraken over van alles, maar ook over mijn toekomst. Die bleef onzeker.

Medio mei 2014 stond er met foto en al in de krant dat Flocker was beëdigd als lid van de Raad van Advies (RvA), het hoogste staatsorgaan. Het was duidelijk een politieke benoeming.

Later kreeg ik daar de bevestiging van. De RvA had de pas gepensioneerde president van het Hof voorgedragen. In de Raad van Ministers heeft premier Asjes dat, tegen alle gebruiken in, terzijde geschoven en zijn vriend benoemd.

Niemand die iets had gedaan om dit tegen te houden. Blijkbaar kon de Gouverneur het ook niet tegenhouden.

17 Mei moest ik weer opnames maken met Dick Drayer voor de NOS. Het ging deze keer over de politiek en de financiering van partijen.

20 Mei werden Schotte en partner aangehouden. Het ging om de zaak die werd aangeduid met "Babel." Later zou blijken dat MFK was opgericht

samen met de casinobaas uit Sint Maarten en dat er geld werd witgewassen.

Er waren steeds meer spanningen binnen ons huwelijk. Het was er in vele vormen. Een van de hoofdvormen was dat ik mij steeds vaker terugtrok en steeds minder participeerde. Maar mijn gewicht is 81,7 kg en ik kan 10 kilometer hardlopen. (In de loop van de tijd heb ik deze conditie niet kunnen behouden, want mijn weerstand bleef zwak.)

Alberto was weer op het eiland en ik maakte nog deel uit van de groep die Leeflang haar initiatief om een nieuwe partij op te richten steunde.

We verwachtten op 23 mei 2014 de uitspraak in de LAR-zaak. Ik ging gewoon naar mijn afspraak met de tandarts. Er werden wat gaten gevuld. Nadat de verdoving was uitgewerkt bleef het pijnlijk. Het zou weken duren tot ik uiteindelijk een zenuwbehandeling kreeg.

Toen kwam het slechte nieuws binnen. We waren niet ontvankelijk. "Zijn we uitgeprocedeerd?" vroeg ik. Ik vond de kracht om Stüger te informeren dat we hadden verloren en dat de rechters op geen enkel ingebracht punt waren ingegaan.

HLAR 63251/14 en 66649/14

Datum uitspraak: 23 mei 2014

Uitspraak hoger beroep

Het vonnis telde vier (4) pagina's en was getekend door de rechters: J. Drop, R. Loeb en P. van Dijk. De UNA was vertegenwoordigd door Kock, ik weet niet meer of De Lanoy aanwezig was. Gelukkig stond het wel in het vonnis; hij was aanwezig. Graciela en ik werden vergezeld door Annemarijke Bach-Kolling, die nu haar eigen praktijk was gestart. Martine Hofhuis werkte nu voor ander kantoor en was dus niet langer van de partij.

Onder het kopje "Procesverloop" meldden ze de ontslagen en het feit dat de LAR-rechter had geoordeeld dat de UNA alsnog binnen twee maanden moest reageren op mijn bezwaar tegen de fictieve weigering op mijn bezwaar tegen het ontslag en dat de UNA tegen dit besluit nu in beroep was gegaan.

De mondelinge behandeling was 8 april 2014 en de uitspraak was dus 23 mei 2014.

Dan de overwegingen. Drop c.s. vermeldden de rechtszaken. Ook het vonnis van De Boer c.s., die de uitspraak van rechter Hoekstra hebben vernietigd. Daarna ging men in op het vonnis van Boerlage, dat stelde dat ik verschoonbaar te laat was en de UNA alsnog een besluit moest nemen op mijn bezwaar. Drop c.s. stelden de UNA in het gelijk, want als ik tijdig was met indienen van mijn bezwaar, had ik ook tijdig kunnen zijn met het aanvechten van de fictieve weigering. Zij vonden het feit dat twee civiele rechters over de zaak hadden geoordeeld geen reden om aan te nemen dat de te volgen rechtsgang verwarrend was en de overschrijding van de termijn daarom niet verschoonbaar te laat. Wel stelden de rechters dat op de UNA nog steeds een rechtsplicht zou rusten om een besluit te nemen op mijn ingediende bezwaar, maar dat ik dit niet meer kon afdwingen bij de LAR-rechter. Het vonnis sprak niet over de proceskosten.

Van deze zaak heb ik geleerd, dat juist als de rechters je vriendelijk bejegenen, je je pas goed zorgen moet maken, want dat betekende dat je de zaak zou verliezen.

Gezien deze uitspraak had mijn verklaring weinig of geen indruk gemaakt. Ik had dat ook niet verwacht. Mijn doel destijds was slechts dat mijn verhaal hierdoor zou kunnen worden bewaard en vastgelegd en ik deze nu hier, in dit boek, kan weergeven. We stonden weer met lege handen. Al gauw begonnen wij er voorzichtig aan te denken om weer naar de civiele rechter te stappen om de UNA te dwingen de rechtsplicht na te komen.

Op 11 mei 2014 vernam ik uit de pers dat Fridi Martina was overleden. Een kleurrijke vrouw met een passie voor acteren. Zij was vijftien jaar geworden en was overleden aan een spierziekte die haar langzaam achteruit liet gaan. Ze doceerde aan de UNA en sprak me regelmatig aan. Ze verklaarde alles met het minderwaardigheidscomplex van de Curaçaoënaar. Ze kon op zeer theatrale wijze duidelijk maken dat het allemaal niet normaal was wat er zich afspeelde en dat dit nog generaties zou duren. Niet lang na mijn ontslag was haar contract met

de universiteit niet meer verlengd. Ze zei altijd dat het kwam doordat ook zij moeilijk lag bij met name de top en met mij werd geassocieerd. Enkele weken voor haar dood kwam ik haar tegen op het strand van Caracasbaai, toen ik net te water wilde gaan om mijn afstand te zwemmen met de zwemclub. Ze riep mij. Iemand moest haar helpen want ze had geen kracht meer in haar stem. Ik herkende haar niet en dat kwam niet alleen omdat ik geen bril op had. Ik voerde mijn laatste gesprek met haar. Toen ik uit het water kwam nam ik afscheid van haar. Diep vanbinnen wist ik dat het voor altijd was.

Het was moeilijk voor iedereen om mij heen; ze leden met mij mee. Ik had mijn porch "opgeruimd." Ik had al mijn gasten weggestuurd en ik dacht dat ik mij oké voelde. De volgende dag, zondag, had ik wel geprobeerd het aan Michiel uit te leggen. De klap van het vonnis kwam pas echt hard aan, toen het in de Amigoe stond. Ik had ook geen idee hoe het verder moest met de zaak en met mij.

Op 26 mei liet Annemarijke een persbericht uitgaan om uit te leggen dat we teleurgesteld waren.

Ik was depressief toen ik op 29 mei 2014 op Facebook zag dat Drop promoveerde aan de UNA. Ik ontving het vonnis van LAR-rechter, Drop c.s., op 23 mei 2014 en las dat hij (Drop) op 28 mei 2014, nog een week later dus, een doctorstitel ontving van De Lanoy. Ik viel van mijn stoel!

Ik begon na te gaan hoe ik een klacht kon indienen, want dit kon volgens mij toch echt niet. Al snel vond ik op de website van het Hof de klachtenprocedure. Ik begon serieus te overwegen om een klacht te gaan indienen. Annemarijke vond het lastig om te adviseren. Hetzelfde gold ook voor mijn andere adviseurs. Maar op 30 mei 2014 mailde ik mijn klacht naar de president van het Hof, Evert Jan van der Poel. Op 4 juni 2014 diende ik een officiële klacht in tegen De Boer en Drop. Het moest namelijk in het juiste format van de klachtenprocedure worden gegoten. Naar aanleiding van de klacht nodigde de president van het Hof mij uit voor een kopje koffie.

Op 1 juni 2014 publiceerde ik "Privatiseringsverdriet in Nederland" en "Privatiseringsverdriet op Curaçao. Qraçao" in Qraçao. Daarna op

3 juni 2014 “Kapitaal in de een-en-twintigste eeuw” weer Qraçao, over de bestseller van Thomas Piketty. Qraçao is een digitaal medium. Ik wijk uit naar Qraçao, omdat het Antilliaans Dagblad volgens mij moeilijk ging doen over het plaatsen van mijn stukken. Ik heb van alles gedacht, maar ik denk uiteindelijk dat mijn stukken iets te vermoeiend waren voor de gemiddelde krantenlezer.

Begin juni 2014 had Chris een piano-uitvoering in “Cultureel Centrum Curaçao.” De Lanoy zijn zoon speelde ook piano. Wat voor een houding moest ik toen aannemen? Ik negeerde hem.

Runy kwam op 4 juni weer langs om te zeuren over mijn negativiteit op Facebook. Volgens hem was de kritiek die ik op Facebook plaatste niet goed en zeker niet voor mij. Misschien had hij een punt, maar ik was niet zo. Ik was niet bang uitgevallen als het gaat een onderbouwde mening te verkondigen. Runy zou later voorzitter worden van de vereniging van economen van het eiland.

Hoofdstuk 12

Klacht tegen De Boer en Drop, 4 juni 2014 – januari 2015

Naar aanleiding van deze voor mij bizarre uitspraken diende ik onderstaande klacht in op 4 juni 2014. Ik koesterde geen enkele illusie. Ik ging ervan uit dat bij dit soort instituties de broeders elkaar de hand boven het hoofd hielden. Mijn enige doel was om de hoge heren duidelijk te maken dat ze wel God mochten spelen, maar dat niet zijn en ik niet wenste mee te doen met dat spel. Ik had echter geen idee dat het zo lang zou duren en dat er in grote mate mee zou worden gemanipuleerd.

Hieronder volgt de klacht zoals ingediend:

Aan President van het Hof, mr. Evert Jan van der Poel
Onderwerp: Verwevenheid Hof met de UoC, KLACHT

Geachte president van het Hof, mr. Evert Jan van der Poel,
Op vrijdag 23 mei 2014 ontving ik een LAR hogerberoepsvonnis, medeondertekend door Drop, die als voorzitter van de combinatie van het Hof fungeerde. In het vonnis wordt het eerdere vonnis, dat mijn termijnoverschrijding verschoonbaar is, vernietigd, zonder in te gaan op de door mij aangedragen argumenten. Dit was mijn vijfde zaak (de twee tuchtzaken niet meegerekend) tegen de UoC.

Nog geen week later, op woensdag 28 mei 2014 zie ik foto's van de promotie van Drop aan de UoC, waar hij tevens docent blijkt te zijn. Op de foto's ontvangt hij de bul getekend door de RM, uit handen van de RM, degene die mijn ontslag heeft getekend en mijn tegenpartij is in de rechtszaak. Dezelfde Drop die mij slechts enkele weken daarvoor onpartijdig moest aanhoren. Ik vraag me nu af in welke mate dit alles zijn oordeel in deze zaak heeft beïnvloed. Had hij niet al de schijn van partijdigheid moeten vermijden?
Had ik geweten dat mr. Drop naast zijn docentschap ook op

korte termijn zou promoveren, dan had ik daar zeker werk van gemaakt, want de schijn van niet-onafhankelijkheid is wel erg groot.

Reden waarom ik aarzelde was dat ik in de zaak in eerste aanleg ook al de griffier Jussen met succes had gewraakt op basis van hetzelfde argument: hij is oud-student van de UoC en heeft mijn beleid nooit begrepen.

Ik had al eerder een dergelijke ervaring toen ik op 25 juni 2013 in hoger beroep over mijn ontslag rechter prof. De Boer

(ik kan niet achterhalen waarom hij die titel voert) als civiele rechter in de combinatie van het Hof trof. Deze heb ik als veel erger ervaren. Daar werd mijn vonnis, na acht maanden wachten, op bijna onverklaarbare wijze vernietigd en werd ik naar de LAR-rechter verwezen, omdat de civiele rechter onbevoegd zou zijn (terwijl geen van de partijen de bevoegdheid van de civiele rechter hadden aangekaart of zich op het standpunt had gesteld dat sprake was van een beschikking in de zin van de LAR), in een vonnis van minder dan 4 A4-tjes, waarin niet wordt ingegaan op de door mijn advocaat ingebrachte argumenten. Tevens zinspeelt de rechter in het vonnis dat ik mogelijk al te laat ben voor de LAR.

De Boer was lid van de adviescommissie voor de benoeming van mijn opvolger en nu de tegenpartij; de Rector Magnificus. Met andere woorden hij had kort voor het vonnis de Rector Magnificus oké bevonden. Het vonnis is onbegrijpelijk. De duur van acht maanden, inclusief een tussenvonnis, had tot gevolg dat al mijn reserves zijn uitgeput. Een onaanvaardbare toepassing van het “pokopoko-beginsel” dat het land snel naar de bliksem heeft geholpen. Ik heb altijd al het gevoel gehad dat mr. De Boer en zijn panel niet onafhankelijk hebben geoordeeld en wij niets te zoeken hebben bij de LAR.

De verwevenheid van het Hof met de UoC is dusdanig, dat ik me afvraag of een eerlijke en onafhankelijke behandeling van mijn zaak mogelijk is. De zaak is nu door twee rechters met banden met de UoC gereduceerd tot een technicality en over de inhoud wordt niet meer gesproken. Terwijl twee rechters zonder banden met de UoC tot een ander oordeel zijn gekomen. In augustus 2014 is het al ruim drie jaar geleden dat ik gedwongen werd te procederen. Ik ben op dit moment nog altijd werkloos en de rekening van de advocaten loopt hoog op.

Uit uw laatste interviews blijkt dat u de kritiek op het Hof ernstig vindt, daarom denk ik dat u zich deze kritiek zult aantrekken. Dit ook gegeven het feit dat in uw periode de gedragscode

voor rechters is ingevoerd, waarin nadrukkelijk wordt getracht dit soort zaken te voorkomen. Ik heb nooit eerder het Hof echt gevolgd en daardoor geen grond gehad om te kunnen oordelen over onze rechtspraak. Nu na drie jaar procederen heb ik (als burger, oud-Rector Magnificus, wetenschapper, politicoloog en bestuurskundige) ernstige twijfels over het Hof en geloof ik niet meer in onze rechtsstaat.

Ik heb in mijn verontwaardiging, teleurstelling, frustratie en woede, overwogen om gebruik te maken van mijn vrijheid van meningsuiting en een kopie van deze brief te zenden naar de Ombudsman, de voorzitter van de Staten, de Gouverneur en de media en het ook op Facebook te publiceren. Ik heb er echter van afgezien.

De eerste versie van dit schrijven dateert van 28 mei 2014. Vandaag, maandag 2 juni 2014, na het hele weekend reflecteren, kom ik tot de conclusie dat iets helemaal niet klopt.

Hoogachtend,
Dr. Miguel Goede
Oud-Rector Magnificus UNA

Dick Drayer was 5 juni 2014 in “2121.” Wij hadden het over de rol van de media op Curaçao in het kader van het in 2013 verschenen rapport “Transparency International” (Schotborgh & van Velzen, juni 2013).

Ik sliep al enige tijd met behulp van slaappillen. Wilde er nooit aan beginnen, maar door het niet slapen ging mijn weerstand steeds verder achteruit. Ik had altijd het voornemen er zo snel als mogelijk mee te stoppen, want ik had verhalen gehoord van mensen die er nooit meer vanaf kwamen.

Op 9 juni 2014 sprak ik anderhalf uur met de president van het Hof. De klacht werd in behandeling genomen. Hij zei dat het drie maanden zou duren. Hij dacht dat ik Alberto (mijn broer) was, die hij kende van de juristenvereniging. Hij zei dat hij de vonnissen had gelezen en maakte

een opmerking over de LAR-bodemzaak. Iets in de zin van dat de rechter erg creatief was geweest om mijn te laat zijn om de zaak te starten toch te verschonen. Ik heb ook een opmerking gemaakt in de trant van dat ik goed ziek ben geworden van het procederen.

Eens tijdens de koffie beweerde Mark dat Van der Poel naar het eiland was gekomen, omdat hij in Arnhem in opspraak was geraakt vanwege de huur van een vakantiehuisje. Later kwam ik het verhaal tegen in de De Telegraaf (Koolhoven, 15 oktober 2008).

Voor het Wereldkampioenschap voetbal had ik in de Breedestraat Otrobanda voor iedereen oranje shirts gehaald. Het was de bedoeling een maand op te gaan in het voetbal en de ellende te vergeten. We zaten in de goede tijdzone dus waren de wedstrijden altijd op een gunstig tijdstip op de buis. Nederland verslaat Spanje 5 – 1. Met een legendarisch doelpunt van Van Persie met het hoofd. Spanje was regeerend wereldkampioen.

Het bleef maar niet goed gaan met mijn gezondheid. Ik dacht dat het iets van de lever of galblaas was. Op 14 juni gingen we naar een heilig vormsfeest van een familielid.

Op 18 juni 2014 speelde Oranje tegen Australië tijdens de WK in Brazilië en wint 3 – 2.

Op 24 juni 2014 werd ik onderzocht door dokter Martin Taams in het Advent ziekenhuis. Ik maakte me zorgen. Ik vertrouwde erop dat het goedkomt. Het goede nieuws was dat de dokter niets kon vinden. Het zat tussen de oren.

Ik was meerdere keren bij Taams geweest. We bespraken de situatie op het eiland, de medische zorg en beleid, maar nooit direct over mijn zaak. Het was duidelijk dat hij er alles van wist.

Op 25 juli 2014 ontving ik van het Hof een brief dat de klacht tegen De Boer en Drop pas na de recesperiode behandeld kon worden.

Nederland won op het WK op 29 juni 2014 met 2 – 1 van Mexico.

Nog een week en dat komt onze dochter uit Nederland voor de vakantie.

2 Juli 2014 was het “De dag van de Vlag”, sinds 10-10-'10 was dat nooit meer iets geweest. Het lijkt alsof het volk zich heeft afgekeerd van de politici en zelfs het project “Nation Building.”

Enkele dagen later kwamen de laboratoriumresultaten vanuit de VS. Een onderzoek dat ik via de huisarts had aangevraagd. Volgens deze test had ik een aantal bacteriën in mijn maag- en darmkanaal. Het was het gevolg van mijn lage weerstand en de oorzaak waarom ik mij zo ziek voelde.

Ik was op 5 juli 2014 met een zware antibioticakuur begonnen en mijn maag- en darmcrisis leek nu achter de rug. Ik was opgelucht. Maar ik zou nog heel lang last houden.

Rond 8 juli had ik de Ombudsman benaderd voor bemiddeling in het geschil met de UNA.

Brazilië en Duitsland speelden tegen elkaar tijdens het WK. De Duitsers gingen door na een overwinning van 7 – 1.

Op 12 juli won Nederland de troostfinale van Brazilië met 3 – 0. Chris wilde weleens een wedstrijd beleven bij een snèk, dus nam ik hem mee naar een van de wedstrijden. Het was een van die dingen die je een keer moest meemaken om te kijken of het echt bij je past.

Het was 13 juli 2014, de verjaardag van Graciela. In de finale won Duitsland met 1 – 0 van Messi en Argentinië was niet te troosten.

Langzaamaan was ik mij beter gaan voelen. Op 3 september 2014 ontving ik bericht dat de klacht op 22 september 2014 om 9:30 uur werd behandeld. Of ik gehoord wilde worden? Wat een vraag!

De klacht werd op 22 september 2014 behandeld door een panel, dat voorgezeten werd door rechter Van Dam van Isselt. Hij was de rechter die niet langgeleden recht had gesproken in de moordzaak Wiels. De schutter was veroordeeld, maar de opdrachtgevers waren in 2017 nog niet voor de rechter verschenen.

Daar zat het panel. De twee dames die in het panel zaten kende ik al heel lang. De een redelijk goed. Het zou niet werken. Maar ik verwachtte

er toch niets van. De Boer zat aan de andere zijde en was zichtbaar nerveus. Hij was het niet gewend om aan de andere kant van de tafel te zitten.

Hier volgt het verslag van de zitting dat ik had opgevraagd:

Verslag van het horen door de Klachtcommissie van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van 22 september 2014 in Curaçao.

Onderwerp: klacht de heer M.P. GOEDE

Beklaagden: J. Drop en J. de Boer

Naar aanleiding van de door mij ingediende klacht had de president van het Hof, Van der Poel, mij op de koffie uitgenodigd. Tijdens de behandeling van de klacht, had ik begrepen dat het een poging was om te bemiddelen en om te kijken of wij op een andere manier met de klacht konden omgaan. De klacht werd maanden later behandeld, nadat Drop het eiland al had verlaten voor een hoge functie in Nederland.

Drop woonde niet meer op het eiland en liet zich vertegenwoordigen door De Boer. De voorzitter opende en zegt dat het allemaal lang heeft geduurd. Ik hoorde dat mijn gesprek met de president een bemiddelingspoging was. Ik had een notitie van mijn “pleidooi” uitgedeeld. Het kwam erop neer dat wat mij was overkomen niemand meer mag overkomen. Mijn stuk was toegevoegd aan het verslag. De Boer kreeg het woord en zei dat hij er nooit aan had gedacht zich te verschonen. Hij had niet gedacht dat er sprake zou zijn van schijn van belangenverstrengeling. Hij beaamde dat hij in de benoemingscommissie van mijn opvolger had gezeten, maar dat hij ervan uitging dat ik als ex-Rector Magnificus dat wel wist. Rechters hielpen de UNA heel vaak. Bij de overgang in het kader van de verzelfstandiging was er veel onduidelijkheid over de rechtspositie. Wegens kleinschaligheid was het niet ondenkbaar dat een rechter die de UNA hielp bij de zaak betrokken werd. Hij verzocht mij niet ontvankelijk te verklaren. Hij stelde: Ik had hem moeten wraken en ik kon ook in cassatie gaan.

Namens Drop bracht hij in dat de promotie hem niet partijdig maakte en de rechters de UNA moesten blijven helpen, omdat dit het algemeen belang diende.

De Boer stelde dat ik voor drie ankers was gaan liggen en er zelf voor had gekozen twee ankers los te laten. De Boer stelde dat iedereen die hij sprak dit resultaat betreunde. Iedereen die het vonnis van Hoekstra las, wist dat ik slecht was behandeld en de accountant was ook door de Accountantskamer gestraft. De rechters hadden hun werk gedaan en de burgerlijke rechter was de restrechter.

Ik vertelde naar aanleiding van een vraag dat Drop en De Boer volgens mij in hun respectievelijke panels een stempel hadden gedrukt. De Boer zei dat dit niet het geval was, maar dat wat zich in de raadskamer had afgespeeld geheim is en blijft. Op een vraag antwoordde De Boer dat hij niet nagedacht had over het feit dat hij negen maanden voor de zaak in de benoemingscommissie had gezeten en dat hij al langer de UNA hielp. (Een noot van mij: tijdens de zitting had hij De Lanoy wel vragen gesteld over zijn rechtspositie).

Op een vraag antwoordde ik dat op de rechter een hogere morele plicht rust zich te verschonen en dan pas komt de mogelijkheid van de burger om de rechter te wraken. Ik vertrouwde erop dat een partijdige rechter zichzelf zou verschonen. De Boer zegt hoe jammer het niet zou zijn als rechters niet meer zouden mogen werken aan de juridische faculteit. Ik stelde dat het extra te denken gaf dat ten tijde van de zaak, Drop midden in de afronding van zijn promotie zat en dat hij onbewust de UNA als zijn Alma Mater niet zou besmetten.

Ik gaf aan dat ik cassatie niet kon betalen. Dat de UNA en de rechters akkoord waren gegaan met het civiele pad, vandaar dat de twee andere paden verlaten waren. De poging van de Ombudsman om te schikken werd door de UNA afgeslagen, maar dat was niet de reden van de klacht. De Boer zei dat het een burgerplicht was van rechters om de UNA te helpen.

De voorzitter zei dat ze de zaak voortvarend zouden afhandelen.

Op 1 oktober 2014 verscheen op de NOS-buis een item van Dick Drayer "Corruptie geen zeldzaamheid in Caribische gebied." Het item had meer te maken met een rapport dat was verschenen over de situatie op Sint Maarten.

Ook verscheen mijn artikel "Enquête: Beleid MKB ver te zoeken" (3 november 2014) in het Antilliaans Dagblad. Onderdeel van mijn motivatie

om het op te schrijven was dat het mijn ervaring was dat ondernemen op het eiland onmogelijk was.

Later schoot mij te binnen dat er een verband moest bestaan tussen corruptie en een slecht ondernemingsklimaat. Blijkbaar moest je steekpenningen betalen om je zaken gedaan te krijgen.

Het antwoord van de president van het Hof, E. van der Poel, inzake mijn klacht was gedateerd op 19 november 2014. Vijf maanden na het indienen van mijn klacht en twee maanden nadat ik was gehoord.

Gemeenschappelijk Hof van Justitie

Briefnr.:134/2014

Betreft: Klacht 4 juni 2014

Datum brief: 19 november 2014

De brief is iets meer dan twee A4-tjes. De brief stelt dat het bestuur van het Hof de zaak had voor gelegd aan een klachtencommissie bestaande uit een rechter, J. van Dam van Isselt (de rechter die de zaak van de moord op Wiels in eerste aanleg had behandeld) en de dames R. Jansen en N. Winklaar. De brief stelde dat het wat langer had geduurd vanwege verhindering. De hoorzitting was op 22 september en naast mijn vrouw en ik was De Boer aanwezig geweest. Drop woonde niet meer op het eiland. De klachtencommissie had een rapport opgesteld voor het bestuur en die had dat behandeld op 27 oktober 2014. De brief stelde dat over vermeende partijdigheid van rechters de wrakingskamer de aangewezen weg was, maar vanwege aard van de klacht deze toch werd behandeld.

Ten aanzien van mijn stelling dat Drop als docent van de UoC en kort daarop promoveerde aan de UoC als niet betaalde docent, de schijn van partijdigheid over zich afriep. Men kwam tot de uitspraak dat deze klacht ongegrond was.

Inzake mijn klacht dat De Boer in de commissie voor de benoeming van mijn vervanger als Rector Magnificus, De Lanoy, had gezeten. De commissie oordeelde dat er sprake was van de schijn van partijdigheid en De Boer deze had kunnen vermijden door zich te verschonen. Maar

in de brief werd gesteld dat ik als niet-jurist, bijgestaan door mijn advocaat, De Boer had moeten wraken en dat er niet een zwaardere morele plicht rustte op De Boer om zich te verschonen.

Het bestuur had besloten mijn klachten ongegrond te verklaren. Nam niet weg dat ik gelijk had over de schijn van partijdigheid van De Boer. Dat hij hierover zal worden geïnformeerd en het Hof er leerling uit zou trekken. De Boer had blijkens de brief als volgt gereageerd: toen hij de zaak UNA versus Goede deed, was hij allang vergeten dat hij in de commissie had gezeten en te goeder trouw was.

Het Hof geloofde ook dat De Boer te goeder trouw en volledig onafhankelijk had gehandeld. Overigens samen met twee andere leden van het Hof, die ik niet bij mijn klacht had betrokken. Maar stelde het Hof dat inderdaad iedere schijn vermeden had moeten worden.

Ik liep enige weken ontevreden rond en eind januari 2015 diende ik een nieuwe klacht in.

Willemstad 26 januari 2015

Aan President van het Hof, mr. Evert Jan van der Poel

Onderwerp: Valse hoedanigheid prof. De Boer

Hierbij dien ik een klacht in over het feit dat mr. De Boer een valse hoedanigheid aanneemt als professor aan de Anton de Kom Universiteit en de Universiteit van Amsterdam. Het voeren van deze titel is niet vrij. Zie bijlage 6.

Ik ben genoodzaakt deze klacht in te dienen omdat het Hof weigert fatsoenlijk antwoord te geven op mijn per e-mail gestelde vragen, naar aanleiding van de uitspraak inzake mijn vorige klacht.

Op het internet is geen enkele onafhankelijke bron te treffen die bevestigt, dat De Boer is aangesteld of aangesteld was als hoogleraar. Inmiddels is via e-mail door de HRM van Anton de Kom Universiteit, (bijlage 3) bevestigd dat De Boer geen

hoogleraar is aan de Anton de Kom en ook de Universiteit van Amsterdam heeft inmiddels bevestigd dat De Boer geen hoogleraar is. (Bijlage 5)

Het feit dat deze persoon de hoedanigheid van professor aanneemt, geeft aan dat hij een niet normale belangstelling koestert voor universiteiten. (Zie bijlage 1 en 4)

In deze valse hoedanigheid heeft hij zitting genomen in de Advies Commissie in het kader van de benoeming van de huidige Rector. (Zie bijlage 1). Het is voorts onduidelijk of die huidige Rector van de UoC daadwerkelijk is gepromoveerd, daar diens proefschrift nergens ter wereld te vinden is. Ik betwijfel of De Boer dit heeft getoetst.

In deze context is het onaanvaardbaar dat De Boer zitting heeft genomen in het panel van de hogerberoepszaak UoC vs. Goede. En is de uitspraak van het Hof in deze zaak moreel verwerpelijk, evenals de uitspraak in de behandelde klacht in het kader van deze uitspraak. Het is bedenkelijk dat rechter Drop zich door deze mijnheer heeft laten vertegenwoordigen.

Deze feiten hebben consequenties voor mijn zaak gehad en mogelijk voor verdere zaken, daar De Boer bij de behandeling van de eerste klacht, heeft verklaard overleg te hebben gevoerd met verschillende mensen en kamers binnen het Hof.

Hoogachtend,

Dr. Miguel Goede, Oud-Rector Magnificus UNA

BIJLAGE 1

Dr. Francis de Lanoy nieuwe Rector Magnificus van de University of Curaçao Dr. Moises da Costa Gomez

Wednesday, October 24th, 2012 18:27 UTC | Comment Article Print eMail

WILLEMSTAD (UoC) -- De Raad van Toezicht van de University of Curaçao (UoC) heeft met ingang van 24 oktober 2012 de heer dr. Francis de Lanoy benoemd tot nieuwe Rector Magnificus voor een periode van vier jaar.

Begin dit jaar is de wettelijk vastgelegde selectieprocedure voor het aantrekken van een Rector Magnificus voor de UoC opgestart. Hierin werd de Raad van Toezicht bijgestaan door een Commissie van Advies (CvA) bestaande uit prof.mr. J. de Boer (rechter bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao en Sint Maarten, en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba), dr. A. Martis (hoofd Meteorologische dienst) en Andrey J.B. Pichardo (director Human Resources Banco di Caribe). De Raad van Toezicht heeft het advies van de CvA opgevolgd door de twee beste kandidaten voor een tweede gesprek uit te nodigen en deze ook aan een uitgebreid assessment door een erkend psychologisch adviesbureau te onderwerpen. Naar aanleiding van het eindadvies van de CvA, het gesprek met beide kandidaten en de resultaten van het assessment heeft de Raad van Toezicht gekozen voor dr. De Lanoy.

Dr. De Lanoy is sinds september 2009 verbonden aan de UoC als Wetenschappelijk Hoofdmedewerker bij de Faculteit der Sociaal en Economische Wetenschappen. In november 2010 werd hij benoemd als decaan van de Faculteit der Sociaal en Economische Wetenschappen. In augustus 2011 werd hij door de Raad van Toezicht benoemd tot waarnemend Rector Magnificus van de UoC, welke functie hij tot voor deze benoeming heeft bekleed. Dr. De Lanoy heeft de pedagogische academie gevolgd, waarna hij diverse opleidingen op hoger financieel-economisch en managementgebied, zowel lokaal als in het buitenland met succes heeft afgerond. Hij heeft een graad in Master in Business Administration en is in 2010 gepromoveerd tot doctor in organisatie management en leiderschap. Dr. De Lanoy heeft werkervaring zowel in het onderwijs als in het bedrijfsleven. Na jarenlang les te hebben gegeven in het voortgezet onderwijs, stapte hij in 1990 over naar het bedrijfsleven en heeft hij managementfuncties bekleed bij onder andere de Curaçaose Dok Maatschappij, Curgas en Curoil. De nieuwe Rector Magnificus heeft onder andere als expliciete taak de Universiteit verder te professionaliseren, de derden geldenstroom concreet te realiseren en de banden met lokale en regionale universiteiten te versterken.

Doel is dat de University of Curaçao via wetenschappelijk onderzoek een centrale en proactieve rol gaat spelen bij het aandragen van structurele oplossingen voor maatschappelijke vraagstukken binnen onze gemeenschap. Hierin kan zij zowel de overheid als de particuliere sector bijstaan.

BIJLAGE 2

Ontvangen 13 januari 2015

Geachte heer Goede,

Dank voor uw bericht en ook dank voor uw opbouwende kritiek.

Ik zal de kwestie over de titel opnemen met de leden van de klachtadviescommissie, zodat er in de toekomst aandacht aan soortgelijke details wordt besteed.

Uw vraag over de universiteiten waar mr. De Boer les heeft gegeven, is in de e-mail van 6 januari jl. beantwoord. Er zijn verder geen andere berichten.

Met vriendelijke groet,

Vanessa Abad, Management Assistent

Gemeenschappelijk Hof van Justitie van

Aruba, Curaçao, St. Maarten en van Bonaire, St. Eustatius en Saba

vanessa.abad@caribjustitia.org

From: Miguel Goede [mailto:mpgoede@gmail.com]

Sent: maandag 12 januari 2015 17:16

To: Vanessa Abad

Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Geachte mevrouw,

De titel dr. is een persoonlijke titel en staat los van mijn

ex-functie als RM. Bovendien heb ik mijn klacht ondertekend als dr. Ik heb de file van de klacht maar weer eens toegevoegd. Niet dat ik er aan hecht, maar de griffier en ik zijn de enige zonder titel. En de griffier heeft inderdaad geen titel, zover mij bekend. By the way, ook deze mail teken ik met mijn titel, die ik nu eenmaal heb. Dus volgens mij klopt de redenering.

Is er nog bericht over de titel van prof. De Boer?

Mvg / Best regards / atentamente
Dr. Miguel Goede

From: Vanessa Abad
[mailto:vanessa.abad@caribjustitia.org]
Sent: Monday, January 12, 2015 4:54 PM
To: 'Miguel Goede'
Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Geachte heer Goede,
Dank voor uw bericht. Met uw vraag ben ik naar de voorzitter van de klachtadviescommissie gegaan en hier is aangegeven dat uw titel niet opzettelijk niet is vermeld in het verslag van de hoorzitting. U heeft de klacht ingediend als persoon en niet als dr./Rector Magnificus.
Hopende u voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik.

Met vriendelijke groet,
Vanessa Abad
Management Assistente
Gemeenschappelijk Hof van Justitie van
Aruba, Curaçao, St. Maarten en van Bonaire, St. Eustatius
en Saba
vanessa.abad@caribjustitia.org

From: Miguel Goede [mailto:mpgoede@gmail.com]
Sent: vrijdag 9 januari 2015 19:03
To: Vanessa Abad
Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Geachte mevrouw,
Met betrekking tot de voor u onduidelijke opmerking: In het schrijven inzake mijn klacht (beschikking, proces-verbaal???), wordt voor ieders naam de titel vermeld. Alleen bij mij wordt geen dr. voorgeschreven. Waarom niet? Verder is het toch niet zo moeilijk vast te stellen dat nergens op het world wide web er een bron is die verwijst dat De Boer professor is in Amsterdam of Suriname.

Mvg / Best regards / atentamente
Dr. Miguel Goede

From: Vanessa Abad
[mailto:vanessa.abad@caribjustitia.org]
Sent: Wednesday, January 7, 2015 10:23 AM
To: 'Miguel Goede'
Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014
Geachte heer Goede,

Uw bericht is in goede orde ontvangen, waarvoor mijn dank.

Met vriendelijke groet,
Vanessa Abad
Management Assistente
Gemeenschappelijk Hof van Justitie van
Aruba, Curaçao, St. Maarten en van Bonaire, St. Eustatius
en Saba
vanessa.abad@caribjustitia.org

From: Miguel Goede [mailto:mpgoede@gmail.com]
Sent: dinsdag 6 januari 2015 22:01
To: Vanessa Abad
Cc: Evert Jan van der Poel; gracielagoede@hotmail.com
Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Geachte mevrouw,
Bedankt voor uw bericht.
Ik kan geen verwijzingen vinden naar prof. de Boer:
https://www.google.com/?gws_rd=ssl#q=prof.+jan+de+boer+VU
https://www.google.com/?gws_rd=ssl#q=prof.+jan+de+boer+anton+de+kom

Alleen prof. Jan de Boer Curaçao levert wat op:
https://www.google.com/?gws_rd=ssl#q=prof.+jan+de+boer+Curaçao

Mvg / Best regards / atentamente
Dr. Miguel Goede

From: Vanessa Abad
[mailto:vanessa.abad@caribjustitia.org]
Sent: Tuesday, January 6, 2015 4:31 PM
To: 'Miguel Goede'
Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Geachte heer Goede,
Dank voor uw bericht. Ook voor u de beste wensen voor het nieuwe jaar. Naar aanleiding van uw vraag heb ik bij mr. De Boer achterhaald waar hij hoogleraar is of is geweest. Aangegeven wordt dat hij hoogleraar was bij de Universiteit van Amsterdam en ook bij de Anton de Kom

Universiteit in Suriname.

Uw opmerking over de titel is mij niet geheel duidelijk. Indien het een verzoek betreft, zou u deze dan willen toelichten?

Met vriendelijke groet,
Vanessa Abad, Management Assistent
Gemeenschappelijk Hof van Justitie van
Aruba, Curaçao, St. Maarten en van Bonaire, St. Eustatius
en Saba
vanessa.abad@caribjustitia.org

From: Miguel Goede [mailto:mpgoede@gmail.com]

Sent: zaterdag 3 januari 2015 12:05

To: Vanessa Abad

Subject: RE: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Bon dia, Bon aña

Het zijn kleine dingen. De enige die geen titel heeft, is kennelijk Goede.

Verder zou ik graag willen weten waar De Boer hoogleraar is of is geweest.

Mvg / Best regards / atentamente

Dr. Miguel Goede

From: Vanessa Abad
[mailto:vanessa.abad@caribjustitia.org]

Sent: Monday, December 29, 2014 8:56 AM

To: 'mpgoede@gmail.com'

Subject: verslag hoorzitting d.d. 22 september 2014

Bon dia heer Goede,
Op verzoek van de president van het Hof, mr. E.J. van der Poel en in het kader van uw ingediende klacht, doe ik u hierbij het verslag van de hoorzitting d.d. 22 september toekomen.

Met vriendelijke groet,
Vanessa Abad
Management Assistente
Gemeenschappelijk Hof van Justitie van
Aruba, Curaçao, St. Maarten en van Bonaire, St. Eustatius
en Saba
vanessa.abad@caribjustitia.org

BIJLAGE 3

From: Nico de Bel [mailto:Nico.deBel@uvs.edu]

Sent: Monday, January 19, 2015 12:12 PM

To: Miguel Goede

Subject: RE: Prof.mr. De Boer

Geachte heer Goede,
Het eerste contact heeft mij niet gestoord. Ik heb navraag gedaan bij de afdeling HRM. Er is geen prof. De Boer werkzaam als hoogleraar rechten.

Met vriendelijke groeten/ Sincerely/Sincères Salutations/Saludos,
Anton de Kom Universiteit van Suriname | Bureau van de Universiteit | Nico B. de Bel MSc MBA MPM | Bestuursadviseur | Leysweg 86| Paramaribo - Suriname | Phone: +597 46 59 08 | Fax: +597 49 46 97 | Mobile +597 8763717

Disclaimer

Aan dit bericht kunt u geen rechten ontleen.

Van: Miguel goede [mpgoede@gmail.com]

Verzonden: zondag 18 januari 2015 15:12

Aan: Nico de Bel

Onderwerp: prof.mr. De Boer

Geachte heer de Bel,
Hopelijk heeft u ons eerste contact niet al te veel gestoord.
Het toeval wil dat prof. De Boer zich aan mij presenteerde
als hoogleraar rechten aan de Anton de Kom Universiteit.
Ik kan echter niets vinden dat dit bevestigt. Kun u dit voor
mij bevestigen?
Alvast hartelijke dank.

Mvg / Best regards / atentamente
Dr. Miguel Goede

BIJLAGE 4

<http://ajv.an/wp-content/uploads/2009/12/AJV-Nieuwsbrief-2012-4.pdf>

Prof.mr. De Boer is lid van het Gemeenschappelijk Hof van
Justitie en wetgevingsadviseur

BIJLAGE 5

(20 januari 2015)

Geachte heer De Goede,
In overleg met mevrouw prof.dr. D.C. van den Boom, Rec-
tor Magnificus beantwoord ik uw e-mail.
Prof.mr.dr. J. de Boer, geboortedatum 19 maart 1948, was
van 1-11-1992 tot 1-2-1998 als hoogleraar rechtsgeleerd-
heid verbonden aan de Faculteit der Rechten van de Uni-
versiteit van Amsterdam.

Op dit moment is de heer De Boer niet meer verbonden aan onze universiteit.

Met vriendelijke groet,
Loes Slenter

Universiteit van Amsterdam / Hogeschool van Amsterdam
College van Bestuur

Loes Slenter
Secretaresse van mevrouw prof.dr. D.C. van den Boom
Rector Magnificus

Postbus 19268 | 1000 GG Amsterdam
Spui 21 | 1012 WX Amsterdam
T 020 525 2774 | E Secretariaat-rectormagnificus@uva.nl
www.uva.nl

Van: Miguel goede [<mailto:mpgoede@gmail.com>]
Verzonden: dinsdag 20 januari 2015 5:03
Aan: Secretariaat Rector Magnificus
Onderwerp: Prof.mr. Jan de Boer

Geachte Rector,

Aan mij presenteerde zich de jurist prof.mr. Jan de Boer. Ik vroeg door naar waar hij is of was aangesteld als hoogle-
raar rechtsgeleerdheid. Hij antwoordde: Universiteit van
Amsterdam. Kunt u dit bevestigen?

Mvg / Best regards / atentamente
Dr. Miguel Goede

BIJLAGE 6

De ambtstitel (en aanspreekvorm) van een hoogleraar is professor, een term die uit het Latijn ('profiteri' dan wel 'professus') stamt. De oorspronkelijke betekenis van het woord is diegene die de professie van het openbare lesgeven uitoefent. De formele titulatuur (bij adressering op brieven en bij academische formele gelegenheden, zoals promoties) is Hooggeleerde Heer (Vrouw). Hoewel Van Dale het woord hooglerares wel noemt, wordt een vrouwelijke hoogleraar altijd gewoon hoogleraar genoemd. De titel professor mag in Nederland niet zomaar gevoerd worden zonder hoogleraarschap. In België kan dat zonder veel consequenties. Hoewel het in Nederland niet is toegestaan is het niet strafbaar; professor is immers de aanduiding van een universitaire aanstelling en geen academische graad. Doorgaans is de hoogste graad die aan een universiteit wordt toegekend, die van doctor. In enkele Europese landen kent men daarboven nog de habilitatie.

Van der Poel antwoordde mij kort op deze klacht. De klacht was niet ontvankelijk en de titel professor was een niet beschermde titel. Ik antwoordde hem dat wij als samenleving ons dan niet zo druk moesten maken dat Marvelyne Wiels, de gevolmachtigde minister, liegt op haar curriculum vitae dat ze een mastertitel heeft. Hij antwoordde mij niet meer.

In 2015 schreef ik het volgende in mijn boek "Bizar bestuur."

Concluderend:

We leven in een land waarin de regering, lees: politiek, je op ieder moment kan ontslaan en je hebt geen enkele bescherming, geen enkele. Er was eens een rechtsstaat. De rechtsstaat faalt.

Op maandag 3 februari 2014 meldde een politiek leider dat de rechtsstaat binnenkort op de proef zou worden gesteld. Ik kon het niet laten en postte zijn artikel op mijn Facebook Wall, met het volgende commentaar: "Mijnheer, de rechtsstaat

faalt al tijden onder jouw neus wanneer de overheid vonnissen van de rechter negeert.” Het had vele gevolgen op internet. Het werd overgenomen en gaf aanleiding tot een ingezonden stuk. Maar de essentie bleef: we waren geen rechtsstaat meer.

Hoofdstuk 13

UoC begint civiele zaak tegen mij, augustus 2014 - juni 2015

Er kwam als een donderslag bij heldere hemel een verzoekschrift van de UNA binnen. Ze vorderden het voorschot dat betaald was als gevolg van het vonnis in het kort geding van Van Schendel terug. Met andere woorden de UNA startte nu een civiele zaak tegen mij, in plaats van aan hun rechtsplicht te voldoen!

We waren zelf bezig met voorbereiding van een civiele zaak tegen de UoC om de UoC te dwingen een schadevergoeding te betalen in verband met opgelopen schade, omdat ze weigerden hun rechtsplicht na te komen, zoals gesteld was in het vonnis in de LAR-hogerberoepszaak, toen ineens de UoC een civiele zaak tegen mij begon!

Annemarijke bracht het nieuws dat de UNA een zaak begon om het voorschot terug te vorderen op 23 juli 2014. In plaats van de civiele zaak te starten moesten wij ons nu verweren. Ik raakte in paniek, want voor ons stond er veel op het spel: ik had immers geen baan en het zou inhouden dat al onze reserves op zouden gaan aan het terugbetalen. En misschien zou het zelfs ons huis kosten. Dat gaf weer veel negatieve stress. Ik had al sinds het aantreden van de nieuwe RvT in begin 2011 stress. Maar ik begreep de brutaliteit niet: de UNA ontsloeg mij onrechtmatig en hufterig en vervolgde mij nu. Ik was door de situatie genoodzaakt te praten met banken en mijn broer voor eventuele financiële steun. Dat was voor een trotse man als ik ben niet makkelijk. Uiteindelijk had ik min of meer een afspraak met mijn broer; mocht het zover komen dat ik de rechtszaak zou verliezen en ik terug moest betalen, dan zou hij ons het geld lenen.

Noot voor de lezer: De klacht tegen de rechters (juni 2014 – januari 2015) en de civiele zaak gestart door de UoC (augustus 2014 – juni 2015) zijn vervlochten c.q. lopen simultaan. Om de twee wat inzichtelijker te maken zijn ze in dit boek zoveel als mogelijk uit elkaar getrokken. Bij het traject van de klacht tegen de rechters is de advocate (Annemarijke Bach-Kolling) niet betrokken. Ik wilde haar niet betrekken bij het proces, omdat ik ervan uitging dat het in de toekomst haar relaties

met de rechters en de rechtbank zou kunnen bemoeilijken.

We maakten ANG 10.000,- over naar Spigt voor griffiekosten in verband met de nieuwe zaak (5 augustus 2014).

Op 27 augustus 2014 waren we 26 jaar getrouwd. Hoe moest je zo'n dag vieren? Het eerste concept-verweerschrift kwam binnen. Ik solliciteerde naar een functie.

Op 29 augustus 2014 werd het vonnis in de zaak Wiels geveld door Van Dam van Isselt, de rechter die ook mijn klacht tegen de rechters zou behandelen. Het vonnis werd overal uitgezonden, net als de behandeling ervan enkele weken daarvoor. De stad leek wel bezet door het leger, omdat men vreesde dat de gang, waartoe de dader behoorde, in opstand zou komen. Uit alle radio's en televisies klonk het geluid uit de rechtbank. De wereld leek wel bedekt door een zwarte deken.

Ik was gestopt met de slaappillen (of eigenlijk moet ik zeggen: ik probeerde te stoppen) en was aangevangen met een management- en coachingtraject. Het traject voelde van meet af aan niet goed, maar ik wilde van alles proberen om uit deze situatie te komen. Na maanden met tegenzin te hebben geparticipeerd haakte ik af. Ik had jarenlang op het allerhoogste niveau internationaal training en coaching aangeboden en nu moest ik als een beginneling terug naar de schoolbanken? Na het geprobeerd te hebben, kwam ik erachter dat ik het niet kon opbrengen.

Ik trainde mezelf om positiever en optimistischer te zijn. In september solliciteerde ik zelfs bij UNESCO en het Ministerie van Binnenlandse Zaken in Den Haag. Zonder resultaat.

Ik dineerde met het College financieel toezicht (Cft) over de situatie op Curaçao (4 september 2014). Het was een vorm van erkenning. Men wilde weten waarom de investeringen uitbleven, ondanks het feit dat de openbare financiën op orde waren. Dat komt met name omdat het ambtelijke apparaat zwak is en niemand weet hoe het aan te pakken.

Olaf Wilders was op het eiland om zijn eindopdracht voor de Nederlandse School voor Openbaar Bestuur (NSOB) te schrijven.

Het Hof liet weten dat Drop niet meer op het eiland woonde en zich door De Boer liet vertegenwoordigen (16 september 2014). 22 September 2014 werd de klacht behandeld.

Annemarijke en Karel hadden Spigt rond oktober 2014 verlaten en zaten nu met gescheiden praktijken in een pand in Mahaai. Eerst vertrok Karel en later Annemarijke.

Ene Martijn Welten kwam in beeld. Hij nam de leiding over van het Spigt-kantoor. Ik kende de goede man niet. Het enige wat hem leek te interesseren was geld. Vanaf toen e-mailde hij altijd na een behandeling van mijn zaak om te kijken of er geld was en hij kon incasseren. Karel startte Progreso rond 2 januari 2014. Het was een politiek platform op Facebook. Althans hij sprak mij erop aan.

Josephine, die bij de Sociaal-Economische Raad (SER) werkt, had mij gevraagd om op te treden voor een internationale conferentie op het eiland. Ik kende haar uit de studietijd. We konden het nooit met elkaar vinden.

Ik had beter moeten weten. Aan het eind van de rit hield ze vol dat het rapport niet deugde en heeft zij (de SER) nooit één cent betaald. Ik heb in deze periode geleerd dat wanneer mensen dachten dat je aan de grond zat, men je op de grond wilde houden en zelfs tegen je aan ging trappen.

Hoewel de spanningen in ons huwelijk voortduurden kenden we ook mooie momenten. Bijvoorbeeld het huwelijk van Michel, de dochter van Valeska (11 oktober 2014). In het bijzijn van familie en vrienden, ook uit Aruba en Venezuela, voelde je de warmte.

Toen kwam Roel op bezoek (11 oktober 2014). Hij had een opdracht bij het OM. We praatten even bij in “Hotel Renaissance.” We zaten bij de bar van de “infinity pool” en zagen de schepen de Annabaai in- en uitvaren. Ik moest wel in zijn linkeroor spreken, want met de andere hoorde hij minder. Dat hij daar logeerde was bijzonder want hij verbleef altijd in “Hotel Kura Hulanda.”

Hij wilde me bij de opdracht hebben, maar de cliënt had het liever niet. Waarom kon hij niet precies zeggen.

Michiel was terug van een van zijn vakanties of buitenlandse opdrachten, dus opdrachtjes kwamen ook daar binnen. “Goede Consultants” is een mooi bureau, zei ik steeds tegen mezelf (14 oktober 2014).

Eind oktober vertrokken Roel en Olaf. Het was toch goed om ze te zien. Het was ook schrikken: Er kwam een oproep voor de LAR-zaak op 12 november 2014 binnen. Wij hadden inderdaad een LAR-zaak gestart. Ik kon mij er weinig van herinneren.

Begin november 2014 werd mijn inwonende schoonmoeder getroffen door de Chikungunya. Ze kon dagenlang niet uit haar bed en schreeuwde het soms uit van de pijn. Het was vreselijk en ze is er eigenlijk nooit van hersteld. Toen ze dacht weer te kunnen lopen, viel ze en het was nooit duidelijk geworden of ze iets had gebroken. Sindsdien liep ze met een vierpoot en een rollator en uiteindelijk belandde ze in een rolstoel.

De UNA stond in de krant: “Tekort 27 miljoen,” 5 november 2014. Het kwam paniekerig over, maar het was een spel om de komende rechtszaak te beïnvloeden, dachten wij. Volgens Graciela stond er steeds, als er een rechtszaak naderde, in de krant dat de UNA er slecht voor stond.

Ik woonde het “The University of the Dutch Caribbean” (UDC) forum bij in het auditorium van de Centrale Bank over hoger onderwijs (6 november 2014). Het was fijn om weer een beetje in een dergelijke setting te zijn, het was wel niet van het allerhoogste niveau, maar dat hoefde ook niet.

Annemarijke vertelde dat de zaak op de rol stond voor 17 november 2014. Annemarijke legde uit dat door het indienen van een “conclusie van repliek” door UNA de zaak nu pas eind januari 2015 zou dienen. Ik sliep slecht. En Graciela was bezig met onze belastingopgave.

De uitspraak van de klacht tegen De Boer en Drop kwam binnen op 19 november 2014. Ik was teleurgesteld. Ik e-mailde het besluit naar Annemarijke en ging lopen in de mondi.

In de krant in Suriname verscheen een artikel in “de Ware Tijd.” “Visie en leiderschap Suriname” (21 november 2014). Dat was de conferentie waar ik het woord zou gaan voeren.

Op 28 november 2014 tot en met begin december mocht ik in Suriname een inleiding en een workshop verzorgen: “Suriname(r) 3.0” voor de organisatie “Step into Leadership.” Het was leuk om even weg te zijn, maar wel erg vermoeiend. Ik zocht een deel van de familie op. Op het laatste moment ging Ivan Kuster mee om een deel van de presentatie te houden en reisden we samen. Het was veel te kort en het was erg zwaar. Ik hield er goede contacten aan over en warme herinneringen. Zo kon ik nog een aangetrouwde oom in het ziekenhuis bezoeken, die kort daarna overleed. Ik herinnerde mij het nuttigen van saoto soep, samen met een van mijn nichten Chiquita, bij “Het Vat”, aan de overkant van “Hotel Torarica”, het nieuwe gedeelte. Natuurlijk wist ook de familie daar wat ik allemaal had meegemaakt.

Ik tekende in december 2014 een concept-contract met Spigt over de betaling, nu ook Annemarijke het schip had verlaten. Het kwam erop neer dat wanneer ik de zaak won, ik gelijk ruim een ton moest overmaken aan Spigt en dat Spigt mee mocht kijken naar alle processtukken. Ik zat niet lekker in mijn vel en tekende maar.

Ik besloot een “Year End Conference”, te organiseren op 29 december 2014, met een terugblik op het jaar en reikte de “Award 3.0” uit aan “Curaçao Cares” en “Fundashon Bon Intenshon.” Het was best bijzonder om na vele jaren weer zoiets te doen.

Het was onderdeel van mijn voornemen om nu echt door te pakken met het ontwikkelen van mijn consultancy-praktijk.

Ik stelde een jaarplan op en volgens dat plan moest ik maandelijks een event organiseren, in het kader van marketing. Het was meer om een bezigheid te hebben, want zonder werd ik alleen maar ziek.

Ik werd actief. Ik begreep dat het niet goed met mij ging als ik geen project had, geen structuur, geen routine. Ik investeerde weer in een nieuwe pc.

Ik was bij Mariano in het programma “Perspektiva”, over het Statuut voor het Koninkrijk. Michiel en Ivan waren blij met de uitvoering van

de opdracht “dialogo nashonal.” Ik mocht mee faciliteren hoe de dialoog tussen de regering en de sociale partners weer op te starten.

Ik ging naar de kaakchirurg, omdat het met mijn gebit sinds het mijn laatste bezoek bij tandarts niet goed gaat. Het eindigde een tijdje later na een zenuwbehandeling bij mijn oude tandarts.

Ik schreef mijn nieuwe boek “Bizar Bestuur; Strictly Business” (2015) af en ik organiseerde een “Master Class Corporate Governance.”

Cuba en de VS kondigden op 17 december 2014 aan dat ze de betrekkingen zouden gaan normaliseren. De paus scheen hierin een belangrijke rol te hebben gespeeld.

Op 20 december 2014 probeerde ik weer een betaling van Josephine te krijgen. Zonder resultaat. Nu ik had besloten echt door te pakken, besloot ik mijn werkkamer thuis helemaal schoon te maken

Op 29 december 2014 was ik gelukkig met de reacties op de “3.0 Award.”

Ik had Maya uitgenodigd om een artikel te schrijven voor het blad “Coaching.” Samen met Michiel hadden we er veel tijd ingestoken, maar het artikel werd door haar opvolgster als redacteur van het blad niet geplaatst. Ze was teleurgesteld. Op een e-mail van haar over het conflict, antwoordde ik: “Jammer, jammer, jammer.”

Later vernam ik van Michiel dat ze zwaar teleurgesteld was in mijn reactie. Ik heb dat nooit begrepen en nadien heb ik haar niet meer echt ontmoet.

Op 30 december stond op de voorpagina van het Antilliaans Dagblad: “Award voor Elias en Curaçao Cares” (30 december 2014). En in de Amigoe: “Year End Conference; Er moet durf en commitment komen.”

Mijn verjaardag op 31 december 2014 verliep in alle stilte. Op die datum ging Ivan met pensioen, nadat hij twee keer een contract had getekend om te blijven helpen als secretaris-generaal van het Departement van Financiën. Niet dat hij thuis ging zitten, hij ging door als consultant: “2 Uplift.” Niet lang daarna kwam Willem op zaterdag niet meer naar de zwemclub.

In januari 2015 bracht Alberto en aanhang de feestdagen door op het eiland. Ik ontwikkelde een nieuwe training voor de markt: "Powermeeting." Ik zou deze training met een bescheiden succes verkopen aan een aantal bedrijven. Het hield me bezig en betaalde de noodzakelijke rekeningen.

Op 11 januari 2015 organiseerde ik een "round table." De eerste was tijdens de conferentie eind december. Dat was een sessie waarbij ik met vier mensen om de tafel over een bepaald thema in gesprek ging en er mensen omheen zaten die toekeken en een beetje participeerden. Ook dat was een succes, alleen kostte het geld.

Op 14 januari 2015 was mijn schoonmoeder weer op de been (met een vierpoot).

De UNA heeft "conclusie van repliek" op 15 december 2014 ingediend. Dat hoorde allemaal bij de rechtsgang van een civiele zaak.

Ik zwom na enkele jaren weer mee met de ongeveer drie kilometer van "Swim for the Roses" op 26 januari 2015. Ik probeerde weer onder de mensen te komen. Wij gingen rond twaalf uur te water bij het strand van Jan Thiel en zwommen naar "Seaquarium."

In februari pakte ik door met "Power Meeting" en investeerde ik in een Smart TV. In februari 2015 sloeg ik carnaval over en ging ik naar Nederland om Stephanie te bezoeken, om mij te ontspannen en om opdrachten in Nederland te werven en vandaaruit ook op Curaçao. Dat was de theorie. Ik kwam doodmoe terug uit Europa. Maar ik was blij Steph te hebben gezien.

Op 18 februari 2015 pakte ik de draad weer op.

Ik stelde weer een verklaring op, op basis van eerdere verklaringen voor de rechter (20 februari 2015).

Op 23 februari 2015 diende Annemarijke de "conclusie van dupliek" in.

Ik organiseerde weer een managementtraining voor een cliënt en een "round table." Op 26 februari 2015 werd de "round table" uitgezonden via Z86 en nam ik een minuut stilte in acht, want die ochtend hadden

we afscheid genomen van mevrouw Jeanet Cuales, de vrouw van Orlando. Zeer droevig allemaal. Die ochtend was ik nog in de kerk om afscheid te nemen. Maar Orlando wilde het ook zo.

Op 3 maart stond in de Amigoe, naar aanleiding van de “round table”: “De hele dag school voor meer toezicht.”

Op 26 maart is mijn moeder jarig. De UNA had stukken in verband met de rechtszaak nog niet ingediend. Ze moesten deze nu op 4 mei 2015 indienen en dan zou de rechter de behandelingsdatum bepalen.

In maart 2015 gaf ik training aan “Fundashon Kas Popular” (FKP). Ook was ik bezig met een aantal publicaties en besloot een serie artikelen te schrijven in een aantal Caribische digitale bladen om zo te trachten in de regio aan werk te komen. Ik liet Runy co-auteur zijn.

Goede, M. (9 March 2015). Challenges Facing Caribbean Small Island Developing States. *Caribbean Journal*.

Goede, M. (13 March 2015). Opportunities for the New Caribbean. *Caribbean Journal*.

Goede, M. (16 March 2015). Dos for small island developing states. *Caribbean News Now*.

Goede, M. (23 March 2015). Dont's for the Caribbean. *Caribbean News Now*.

Goede, M. (23 March 2015). Dos for the Caribbean. *Caribbean Journal*.

Goede, M. (2 April 2015). How to write a Master Plan for an island. *Caribbean News Now*.

Goede, M. (7 April 2015). Implementing the Master Plan. *Caribbean News Now*.

Goede, M. (7 May 2015). Commentary: Healthcare policy in the Caribbean SIDS. *Caribbean News Now*.

Goede, M. (13 May 2015). Commentary: Good governance in the Caribbean SIDS. *Caribbean News Now*.

De artikelen werden later gebundeld in een Kindle boek: "Creating the Caribbean 3.0 Future: Caribbean Small Island Developing."

Medio april 2015 ontving ik een grote belastingrestitutie. Dat was letterlijk een ware zegen, want het gaf ons wat ruimte om financieel te overleven.

Op 28 april 2015, laat in de avond ging de telefoon. Ik nam op en had mijn moeder aan de lijn. Mijn moeder vertelde dat ze waren overvallen in hun huis.

Wij reden naar Julianadorp. Daar hoorden we het verhaal. Drie gemaskeerde mannen waren via een klein raampje binnengedrongen. Ze hielden mijn ouders onder schot en namen alles mee. Mijn ouders waren psychisch gesloopt en zouden er nooit meer helemaal van herstellen. Ik voelde me machteloos, zeker nu ik zelf al mijn krachten nodig had om mezelf staande te houden.

Ik ging me allerlei vragen stellen. De uitspraak van de minister van Justitie dat de onderwereld door overvallen de samenleving tracht te destabiliseren, ging door mijn hoofd.

4 Mei 2015 diende de UNA de stukken in bij Hof. De verjaardagen van de kinderen (2 en 3 mei) waren in stilte voorbijgegaan.

5 Mei 2015 is het twee jaar geleden dat Wiels was vermoord. Bijna niets leek eraan te herinneren, maar het eiland was nog altijd in de war.

8 Mei 2015 hield ik weer een "Master Class" en was er het eerste "Blues Festival" in Pietermaai. Het was gratis dus konden wij ook deelnemen. Eerder die dag had Annemarijke bericht dat de zaak weer op de rolzitting was.

Op 12 mei 2015 was mijn maandelijkse activiteit een lezing in de openbare bibliotheek over Singapore. Het is een groot succes. Ik kreeg veel positieve reacties, maar ook negatieve reacties uit afgunst. Men

zou eens moeten weten dat ik alleen maar bezig was om mijn psyche bij elkaar te houden.

“Curaçao kon net zo goed of zelfs beter presteren dan Singapore, als deskundigheid wordt benut.” Miguel Goede bezocht in 2009 Singapore en zag veel overeenkomsten met Curaçao. WILLEMSTAD — Het eerste wat Miguel Goede opviel toen hij in Singapore landde, was dat het zoveel op Curaçao lijkt. Het klimaat is hetzelfde, de vegetatie verschilt niet veel, al hebben ze in Singapore meer begonia’s. Beide landen hebben een containerhaven en een olieraffinaderij en zijn multicultureel.

Maar waar Singapore een welvarend land is met economische groei, kwakkelt de Curaçaose economie. Dinsdag organiseerde Goede Consultants een drukbezochte lezing over het succesverhaal van Singapore in het auditorium van de Nationale Bibliotheek. De vraag “Wat kan Curaçao van Singapore leren?” stond die avond centraal.

Tot ongeloof van velen heeft Curaçao, volgens Goede, hetzelfde of zelfs meer potentieel dan Singapore. Hoe komen we daar? Door gebruik te maken van ons human capital, menselijk kapitaal, zoals Singapore dat doet. “Wat we systematisch niet doen is die potentie benutten.”

Het Aziatische land hecht veel waarde aan meritocratie, een samenleving waarin belangrijk wordt gevonden wat je individueel hebt gepresteerd.

“In Singapore wordt deskundigheid benut,” aldus Goede. Volgens hem wordt deskundigheid op Curaçao opzettelijk genegeerd.

“We can do much better. We hebben voldoende ingrediënten om beter te presteren dan we nu doen, maak gebruik van elkaar!”

Daarnaast is er volgens Goede een goede visie, leiderschap en daadkracht nodig om het tij te keren. Een andere succesfactor

van Singapore is het naleven van Confucianistische principes, waaronder hard werken en het accepteren van autoriteit.

Aan de hand van fragmenten van twee Curaçaose schrijvers illustreerde Goede de volksaard van Curaçaoënaars. “Edoch, het talent van de Curaçaoënaar openbaart zich uitsluitend wanneer hij zin heeft om iets te doen. Wij zijn een volk van ongedisciplineerde, inventieve, natuurlijk begaafde mensen, die op geen enkele manier gebundeld kunnen worden tot een regiment. All chiefs, no Indians.”

Een fragment uit *Geniale Anarchie* van Boeli van Leeuwen. “Politieke wraakgevoelens op de Antillen overtreffen alles wat Sicilianen – de (domme) helden van de vergelding – op het gebied van de wraak zouden kunnen verzinnen.” Fragment uit *Dubbelspel* van Frank Martinus Arion. “Confucius en geniale anarchie zijn twee uitersten,” aldus Goede.

ONAFHANKELIJKHEID

Singapore kent vrijwel geen corruptie en biedt gelijke kansen voor iedereen. Integriteit staat daar hoog in het vaandel. Door de geografische ligging is Singapore een internationaal centrum voor industrie en handel geworden. De economische groei van het land is voornamelijk gebaseerd op de havens en dienstverlenende bedrijven.

Het GDFP (gross domestic product) van Singapore is 467 miljard.

“Hun take-off was onafhankelijkheid. “They owned their destiny” en bedreven geopolitiek om hun doelen te bereiken,” aldus Goede. Singapore was een autonome kroonkolonie. In 1963 werd het een onafhankelijke stadstaat, en in september van datzelfde jaar trad Singapore toe tot de Federatie Maleisië.

In 1964 kwam het tot botsingen tussen de Maleiers en de Chinezen in Maleisië. In augustus 1965 trad Singapore uit de federatie en werd een onafhankelijke republiek. De nieuwe

stadstaat trad toe tot het Britse Gemenebest. Singapore omarmde de geschiedenis van het koloniale verleden.

DICTATORIALE TREKJES

Onder het bewind van oud-premier Lee Kuan Yew groeide Singapore van een arm derdewereldland uit tot een van de meest welvarende landen ter wereld. Lee introduceerde de vrijemarkteconomie, maar zorgde er wel voor dat de Singaporese regering de economie goed kon controleren.

In 1966 won Lee's politieke partij PAP alle parlamentszetels en werd de oppositie monddood gemaakt. Bij alle daaropvolgende verkiezingen bleef de PAP de grootste partij in het parlement. Linkse leden binnen de PAP werden uit de partij gezet en vervangen door aanhangers van Kuan Yew.

Lee liet vanaf de jaren zeventig iedereen met linkse sympathieën gevangenzetten en door zijn krachtig, soms dictatoriaal optreden, liet hij duidelijk zien dat hij de touwtjes in handen had. In 1990 trad Kuan Yew af, na 31 jaar premier te zijn geweest.

Als senior-minister bleef hij echter op de achtergrond de machtigste man. Lee Kuan Yew overleed op 23 maart.

YouTube-sensatie Amos Yee, een tiener uit Singapore, is dinsdag veroordeeld voor obsceniteit en het beledigen van christenen.

In een video van 8 minuten viert Amos Yee de dood van Lee Kuan Yew en bekritiseert hij diens autoritaire, haast dictatoriale, controle op Singapore. Hij noemt Lee 'a horrible person' (een verschrikkelijk persoon). Volgens de zestienjarige zijn Singaporezen bang om de oud-premier te bekritisieren en vergelijkt hij hem met onder andere Hitler en Jezus Christus.

Singapore's smaadwetten zijn bedoeld om de harmonie onder de multiculturele samenleving te behouden en om raciaal geweld, waar het land vroeger mee werd geteisterd, te voorkomen.

“Veel mensen denken dat het autoritaire leiderschap van Lee Kuan Yew heeft bijgedragen aan het succes van Singapore. Daar ben ik het niet mee eens. Het heeft wel een belangrijke rol gespeeld,” aldus Goede.

SINGAPORE

Het land van 683 m2 kent verschillende etnische groepen, van onder andere Chinese, Maleisische en Indische afkomst. Officiële talen zijn: Mandarijn, Engels en Maleisisch. Zo’n 33 procent van de bevolking is boeddhist, 14 procent is moslim, 11 procent taoïst, 7 procent katholiek en 5 procent hindoe. In juli 2014 stond de populatie op 5,67 miljoen mensen. In 1965 was dit 2,2 miljoen.

Bron: Amigoe (“Curaçao kan net zo goed of beter presteren als Singapore,” 16 mei 2015).

16 Mei 2015 bezocht ik de Centrale Bank op uitnodiging van Errol Hernández (geen familie van die andere). Er was een bijeenkomst georganiseerd door de Venezolaanse council over de rol van de media. Tijdens de receptie die volgde voer ik een bizar gesprek met de ombudsvrouw over mijn rechtszaak. Mijn zaak scheen te zijn besproken in kringen van de staatsorganen en men was van mening dat mij onrecht was aangedaan.

17 Mei 2015 ging ik naar een UNESCO-event. Twee jaar durend onderzoek door UNESCO was de basis van een rapport over de media op het eiland. Weer media! Op het eiland mankeerde er van alles in het medialandschap.

Op 19 mei 2015 vernemen wij dat de behandeling van de rechtszaak die de UNA tegen mij was gestart, op 3 juni 2015 om twee uur in de namiddag plaats zou vinden.

Wij (Karel, Neetje en ik) hadden een extra sessie met de Algemene Rekenkamer over Corporate Governance en ik had een meeting met Clark Abraham, mijn oud-student, die nu gedeputeerde is op Bonaire.

Hij had mij nodig op Bonaire, zei hij. Helaas werd het nooit wat, zo zou later blijken.

De rechtszaak zitting was 3 juni 2015. Daar zaten we weer. Dit keer was zelfs De Lanoy niet komen opdagen.

9 Juni deed ik een allergietest en 23ste had ik de uitslag. Een aantal erg basale zaken kon ik niet meer eten. Maar ik ging mij wel steeds beter voelen.

25 juni 2015 was Stephanie op haar eerste wetenschappelijke conferentie in London. Wij waren erg trots op haar.

2 Juli 2015 is het boek "Bizar bestuur" af en kon het naar John voor de review.

De "Dag van de Vlag" werd ik in de Staten genoemd door Statenlid "Omayra Leeflang." Ze verwees naar mijn boek "Curaçao 3.0." Dat was een grote eer en erkenning. Ik koesterde dit moment.

Steph kwam "thuis" op 10 juni 2015. Een medestudente maakte op weg naar haar huis op Aruba een tussenstop en kwam op 14 juni voor een paar dagen bij haar op bezoek.

Op 14 juni 2015 startte ik bij het Ministerie van Economisch Ontwikkeling met de opdracht implementatie "Transnational Education."

Op 15 juni 2015 publiceerde ik op verzoek van Olaf Wilders een recensie van zijn boek: "Hij is de weg kwijt" in het Antilliaans Dagblad.

22 Juni 2015 tot en met 23 juli was Nancy, mijn enige zus, met haar kinderen op Curaçao. Ze had het gevoel dat mijn ouders achteruitgingen. Chris was erg gesteld op hen en miste ze erg toen ze weer vertrokken.

23 Juli 2015 verwachtte ik het einde van een lijdensweg. Nog een week voor het vonnis. Wachten op een vonnis is altijd zwaar, maar naar al die jaren kon ik er beter mee omgaan.

Op 27 juli 2015 geeft Annemarijke door dat we hadden gewonnen.

F. Stüger had steeds naar de stukken gekeken, maar bij de laatste ronde van de civiele zaken, was ik afgehaakt. Ik kon het niet meer opbrengen om de goede man steeds te belasten. Volgens mij had hij echt met ons meegeleden en deed het hem zichtbaar pijn hoe “zijn” Hof disfunctioneerde. Ik was hem ook eeuwig dankbaar voor zijn medeleven en morele steun.

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, 27 juli 2015

Datum uitspraak: 27 juli 2015

AR-nummer: 70253/2014

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

UoC tegen Goede

Het vonnis telde acht pagina's en de rechter was Beukenhorst. Dit keer stuurde de UoC alleen Kock en Graciela en ik werden vergezeld door Annemarijke Bach-Kolling.

Het vonnis startte met “Verloop van de procedure.” De zitting was 3 juni 2015. Naast het inleidende verzoekschrift van de UoC van 24 september 2014, haalde de rechter alle documenten aan. We hadden ruim acht maanden gewacht op de behandeling. Gelukkig was het vonnis er vrij snel.

Daarna volgden de feiten. Mijn benoeming als wetenschappelijke hoofdmedewerker in 2003. Mijn benoeming als Rector Magnificus voor de periode van 2010 tot en met 2014. De benoeming van de nieuwe RvT in februari 2011. Mijn ontslag op 25 augustus 2011. Mijn bezwaar van 21 september 2011. Mijn start van de civiele kortgedingprocedure op 26 september 2011 en het feit dat ik die had gewonnen en voorschotten had ontvangen. De start van de bodemprocedure op 22 februari 2012 en het feit dat mij een schadevergoeding was toegewezen. Het hoger beroep, ingesteld door UoC, de tussenuitspraak en uitspraak, waarbij De Boer c.s. het vonnis vernietigden en mij naar de LAR-rechter verwezen. Mijn zaak bij de LAR-rechter, die stelde dat ik verschoonbaar te laat was. Het besluit in hoger beroep van Drop c.s., waarin stond dat ik te laat was, dat de UoC een rechts-

plicht had, maar ik dit niet via de LAR-rechter kon afdwingen, omdat ik niet verschoonbaar te laat was.

Het geschil was dat UoC nu de ontvangen voorschotten na het kort geding terugvorderde. Ik stelde dat UoC mij een schadevergoeding, zoals berekend door rechter Hoekstra, moest betalen ter compensatie van de schade veroorzaakt door hun onrechtmatig handelen, door geen besluit te nemen op mijn bezwaar c.q. het niet nakomen van hun rechtsplicht. Dat ik om louter politieke redenen was ontslagen, terwijl de rector magnificus een instituut was waar de politiek zich verre van diende te houden. Dat mij het leven al jarenlang zuur werd gemaakt en dat ik enorme reputatieschadehad geleden.

De rechter oordeelde, dat de UNA en later de UoC in de praktijk, na aanvankelijke onduidelijkheid ten aanzien van personeelsaangelegenheden, expliciet koos voor een civielrechtelijke positie. Dat ik door de UoC niet was gewezen op de aan te wenden rechtsmiddelen. Dat Anemarijke voor de zekerheid voor twee ankers was gaan liggen, maar dat dit niet tegen mij gebruikt kon worden. Dat ik door UoC was misleid. Dat de UoC in het kort geding en de bodemprocedure geen probleem had met de civiele route. Dat het Hof pas in hoger beroep op het idee van de LAR-route kwam en wel bij het opstellen van de uitspraak, daar dit bij de mondelinge behandeling niet aan de orde was gekomen en een tussenbeschikking nodig was geweest. Daarom achtte de rechter voldoende grond aanwezig om een uitzondering te aanvaarden op het beginsel van de formele rechtskracht. De eis van de UoC werd afgewezen.

De rechter stelde dat ik was misleid en de UoC verzuumde haar rechtsplicht na te komen en mij een schadevergoeding moest betalen. Die rechtsplicht was geen wassen neus. De introductie van de LAR-rechter was bedoeld om de burgerbescherming te bieden en niet om de gang naar de civiele rechter te belemmeren en de burger in een doolhof te doen belanden. (Kort door de bocht geformuleerd.) Terugkeer van mij naar UoC was nooit een optie. Hij sloot aan bij het vonnis van Hoekstra, die de zaak uitvoerig had onderzocht. Zijn vonnis was weliswaar vernietigd, maar niet op inhoudelijke gronden.

Rechter Beukehorst citeerde rechter Hoekstra in zijn uitspraak: "Uit hetgeen eerder is overwogen, volgt het Gerecht dat de UNA ernstig tekort is geschoten in haar verplichting als een goed werkgever te handelen. De RvT wilde, om redenen waarnaar het gerecht alleen maar kan gissen, maar volgens Goede politiek gemotiveerd waren, van Goede af en heeft om haar doel te bereiken Goede moedwillig beschadigd; zij heeft hem niet alleen meermalen in brieven op onheuse wijze bejegend, maar heeft hem op basis van een ondeugdelijk onderzoek en een evident ondeugdelijk rapport beschuldigd van fraude, leugens en samenspanning.

Een en ander is ook in de media breed uitgemeten. Hierbij dient bovendien bedacht te worden dat de functie van Goede er één was van hoog aanzien en dat van de UNA, als instelling van wetenschap en onderwijs, juist een zorgvuldige handelswijze mocht worden verwacht. De wijze waarop zij met haar Rector Magnificus is om gegaan, is een universiteit onwaardig"

Hij stelde dat hij binnen het wettelijk kader geen hogere schadevergoeding kon toekennen en dat mijn verzoek van rehabilitatie geen handen en voeten had gekregen.

De UoC werd veroordeeld in de proceskosten.

Die avond nog raakte ik op Facebook in gesprek met Donato Vrolijk. Hij was volgens mij verbonden aan MFK en had een vriend die toegevoegd was aan RvT.

Ik wist niet dat de RvT van samenstelling was gewijzigd. De RvT bestond inmiddels uit: W.R. Flocker, voorzitter; D.A. Dambruck, penningmeester; J.P. Jorge, CPA en E.E. Martina-Davelaar. We gingen van Facebook af en belden met elkaar. In dat gesprek vertelde hij mij dat de RvT in hoger beroep zou gaan. Ik geloofde het niet en dacht, het kan niet waar zijn, eerst zien dan geloven. Waarom de nieuwe RvT de vervolging zou doorzetten was mij een raadsel.

Jasmin van "Radio Direct" interviewde mij op 28 juli 2015. Het ging haar niet echt om het vonnis, maar om de "scoop" dat ik met Leeflang in gesprek was over een nieuwe politieke partij. Ik was er niet blij mee, want mijn zaak moest niets met politiek te maken hebben.

Natuurlijk zijn er weer reacties in de media:

Goede krijgt schadevergoeding

De University of Curaçao moet ex-Rector Magnificus Miguel Goede alsnog een schadevergoeding betalen van ruim 4 ton. De UoC spande de zaak aan tegen Goede, omdat zij vonden dat ze juist een eerder betaalde schadevergoeding van hem terug moesten krijgen.

Daar is de rechter het niet mee eens. Het gerecht vindt dat de Universiteit ernstig tekort is geschoten in haar verplichting als goed werkgever te handelen ("De media; Goede krijgt schadevergoeding," 29 juli 2015).

Miguel Goede hoopt boek nu eindelijk te kunnen sluiten

De University of Curaçao (UoC) heeft onrechtmatig gehandeld in de zaak aangaande het ontslag van Rector Magnificus Miguel Goede.

Zo luidde het oordeel gisteren van het Gerecht in eerste Aanleg. Goede werd in augustus 2011 op staande voet ontslagen door de Raad van Toezicht (RvT) van de toenmalige UNA. De RvT beschuldigde hem onder meer van fraude.

Kort geding

In december 2011 oordeelde de rechter in een kort geding dat de UNA geen dringende reden had voor het ontslag van Miguel Goede als Rector Magnificus. De rechter had toen een vordering tot maandelijkse betaling van een voorschot op schadevergoeding toegewezen.

Civiele rechter

In juni 2012 vocht Goede zijn ontslag aan bij de civiele rechter. Hij werd toen in het gelijk gesteld op inhoudelijke gronden, maar werd verwezen naar de LAR-rechter (Landsverordening Administratieve Rechtspraak van de Nederlandse Antillen).

Het rapport van accountant Terry Hernández, dat ten grondslag was gelegd aan de beschuldigingen van fraude, vertoonde

ernstige gebreken, aldus de rechter.
Goede werd in 2014 niet-ontvankelijk verklaard.

Heroverweging ontslagbesluit

Wel benadrukte de LAR-rechter destijds dat de UoC de rechtsplicht had om de ontslagbesluiten te heroverwegen. De universiteit weigerde echter om aan deze rechtsplicht te voldoen. Goede spande daarop een nieuwe civiele rechtszaak aan op grond van een 'onrechtmatige overheidsdaad.'

Zwaar aangerekend

Goede is in het gelijk gesteld. Volgens de rechter 'heeft de UoC Goede misleid door zich bij de civiele rechter op het standpunt te stellen dat zijn ontslag een privaatrechtelijk karakter had. Het niet voldoen aan haar rechtsplicht om de ontslagbesluiten te heroverwegen wordt de UoC zwaar aangerekend.'

De rechter heeft Goede een schadevergoeding toegewezen omdat de UoC 'ernstig tekort is geschoten in haar verplichting als goed werkgever te handelen.' Volgens Goede handelde de universiteit uit politiek belang.

Opgelucht

Goede laat in een persbericht weten opgelucht te zijn. "Het is een lange weg geweest, maar ik ben blij met de uitkomst. Ik hoop dat dit boek nu eindelijk gesloten kan worden" ("Miguel Goede hoopt boek nu eindelijk te kunnen sluiten," 28 juli 2015).

Kock liet op 29 juli 2015 het persbericht uitgaan, dat de UNA in hoger beroep ging.

UoC in hoger beroep tegen beslissing Goede

De University of Curaçao (UoC) ging in hoger beroep tegen de uitspraak van het Gerecht in Eerst Aanleg betreffende Rector Magnificus Miguel Goede. Op maandag 27 juli oordeelde de rechter dat de UoC onrechtmatig had gehandeld bij zijn ontslag.

Goede werd in 2011 op staande voet ontslagen. De Raad van Toezicht (RvT) beschuldigde hem onder meer van fraude.

Heroverweging ontslagbesluiten

Maandag werd hij in het gelijk gesteld. Volgens de rechter 'heeft de UoC Goede misleid door zich bij de civiele rechter op het standpunt te stellen dat zijn ontslag een privaatrechtelijk karakter had. Het niet voldoen aan haar rechtsplicht om de ontslagbesluiten te heroverwegen wordt de UoC zwaar aangerekend.'

Schadevergoeding

De rechter heeft Goede een schadevergoeding toegewezen van ongeveer 400.000,- gulden, omdat de UoC "ernstig tekort is geschoten in haar verplichting als goed werkgever te handelen." Volgens Goede handelde de universiteit uit politiek belang.

Hoger beroep

Volgens de UoC zijn er echter "duidelijke misslagen in de uitspraak." Om die reden tekent het opleidingsinstituut dan ook hoger beroep aan ("UoC in hoger beroep tegen beslissing Goede," 29 juli 2015).

Op 30 juli waren bepaalde reacties schokkend. Zo durfde ene Chris Jagers mij op Facebook een zakkenvuller of iets dergelijks te noemen. Op die dag werd ook bekend dat UoC in hoger beroep zou gaan.

Er waren geen woorden om te beschrijven wat ik steeds voelde als er weer een bericht kwam dat men in beroep ging.

10 Augustus 2015, tijdens haar vakantie, kreeg Stephanie bericht dat ze een acht had voor haar bachelorscriptie. Natuurlijk was ik erg trots op haar.

Begin augustus 2015 organiseerde de “Association of Dutch Caribbean Economists” een conferentie in de aula van de UNA.

Het was amper een week nadat de universiteit als “onwaardig” was bestempeld door de rechter. Mijn vriend en co-auteur, Runy Calmera was inmiddels voorzitter. Ik sprak hem aan en vroeg waarom zijn vakgroep geen afstand nam van de universiteit. Of keurden ze het handelen van de universiteit soms niet af. Hij begreep het niet; het was verleden tijd, stelde hij. Hij zag het verband niet.

Sindsdien was het contact met de economen, van hun kant, stukken minder. Het was illustratief hoe intellectuelen geen standpunt hadden ingenomen en intellectuele vrijheid niet hadden verdedigd. Was het onwetendheid of opportunisme?

Op 20 augustus 2015 was ik alleen met Chris, ik voelde me rustig. Stephanie was weer naar Nederland en Graciela was naar Aruba voor de begrafenis van Tia Rosa, de jongere zus van mijn schoonmoeder. Hoewel ze op Aruba woonden, had de familie nauw contact en waren we verdrietig.

Op 24 augustus 2015 was ik in het radioprogramma “Mas lat mainta” met Armin Konket, Statenlid voor de PAR. We praatten over de kort daarvoor gehouden “round table” met als titel en onderwerp “Curaçao 2015 Q2”, en ging over wat Curaçao had bereikt in de eerste zes maanden van het jaar.

Nadat Asjes was weggejaagd door zijn eigen partij, buiten het parlement om, werd Ben Whitemen op 31 augustus 2015 beëdigd tot premier. Waarom Asjes was weggejaagd, weet niemand. Laat het even doordringen: er wordt hieromtrent gewoon geen verantwoording afgelegd.

4 September 2015 had ik in “2121” mijn jeugdvriend, psychiater Carl Blijd, te gast. Aansluitend bezochten Graciela en ik voor het eerst het

“Curaçao North Sea Jazz Festival” (CNSJF). Ik had van een vriend de kaarten cadeau gekregen, want wij moesten altijd op de kosten letten.

In september 2015 publiceerde ik drie artikelen in de krant:

Goede, M. (7 september 2015). Good governance gewenst? *Antilliaans Dagblad*. P. 8.

Goede, M. (18 september 2015). Governance van twintig ONV's? *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. (30 september 2015). Corporate Governance over een kam, *Antilliaans Dagblad*.

Op 21 september vroegen we aan elkaar of de UNA daadwerkelijk in beroep was gegaan.

In september 2015 draaiden we weer een “Master Class Corporate Governance”.

Op 28 september 2015 meldde Annemarijke het slechte nieuws: de UNA had de stukken voor het beroep tijdig ingediend. Nu heetten de stukken “akte van appèl” en “memorie van grieven.”

Het was ook de dag dat het boek “Bizar Bestuur” op het eiland arriveerde en Frank Martinus Arion, de bekende schrijver van het boek “Dubbelspel”, is overleden.

Op 27 en 28 november 2015 was ik door Ivan gevraagd “lead facilitator” te zijn van zijn “Share2uplift” conferentie in “Santa Barbara Resort.” Het was zijn eerste grote evenement als ondernemer. Het was zijn wijze van erkenning van mijn werk in de afgelopen jaren. Het was leuk om de vrienden van “Step into Leadership” uit Suriname te ontmoeten. Zij verzorgden een aantal sessies. Na het evenement vertrok ik leeg naar huis.

Op het eerste gezicht zou men de indruk krijgen dat het goed met mij ging, maar psychosomatisch was ik niet okay. Ik deed gewoon mijn ding en ging gewoon door.

Op 30 november 2015 werd Eugene Rhuggenaath, de man van Neshiem, ingezworen als minister van Economische Ontwikkeling en

Michiel werd zijn “fulltime” secretaris. Nadien had ik Michiel niet vaak meer gezien, af en toe een app en ook dat nam steeds verder af. En van mijn latente toegang tot de minister had ik geen gebruik gemaakt. Het lag blijkbaar niet in mijn aard.

Ik begon aan mijn boek “Utopia 2065.” Het was iets dat een tijdje borrelde. Ik had altijd nagedacht over 2020 en dat stond nu voor de deur. Het was voor mij logisch om weer verder in de toekomst te kijken. De eerste aantekeningen zijn lekker rommelig.

Na het lezen van vele artikelen over de toekomst had ik de behoefte om na te denken hoe de wereld er over vijftig jaar uit zou kunnen zien.

Annemarijke vroeg mij op 30 september 2015, voor “HR-netwerk” op 20 november 2015 in “Hotel Avila” als “key note.”

Het was op zich bijzonder want wij onderhielden zoveel als mogelijk een zakelijke relatie, maar na vijf jaar was het meer dan dat.

Ik was nog in contact met Clark op Bonaire. De TNE-opdracht bij het Ministerie van Economische Ontwikkeling (MEO) liep door.

Begin oktober 2015 begonnen sommige mensen te denken aan een zaak tegen de leden van de RvT om hen persoonlijk aansprakelijk te stellen. Helaas is het nog niets geworden. We hadden een aantal malen vergaderd bij een bevriende notaris, die mij altijd steunde en die zelfs de publicatie van “Curaçao 3.0” deels had gesponsord.

Wij kochten tickets voor de reis naar Nederland. Ik rondde de begeleiding van een stagiair van NSOB af.

Op 21 oktober 2015 was ik bij het ontbijt van de RvM. Ook mijn tafelenoten dachten aan zichzelf. Het was gewoon de tijd waarin wij leven. Had ik “frenemies?” Ik voelde me leeg na deze dag met vrienden. Misschien verwachtte ik te veel van mensen.

23 Oktober 15 vertrokken wij naar Nederland. We zouden tot en met 15 november 2015 blijven. Op 30 oktober ontving Stephanie “cum laude” haar bachelor psychologie bul in Nijmegen. Het was emotioneel

om je kind te zien afstuderen aan dezelfde universiteit als haar beide ouders. En dat ze van alle zeshonderd de beste was.

1 November 2015 moest Chris een hersenonderzoek ondergaan. Ook dat was emotioneel, maar niet leuk.

Vanuit Maastricht, de nieuwe studentenstad van Stephanie, was ik bezig met de voorbereiding van "HR-netwerk." In een hotelletje aan de rivier voeren we regelmatig via Skypeoverleg.

Het is "elfde van de elfde." Vanuit het hotel lopen we de stad in. Iedereen had een kostuum aan en was dronken. De straat was bezaaid met plastic bekertjes. Het was heel anders dan op het eiland.

Op 4 november 2015 diende Annemarijke de stukken in bij de rechter.

15 November 2015 waren we terug op het eiland. Nog vijf dagen voor het "HR-netwerk."

Het "HR-netwerk" op 20 november was een groot succes. In de krant stond: "Top belemmert" (28 nov 2015). Het is het resultaat van een klein onderzoek over hoe managers denken over veranderingsprocessen op het eiland.

De "Award 3.0" werd op 15 december 2015 weer uitgereikt aan Curt Evertsz van "Ride for the Roses" en "Tur ta konta" van Etienne Ys. Er was een ongelooflijk persbericht van Frans Heiligers. Namens Girigori plaatste hij een persbericht alsof zij het event hadden georganiseerd. Het ging dus om Girigori van de UNA! Schaamteloos steelden ze het evenement.

31 December 2015: "It is my birthday". En "I am counting my blessings."

1 januari 2016, ik zag met hoeveel liefde Graciela voor haar moeder zorgde.

Op 14 januari 2016 was er verwarring. De zaak zou op de rol staan op 26 januari 2016. Maar dat bleek een misverstand.

Op 22 Januari 2016 vierde mijn vader zijn tachtigste verjaardag. Kinderen en vrienden waren overgekomen en het was een goed feest. Veel vrienden waren al overleden en ik realiseerde mij dat het leven eindig is. Onder de feesttenten zag ik wie er wel en wie er niet meer waren. Het leek alsof ze op de lege stoelen zaten.

Ik nam contact op met Francio Guadelope, de Rector Magnificus van de University of Sint Maarten. Ik presenteerde een voorstel om aan de universiteit een leerstoel over “Small Island Developing States” te beginnen. Ook deze gesprekken startten zeer veel belovend. Ik had een paar weken later zelfs een persoonlijk onderhoud in “Hotel Kura Hulanda”, maar daarna ging het als een kaars uit. Eerst was hij enkele weken ziek, maar ook toen hij was hersteld, kwam hij er niet meer op terug. Het was een herhaling, een déjà vu. Ik was het inmiddels al gewend.

Pa's tachtigste verjaardag
V.l.n.r. Alberto, Steven, Pa, Ma, Miguel en Nancy

In februari 2016 werd duidelijk dat er verkiezingen aankomen. Later werd de datum van 30 september 2016 vastgesteld. Midden februari was ik in gesprek met Citco voor een grote opdracht over “Change Management” en werd ik benaderd door het VPCO met de vraag of ik algemeen directeur wilde worden. Het zijn “spin-offs” van het netwerk-evenement. Men had mij daar zien optreden.

“Elekshon 2016 na kaminda” (4 maart 2016) stond in de *Èxtra* en “Aparato publiko 2016” (4 maart 2016). Twee artikelen waarvoor ik was geïnterviewd door Angelica Paris, naar aanleiding van de naderende verkiezingen.

Op 6 maart kocht ik het vliegticket voor Steph. We waren al blij met het idee dat ze zo weer thuis zou zijn voor haar vakantie.

“Uitspraak Schotte” was op 10 maart 2016. Dit was de kop in het NRC. Daarin legde ik uit dat men er niet op moest rekenen dat Schotte buitenspel was voor de komende verkiezingen van 30 september 2016.

Op 2 april 2016 verscheen “Maart 2016; Wat men zaait zal men oogsten” (Goede, 2 april 2016) in de *Amigoe*.

Dan verschijnt “April 2016; Niet te filmen” (Goede, 2 mei 2016) in het *Antilliaans Dagblad*.

31 maart 2016 is “Utopia 2065”, een ander klein boek van mij verschenen.

Begin 2016 reageerde ik op een advertentie. Het bureau “Coaching Caribbean” zocht een secretaris-generaal voor het ministerie Beleid Planning en Dienstverlening van minister van der Horst. Ik kende hem persoonlijk van mijn eerste werkdag op het eiland in 1987. Vele mensen raadden mij aan te solliciteren. Ik heb het uiteindelijk gedaan. Het was op een vrijdag. Maandag kreeg ik een afwijzing. Ik kon het gewoon niet voorstellen.

Ik vroeg om toelichting bij “Coaching Caribbean.” De medewerkster met twee jaar ervaring wilde verder niet met mij communiceren. Ik legde uit dat de overheid altijd uitleg moest geven. Ik heb een klacht ingediend bij de Ombudsman. Deze heeft het rapport opgesteld en conform procedure moet de minister reageren. Deze heeft het nooit gedaan. Laat dit even doordringen!

31 Maart 2016 praatte ik weer met het bestuur van VPCO over de mogelijkheid om daar aan de slag te gaan als directeur.

15 April 2016 kreeg ik een opdracht om het privatiseringsbeleid door de overheid te evalueren. Ik ontmoette de directeur van het ministerie en we maakten afspraken over de uitvoering van de opdracht. Ik was er blij mee.

Het leek erop dat ik genoeg te doen had en het aanvaarden van de functie van het VPCO was een dilemma.

21 April 2015 ontving eindelijk de noten op het vonnis van De Boer c.s. van Molly. Ik kwam haar woensdag tegen, tijdens het ontbijt bij “de Dames” (RvM) en ik vertelde dat ik het volledige artikel nooit had gezien en ik het wilde verwerken in dit boek. Ze had beloofd het artikel naar mij toe te sturen.

De verjaardag van de kinderen vierden wij weer in alle stilte en niets herinnerde op 5 mei aan de moord op Wiels. Een van de zaken die altijd pijn zal doen, is het feit dat ik veel van de kinderen en anderen heb gemist.

Ik had weer contact met de Anton de Kom Universiteit van Suriname. Ik solliciteerde daar om enkele vakken te doceren, onder andere corporate governance. De salarissen stelden niet veel voor. Maar dat deed er niet toe. Ook dit contact ging als een kaars uit.

Op 12 mei verzocht Kock de rechter om de zaak in de middag te houden, want hij vreesde te laat te zijn door toedoen van “Insel Air.” Waarom had hij dit argument nooit eerder gebruikt?

Ondertussen was Flocker en zijn kantoor voor de zoveelste maal in opspraak. Hij bleek bij een selecte club lokalen te horen, die geld wegsloofde, zo zou blijken uit de zogenoemde “Panama Papers.” “Niets illegaals aan offshore sector,” luidt op 15 mei 2016 de kop van een krantenartikel naar aanleiding van zijn persbericht.

Hoofdstuk 14

Hoger beroep civiele zaak mei 2016 – juli 2016

Op de achtergrond stond Van der Poel met De Boer. Ik moest blijkbaar zien dat pseudo-professor De Boer nog steeds doorging als rechter, dacht ik bij mezelf. De Raad van Toezicht was al lang opgehouden het gezicht te tonen. Nu helemaal, want de afgelopen dagen was gebleken dat de voorzitter van de RvT en zijn kantoorgenoot G. Camelia voorkwamen in de “Panama Papers”.

Ik was die maandag 16 mei 2016 juist begonnen als directeur van het schoolbestuur VPCO en dinsdag 17 mei 2016 om 14:30 uur in de grote zaal van de rechtbank, want het hoofdstuk UNA was nog steeds niet afgesloten.

Het was voor het hoger-beroepsproces dat de UoC tegen mij was begonnen, omdat ze vonden dat ik geen gelijk had in eerste aanleg. Zelfs ik wist amper nog waar de zaak om ging. UoC stelde in een petitie, of hoe het document ook heette, dat ik mij niet binnen de wettelijke termijn tot de LAR-rechter had gewend. Mijn advocaat stelde dat we te laat beroep hadden aangetekend, omdat de UoC mij niet had ingelicht welke juridische weg ik moest bewandelen om op te komen tegen mijn ontslag op staande voet in augustus 2011.

De UoC-advocaat en ook de drie rechters maakten er een heel technisch verhaal van dat ik amper nog kon volgen en misschien niet wilde volgen, want ik was moe van het procederen.

De rechter in hoger beroep van de LAR-zaak had gesteld dat de UoC een rechtsplicht had om als bestuursorgaan te beslissen op mijn bezwaar op het ontslagbesluit, maar dat was niet meer bij de LAR-rechter afdwingbaar.

De rechters maakten nog een paar opmerkingen. Of het voorschot van ongeveer een ton, die was toegewezen in het kort geding, niet afgetrokken moest worden van de vier ton die de rechter mij had toegekend in de bodemprocedure. Het leek alsof de rechters meer rekening hielden met de UoC dan met mijn persoon. Het was moeilijk voor de

UoC, want in vijf jaar is de schade behoorlijk opgelopen. De rechter ging mij nu vragen of ik echt schade had. Ja, echt waar! Alsof het mij om het geld ging. De rechter vroeg mij of ik wel solliciteerde. Ze geloofden niet dat ik nog geen baan had. Ik vertelde dat, als een potentiële werkgever ging googelen, zij zagen dat ik door UoC werd beschuldigd van fraude. En dat in meerdere talen. Dus ik kwam niet alleen lokaal niet aan de bak, maar internationaal ook niet. Ik vertelde dat zelfs de Ombudsman een klacht in behandeling had, omdat het ministerie van Van der Host mij geen kans gaf in de sollicitatieprocedure, maar mij al bij de brievenselectie liet afvallen. Hoe was het mogelijk dat ik niet door de brievenselectie kwam?

Toen mocht ik het laatste woord voeren. Ik legde de rechters uit dat dit ging om mijn ontslag en niet om de UoC of wat dan ook. Ik wilde weten waarom ik was ontslagen. Het waren drie Nederlandse rechters en ik wist niet wat ze wisten, dus besloot ik ze als bestuurskundige en politicoloog uit te leggen dat er na 10-10-'10 iets bizars had plaatsgevonden en dat de zaak ook ging om academische vrijheid.

Daarna voerde de voorzitter het woord en zei dat de uitspraak over zes weken in het reces zou vallen. Het blijft vaag, maar het leek erop dat de uitspraak in augustus werd verwacht, de maand van de (voor)verkiezingen op het eiland. "Niets nieuws," zei ik later tegen mijn advocate. We hadden wel vaker in en rond reces de vonnissen opgehaald bij de rechtbank. Ze wilden het het liefst over de verkiezingen heen tillen, dacht ik.

Mijn kinderen wisten niet beter. Vanaf hun kinderjaren procedeerde hun vader tegen de universiteit. Ook na haar cum laude afstuderen, weet mijn dochter niet beter dan dat haar pa procedeerde tegen zijn oneerlijke ontslag, al vanaf de tijd dat ze nog op de middelbare school zat. "In the end you stand alone. Too many people care just too little. But it takes only one person to care that can change the course of your life."

Mei was altijd een bijzondere maand voor ons geweest, want onze kinderen waren op 1 en 2 mei geboren. Natuurlijk niet in hetzelfde jaar. Ze verschilden twee jaar van elkaar.

Wat ik overigens bizar vond, is dat het bestuurslid van het schoolbestuur dat mij gevraagd had voor de functie van directeur van het schoolbestuur VPCO, getrouwd was met een rechter en dat dan een andere rechter tijdens de zitting mij zeer nadrukkelijk vroeg of ik wel naar een baan had gezocht.

Toen de ouders op 1 juni 2016, via een brief, werden ingelicht over mijn benoeming, kwam het volop in de media en de “social media.” Ik zat er niet op de wachten. Ik had vele felicitaties in ontvangst mogen nemen. Ik vernam dat zelfs rechters in de koffiekamer blij voor mij waren dat ik eindelijk een baan had, zo werd mij verteld.

Het was niet makkelijk weer te beginnen. Ik miste het werkritme en de organisatie begon vroeg; halfacht in de ochtend. Na een aantal weken was ik al om halfzeven op kantoor.

Een tweede factor die speelde was de vijf jaar lang durende publiciteit rondom mijn persoon. Iedereen had een (voor)oordeel over mij en keek de kat uit de boom en maandenlang was ik als buitenstaander behandeld. En dat was nog altijd het geval.

Ondertussen was op 19 mei 2016 de tweede dag van de staking bij de raffinaderij aangebroken. De werknemers eisten duidelijkheid over de toekomst van de raffinaderij. Het contract met de PDVSA loopt 2019 af. De staking scheen een politieke tint te hebben. Men zei dat Schotte erachter zou zitten en dat hij de stakers bij de poort van de raffinaderij bezocht, water voor de stakers bracht en ze bemoedigde.

Het lange wachten op het vonnis was begonnen en nu kon ik beginnen aan dit boek over vijf jaar procederen om de rechtsstaat te laten werken, de academische vrijheid te verdedigen en mijn naam te zuiveren.

Op 26 en 27 mei 2016 was ik weer spreker op een Webinar, georganiseerd door “Share2Uplift” van Ivan Kuster. Het ging toevallig over “mindset” van de eenentwintigste eeuw en het onderwijs van de toekomst. Het was in de ochtend in het hoofdgebouw van Digicel. Het was naar aanleiding van een opname die ik enkele weken eerder voor ze had gemaakt.

Ik vertelde Annemarijke dat ik aan het boek was begonnen (28 mei 2016), want ik kon een document niet vinden. Gelukkig vond ik het daarna toch nog op mijn harde schijf.

Het was zaterdag 21 mei 2016, acht minuten over acht, toen ik terug was van mijn avondwandeling, en op de achtergrond “Tele-ocho” hoorde. Maurice Adriaens werd toch directeur van het toeristenbureau Curaçao, nadat hij naar Bonaire moest uitwijken omdat op Curaçao alle politieke tegenstanders hun deuren voor hem hadden gesloten. Begin juli 2016 meldde Maurice dat hij toch voor zijn gezin en Bonaire koos en dus voor de eer bedankte.

Voor de start van de wandeling zag ik in “Outlook” dat ik vandaag het hoofdstuk over het eerste kort geding moest schrijven. Terwijl ik liep vroeg ik me af, hoe ik dit moest schrijven. Ik moest immers nog vertellen over mijn benoeming tot RM, mijn periode, mijn ontslag, de staking op de universiteit tijdens de periode van rector De Bruijn. Zucht. Hoe ik dit uiteindelijk aangepakt heb, heeft u ondertussen gelezen.

De impact van alles wat de afgelopen jaren was gebeurd op het eiland en rond de UoC, werd treffend verwoord in het ingezonden stuk van Hans van Hulst van 24 mei 2016:

Goed op koers

Op 12 mei besprak het Antilliaans Dagblad onder ‘Rechter in Isla-vonnis nogal losjes,’ een artikel van de juristen Rogier en Frielink over het vonnis in kort geding (november 2015) dat door onder andere Smoc en CAE was aangespannen tegen het landsbeleid inzake de Isla. Hun juridische kwalificatie, van het mij destijds met afgrijzen vervullend optreden van de zich rechter noemende Peter van Schendel, was een verademing. Rogier en Frielink vonden dat deze Van Schendel:

1. te summier en selectief was in de weergave van de feiten, waarop de verzoeken van eisers zijn gebaseerd;
2. feiten weglief met betrekking tot het spoedeisend belang;
3. veronachtzaamde dat de overheid gebonden is aan het

Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, dat in het vonnis zelfs onvermeld bleef en

4. feiten en onderzoeksmateriaal negeerde dat grote gezondheidsschade door de raffinaderij aantoonde.

Hierdoor verviel de basis onder de belangrijkste vorderingen en werden deze afgewezen met het argument dat het Land 'goed op koers' ligt bij de reductie van de overlast.

Rogier en Frielink concludeerden dat het vonnis 'nogal losjes' was. Me dunkt dat die kwalificatie zelf ook nogal losjes was, maar als dat de in de juristenwereld gebruikelijke uitdrukking was voor "schandalig en een rechter en de rechtspraak onwaardig," kon ik er mee leven.

Goed op koers. Deze politieke stroop werd door de overheid opgevat als groen licht om voortaan elke kritische rapportage door milieubeweging en AD af te doen als een complot tegen Curaçao. Premier Whiteman hoorde je er bijna wekelijks over. Goed op koers. Daar kon ik wel wat mee bij de milieutop straks in Parijs, dacht milieuminister Camelia Römer en ont-hulde in de Amigoe haar gedachten: "De grote landen vervuilen het meeste, maar de kleine landjes lijden de grootste schade door noodweer, zoals we afgelopen zaterdag met het noodweer op Curaçao hebben gezien. We moeten daarvoor gecompenseerd worden" (03-12-2015). Je moest er maar op komen en je moest het lef maar hebben om bij het hoogste internationale milieuforum, als minister van een land dat per capita tot de top vijf van de meest luchtvervuilende landen ter wereld behoort, compensatie te eisen voor de effecten van de zoi die Isla tegen alle regels in, maar door jou gedoogd, dagelijks over de wereld uitstort!

Curaçaoose overheid goed op koers. Ja, naar de status van gekke henkie van het milieudenken.

Droevig eiland, droevig volk, schreef Cola Debrot.

Goed op koers. Toen ik ruim tien jaar geleden in Charo ging wonen wist ik al vijftig jaar dat je er bij heel verkeerde wind

last had van de Isla. Soms wat stank dus. That's all. Toen kort na carnaval de wind heel verkeerd stond, daalde er echter niet alleen stank neer, maar in Charo voor het eerst ook groene smurrie. Als in een week of wat zo veel groene smurrie neerkomt als op mijn buitendeur terecht kwam, hoe groen waren dan wel niet de longen van diegenen die binnen het reguliere uitstootgebied van de Isla woonden?

Premier Whiteman speelde Pilatus. Terwijl Charo groen kleurde, liet Whiteman weten dat hij de eed van Hippocrates had afgelegd en "dus" nooit de gezondheid in gevaar zou brengen. Hij begreep niet dat een arts niet met woorden naar die eed verwijst, maar met daden die de (volks)gezondheid dienen en als de mogelijkheid zich maar even voordoet, met politieke moed om moordmachines aan de wet te houden.

Rogier en Frieling schreven hun artikel voor de University of Curaçao. Boeiend, heel boeiend zelfs, want een van de landsadvocaten en wel degene die op de zitting met hemel tergende arrogantie in zijn stoel hing en zo ook zijn tegenpartij bejegende, was Wilfred Flocker, voorzitter van de Raad van Toezicht van die universiteit.

Op 10 september 1979 eindigde Gouverneur Leito zijn toespraak bij de officiële opening van de Universiteit van de Nederlandse Antillen als volgt: 'Het College van Curatoren, docenten, studenten en medewerkers aan dit voor ons land zo uiterst belangrijk instituut van hoger onderwijs, wens ik toe, visie, enthousiasme en werkkraft, opdat zij (...) mogen bijdragen tot het geluk en het welzijn van de gehele bevolking (...)'.

'Geluk.' Dat was misschien wat overvraagd. Vermoedelijk was de Gouverneur – Shell kon er immers ook wat van - met schone lucht al heel tevreden geweest. Eerder verwees hij namelijk naar Curaçaoënaar dr.ir. Percy Henriquez, voormalig directielid van Unilever, die eerder in 1979 in NRC Handelsblad had gewezen op mogelijke initiatieven, waarbij de Nederlandse Antillen werden bestemd tot een internationaal ingebed wetenschappelijk onderzoekscentrum voor alternatieve energie, zoals windenergie, oceanothermische energie, golfenergie en

zonne-energie. Dat was 1979. Die visie betrof dus duurzame energie avant la lettre en bij de ontwikkeling daarvan werd de UNA een plaats toegedacht. Wat een droomperspectief voor de UNA en het land.

Dat nu, na 37 jaar - wat gezien de achttien vroegtijdige Isladoden per jaar, neerkomt op in totaal 666 doden - de voorzitter van de Raad van Toezicht van diezelfde universiteit meehielp om honderd jaar petrochemische vervuiling te continueren was een regelrechte nachtmerrie en deed weer denken aan Debrot.

Hans van Hulst, Curaçao

Op 2 juni 2016 was ik aanwezig bij het lanceren van de website die "Transnational Education" op Curaçao ging faciliteren, door minister Eugene Rhuggenaath, die sinds kort minister was. Hij feliciteerde mij met mijn benoeming bij VPCO. Eugene was de echtgenoot van Neshiem, "mijn" directiesecretaris toen ik RM was, en hun kinderen zaten op het Marnix college, een van de scholen van het VPCO.

Op zaterdag 4 juni 2016, iets na twaalf uur, landde ik met een "Insel Air" vliegtuig op St. Maarten, op weg naar de hoofdstad van Haïti, waar de 41ste jaarlijkse conferentie van de "Association of Caribbean Studies" werd gehouden.

Ik reisde 11 juni 2016 terug. Ik moest denken aan mijn laatste gesprek van de dag ervoor met mevrouw S. Gomez, beleidsmedewerkster van het Ministerie van Onderwijs en mevrouw I. Franssen, belast met het ontwikkelen van het beleid op het gebied van wetenschap. Ze vergezelden een Nederlandse expert die bijstand was komen verlenen.

Aangekomen in het McCafé waar het gesprek zou plaatsvinden, zag ik twee gepensioneerde kennissen, die naar eigen zeggen, als een kind zo blij waren voor mij met mijn nieuwe aanstelling. "Het is alsof ik zelf ben benoemd. En ze zullen je weer hartstikke benijden."

Ik voegde me bij mijn afspraak en ze vroegen mij hoe we tot een onderzoeksklimaat zouden kunnen komen op Curaçao en de Nederlandse eilanden. Een te lang gesprek om hier weer te geven maar wel enkele punten. De "Knowledge Zone" is eigenlijk de enige oplossing. Wat zijn

de “bottlenecks?” De UoC, die geen hoogleraren durft aan te stellen, omdat ze bang zijn het niveau van de professoren niet te kunnen halen. Het aanwezige talent werkt individueel, (ver)blijft in het buitenland en werkt met het buitenland. Een van de gemiste kansen was de jaarlijkse conferentie van de “Caribbean Studies Association” op Curaçao in 2011.

Nu zat ik met twee UoC docenten in het vliegtuig naar Haïti. Ik had jaren met de heren aan de UNA gewerkt, maar nooit echt gesproken, laat staan ooit samengewerkt. De heren deden alsof ik niet bestond. Bizar was dat ik dit de dag ervoor nog had voorspeld aan S. Gomez. Een universitaire gemeenschap, kon je het nauwelijks noemen, zonder dialoog, misvormd door angst en “group thinking.” Gelukkig bood het buitenland een uitweg voor het meer dan voldoende aanwezige talent. Wie weet of het internet portal “TNE Curaçao” dat op 31 mei 2016 door minister van Economische Ontwikkeling, Eugene Rhuggenaath, was gelanceerd, gaat werken. Het doel was om instituten en studenten voor het hoger onderwijs aan te trekken. Ik had in opdracht van het ministerie de studie verricht en ging nu de paper, dat heeft geleid tot de lancering van dit portal en wat er allemaal achter zat, presenteren op deze conferentie in Haïti.

In Haïti zou iedere bewoner van Curaçao kunnen ervaren wat op het spel stond. De armoede was niet van deze wereld. In Port-au-Prince realiseerde je je pas hoe goed we het ondanks alles hebben. Maar voor hoe lang nog?

Ik dacht even aan mijn nieuwe missie bij het VPCO. Op 17 juni 2016, vrijdag natuurlijk, kwamen van kantoor Flocker via e-mail de stukken binnen voor het kort geding, namens het groepje ouders, tegen de VPCO, inzake de contributie. De ouders claimden dat, nu de regering een wet had aangenomen dat onderwijs gratis is, de vereniging VPCO geen contributie meer mocht heffen en wilden ze niet langer contributie betalen en wilden ze zelfs geld terugkrijgen. De zaak kwam niet als een verrassing. De zitting was 4 juli 2016. De voorzitter belde mij om de advocaat, Michael Bonapart te e-mailen. Iedereen was voor overleg en Diana (mijn voorgangster bij de VPCO), die veel moeite had om afstand te doen van haar positie bij het VPCO, kwam langs en dropte

letterlijk het dossier op mijn tafel. Op 21 juli 2016 barste de zaak uit in de pers. Het is als een déjà vu.

“Anno 2016 censureert de UNA onderzoek” (Koek, 25 juni 2016). Dat werd in de media gesteld. De Russische en Colombiaanse maffia ontmoeten elkaar op Curaçao (“Mafia Ruso a reuni na Kòrsou ku mafia Colombiano,” 24 juni 2016). Dat las ik ook gewoon in de krant.

Zaterdag 9 juli 2016 was er niemand van de zwemclub over, want Ivan was op Aruba voor familiebezoek. De schilders waren vrij. Het huis werd na vijf jaar eindelijk geschilderd. Het werd witgeschilderd. Vijf jaar lang hadden we geen geld om onderhoud te plegen.

Ik schreef aan dit boek. Stephanie was tussen London en Miami op weg naar huis voor de zomervakantie. Ik dacht aan een moment van gister in de namiddag. We stonden op het bordes van Bonapart zijn kantoor in Pietermaai, na een voorbespreking van de VPCO-rechtszaak van 13 juli 2016. Dit proces was – zoals ik hiervoor vermeldde - aangespannen door enkele ouders tegen het VPCO, omdat ze geen contributie wensten te betalen omdat er een wet voor gratis onderwijs was aangenomen. Zij werden vertegenwoordigd door het kantoor van Flocker. Terwijl ik mij inzette voor de toekomst van de VPCO, hadden mijn nieuwe collegae een teambuildingssessie met de vertrekkende directeur VPCO, waarvoor ik niet was uitgenodigd. Ik had het gevoel dat ik niet lang zou blijven bij het VPCO. John Jacobs kwam aanlopen en voegt zich even bij ons. Hij is oud-lid van de RvT, die mij had aangesteld bij de UNA en nu was hij directeur van de Kamer van Koophandel, de burens van Bonapart. Opnieuw ervaarde ik een déjà vu.

Ik wachtte op de uitspraak van 26 juli 2016 van het hoger beroep dat UoC tegen mij had aangespannen.

Op 11 juli 2016 bleek dat de laatst goedgekeurde jaarrekening van de UoC, die van 2010 was. (“Cft verzoekt om jaarrekeningen,” 11 juli 2016). De jaarrekening die ik had achtergelaten. Dus een RvT met als voorzitter een man die ook de Wet Corporate Governance heeft geëvalueerd, was niet in staat gebleken te voldoen aan de wettelijke verplichting om een jaarrekening op te stellen. Een instelling die accountants opleidt. Het was diep triest.

“Het vonnis zou op 26 juli 2016 worden uitgesproken,” meldde Anne-marijke. Dus toch voor augustus 2016. Als reden werd opgegeven dat een van de rechters terugging naar Nederland. Meestal werd dit soort zaken gegeven aan een rechter die vertrok. Ik dacht dat dit geen goede voorbode was. Ik dacht aan het geval Drop.

14 Juli 2016 was een dag na de verjaardag van Graciela en de aankomst van Stephanie voor een vakantie, nadat ze eerst bij vriendinnen in Miami was geweest. Het was de dag na de rechtszaak van de politieke partij PS, door misbruik te maken van een groepje ouders tegen VPCO om zo het schoolbestuur te dwingen om te stoppen met contributie te heffen. Statenlid Raveneau had de ouders gemanipuleerd en haar neefje, Narian, advocaat bij Flocker, deed de zaak. Het kantoor had tevens enkele lucratieve “retainer fees” bij de overheid, onder andere bij het ministerie van Onderwijs. Het was ook de dag dat het rapport van de civiele enquête in de pers kwam. Het onderzoek had drie jaar geduurd. Daar bleek de modus operandi: de politiek had de Raad van Commissarissen (RvC) opzijgezet. Deze hadden op hun buurt de directies opzijgezet en vervangen door eigen mensen, om vervolgens de boel te plunderen. Het mediacircus draaide weer op volle toeren.

Op 18 juli 2016 kwam het rapport van de oud-rechter Huub Willems dat vaststelde dat er inderdaad in de twee jaren na 10-10-'10 wanbeleid was gevoerd bij de Aquallectra en RdK was nog nauwelijks doorgedrongen. Anthon had wel in de pers geroepen dat zijn naam was gezuiverd, of het vonnis van de ouders versus VPCO kwam binnen. VPCO had de rechtszaak verloren.

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Registratienummer: AR 79218 van 2016 (KG)

Datum uitspraak: maandag 18 juli 2016 (bij vervroeging)

Ik had Bonapart al vroeg een e-mail gestuurd om te informeren naar het vonnis. De ouders winnen dus de zaak. VPCO mag geen contributie meer afdwingen bij haar leden. Ook dat moet nog doordringen. De

vraag is: hoe gaan we nu het gat van twee miljoen, dat ontstaat in de VPCO-begroting dichten?

De zaak VPCO valt buiten de scope van dit boek, maar ik wilde u deze treffende reactie van een ouder op Facebook niet onthouden:

Alan Evertsz

Bo a para oranan largu den rij pa bo yu bai un skol di VPCO. Paso bo SA ku e kalidat ta mas haltu ku di otro skolnan, parzialmente dor ku mayornan ta kontribui pa nan yunan hanja miho edukashon.

Awo ku bo yu ta 'den, bo ta hiba VPCO dilanti pa kita e bijdrage ku ta yuda na eleva e kalidat di enseyansa ku BO YU ta risibi.

Konjo swa... si bo no tabata eens bo por a hiba bo yu un otro skol en bes di awor hode TUR esnan ku si ke pa nan yu bai dilanti.

Anto pa esnan ku bisa ku nan no por paga: Tempu mi tabata involvi ku e skolnan aki, esnan ku por a demonstra ku nan no tabata POR paga semper a yega na areglo di manera ku e mucha nunca lo sali "de dupe". Shame on you parents for choosing your wallet over your kid's education!

Ik dacht: het is zo makkelijk om af te breken. Toen realiseerde ik mij dat ik over acht dagen mijn eigen vonnis zou ontvangen.

Op 21 juli 2016 publiceerden klokkenluiders bij SSC het volgende:

Klokkenluider SSC

Wij als klokkenluiders willen reageren op uitspraken die door Mevrouw Margit de Freitas in de media naar voren zijn gebracht. Wij zijn niet tegen een reorganisatie binnen de SSC die voordelig is voor de organisatie, maar wel tegen de dubieuze en niet-transparante handelingen van mevrouw De Freitas.

Mevrouw De Freitas heeft naar voren gebracht dat 5 jaar geleden een reorganisatie heeft plaatsgevonden. 5 jaar geleden was mevrouw De Freitas voorzitter van de SSC.

Zij heeft destijds de heer Terry Hernández een onderzoek en rapport laten opstellen om de heer J. Jukema weg te kunnen werken.

Vervolgens heeft zij een plan opgesteld om zichzelf als directrice aan te stellen. Dit heeft zij door middel van een interne vacature gedaan, zodat externen niet konden reageren op deze functie, terwijl mevrouw De Freitas zelf niet in dienst was van SSC. Zij heeft toen zichzelf aangesteld als directrice zonder een transparante sollicitatieprocedure en tegen alle regels van “good corporate governance” met hulp van de RVT. Na dit onderzoek door Terry Hernández is er een conflict ontstaan tussen mevrouw De Freitas en Terry Hernández en zijn zij als vijanden uit elkaar gegaan.

Hierna is mevrouw De Freitas gestart met het opzetten van het project “Enseñansa Liber” en “studeren in de Regio.” Het project “Ensejansa Liber” was geen kerntaak voor de SSC, want de SSC is opgezet om studenten te financieren. De problemen met het project “Ensejansa Liber” zijn alom bekend. Verder is zij meteen begonnen met het verbouwen en onderhouden van het SSC-pand te Pietermaai om hiernaar toe te kunnen verhuizen. Hierin is veel geld geïnvesteerd. Doordat zij alle werkzaamheden aan het pand heeft stopgezet, heeft deze verhuizing nooit plaatsgevonden.

Op haar bevinding dat de SSC niet efficiënt was met het innen van de studieschulden heeft mevrouw De Freitas een incassoafdeling opgericht naast de bestaande incassoafdeling in plaats van de bestaande afdeling te reorganiseren.

De nieuwe afdeling kan handelingen verrichten en heeft bevoegdheden welke de bestaande afdeling niet heeft. De nieuwe afdeling kan tegen alle interne regels en procedure in kortingen geven aan klanten en betalingsregelingen treffen.

Deze afdeling bestaat uit haar zus Alia Vervuurt-de Freitas en andere bekenden van mevrouw De Freitas.

Deze afdeling wordt geleid door een externe consultant. Een

consultant die ook was belast met de leiding van “Ensejansa Liber” en die ook een hoge schuld had bij de SSC.

Mevrouw De Freitas gaf aan dat de studenten niet goed voorbereid werden en is daarom gestart met een nieuw voorbereidingsprogramma. Dit klopt niet, want de SSC werkte samen met de Sentro di Guia Edukashonal om de studenten voor te bereiden, maar door de financiële situatie van de SGE kwam dit programma in problemen. De Sentro di Guia Edukashonal heeft de SSC benaderd voor een financiële bijdrage welke is afgewezen.

Achteraf is gebleken dat het bedrijf “Experientia” van Carla Martina, een goede bekende van mevrouw Margit de Freitas, benaderd is om dit voorbereidingsprogramma over te nemen tegen een duurder financieel plaatje. Ook heeft ze ervoor gezorgd dat haar dochter Leoni de Freitas door Experientia in dienst werd genomen.

Mevrouw de Freitas geeft verder ook aan dat er transparantie is, maar dit blijkt niet waar te zijn. Een paar voorbeelden hiervan zijn.

Het personeel werd op het laatste moment ingelicht over de verhuizing naar Molenplein, terwijl alles al geregeld was en via derden aan het oor van het personeel kwam.

Alle documentatie betreffende studeren in de regio worden niet gedigitaliseerd en is alleen toegankelijk voor een kleine groep en worden in aparte kasten achter slot en grendel bewaard. Dit geldt niet voor de rest van de SSC-studenten.

Mevrouw De Freitas gaat op dienstreis en het personeel wordt hiervan nooit op de hoogte gesteld.

Mevrouw De Freitas praat over een reorganisatieplan binnen de SSC welke niet bekend is bij het personeel, waardoor men niet tegen dit plan kan zijn. Wat er op het ogenblik gaande is,

is de introductie van nieuwe software welke niet verloopt zoals het moet en het SSC heel veel geld kost. Dit is niet te wijten aan het personeel, want het personeel was alleen in de beginfase erbij betrokken. Mevrouw De Freitas geeft in de pers aan dat functies zullen vervallen door de automatisering.

Intern heeft zij aan de medewerkers medegedeeld dat personen van wie de functies komen te vervallen omgeschoold zullen worden voor een andere functie. Maar zij is meteen gestart met het ontslaan van personeel en het aannemen van nieuw personeel zonder dat de software volledig is ingevoerd.

Wat betreft de afdeling in Nederland werd er dit jaar een medewerker van boven de 60 in dienst genomen en daarna werd de rest ontslagen zonder hen van tevoren in te lichten over dit plan. Deze medewerker (mevrouw Shirley Elvilia) is een bekende van Mevrouw De Freitas.

Een aantal van de ontslagen medewerkers heeft verzocht om op Curaçao te mogen komen werken, maar dit werd afgewezen. Ondertussen worden wel nieuwe medewerkers aangenomen op Curaçao.

Mevrouw De Freitas hoeft niet in de pers op de aantijgingen in te gaan. Onze verwachting is dat er een onafhankelijk onderzoek door de RVT wordt gestart om aan te tonen welke feiten op waarheid berusten of niet.

Deze feiten kunnen allemaal onderbouwd worden met een onderzoek door bijvoorbeeld de Algemene Rekenkamer.

De directie geeft aan dat de interne auditor onafhankelijk functioneert. In de praktijk blijkt dat de interne auditor (Luigina Shermer-Angelo) door mevrouw De Freitas gebruikt wordt als een verlenging van haar. Een voorbeeld hiervan is dat een van deze rapporten door de rechter helemaal werd verworpen door het bevatten van onjuistheden en dergelijke.

Om aan te tonen en te bewijzen hoe transparant mevrouw De Freitas handelt, voegen wij als bijlage toe hoe zij geprobeerd

heeft om wachtwoorden van derden, onder andere van Inhustitia, op een frauderende manier op te vragen en zelf hiervoor te betalen met haar eigen privé-visakaart. Als zij in staat is om dit doen, vragen de klokkenluiders zich af hoeveel meer zij binnen de stichting heeft gedaan.

Het illustreert nogmaals hoe men al deze entiteiten heeft ingenomen. De naam Hernández treft men vaak aan. En altijd volgde slecht bestuur.

Op 25 juli was ik, in de “boardroom” van Deloitte met uitzicht op de Juilianabrug en de haven, in overleg met het bestuur en de advocaat van het VPCO, het vonnis tegen de VPCO te bestuderen. We maakten een actieplan en gingen over tot uitvoering. Vaag kwam bij mij op dat er morgen een vonnis was in de zaak UoC tegen mij, maar het interesseerde mij niet meer. De volgende dag begon ik vroeg met de afgesproken acties. Om tien uur moest ik een document ophalen buiten kantoor. Ik stuurde een bericht naar Annemarijke en vroeg of ze het vonnis wilde ophalen. Ze berichtte terug dat ze er mee bezig was en even later stuurde ze het goede nieuws. Ik was niet echt blij, want het interesseerde mij niet meer. Ik reed toch naar het McCafé en daar zaten mijn vrienden. Zij waren blijer dan ik, toen ik het vertelde.

Op 26 juli 2016 stuurde Annemarijke op mijn verzoek een persbericht uit:

UoC onrechtmatig gehandeld jegens Goede

Op 26 juli jl. heeft het Gemeenschappelijk Hof van Justitie te Curaçao in hoger beroep geoordeeld dat de University of Curaçao mr.dr. Moises Frumencio da Costa Gomez (“UoC”) onrechtmatig heeft gehandeld door dr. Miguel Goede in 2011 te ontslaan.

Ook het niet tijdig beslissen op bezwaarschriften van Goede, als bewuste keuze van de UoC met als doel om aan Goede de toegang tot de rechter te onthouden, is volgens het Hof onrechtmatig. Daarbij speelt volgens het Hof mee dat de civiele bodemrechter had geoordeeld dat de UoC Goede moedwillig

heeft beschadigd om van hem af te komen, dat het ontslag onrechtmatig was, dat de UoC ernstig tekort is geschoten in haar verplichting om als goed werkgever te handelen en dat de wijze waarop UoC met haar Rector Magnificus is omgegaan, een universiteit onwaardig is. Hoewel dit vonnis om formele gronden geen stand heeft gehouden, is het strategische besluit van de UoC om niet te beslissen op de vervolgens ingediende bezwaarschriften van Goede, met als doel daarmee Goede de toegang tot de LAR-rechter te onthouden, onrechtmatig.

Goede werd in augustus 2011 ontslagen als Rector Magnificus en wetenschappelijk hoofdmedewerker. Sindsdien hebben er verschillende rechtszaken plaatsgevonden bij zowel de civiele als administratieve rechter.

Het Hof heeft nu in de hoogste feitelijke instantie geoordeeld dat het ontslag van Goede onterecht en onrechtmatig was. De beschuldigingen aan het adres van Goede, gebaseerd op een rapport van accountant Hernández, die door de Accountantskamer in Zwolle is berispt als gevolg van dat rapport, was volgens het Hof ongeschikt om de beschuldigingen van frauduleus gedrag door Goede te onderbouwen. De beschuldigingen zijn dus ongefundeerd en de ontslagbesluiten ontberen feitelijke grondslag, aldus het Hof. Omdat aannemelijk is dat de ongefundeerde, diffamerende beschuldiging van Goede die breed in de pers is uitgemeten, in combinatie van het frustreren van de mogelijkheid om zijn reputatie te herstellen, tot het gevolg heeft gehad dat Goede aanzienlijke inkomensschade heeft geleden. Het Hof heeft geoordeeld dat de UoC de geleden schade van Goede dient te vergoeden.

Met dit vonnis komt voor Goede een eind aan een lange juridische strijd. Goede laat weten enorm opgelucht te zijn.

Ik ontmoette Graciela voor de lunch thuis, maar zei nog niets. Ik wilde het even zelf verwerken. Uiteindelijk stuurde ik haar een sms. Toen ik na vijf uur thuiskwam, moest ik het Christopher en Stephanie zelf vertellen,

want Graciela had het niet verteld, want ze wilde dat de kinderen het van mij zouden horen. Zij waren blijer dan ik. Graciela belde mijn ouders, want ik kon het niet opbrengen zelf met mijn vader te spreken.

Op Facebook had ik een discussie met Eric Ilenia, medewerker van minister Van der Horst. Ik had jaren terug nog met hem gewerkt bij toen het eilandgebied Curaçao. Daar kon ik ook een boek over schrijven. Hij stelde nu op Facebook dat ik vijf jaar “by choice” werkloos was. Ik noemde hem publiekelijk “ignorant.”

En toen postte journalist Mariano Heyden het bericht op zijn Facebookpagina en wist heel Curaçao het. Een stroom van reacties, terwijl ik op CNN naar president Clinton luisterde, die tijdens de conventie van de democraten, een speech afstak waarin hij voorstelde zijn vrouw voor te dragen als kandidaat voor het presidentschap.

Het AD belde mij op en sprak over de rechtszaak. Ik was zo bezig met VPCO dat ik dacht dat het om de zaak van de ouders tegen de VPCO ging. De volgende ochtend stond ik op de voorpagina: “UoC verliest hoger beroep” (27 juli 2016, p. 1).

Graciela en ik gingen om zeven uur in de ochtend naar de kerk bij pastoor Raul en daarna ging ik ontbijten met de zogenaamde Raad van Ministers. Op hun wijze waren de heren blij voor mij. Op kantoor aangekomen ging het door op Facebook en journalisten belden op.

Dick Drayer, die mij de avond ervoor naar het vonnis had gevraagd publiceerde het volgende blog:

Goede wint van het Kwade
Vroeger begonnen revoluties op de universiteit. Vernieuwend, progressief denken, verandering. Je plakt deze lavende woorden in één adem op dit instituut van vrij denken en creativiteit. Maar niet op Curaçao.

Al jaren heeft de politiek dit instituut in haar verzengende greep en lukt het de UNA en haar opvolger, de University of Curaçao, moeilijk om meer te zijn dan een veredeld instituut

voor hoger beroepsonderwijs. Een universiteit die geen onderzoek doet en niet publiceert mag geen universiteit heten. Da Costa Gomez zou zich in zijn graf omdraaien. Zeker als ook het proefschrift van de nieuwe rector niet in de eigen bibliotheek terug te vinden is. Je moet toch ergens met transparantie en verantwoording komen, toch?

Zuivering

De vorige Rector Magnificus, Miguel Goede heeft wel een proefschrift, maar werd ontslagen. Weggewerkt in gewoon Nederlands. Dat is althans opnieuw de conclusie van de rechtbank. Bovendien heeft de universiteit geprobeerd de rechtsgang te blokkeren door niet te beslissen op de bezwaarschriften van de ontslagen rector.

Het vonnis is de moeite van het bestuderen waard. Eerder al bevestigde de rechter dat er ondubbelzinnig sprake is geweest van een zuivering, waarbij juristen en een accountant van bedenkelijk allooi de toenmalige regering terzijde stond om haar eigen poppetjes op plaats te hebben.

Vinger in de pap

De vriendjes van René Rosalia - herinnert u hem nog? - werden daags na 10-10-10 de UNA binnengesleept omdat deze versbakken minister meer invloed wilde hebben op de universiteit. Hoewel er geen wetenschappelijke reden valt te bedenken waarom een overheid een vinger in de pap zou willen hebben, werd hem geen strobreed in de weg gelegd.

Mr. Flocker zou dat klusje wel even klaren. Hij had net laten zien hoe je - samen met andere bedenkelijke vakbroeders en gesouffleerd door gezondheidsminister Contancia - de ambulancedienst de nek om kan draaien. Dat moest met de UNA ook wel lukken.

Met het aanpakken van Goede werd een oude rekening vereffend. Hij had immers in de ontvlechting van Curises en UNA de zijde van voormalig RM, Jeanne de Bruin, gekozen. En die

ontvlechting moest weer worden teruggedraaid. Het extra inkomen van veel docenten en de werkelijke macht op de universiteit stond op het spel.

Pijnlijk

Het vonnis maakt pijnlijk duidelijk dat de universiteit niet eens kon verzinnen waarom Goede weg moest. Op de goed onderbouwde punten van Miguel Goede werd ook in Hoger beroep niets tegenovergesteld. Goede moest weg en daarmee uit.

Het wordt tijd dat dit geraffineerde spel om mensen te beschadigen met als enige doel om er eigen mensen voor in de plaats te zetten een halt wordt toegeeroepen. Een oproep bestemd voor al die politici die nu in het centrum van de macht of langs de zijlijn staan.

Integriteit

Hun geloofwaardigheid en integriteit staat of valt met het ontwerpen van serieuze wetgeving om de invloed van de overheid in instituties als de UNA, Aqualectra, RdK, SSC, CPA, KTK en Curoil te elimineren. Het rapport van Huub Willems over de handel en wandel van de overheids-nv's en de politieke bemoeienis daarbij gaf al een goede aanzet.

Curaçao gaat er namelijk aan kapot. We zouden wat meer om mensen en wat minder om macht moeten geven.

Geplaatst door Dick Drayer op 7/27/2016 11:53:00 a.m.
(Drayer, 27 juli 2016)

Nu zei ook Dick de waarheid. Hij zei bijvoorbeeld dat hij het proefschrift van De Lanoy nog niet kon vinden. En alles wat ik in dit boek stel stond ook gewoon in zijn blog.

Op 29 juli 2016 nog voor acht uur begon ik op kantoor eindelijk het vonnis te lezen. Even eerder kwam ik bij Café Barista Leo Rigaud tegen en hadden we het over het vonnis. Leo is een verhaal apart. Toeval wilde dat hij de “baas” is van Neshiem bij SFT-bank. Ander toeval was

dat de finance manager van VPCO, “mijn” oude finance manager op de UNA was. Het is een kleine samenleving. Leo feliciteerde mij met het vonnis. Typisch Leo: hij was niet echt onder de indruk van de corruptie bij het “Curaçaohuis” in Den Haag, en dat de gevolmachtigde minister Marvelyn Wiels een vreemd financieelbeleid voerde. Wel van de zaken die in het rapport van Huub Willems stonden.

Burgerlijke zaken over 2016

Registratienummer: AR 70253 H 08/2016 en H 08a/2016

Uitspraak: 26 juli 2016

De zaak tussen UoC en Goede.

Het vonnis was negen pagina’s lang en getekend door de rechters: H. Fehmers, S. Verheijen en T. Tijhuis.

Over het verloop van de procedure.

Er werd verwezen naar het vonnis van 27 juni 2015. (Ik realiseerde me dat het een jaar eerder is.) UoC was 6 augustus 2015 tijdig in beroep gegaan en had op 16 september 2015 een memorie van grieven ingediend. Goede (mijn advocate dus) had op 4 november 2015 een memorie van antwoord en tevens een incidenteel appel ingediend. UoC had geen antwoord ingediend.

Op 17 mei 2016 vond de mondelinge behandeling plaats. (Nu herinnerde ik mij dat het Hof had voorgesteld om de zaak schriftelijk af te handelen en dat wij dringend hadden verzocht om de zaak mondeling te behandelen.) Over de feiten vermeldden de rechters dat de door hun vastgestelde feiten niet zijn bestreden en gingen zij over tot de beoordeling.

Het eerste punt ging over het feit dat ik te laat was geweest bij de LAR-rechter en dat mijn verzoek alleen als er zeer bijzondere omstandigheden waren, toch bij wijze van uitzondering behandeld kon worden. In hoogste instantie was geoordeeld dat ik niet verschoonbaar te laat was, maar dat UoC de rechtsplicht had om op mijn ingediend bezwaar te beslissen. De rechters maakten vervolgens onderscheid tussen het besluit van het ontslag en het uitblijven van het besluit op het bezwaar dat ik had aangetekend. Ze poneerden de stelling: “Dit brengt mee dat een bij de civiele rechter ingediende vordering die erop is gebaseerd dat de ontslagbesluiten onrechtmatig zijn in beginsel niet-ontvankelijk

moet worden verklaard.” Verder stelde het vonnis dat ik gebruik had gemaakt van de LAR-procedure en dat de LAR-rechter mij in hoger beroep niet in het gelijk had gesteld, maar dat het een verkeerde veronderstelling was van de UoC dat mijn ontslag oké was. De civiele rechter kon niet nog een keer oordelen of UoC op mijn bezwaar had of moet reageren. De rechter moet oordelen of er grond was voor een uitzondering.

Mijn advocaat stelde dat UoC niet besliste op mijn bezwaar om het mij op die manier onmogelijk te maken om die beslissing voor te leggen aan de rechter. UoC stelde dat ze niet hoefden te beslissen. De rechters stelden dat: UoC moest hebben geweten hoe belangrijk het voor mij was om mijn ontslag te laten toetsen door een rechter, gezien de aard van de beschuldigingen en de gevolgen voor mij professioneel en privé. Goede heeft verwoede pogingen ondernomen, zonder resultaat nu de beschikking van 5 juni 2012 door het Hof bij beschikking van 25 juni 2013 was vernietigd en Goede niet-ontvankelijk was verklaard. UoC wist dat ze door niet te beslissen mij de weg blokkeerden. De rechters meenden dat gezien de maatschappelijke positie van de UoC en de Rector Magnificus er een nog groter belang speelde. De rechters verwezen naar het vonnis: “Daar komt bij dat de civiele bodemrechter heeft geoordeeld dat UoC Goede moedwillig heeft beschadigd om van hem af te komen, dat het ontslag onrechtmatig was, dat UoC ernstig tekort is geschoten in haar verplichting om als goed werkgever te handelen en dat de wijze waarop UoC met haar Rector Magnificus is omgegaan, een universiteit onwaardig is.”

Ze stelden dat de UoC weinig vertrouwen had in een goede afloop voor de UoC van een volgende inhoudelijke toets door de rechter.

De rechters stelden dat ze een andere redelijke verklaring hadden verwacht waarom de UoC geen besluit nam op het bezwaar, maar deze niet hadden gekregen. De UoC stelde met zoveel woorden dat het om strategische en tactische redenen was dat er bewust niet werd besloten. De rechters kwamen tot het oordeel dat er een uitzondering gemaakt moest worden.

Het was nu dus vrijdag 29 juli 2016, vier uur. Ik ging naar huis en wist niet wanneer ik de rest van het vonnis kon doornemen. Het was een

drukke dag op kantoor, onder andere omdat wij de hoger beroep rechtszaak van VPCO tegen de groep ouders moesten voorbereiden. Nu bleek dat een ouder niet eens wist dat ze betrokken waren bij de rechtszaak. Graciela en de kinderen waren niet thuis. Ze bleken in de auto aangereden te zijn, want het leven wacht op niemand. Gelukkig viel het erg mee, maar mijn zoon had erg veel hoofdpijn.

Ik ging door met het vonnis: De rechters stelden dat het op de weg van de UoC had gelegen om een redelijke verklaring te geven waarom ze weigerden een besluit te nemen op het bezwaarschrift. De rechters stelden dat het niet beslissen op het op 21 september 2011 ingediende bezwaarschrift een onrechtmatige daad was jegens Goede.

Vervolgens ging het vonnis in op de schade en stelde het vonnis dat, alvorens dat te doen, ingegaan moest worden op rechtmatigheid van het ontslag. De rechters stelden dat de civiele rechter inderdaad terughoudend moest zijn, maar dat er een hoger goed is: eenieder heeft recht op rechtsbescherming tegen een bestuursorgaan. De omstandigheden waren van dien aard dat hier een uitzondering op zijn plaats was. De UoC had geen verweer gevoerd tegen de onrechtmatigheid van het ontslag, wel tegen de hoogte van de schadevergoeding. De besluiten zijn inmiddels vijf jaar oud en de rechters oordeelden dat er nu maar snel geoordeeld moest worden, zonder de UoC nog de gelegenheid te bieden tot het voeren van aanvullend verweer.

De rechters gingen terug naar het rapport Hernández en stelden dat dit de enige basis was voor het ontslag en dat de UoC daarnaast ook aangifte had gedaan. Goede had ingebracht dat het rapport niet deugde. Het vonnis haalde aan dat het vonnis van 5 juni 2012 reeds stelde dat het rapport niet deugde. Dat de Accountantskamer op 25 mei 2012 had geoordeeld dat het rapport niet deugde en haalde tot slot de brief van het OM aan dat het rapport geen aanleiding was voor strafrechtelijk onderzoek. De UoC had hier niets tegenovergesteld. Er was dus geen enkele grond voor de beschuldiging van fraude. Ook andere grondslagen hadden geen basis. Er ontbeerde iedere grondslag voor het ontslag. Het UoC heeft onrechtmatig gehandeld jegens Goede.

De rechters gingen nu over tot het bepalen van de schade. De schade die ik had geleden liep tegen de één miljoen aan. Ik wees erop dat mijn advocaatkosten na 5 juni 2012 waren blijven stijgen. UoC stelde dat de

schadevergoeding maximaal ANG 90.000,- kon bedragen. Het vonnis stelde dat mij de kans was ontnomen mijn naam te zuiveren. Het vonnis stelde dat dit ontslag de enige verklaring was waarom een persoon met een indrukwekkende staat van dienst geen nieuwe betrekking heeft kunnen vinden. Het vonnis stelde dat ik ten tijde van het vonnis eindelijk zicht had op een aanstelling. Gelet op de nieuwe baan kwam de rechter op veertig maanden salaris, als schadevergoeding. Het voorschot van ANG 119.000,- moest daarvan afgetrokken worden. Met de nodige terughoudendheid werden extra advocaatkosten toegewezen omdat de UoC het procesrecht had misbruikt. De rechters vinden dat immateriële schade niet was aangetoond! De schadevergoeding bedraagt ongeveer ANG 400.000,-.

Ik dronk een kop koffie en maakte mij klaar voor het zwemmen. Waarschijnlijk zou deze zaterdag alleen Ivan verschijnen. Ik luisterde naar radio "Z86", naar het programma "Tertulia." Ik hoorde Orlando kort verwijzen naar mijn vonnis en noemde mij ex-decaan. Jammer. Ik dacht aan alle interviews die ik had afgezegd, waaronder "Direct TV" en HZ van "New Song" die de beruchte "talkshow" had gehouden met Wiels. Ik wist eigenlijk niet of hij belde naar aanleiding van het VPCO-vonnis. Ik kon Anna van Leeuwen niet van mij afschudden, dus zou ik 4 september 2016 in haar programma "Analyse" verschijnen. Ik dacht aan de interviews met Paul Soliana van "Z86", de eerste na het vonnis. Daarna Pepijn en tot slot Maarten Schakel. Ik keek nog naar de voorpagina van het Antilliaans Dagblad van woensdag 27 juli 2016: "UoC verliest hoger beroep." De kop van de Amigoe luidde: "UoC delft onderspit in zaak Goede." In het Antilliaans Dagblad van zaterdag 30 juli 2016 stond een ingezonden stuk: "Openbrief aan UoC" van Margret Smeets. Ze vroeg of de UoC het geld ging verhalen op Flocker, Dambruck en Hernández.

Ik dacht ook terug aan de "message" van Narsha Desbarida, leider van "Kòrsou Duradero i Solidario". Ze vroeg mij of mijn vertrouwen in het rechtssysteem was hersteld. Ik kon haar vraag nog steeds niet bevestigend beantwoorden.

Binnenkort zou mijn advocaat het geld ophalen bij het UoC en dan kon ik Martijn betalen, dacht ik.

Op zondagavond 31 juli 2016, rond halfelf in de avond, na een dag met de familie, kerk en in de avond met Stephanie door de heuvels van Brakkeput lopen, komt er post: Yves Cooper op Facebook:

Persbericht i.v.m. Zaak Goede
UNIVERSITEIT VRAAGT CASSATIEADVIES

Op dinsdag 26 juli 2016 heeft het Hof uitspraak gedaan in het slepende conflict tussen ex-rector Goede en de University of Curaçao. Aan Goede werd in 2011 ontslag verleend. Vervolgens werden de vorderingen van Goede tegen het verleende ontslag tot bij het Gemeenschappelijk Hof, in zowel de civiele als LAR-procedure afgewezen. Goede had een schadevergoeding gevorderd en hierbij een bedrag van meer dan 1 miljoen gulden geëist.

Het Hof wees deze week het bedrag van ongeveer ANG 400.000,- toe aan de eiser.

De Universiteit meent echter dat er misslagen zijn in de uitspraak van het Hof en heeft om die reden cassatie-advies aangevraagd.

De maandag (1 augustus 2016) begon met verborgen spanning. Graciela wilde weten of het bericht nu ook in de krant stond en ik had daar geen behoefte aan. Ik was vroeg op kantoor aangekomen en er was een berg werk te verzetten, want VPCO moest vandaag een brief bij de minister neerleggen, om naar aanleiding van het vonnis extra subsidie van 2,2 miljoen gulden aan te vragen. Versies van de brief gaan over en weer.

In de tussentijd belde Paul Soliana van radio "Z86" voor een interview, dat in de lunchtijd uitgezonden werd. Alberto belde op naar aanleiding van het bericht. Ik had geen behoefte aan het gesprek. Hij kon toch niets voor mij doen, dus – nadat ik hem dank had gezegd voor het tonen van zijn belangstelling - hing ik op, reed naar kantoor en werkte verder.

Zo stond ik dat op 2 augustus 2016 met twee artikelen in de krant. "VPCO in hoger beroep vonnis" en "Misslagen in uitspraak; Universiteit vraagt cassatieadvies in zaak Goede."

Ik ging aan de slag, want de voorzitter van VPCO wilde donderdag een persconferentie houden. Het was vrijdagochtend 8 juli 2016 als ik weer schrijf. Aan het eind van de dag openden de Olympische Spelen in Rio. Ik kon mij de spelen in London maar vaag herinneren. Wel wist ik dat we die zomer in Nederland waren, om Stephanie achter te laten voor haar studie. Ik probeerde de afgelopen dagen op een rijtje te zetten, maar ontving steeds bezoek van mijn nieuwe collegae. Ik dacht terug aan de vorige ochtend. Karel Frielink meldde op een Facebook “message” dat hij wel wilde meewerken aan een training Corporate Governance en vertelde mij dat hij weer mocht doceren aan de UoC. Ik was oprecht blij voor hem, maar had gemengde gevoelens.

Om halftien was er de “kick-off” van het nieuwe schooljaar met alle directieleden van de scholen en de staf. Om halfelf schoof het bestuur van de VPCO aan om uitleg te geven over het vonnis van de VPCO. Om twaalf uur was de persconferentie in een lokaal van de aangrenzende Marnix school. We liepen ernaartoe. De opkomst van de pers was behoorlijk. Meer dan drie tv-camera’s, en tegenwoordig is ieder smartphone en tablet een camera. De voorzitter, hield een stevig verhaal, maar bij de vragenronde was duidelijk dat de VPCO een imago-probleem had. Er zou hard aan gewerkt moeten worden. VPCO was een eenvoudige christelijke school, maar het imago was dat het een eliteschool was. Ik praatte uitgebreid na met de voorzitter. Toen bleek dat ze achting had voor de advocaat van de UoC. Een klap in het gezicht.

Ik berichtte Annemarijke dat ik een bankrekening zou openen voor het betekenen van het vonnis. Om vijf uur was de informatiesessie voor de oudercommissies van de zes scholen. Ik zag Neshiem aankomen lopen. Ik herinnerde mij weer dat ze lid was van een van de oudercommissies. We hadden elkaar bijna vijf jaar niet gezien. We begroetten elkaar en gingen over tot de orde van de dag. Het leven ging gewoon verder.

Vrijdag 22 juli 2016 organiseert Stephanie voor al de nichten die ook op vakantie zijn en wat andere familie (oma, opa, tantes, haar andere oma is in Medellín aan het revalideren) een barbecue. Na vijf jaar is het huis onderhouden en geschilderd. Rond tien uur is het afgelopen

en twee nachten blijven slapen. Ik kijk nog even op Facebook en zie dat Gachi Leito meldt dat Hans van Hulst is overleden. De week ervoor had Ruben nog verteld dat het niet lang zal duren, maar dat het zo snel zou gaan, had ik niet gedacht.

Maandag 8 augustus 2016 rond drie uur was het eind inzicht van de kandidaatstelling voor de verkiezingen van 30 september 2016. Niet dat ik er tijd voor had. Het was een drukke dag en in de avond moesten we de leden van de VPCO informeren over het vonnis van de rechter over de contributie. Ik zat beter in mijn vel, dan in het weekend. In het weekend ging het ondanks alle leuke activiteiten stukken minder. De dreigende cassatie begon tot mij door te dringen.

Ook het feit dat de journaliste van TeleCuraçao na de persconferentie, op hoge poten, met pen zwaaiend in mijn gezicht, verhaal kwam halen waarom ik haar een interview over het vonnis van VPCO had geweigerd, terwijl ik wel te horen was bij Pepijn op de radio. Ik legde uit dat ik geen bezwaar had om via de telefoon, terwijl ik tijdens mijn vakantie aan het joggen was, een interview te geven, maar dat ik niet kwam opdraven om voor de camera plaats te nemen.

Tussen de middag had ik het met een bos bloemen goedge maakt met Graciela.

Het was donderdag 11 augustus 2016, de eerste schooldag en de dag na een bestuursvergadering tot erg laat in de avond. Toen ik achter mijn bureau zat met mijn eerste kop koffie om de notulen op te stellen dacht ik aan de afgelopen dagen. De volgende zaken flitsten door mijn hoofd. Ik zat in de "RvM" toen via social media het bericht binnenkwam dat er een huiszoeking was bij Tromp, president-directeur van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten. Na vele jaren van constante aanvallen hadden ze hem eindelijk in de kraag. Plantijn tekende iets van een convenant met de minister van onderwijs. Ja het was verkiezingstijd. Ik dacht aan Tia Ita, tante van Graciela, die gisteren in Venezuela was overleden op gezegende leeftijd van zevenentachtig jaar. Ze was in korte tijd snel gaan dementeren. Ik was toch blij dat ze was verlost van dit aardse lijden. Ondertussen kwamen via de App commentaren binnen op mijn interview als VPCO-directeur met TeleCuraçao; het werd positief ontvangen. Het waren mijn oud-studenten

en toevallig belde Kleinmoedig (oud-decaan), die net terug was van een lange reis naar zijn kinderen en kleinkinderen in Nederland. Ik moest aan Stephanie denken, die thuis nog in bed lag en mijn toezegging dat we zondag de Sint Christoffelberg weer op zouden gaan.

Op zondag 14 augustus 2016 stond de televisie aan op de Nederlandse Publieke Omroep (NPO) en “keek” ik naar de Olympische Spelen in Rio. Ik was terug van het zwemmen en kon maar niet aan de notulen beginnen. Het internet haperde, maar daar lag het niet aan.

Graciela moest nu ergens tussen Venezuela en het eiland vliegen. Ze was naar de begrafenis van Tia Ita gegaan. Wij waren vrijdagavond naar een speciale kerkdienst voor haar gegaan. Daar was Chonky diaken. Zou zijn drama hem dichter bij God hebben gebracht?

Het gezin van mijn broer Steven vertrok naar Oegstgeest, Nederland. Ik had nauwelijks van ze genoten. Vrijdagmiddag waren we allemaal bij onze ouders en begon het tot me door te dringen: Pa kon nauwelijks meer lopen. Het was bijna hetzelfde als mijn lieve schoonmoeder die al weken in Medellín revalideerde en logeerde bij een vriendin. Stephanie had haar nog niet gezien. Ik zei nog tegen Stephanie dat we de berg niet op zijn gegaan.

Ik activeerde de bankrekening, die ik vrijdag had geopend, want deze week zou ik Annemarijke vragen om het vonnis te betekenen. Ik dacht aan het drama rond de Centrale Bank van Emsley Tromp. En ik vroeg me af hoe lang ik het vol zou houden bij VPCO.

Tijdens de lunch bij mijn ouders werd ik weer geconfronteerd met de gezondheid van mijn vader. Hij praatte slecht. Hij wist de datum nog precies, Koningsdag 28 april 2015. Hij vertelde dat hij dacht ziek te zijn, omdat hij de overval die op die dag had plaatsgevonden nooit goed heeft verwerkt. Hij zei niets over mijn procederen, maar dat hoefde ook niet. Het onrecht had hem gesloopt.

Van Julianadorp reden de kinderen (het zijn geen kinderen meer) en ik naar de luchthaven om Graciela op te halen en we voegden ons weer bij de rest op Julianadorp, want inmiddels was Alberto met zijn gezin gearriveerd. Zij kwamen hier ook de zomervakantie doorbrengen. Ik hield mij afzijdig van het gezelschap. Ik had er heel gemengde gevoelens bij.

Om middernacht was ik nog naar de dienstdoende botika gereden omdat mijn luchtwegen helemaal dicht zaten. Er was nachtleven op de Caracasbaaiweg en op andere plekken. Iets dat ik allang niet meer kende. Sinds kort was er een dakterras “The View” op de Caracasbaai, naast het geheel gerestaureerde “Luna Park” restaurant.

Op 15 augustus 2016 zag ik op Facebook dat de economen net als in augustus 2015 een debat voor politieke partijen organiseerden op de UoC. Men had niets geleerd, men bleef een onwaardige universiteit steunen; men bleef zich associëren met de UoC.

Op woensdag 17 augustus 2017, de dag dat mijn schoonmoeder weer terugkwam uit Medellín, ontbeet ik bij de “De Dames” met de RvM. In de ochtend zag ik in het Antilliaans Dagblad twee artikelen gewijd aan het VPCO en de rechtszaak (“VPCO stuurt brandbrief; Liquiditeitspositie nijpend door subsidietekort,” 17 augustus 2016).

Ik vroeg me af of ik nu voor het VPCO jarenlang moest gaan procederen en dat, of ik dat nu wil of niet, de UoC- en VPCO-zaak in elkaars verlengde liggen of in zekere zin verweven zijn. Ik dacht eraan dat ik Annemarijke had gevraagd het vonnis te betekenen en de UoC te vragen het geld over te maken naar de bankrekening die ik vrijdag had geopend. Maar wat ik nog geen plek kon geven was het bericht dat Emsley Tromp bij aankomst op de luchthaven was aangehouden en dat zijn telefoon in beslag was genomen. Ik kon het niet vatten, want het was voor mij onvoorstelbaar.

Op vrijdag (19 augustus 2016) was het nog vier dagen voordat Stephanie weer naar Nederland vertrok. Ik was vijftien minuten te laat op kantoor, omdat ik de avond er voor twee ouderavonden van de scholen had bezocht. Ik was nog steeds in staat van verrukking door de prestaties van Churandy Martina, vijfde op de tweehonderd meter op de Olympische Spelen in Rio. En ik was in verwarring door de schorsing van Emsley Tromp als directeur van de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten. Het gevoel had overeenkomsten met het gevoel dat ik had bij het wegsturen van turner Yuri van Gelder van de Nederlandse delegatie op de spelen in Rio. Ik dacht ook een beetje vooruit aan de voorverkiezingen met vijftien partijen op 20 en 21 augustus 2016 en

dat ik niet moest vergeten dat ik in gebed voor moest gaan tijdens de startdienst van het VPCO zondag in de Fortkerk.

In de Fortkerk kwam ik als directeur VPCO te zitten naast de Gouverneur en haar echtgenoot, die ik kende vanaf 1987, toen ik weer terug was gekomen op het eiland, na zes jaar te hebben gestudeerd in Nederland. Wij zeiden niet veel. Dat bedacht ik mij op 22 augustus 2016, achter mijn bureau, met mijn latte van "Barista". De hele mis stond subtiel in het teken van het wettelijke verbod om contributie van leden van de VPCO te vorderen.

Ik dacht aan de sluiting van de Olympische Spelen, de vorige dag en aan het resultaat van de voorverkiezingen. Zeven van de vijftien partijen gingen door naar de verkiezingen. In totaal dertien partijen. De partij van Leeftang was door, maar ook de partijen van Cooper (minister in het kabinet Schotte), Asjes (ex-minister-president), Dos Santos (de broer van) en Rosalia (ex-minister van onderwijs in het kabinet Schotte). Sommigen waren door met massale stemmen. Ondanks het feit dat op de vrijdag ervoor de naam nog in verband werd gebracht met de moord op Wiels, op 5 mei 2013. Het was voor mij duidelijk dat de georganiseerde misdaad het aan het overnemen was, onder anderen met opgekochte stemmen. Ik moest eraan denken hoe het volk van Suriname bleek te hebben gekozen voor Bouterse, terwijl ze wisten dat de man bloed aan zijn handen had kleven. Maar kun je het een arme stemmer kwalijk nemen dat hij geen afstand neemt, als bijvoorbeeld zelfs een vereniging van economen geen aanleiding ziet om afstand te nemen van een universiteit, die de academische vrijheid om zeep hielp? Iedereen is een opportunist; van hoog tot laag.

Toen schoot de gedachte door mijn hoofd dat morgen mijn dochter weer vertrekt om haar masteropleiding af te ronden. Wat was haar vakantie snel gegaan!

Op woensdag 24 augustus 2016, zat ik voor het achtuurjournaal moe achter mijn laptop. Na een moeilijke reis via de VS en London, is Stephanie meer dan vierentwintig uur later in Amsterdam geland, zonder camera en koffer. De camera was ze vergeten op de luchthaven hier en haar koffer was in Miami achtergebleven. Ze belde me twee keer om te vertellen dat ze oké was en in de trein zat. Ik kon niet wennen aan het idee dat mijn dochter in haar eentje over deze aardkloot zwierf.

In de ochtend zond een Facebook-vriend mij het tv-journaal van de dag ervoor. Daarin hoorde je Raveneau, Statenlid voor de PS, gewoon roepen dat het VPCO kapot gemaakt moest worden, omdat het een eliteschool is die ongelijkheid en verdeeldheid veroorzaakte. Het was niet te geloven.

Ik ging ontbijten met de “Raad van Ministers” bij “de Dames”. Het was duidelijk dat het een warme dag zou worden. Wij bespraken hoe de onderwereld het gewoon leek te hebben overgenomen op het eiland. En de rol van opportunisten, inclusief hoogopgeleiden, die zich prostitueren als onderdeel van het spel tussen de onderwereld en de bovenwereld.

Ik ging terug naar kantoor en vergaderde de hele dag door, ook tijdens de lunch, met het dagelijks bestuur, met de voorzitter vanuit Aruba op de “speaker”. We bereidden de rechtszaken voor om op te komen voor de financiering van de scholen.

Ik eindigde de dag op de opening van de tentoonstelling ter ere van de honderdste geboortedag van George Maduro, naar wie het Maduro-dam is vernoemd. Het vond allemaal plaats in het gebouw waar eens zijn wieg heeft gestaan, en dat nu het kantoor was van de vertegenwoordiger van Nederland. Daar gaf de Gouverneur een rede. De minister-president Whiteman en Dick, de minister van Onderwijs, waren aanwezig. Iedereen groette mij alsof er nooit iets was gebeurd.

Al een paar dagen bellen allerlei mensen van wie ik vijf jaar lang niets had gehoord mij op. Veel journalisten wilden een interview over de VPCO. Er waren zelfs mensen die “shopten” voor geld voor hun projecten. Ik vroeg aan de vrouw: “heb je niet begrepen dat ik, dankzij de rechter, een gat van twee miljoen in de begroting van VPCO heb?”

Deze poppenkast deed me niets, het sprak me totaal niet aan. Ik wilde dat ik kon rentenieren.

Het was niet warm, maar heet en ik eindigde de dag met twee kilometer zwemmen in de Caracasbaai. De zon ging onder en de wolken kleurden, geel, oranje, geel en roze.

Het was vrijdag 26 augustus 2016 toen ik aan dit boek zat te werken. Ik werkte thuis, want het bewerken van de literatuurlijst was lastig

werk. Als donderslag bij heldere hemel kwam een kopie van een e-mail van Statenlid Omayra Leeflang binnen. Ik was erg onder de indruk en het riep bij mij diep respect op.

Gedachte mevrouw Blijden,

Bedankt voor uw uitnodiging. Ik zal echter uit protest voor de wijze waarop de universiteit haar schaarse middelen heeft gebruikt om de oud-rector dr. Miguel Goede te vervolgen, ondanks uitspraken van de rechter waarin dhr. Goede van alle onrechtvaardige en onrechtmatige beschuldigingen werd gevrijwaard, niet aanwezig zijn. Het besluit om de schaarse middelen nu zelfs te gebruiken om de onrechtvaardige vervolging voort te zetten tot in cassatie en daar geld, bestemd voor onderwijs, voor te gebruiken, terwijl studenten bbq's als fundraising organiseren om collegegeld te kunnen betalen, is voor mij het bewijs dat de universiteit onder de huidige leiding zich schuldig maakt aan wanbeleid. Ik protesteer hier stellig tegen en zal derhalve uit protest niet aanwezig zijn.

Omayra V.E. Leeflang
Onafhankelijk Statenlid van Curaçao.

Op zondag werd ik weer geconfronteerd met de slechte gezondheid van mijn vader. Ik vreesde dat hij lang zal lijden. Ik was ontzet door de vierpoot en andere hulpmiddelen die hem nu omringen.

Het Antilliaans Dagblad stelde: "Braaf politiek debat" (29 augustus 2016). Veder in de krant een onopvallend bericht: "Voor sunny hub is 'ambitie' nodig" (29 augustus 2016).

De volgende dag stond in het Antilliaans Dagblad: "Pleidooi voor 'nieuw soort universiteit'" (30 augustus 2016). Ik vroeg me af of men eindelijk het masterplan uit mijn tijd had begrepen. Ik moest ook denken aan de aangekondigde conferentie "Smart Nation" en het

programma van de PAR “Smart Island”. Je kon er op twee manieren naar kijken; eindelijk en gelukkig, of ik geloof er niet meer in.

Op 31 augustus 2016, de woensdag voor de RvM en voor de zevende editie van het “Curaçao North Sea Jazz Festival” zat ik om zeven uur in de ochtend op kantoor.

Ik vroeg me af hoe dit boek te eindigen en ik open het Antilliaans Dagblad. Op pagina twee staat: “Externe adviseurs zijn schuldig” (31 augustus 2016). Het ging om Eric de Vries en Terry Hernández. Het artikel was geschreven naar aanleiding van het besluit van het OM, om naar aanleiding van het rapport van de civiele enquête de strafrechtelijke weg in te slaan en het geld dat was verdampt terug te halen. Het ging om tweehonderd en tweeënzestig miljoen gulden! Het artikel stelde dat Hernández malafide rapporten had geproduceerd en had meegeewerkt aan “massaontslagen” kort na 10-10-’10.

Ik heb het niet gezegd; het stond in de krant!

4 September 2016; zondag. Het was de ochtend na de zevende editie van het “Curaçao North Sea Jazz op Curaçao”. Het was negen uur in de ochtend en het was bewolkt. Ik zat in de studio van “Radio Paradise” in het programma “Analyse” van Anna van Leeuwen. Het bleek mij dat ze nog heel wat vragen had over mijn rechtszaak tegen de UNA. Het was de derde keer in elf jaar dat ik in het programma zat. Net als altijd vond zij het heel belangrijk om mij neer te zetten als “Surinamer”. Hoe ik ook probeerde haar uit te leggen dat ik een Curaçaose wereldburger ben. Tussendoor vertelde ze dat je geen talent nodig had voor diskjockey. Van Leeuwen leek het als haar taak te zien om te proberen haar gast te kleineren. Bij mij lukte het in ieder geval niet. Bij het onderwerp van de rechtszaak aangekomen, meldde zij dat vier ton veel geld is. Ik legde uit dat ik nog niets had ontvangen en dat ik er niets aan over hield. De helft zou naar de fiscus gaan en de andere helft was voor de advocaat- en overige kosten. Ze ging maar door. Ik merkte geen enkele blijk van empathie. Mensen als Van Leeuwen, een variant van de “intellectueel”, bleken niet beter dan Wiels en anderen. Ze waren erger. Ze labelden mensen, die daarna door populisten en anderen gediscrimineerd konden worden.

Een paar uur later stuurde ze mij een e-mail: "Goed programma." Daarna meldde ze dat ze kritiek had ontvangen op haar optreden en vroeg mij openlijk te verklaren dat ik het oneens was met die kritiek. Ik hield mij op de vlakte, maar zelfs dat ervaarde ze als kritiek van mijn zijde.

Ik werkte de rest van de dag tussen de bedrijven door aan een nog te verschijnen publicatie in het blad "Coaching" (Broecks, 2016). Het ging om een survey over wat mensen op Curaçao en Aruba denken over leiderschap. Door de drukte kwam ik er niet aan toe. Ik voelde mij wel verplicht om het op te leveren, dit omdat in de laatste editie van het blad een interview met mij was verschenen.

De volgende ochtend was het helemaal duidelijk dat Elmer Wilsoe, Statenlid voor PS, ook verdachte was in de moordzaak Wiels. Stukken van het onderzoek waren gelekt en lagen op straat.

Het Antilliaans Dagblad: "VPCO begint zaak tegen land" (6 september 2016). Verder stond er in de krant dat de UoC (ik wist dat het Etienne Ys was met zijn stichting die rekenonderwijs stimuleerde ("Tur ta konta")) een deskundige uit Singapore had laten overkomen: "Yeap Ban Hat gastspreker UoC" (6 september 2016).

In de tussentijd begon langzaam de inhoud van een e-mail door te dringen: Flocker was de advocaat van de tegenpartij in de VPCO-zaak tegen de minister van Onderwijs. Ik was rustig maar koesterde geen positieve gedachten. Ook ging ik mij steeds meer realiseren dat ik mij niet echt welkom voelde op het VPCO-kantoor.

Op donderdag 8 september 2016 was ik om vijf uur, relatief vroeg, thuis. De introductiedag van de nieuwe leerkrachten van de VPCO was vlot verlopen. Ik was een beetje moe. In de ochtend had ik een meeting met het OM. Ik was ingehuurd om een meeting te faciliteren. Het was bizar. Alle ellende begon met een opdracht voor het OM. Thuisgekomen keek ik op Facebook. Renée Gielen postte een artikel uit de Amigoe waarin gesteld werd dat Corallo betrokken zou zijn bij de moord op Wiels. Schokkend bericht. Onder dat artikel stond een ander artikel: "Cassatieadvies UoC over twee weken binnen" (8 september 2016). Dat was schokkend voor mij. Niet dat het tot cassatie zou kun-

nen komen, maar dat De Lanoy alle valse beschuldigingen van fraude weer herhaalde. Het raakt me toch. Waarom? UoC deed dit niet zomaar. Waarschijnlijk was ik weer te positief in beeld geweest. Het ironische was, dat het de dag was waarop de docent uit Singapore in de aula het verhaal van Singapore vertelde. Het leven was vol ironie. Als klap op de vuurpijl was De Lanoy op het nieuws van TeleCuraçao. Hij vertelde dat de UoC met vijftien procent was gegroeid en hij sloot af met de mededeling dat de UoC net het hoofd boven water kon houden. Op "TV Direct" zag ik Chebu Sluis praten voor "Smart Nation"; Singapore als het grote voorbeeld voor Curaçao. Hij zei dat alle ministers aanwezig waren op de conferentie.

Zondagavond 11 september 2016. 9/11 Zei mij eerlijk gezegd na vijftien jaar niet veel meer. Ik bedoelde: ik had er geen emoties meer bij, maar ik kende de feiten. Ik was blij dat mijn vader en schoonmoeder iets waren aangesterkt. Mijn vader was dermate hersteld dat hij op de hoogte was van het feit dat er een cassatieadvies in aantocht was. Ik dacht terug aan het artikel in het Antilliaans Dagblad van zaterdag: "Nieuw Academisch jaar geopend" (10 september 2016). Een foto met onderschrift, niets meer. In de Amigoe en Ëxtra stond iets meer. Ik realiseerde me dat ik Graciela niet had verteld dat in de Amigoe had gestaan dat de UoC binnenkort advies over de cassatie zou ontvangen. Ik moest ook toegeven dat ik weer maag- en darmklachten had. Het ging niet goed op het werk. De managers op kantoor verzetten zich.

Langzaam drong tot mij door dat op 5 oktober de rechtszaak van VPCO tegen de minister van Onderwijs zou plaatsvinden. Michael Bonapart was de VPCO-advocaat en Flocker en Narain waren advocaat van de minister van Onderwijs. We waren de zaak begonnen, omdat door het vonnis van de zaak van enkele ouders tegen de VPCO, de VPCO maandelijks ANG. 188.333,- tekort kwam. Tegen dat vonnis was ook beroep aangetekend, maar de datum van de mondelinge behandeling was nog niet bekend. En zo dreigde steeds het VPCO-verhaal een vervolg van het UoC-verhaal te worden.

In de avond van 12 september 2016 werd het oude, verlaten nationale theater "Sentro Pro Arte" afgebrand door stakende arbeiders van

onderaannemers van de raffinaderij. Dit was volgens mij bewezen. De acties duurden al tien dagen. Oké, het theater was al twintig jaar gesloten en in bouwvallige staat, maar het was een enorme brand en had een grote psychologische impact. Mensen dachten terug aan de traumatische dag van 30 mei 1969, toen een groot deel van de stad in vlammen opging tijdens een staking.

Op 13 september 2014 werd het nieuwe parlementaire jaar geopend door Gouverneur L. George-Wout. Statenlid Leeflang was als enig lid van de oppositie aanwezig, maar ook zij protesteerde tegen het, in haar ogen, wanpresteren van de Staten.

Ik voelde mij iets beter in mijn vel bij de VPCO, na een succesvol etentje met het bestuur, alle directies van de scholen en het bovenschool personeel, zoals het personeel van kantoor werd aangeduid. Het was georganiseerd door leerlingen die als studie de horecarichting volgen. De Marnix school op Cas Cora had een moderne keuken en restaurant waar deze leerlingen hun opleiding genieten.

Aan het eind van de dag stuurde mevrouw Leeflang mij een foto van een artikel in de La Prensa, waarin stond dat zij niet mee doet aan het verkiezingsdebat aan de UNA, vanwege alles wat ze mij hadden aangedaan en nu ook nog eens in cassatie gingen ("Un Kòrsou Hustu no ta bai for na Universidat," 13 september 2016).

's Avonds was er een persconferentie van de gezamenlijke vakbonden. Ze kondigden een algemene staking aan voor donderdag 15 september 2016, vijftien dagen voor de verkiezingen. Het was voor mij op dat moment onduidelijk waarvoor er werd gestaakt. De bonden verwezen nu naar de nieuw aangenomen "Landverordening optimalisering overheidsgeïntegreerde entiteiten".

Ik had Annemarijke ge-e-maild om een afspraak in verband met het vonnis. Ze antwoordde en we spraken voor de maandag af.

Op donderdag 15 september 2016 kon Curaçao niet functioneren. In de ochtend nam ik kennis van het schrijven van de minister, dat rond middernacht was gezonden. Daarin werd meegedeeld dat de scholen vandaag gesloten waren.

Ik communiceerde dat met alle directeuren van het VPCO, maar de hele staf was op kantoor. We communiceerden intensief met de scholen en

toen viel de stroom uit als onderdeel van de acties. Het werd een lange warme dag, maar toen de schemering inviel kwam het bericht door dat er een akkoord was en dat de stroom weer werd ingeschakeld. Rond het nieuws van acht uur hadden wij weer stroom.

De volgende ochtend drong het tot mij door dat er tijdens de staking een “deal” (MOU, Memorandum of Understanding) was getekend met een Chinees bedrijf over de raffinaderij en de energiesector, voor een bedrag van tien miljard dollar.

Op 20 september 2016 werd ik toch nog verrast door het artikel in het Antilliaans Dagblad: “Wensenlijstjes bijna alle partijen klaar” (20 september 2016). Aan het eind van de vorige werkdag had ik een journalist aan de lijn en maakte ik wat snelle opmerkingen over het onderwerp. Ik dacht dat het achtergrondinformatie was. Dus niet.

Maar het was een goede dag, ondanks het feit dat Annemarijke onze lunchafspraak bij “de Heeren” moest afzeggen, omdat ze griep had. Ook de financieel manager van de VPCO had griep.

Iedereen op het eiland maakte zich nu zorgen om het Zika-virus. Er waren al gevallen op de scholen. Het was nog tien dagen voor de verkiezingen.

22 September belde journalist Paul Soliana en vroeg of de UoC al in cassatie was gegaan. Ik was bezig een afspraak te maken met Bonapart voor de zaak van VPCO tegen minister van Onderwijs, waarvan de zitting op 5 oktober 2016 zou plaatsvinden, de dag van de verkiezingen.

Ik ontving ook een telefoontje van de medewerker van de Ombudsman over mijn klacht naar aanleiding van de selectieprocedure voor de functie van secretaris-generaal op het ministerie van Van der Horst van PAIS. Hij informeerde mij dat de zaak nog altijd liep en daar was ik blij mee.

Zaterdag 24 september 2016 zat ik om halfacht in de avond, bezweet van het lopen, achter de toetsen van mijn tablet om te werken aan dit boek. Ik dacht terug aan deze dag. Het begon met dat interview met die journalist van Trouw in “Ritz” in Scharloo. Het was nauwelijks half-negen. Om tien uur lag ik in het water in de Caracasbaai om vijftienhonderd meter te zwemmen. Daarna zat ik met Ivan en Pepito, de

vriend van onze familie die hier op vakantie is, op de porch. Aan het eind van het bezoek moest ik Pepito beschrijven hoe de achteruitgang mijn vader was verlopen. Hij besloot om ons de volgende dag bij mijn ouders te ontmoeten, want hij had Alberto in Nederland beloofd mijn vader te zullen bezoeken.

Na de lunch ging Chris naar de “Jeugd Lucht Brigade” op de luchthaven en doken Graciela en ik de bioscoop in bij “Cinemas”. Voorafgaand aan de film zag ik in “Starbucks” Dick Drayer via Facebook in zijn radioprogramma. Hij nodigde mij via facebook uit om volgende week de resultaten van de verkiezingen te bespreken.

Maar wat de meeste impact op mij had was het interview. De journalist van Trouw had mijn boek “Bizar Bestuur” gelezen en had het erover dat het een pessimistisch boek was. Gedurende het gesprek heb ik hem duidelijk proberen te maken dat het gewoon een weergave was van de feiten: de georganiseerde misdaad en het “foute geld” was verweven met de bovenwereld. Het was gewoon te lezen in de processtukken van de zaak “Babel” en in het rapport van Huub Willems. En zo verwees ik naar vele bronnen waar ik mij op baseerde. Hij vroeg nog waar ik ging zwemmen en of de PAR nog activiteiten had vandaag. Dat wist ik niet. Het was nu afwachten wat voor een verhaal hij ging schrijven.

Op de terugweg zag ik veel mensen in de weer bij Marie Pampoen, het strand waar Wiels was vermoord, met de actie “Clean Up” en groepen mensen waren aan het fitnesssen. De week daarvoor was men begonnen met de ontwikkeling van het strand. Ik had samen met Michiel het beslisdocument voor de Raad van Ministers opgesteld. Er was iets van positiviteit dat niet strookte met mijn bizarre verhaal. Ik moest denken aan de interviews in 2013, direct na de moord op Wiels.

Wat ik bizar vond, is dat ik dat boek snel had geschreven en ook snel in elkaar had gezet, gebruikmakend van mijn blogs en dat ik het eigenlijk nooit had gelanceerd, omdat de werkelijkheid die ik daar beschreef te triest was voor woorden. En nu werd ik op deze wijze met mijn eigen woorden geconfronteerd.

Dinsdag 27 september 2016, om zes uur in de namiddag, na het zwemmen in de Caracasbaai, nam ik het artikel op in de referenties: Marijnissen, H. (26 september 2016). Cruciale verkiezingen voor verdeeld Curaçao, *Trouw*; de Verdieping, p. 2 – 3.

Wat goed was aan het artikel was dat hij overbracht dat er na 10-10-'10 iets had plaatsgevonden en de verkiezingen van 30 september 2016 het eiland zouden definiëren.

Het was een lange dag, primair gekenmerkt door de spanning van de komst van de storm. Op kantoor was men vooral in de ontkenning-fase, net zoals men de financiële crisis van de organisatie ontkende. Men uitte zeer grote bezwaren tegen een heisessie op een zaterdag en in het bestuur was men negatief over de eigen advocaat.

Op Facebook probeerde ik uit te leggen dat drie kapitalisten geen 1,8 miljoen konden betalen om een nationale staking te stoppen en vervolgens toch anoniem wilden blijven. Het druiste in tegen de begin-selen van goed bestuur; transparantie. Maar bijna niemand snapte dit standpunt.

Het was de vraag of de verkiezingen van vrijdag niet uitgesteld moesten worden vanwege het onweer.

Op 30 september 2016, vrijdag dook ik om twaalf uur “Starbucks” in. Ik moest denken aan de afgelopen jaren. Ik was hier om mijn rust te pakken. Vandaag zouden er dus verkiezingen moeten zijn, maar het is de dag nadat Matthew voorbij was getrokken, zonder een spoor achter te laten. Via Facebook zond Dick Drayer de persconferentie uit van het rampenteam (Ik weet niet hoe het team precies heette). Het zag er niet goed uit, maar door “divine intervention” leek Matthew voorbij te zijn getrokken zonder ons te raken. Maar er bleek nog een dreiging te zijn, namelijk die van zware regenval.

De dag daarvoor was het afwachten. Het regende bij vlagen heel hard. Rond tien uur nam ik het besluit om het rampenplan van VPCO te activeren. Even later belde de Amigoe op en gaf ik een kort interview. Nu kwam John Steyaert via Facebook langs om de laatste stand van zaken te checken. Hij zat in Antwerpen. Graciela belde op dat de portofoon van VPCO die thuis lag geluiden maakte. Ik reageerde niet aardig op haar telefoontje, want ik dacht juist even tijd te hebben om na te denken.

Ik dacht terug aan het heftig gesprek afgelopen woensdag, met de Human Resource Manager van VPCO, die verhaal kwam halen namens alle managers over mijn optreden; dat ik toch de heidag op zaterdag

had gepland. Na haar aangehoord te hebben, vertelde ik haar dat ik uit alles had begrepen dat ik niet welkom was bij VPCO. Dat ik de directeur was en dat ik niet onder de indruk was van hen: "You are so full of yourselves". Het vorenstaande kwam tot uiting in de constante kritiek van het bestuur op de organisatie. Aan de andere kant had ik te maken met een overbetrokken bestuur dat niet alleen toezicht hield, maar "hands on" wilde besturen. De voorzitter was doodnerveus over de naderende rechtszaak op 5 oktober 2016, nu dus op dezelfde dag als de verkiezingen. Ze appte, want ze wilden vandaag nog praten over het financiële plaatje dat de rechter moest worden voorgelegd. Ze belegde een vergadering met de finance manager en mij op het kantoor van VPCO.

Ik had al een paar dagen op Facebook een meningsverschil met Yves Cooper. Hij was op zoek gegaan naar wie de miljoenen had betaald om de nationale staking te staken, maar had zich ervan laten overtuigen om niet te publiceren wie het waren. Intussen wist ik dat het drie mensen waren. Hij voelde zich nu beledigd door mijn stelling dat hij geen "watch dog" was, maar het schoothondje van de gevestigde orde en viel me persoonlijk aan.

Ik keek uit naar het einde van dit boek. Ik moest het notenapparaat nog verschonen.

Ik zag dat de termijn was verstreken, volgens mij, maar ik had nog niets gehoord over de cassatie door de UoC.

Op 1 oktober 2016 zat ik met een kop koffie in de studio van "Radio Paradise" met Dick Drayer en Carola Claus te praten over duurzaamheid en de komende verkiezingen. De wolkendeken van Matthew hing nog boven het eiland. Het kwam erop neer dat alle politici duurzaamheid wel in de mond namen, maar wij zagen weinig daden.

Dick belde gisteren onverwacht op. Het viel mij op dat ik de laatste dagen best vaak in de media was. Ik had er niet echt behoefte aan. Of hield ik mezelf voor de gek? Ik merkte op dat ik in al die jaren een band met Dick had opgebouwd, maar onze functies maakten dat we nooit echte vrienden zouden worden, want dat zou ten koste gaan van onze onafhankelijkheid. Veder vroeg ik me af of er eens een moment zou

komen dat het publiek een houding zou ontwikkelen van: “Daar heb je hem weer.” Maar “in the end”, schrijf ik liever boeken, die niemand leest. Behalve zo’n journalist van Trouw dan.

2 Oktober 2016, is de zondag na de verjaardag van mijn schoonzus, Maria, die het met een feestje vierde. Ik ben niet zo’n feestneus.

Ik moest om tien uur in de Methodistenkerk aan de Abraham de Veerstaat in Scharloo zijn, of is het Pietermaai? Dit in verband met een project van de Marnix FO-school. De dienst duurde bijna drie uur.

Op weg naar huis stopte ik bij McCafé voor een kop koffie. Ik ontmoette Rudi Eleonora, een kopstuk van de PAR en we praatten over de uitgestelde verkiezingen. Hij informeerde of de UoC daadwerkelijk in cassatie was gegaan. Ik vertelde dat ik het niet wist, maar dat het nu wel bekend moest zijn. Ik zei dat ik mijn advocate zou vragen het na te gaan.

Het gesprek werd onderbroken door het telefoontje van Loeki Nicolaas, journaliste van het Antilliaans Dagblad. Ik legde net uit dat ik niet erg van publiciteit hield, maar liever onderzoek deed en daarover publiceert. Ze wilde weten wat VPCO ging doen om de verloren onderwijsdagen in te halen. Ik vertelde dat we daar nog niet mee bezig waren en dat we op de verkiezingsdag in de rechtszaal moesten zijn met de minister van Onderwijs in verband met het wegvallen van de contributie.

Ik haastte mij naar de lunch bij mijn ouders, want ik had begrepen dat Alberto, in verband met zijn werk, een paar dagen op het eiland was. Niet dat ik iets met hem te bespreken had. Ik was blij te zien dat mijn vader, na al die tijd, weer een korte afstand kon lopen zonder hulpmiddelen. Even later pakte hij toch een wandelstok. Hij vroeg nog wat voor het programma dat ik had met Dick Drayer. Dus hij volgde de actualiteiten nog wel. Ook Alberto vroeg naar de cassatie.

4 Oktober 2016 was de dinsdag voor de verkiezingen. Om halfacht was ik al ruim een half uur op kantoor. Gisteren was een lange dag. Tot na negen uur stonden we op het bordes bij Bonapart de rechtszaak van VPCO tegen de minister van Onderwijs te bespreken en eindigden we met de voorbespreking van de verkiezingen. Ik was al vergeten dat de ochtend begonnen was met een aantal journalisten aan de lijn.

Blijkbaar waren de vijf verloren schooldagen (nationale staking en de storm) nieuws. Om halfdrie stond zelfs de camera van TeleCuraçao in mijn kantoor. Zo leek ik niet af te komen van rechters en media. Maar de opvallendste herinnering aan die dag is dat Michiel belde. Niet dat hij veel belde, want door wat voor reden dan ook hadden we al enige tijd nauwelijks contact. Hij was op zoek naar een plaats op school voor de kinderen van de nieuw uit Nederland gearriveerde secretaris-generaal van het ministerie van Economische Ontwikkeling. Aan eind van het gesprek vroeg hij of ik al had gehoord dat de Universiteit van Amsterdam concrete stappen had gezet om een dependance op het eiland te openen. Een concept dat ik had neergelegd in de "Knowledge Zone" en in het beleid voor het ministerie "Transnational Education Curaçao". Ik zag daarna op Facebook een bericht dat verwees naar de Amigoe van zaterdag 1 oktober, "Interesse UvA vestiging Curaçao". Vandaag meldde het Antilliaans Dagblad het ook. Ik had toen maar een e-mail gezonden naar prof. Han van Dissel. (Had hij jaren terug niet in de onderzoekscommissie gezeten om de staking bij de UNA te onderzoeken?) Hij e-mailde terug en zei dat het wel verkiezingstijd was.

De dag eindigde weer bij Bonapart voor de laatste bespreking van de rechtszaak. Ik vertrok met een raar gevoel, omdat aan het eind mij op een eigenaardige manier een marginale rol werd toebedeeld in de rechtszaal. Misschien lag het aan mij. Ik bleek niet de enige te zijn die dacht dat de kans om de zaak te winnen klein was.

De volgende dag was niet alleen de rechtszaak, maar ook de verkiezingen. Voor de laatste vergadering had ik snel gezwommen in de Caracasbaai. De zee was spiegelglad in tegenstelling tot de door de storm weggeslagen stranden als Westpunt, Boka en vele andere meer westelijk gelegen stranden.

Woensdag 5 oktober 2016 was de verkiezingsdag. Ik had niet goed geslapen, doordat ik de vorige dag te lang had doorvergaderd. Twintig minuten over zes begaf ik mij naar radio "Z86". Om zeven uur ben ik deelnemer aan een "round table" over de verkiezingen. (Een concept dat ik had geïntroduceerd.) Toen Mariano mij de dag ervoor belde kon ik niet weigeren. Veder zaten aan tafel Orlando Cuales, Paul Soliana, Bernadette Heiligers-Halabi en Clifton Walle. Wat bij mij doorspeelde was het krantenartikel van Van Raak, R. in het Antilliaans Dagblad

(3 oktober 2016) “Wordt Curaçao een criminele staat?” Want daar ging het om. Ik voelde me niet helemaal lekker in het gesprek. Ik vond dat anderen voorgetrokken werden in het gesprek. Dat was mijn emotie.

Ik haastte mij om kwart over acht naar Bonapart. Daar verzamelden wij ons en voor negen uur begonnen we aan de moeilijke gang richting de rechtbank. Jaap Maris (lid van het bestuur van de VPCO en kantoorgeenoot van Annemarijke en Karel) liep voorop. We kwamen te spreken over mijn eigen martelgang. Ik legde uit dat dit heel anders was. Dit was een zaak en dat andere was mijn leven. Hij bracht naar voren dat mijn weg ongewoon was. Ik vertelde hem dat waar ik “in the end” om rouw, de verloren tijd is, die ik niet met mijn kinderen heb doorgebracht.

Even later namen we plaats in de rechtszaal. Flocker, die als advocaat zou optreden voor de minister van Onderwijs, liet zijn collega het varkentje alleen wassen. Hij was geen held.

De rechter uit Bonaire wilde weten wie aanwezig waren: Advocaat Bonapart, voorzitter Maghalie van der Bunt-George, Jaap Maris, Michael Allen, Nancy (finance manager), Andy Kusters, twee stagiaires van de advocaat en Miguel Goede kende hij wel. Ik zei dat dat mijn broer moest zijn. Mijn vader kende hij ook. En hij merkte op dat het niet anders kon dan dat een Goede bij onderwijs hoorde. Het was wel erg dat rechters je gewoon kenden. (Mijn ervaring was trouwens dat als de rechter “aardig” tegen je deed, je het ergste moest vrezen. Het was alsof hij je wilde zeggen: het is niet dat ik je niet mag, maar ik geef je geen gelijk.)

Tijdens de zitting was ik moe. De zitting was saai. Tot mijn verbazing had niemand ervaring met rechtszaken. De zaak ging om het feit dat VPCO eiste dat de minister de subsidie verhoogde, nu het onderwijs gratis was en de VPCO geen contributie mocht eisen. Bonapart en de voorzitter irriteerden de rechter, omdat ze te lang van stof waren. Aan het eind zei de rechter dat hij vrijdag 14 oktober 2016 zijn uitspraak klaar zou hebben.

Om elf uur zaten we weer bij Bonapart te praten over het verloop van de zitting en onze verwachtingen. Ook hier voelde ik me ondergewaardeerd. Ik wist ook dat dit gevoel misschien slechts bij mij leefde

en het gevolg kon zijn van alles wat ik had meegemaakt. Het begon ook door te dringen dat orkaan Matthew veel schade aanrichtte in Haïti, waar ik slechts enkele weken geleden nog was.

Om twaalf uur was ik thuis en ging ik even op bed liggen. Om halfdrie ging ik stemmen en om vier uur moest ik vergaderen met VPCO tot in de avonduren.

Deze manier van werken van de VPCO stond mij niet aan en het was mijn voornemen het op termijn om te buigen.

Ik vroeg mij af wat een mens ertoe kan bewegen om op verkiezingsdag, na een rechtszaak, die twee avonden lang was voorbereid, de vergadering te laten doorgaan. Ik was moe. Ik incasseerde opmerkingen dat er typo's in de notulen zaten. Mijn negatieve gevoelens namen toe. Ik had niet veel van het stemmen meegekregen.

Om acht uur reed ik naar huis. De uitslagen van de verkiezingen kwamen nog niet binnen. Ik besloot niet naar TeleCuraçao te gaan voor deelname aan de uitzending.

Toen de uitslagen via de media binnenkwamen, werd de uitslag snel duidelijk.

Uitslag Statenverkiezingen Curaçao 5 oktober 2016³			
Partij	2016		
	# stemmen	%	zetels
MAN	12.839	16,23	4
Movimentu Futuro Kòrsou	12.671	16,01	4
Partido Alternativa Real	11.949	15,10	4
Kòrsou di Nos Tur	8.254	10,43	3
Partido Nashonal di Pueblo	7.017	8,87	2
Pueblo Soberano	5.323	6,73	2

³ https://nl.wikipedia.org/wiki/Statenverkiezingen_Cura%C3%A7ao_2016

Un Kòrsou Hustu	4.845	6,12	1
Movimentu Progresivo	4.140	5,23	1
Partido pa Adelanto i Inovashon Soshal	3.654	4,62	0
Movimentu Patriótiko i Adelanto Sosial	3.452	4,36	0
Democratische Partij	1.963	2,48	0
Movimentu Kousa Promé	1.867	2,36	0
Partido Propósisto Kòrsou	1.146	1,45	0
<i>overige partijen in 2012</i>	-	-	-
Totaal	79.120	100	21

Ik had niets met MAN. PAIS was weggevaagd. Dat was de rekening voor het presenteren van jezelf als fatsoensridder en intellectueel, om vervolgens samen te werken met populisten, een anti-intellectueel klimaat en het afslachten van intellectuelen toe te staan. Jammer dat PS nog twee zetels (inclusief een restzetel) overhield. Ze hadden weggevaagd moeten worden. Goed dat Rosalia niet van de grond kwam; wat hebben we aan een racistische populist? Ik had de partij van Leeflang meer gegund. Dat de partij van Amparo dos Santos, zonder programma en zonder te participeren aan debatten toch drie zetels behaalde, is een teken aan de wand.

Dat Koeiman en zijn MAN de winnaar was, was eveneens een teken aan de wand. Hij was dus minister in het kabinet Schotte, die had toegekeken hoe wij werden afgeslacht en dat bedrijven werden leeggeroofd. MAN had nu de perceptie mee dat ze zich met het vertrek van Cooper hadden verschoond en dat Don Martina en daardoor zijn zoon Steven Martina weer in de partij zijn teruggekeerd. Er waren eigenlijk niet veel opties voor de teleurgestelde kiezer. Maar ik geloofde niet dat Koeiman het verschil ging maken. Wat het voor mij betekende? Het was niet duidelijk of PS terug zou komen in de regering en misschien moest verdwijnen uit de RvT van de universiteit.

De volgende dag e-mailde ik Annemarijke om na te gaan of de cassatie door UoC werd doorgezet. Ze e-mailde terug dat wij moesten wachten tot 26 oktober.

De volgende ochtend ontmoette ik minister Rhuggenaath in het restaurant beneden zijn ministerie, waar ik toevallig een afspraak had. Ik feliciteerde hem met het resultaat van de verkiezingen en zei dat ik blij was dat diverse van mijn projecten doorgang hadden gevonden. Hij informeerde hoe het mij bij de VPCO beviel. Ik zei dat het allemaal te operationeel voor mij was en hij antwoordde dat hij precies wist wat ik bedoelde, dat hij hetzelfde had meegemaakt in zijn managementfunctie bij Citco en SFT Bank. Hij was bemoedigend en we namen afscheid van elkaar.

Op zaterdag 8 oktober 2016 was ik bij Dick Drayer op "Radio Paradise" om met hem de verkiezingsuitslag te analyseren. 's Avonds postte hij het op Facebook en werd het verder verspreid.

Mariano Heyden publiceerde op Facebook dat er een akkoord was tussen de regeringspartijen (PAR, PNP, PS) en MAN.

Ik postte dat ik tegen was, want die regering was door de kiezer afgevoerd: PAIS was verdwenen en PS ging van vijf naar twee zetels (en dat is inclusief een restzetel).

Zondag 9 oktober 2016 na de kerk, ging ik om acht uur achter mijn "device" zitten om aan dit boek te werken. Ik wachtte op het tweede debat tussen Clinton en Trump. Trump die nu in de problemen zat vanwege die video-opname uit 2005, waarin hij zeer expliciet was over vrouwen en seks. Ik dacht eraan hoe ik na weken weer depressief opstond en dat snel van mij moest afschudden.

Voor het zwemmen keek ik met Graciela mee naar het televisieprogramma van Joel Osteen. Sinds enkele jaren keek Graciela iedere zondag. Ik zag hem als een echte "motivational speaker". Ook vandaag had hij een goede boodschap: Hij zei dat tegenslagen de manier is waarop God ons voorbereid voor de taak die op ons pad zal komen. Ik glimlachte en ging zwemmen. Na het zwemmen belde Gonzalo Cuales op mijn mobiele telefoon en nodigde mij uit om in zijn programma "Konklushon" mijn analyse van de verkiezingen te geven. Ik aanvaardde de uitnodiging.

Toen we voor de lunch bij mijn ouders arriveerden was ik dankbaar om te zien dat mijn vader zonder vierpoot wat stappen kon doen. Ook mijn schoonmoeder was iets aangesterkt. Ik was ook dankbaar dat mijn maag- en darmklachten weer waren verdwenen. Ik moest denken aan de voorkeursstemmen van de politici.

Eugene Rhuggenaath had meer stemmen dan nummer één op de lijst: 6431. Ik zie op Facebook dat Neshiem ook blij was. Het is ze gegund.

Hoewel ik een gevoel van dankbaarheid koester, vroeg ik me af hoe ik zo ver weg was geraakt van mijn droom. In plaats van in een kleine kring een bekende wetenschapper te zijn, presenteerde ik politieke analyses voor een groot publiek. Door een te drukke baan bij de VPCO had ik geen tijd voor onderzoek. Diep vanbinnen realiseerde ik mij dat het schrijven van dit boek onderdeel was van mijn missie, maar het voelde niet zo. Ik realiseerde me constant dat ik nog moest procederen tegen de UoC. Dit leidde tot allerlei gedachten en gevoelens en gaf te veel onrust voor onderzoek.

10-10-'16 ontving ik een e-mail van Annemarijke dat Kock zei dat als ik schikte UoC niet in cassatie zou gaan. (Bizar. Let op de datum.) Ik sprak af met Annemarijke om haar vrijdag te ontmoeten. Het einde leek in zicht. Met nadruk op: leek.

Het was nu twintig minuten over één. Het was warm. Ik was op deze vrije dag even naar McCafé gegaan. Het was overal stil. Niemand had iets te vieren. Een man stapte op mij af. Hij bleek een Curaçaose econoom uit Tilburg te zijn die het artikel in de Amigoe over Singapore had gelezen. Het leerde mij dat mensen wel lezen wat ik schrijf.

Henri meldde dat er een akkoord is tussen de politieke partijen MAN, PAR, PNP en PS om samen te gaan regeren. Ik had via Facebook (Messenger) contact met Leeflang, die bevestigde dat ze betrokken was bij de onderhandelingen.

Ik wist niet wat ik dacht, maar in de avond plaatste ik de volgende post op Facebook:

Reflectie

We nemen net kennis van de verklaring getekend door MAN, PAR, PNP, PS. Dit is de verzegeling van een niet-openbaar

stembusakkoord dat was aangegaan door PS, PAIS, PNP, PAR en MAN. Het hield in dat het kabinet het verlies van de meerderheid, compenseerde door de coalitie na de verkiezingen uit te breiden met de MAN. Dit is immorele achterkamertje politiek. Dit stembusakkoord had aan de kiezer voorgelegd moeten worden. Stel dat een kiezer vond dat een van deze partijen niet in de regering moest, dan wist deze kiezer dat hij op geen van deze partijen moest stemmen. Nu had hij tegen zijn bedoeling in een partij in het zadel geholpen. Dit was kiezersbedrog en speelde populistten in de kaart en hielp de democratie om zeep.

Alle spindoctoren meldden zich op mijn Wall en vielen de stelling en mij aan.

De volgende dag (11 oktober 2016) zag ik in de krant dat de UoC bij voldoende belangstelling een PhD-klas gaat starten, in samenwerking met een buitenlandse partner.

Vroeg in de avond nam ik bij "TV Direct" het programma "Konklushon" op samen met Gonzalo Cuales. Ik vertelde over de verkiezingen, de coalitievorming, dat het raar was dat de PS zomaar mee mocht doen. Ik vertelde ook dat we op Curaçao steeds meer overgaan tot achterkamertjespolitiek. Het programma zou donderdag uitgezonden worden.

Op 12 oktober 2016 was ik na weken weer eens aanwezig bij de RvM. We bespraken de laatste politieke ontwikkelingen. We waren het eens dat PS niets te zoeken had in een nieuwe regering en dat Koeiman een kwade rol had vervuld in het kabinet Schotte. Hij was van zaken op de hoogte en had niets gedaan. Schotte had trouwens gisteren zijn stanzetel ter beschikking gesteld aan de partij. Dat deed hij wel vaker. Toen ex-premier Ys kwam aanlopen, vertelden wij hem dit ook. Hij begreep het en legde uit dat er ook een andere realiteit was en wij begrepen elkaars standpunten.

Terug op kantoor stuurde ik de leden een app naar de groep, om te vertellen dat de UoC wilde schikken. Ze adviseerden allemaal om te vragen wat UoC wilde bieden, maar om niet in te geven.

De volgende dag had ik weinig energie. Ik had er geen verklaring voor. Misschien omdat de scholen vakantie hebben en het daardoor extra rustig was op kantoor?

Vrijdag 14 oktober, om kwart over zes, na het zwemmen in de Caracasbaai ging ik zitten schrijven. De dag begon met het afzeggen door Annemarijke van onze lunch, die bedoeld was om te overleggen over het schikkingsvoorstel van de UoC. Ik had er toch geen zin in, dus ik vond het niet zo erg.

In de ochtend regende het. Ik bezocht de vrijwilligers uit de VS, die de Marnix School aan het schilderen waren. De voorzitter e-mailde op onvriendelijke toon dat niemand was geweest.

Gedurende de ochtend begon het tot mij door te dringen dat vandaag de VPCO het vonnis zou ontvangen. Ik dronk nog koffie bij "Barista" met Jan de Wit om te overleggen over een rapport over privatisering. Iets na drie uur kwam het vonnis binnen. VPCO had de zaak verloren.

VPCO vs. Land Curaçao

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Uitspraak: 14 oktober 2016

Registratienummer: AR 80095 van 2016 (KG)

Datum uitspraak: vrijdag 14 oktober 2016

Het vonnis telde zeven bladzijden en was getekend door rechter G. van den Dungen. De VPCO had geen claim op het land. Naar aanleiding van het vonnis in de zaak ouders vs. VPCO, meende de VPCO in aanmerking te komen voor aanvullende subsidie. De rechter had gezegd dat het gat in de begroting niet door contributie gedicht mocht worden, maar door aanvullende subsidie van de overheid.

Met alles wat ik inmiddels wist van procederen, had ik geen moment gedacht dat VPCO een kans maakte en toch was ik teleurgesteld.

Om kwart over negen werd mijn opname van "Konklushon" uitgezonden. Ik keek niet, maar via de sociale media ontving ik positieve reacties.

Op 18 oktober stond er in het Antilliaans Dagblad op pagina 5: "TNE nieuw exportproduct." Inmiddels had ik mijn twijfels over het project,

want het onderwijs en de arbeidsmarkt waren wereldwijd erg veranderd. Transnationale educatie zou meer via het internet aangeboden moeten worden.

Paul Soliana nam een interview af voor “Z86” over het vonnis dat de VPCO verloor tegen de overheid.

We lunchten eindelijk bij “de Heeren” met Annemarijke en besloten de UNA in een schrijven te vragen een bod te doen. Annemarijke stelde de overeenkomst met Spigt over de betaling aan de orde. Graciela en ik stelden dat dat zorgen voor later waren.

In de avond ontving ik meerdere apps naar aanleiding van de heruitzending “Konklushon”. Men wilde meer en vroeg mij een boek te schrijven over de politiek van het eiland.

Die avond viel de stroom uit en het onweerde als nooit tevoren. Ik sliep matig. In de ochtend bleek de door het onweer veroorzaakte schade toch aanzienlijk te zijn.

De volgende dag wilden velen uit de pers mij spreken over het vonnis. Ze hadden natuurlijk de “scoop” van Paul gehoord. Ik had geen zin om weer over een verloren zaak te praten en bovendien zat ik vol met afspraken.

Zo vergaderde het bestuur tussen de middag over het vonnis. Tijdens de vergadering maakte ik gebruik van de gelegenheid om het bestuur en de managers mijn mening te geven.

Vrijdag 21 oktober 2016 zat ik in McCafé te wachten op mijn vrienden. Ik had het druk. En mijn kop was in verband met de VPCO weer eens in de media verschenen: in het AD (“OWCS niet verplicht VPCO te betalen,” 20 oktober 2016) en op TeleCuraçao. Ik keek niet eens.

Ik had geen tijd. Ik dacht even terug aan de sessie met het OM in “Hotel Avila” van gisteren (20 oktober 2016). Ik mocht hun strategiesessie afronden met een “round table” waar alle hoofdofficieren aan deelnamen en daarna een een-op-een-gesprek met de PG, Guus Schram, voor het hele publiek.

Het was eng dat in een ruimte alle personen bijeen zaten die informatie hadden over bijvoorbeeld de zaak Wiels of de zaak Emsley Tromp. Het kwam erop neer dat het OM niet alleen maar aan repressie kon

doen, maar ook preventief te werk moest gaan. Het OM moest partnerschappen sluiten met andere instanties om te voorkomen dat jongeren het verkeerde pad op gaan. De visie van het OM was dat wij een “Law-Abiding Society” moesten kweken; een cultuuromslag. Een samenleving waar de meerderheid zich aan de wet houdt en anderen aanspreekt op afwijkingen. Een samenleving waar misdaad niet loont. Achteraf legde ik het verband met Corporate Governance en het feit dat zo weinig mensen zich hadden uitgesproken tegen wat ons was overkomen. Zich niet voldoende hadden uitgesproken tegen de schendingen van good corporate governance.

Het was bizar dat ik weer bij het OM was beland. Ik had al veel mee-gemaakt als gevolg van het adviseren van deze organisatie. Aan het eind was ik erg moe.

Het was heel erg warm deze dagen (tweeëndertig graden). Op kantoor was er veel spanning onder de dames (het VPCO-kantoor bestond alleen maar uit dames) en ik vroeg me steeds af: wat doe ik hier? Maar mijn enige echte vraag was of Annemarijke de brief over de schikking met de UNA had verzonden. Terwijl ik dit dacht, kwam bij mij op dat Karel Frielink de avond ervoor op zijn Facebook een dubbele oratie bij de UoC had gemeld. Ik had niet gereageerd. Maar ik zag dat UoC niet zomaar weer een waardige universiteit zou worden.

In de avond antwoordde Annemarijke mijn e-mail, dat ze inderdaad Kock, de advocaat van de UoC, had ge-e-maild met de vraag een bod te doen in het kader van de schikking.

Later die avond had ik na maanden weer contact met Leeflang via WhatsApp, zij vertelde dat ze waarschijnlijk uit de formatie van een nieuw kabinet ligt.

Op zaterdag 22 oktober, na vroeg van Caracasbaai naar Bahia en terug te hebben gezwommen, lees ik in het AD: “UoC twee hoogleraren rijker.” Het gaat om de oraties waarvan ik eerder via Facebook had vernomen. De andere kop luidt: “Weer gedoe RvC CBCS.” Ik moest weer denken aan de sessie met het OM en de zaak Tromp.

Ik haastte me naar het huis van de vertegenwoordiger van Nederland. Ik had hem het laatst gesproken bij de opening van de tentoonstelling van George Maduro. Ik was nu uitgenodigd voor een brunch om kennis

te maken met een lid van de Eerste Kamer, mr. Roes, over de mogelijkheden van het eiland, de regio en de status binnen Europa. Ik had op verzoek een jong talent meegenomen: de voorzitter van het "Space Platform Curaçao". Het was een gezelschap van ongeveer twintig personen, waaronder Etienne Ys, Steven Martina, Stanley Betrian, Karel Frielink en Churandy Martina. Ja, de trots van het eiland. Ook een oud-collega van de UNA was aanwezig. Ik had altijd een goede relatie met haar, maar ze wist zich geen houding te geven en stelde zich afstandelijke op. Roes was op het eiland voor oraties van de UoC en de conferenties eromheen. Het gesprek kwam uit op mijn visie voor de UNA, de "Knowledge Zone" en andere publicaties die ik had geschreven. Curaçao moest een kenniscentrum worden voor SIDS op het gebied van governance, sporteconomie, management van koraalriffen, ruimtevaarttechnologie en een beperkt aantal andere gebieden. Aan iedere sector zou een onderzoeksinstituut gekoppeld moeten worden dat samenwerkte met een internationale universiteit.

Ik dacht terug aan mijn gesprek met Graciela vroeg in de ochtend, dat ik al veel heb gezegd en geschreven, en toch ... Ik werd niet gevraagd voor conferenties als "Smart Nation", "Connecting The Dots", "Ennia preventie door balance life".

Aan het eind, na de foto met Churandy, toen we weer over de zoutpannen van Jan Thiel uitkeken, vroeg ik mijn jonge gast: "Waarom praat de jonge generatie niet met ons?" Hij schrok een beetje: "Is dat zo?" Frielink zei: "Vooral als je zegt: het moet zo!" en zette een stap achteruit; het komt niet tot een gesprek. Emoties kwamen bij mij naar boven. Ik denk dat het een gevolg was van alles wat er de afgelopen jaren was gebeurd: men weet niet wie ik ben.

Even later reed ik de heuvel van Bottelier af en dacht dat het moment was aangebroken om dit boek te sluiten. Thuisgekomen e-mailde ik een aantal mensen, met wie ik aan tafel had gezeten, auteurs van drie relevante publicaties. Mijn jonge gast e-mailde terug om te bedanken voor de gelegenheid en zei mij binnenkort uit te nodigen voor een lunch met het "Space Platform".

Zondag luisterde ik naar een deel van de preek van de controversiële Amerikaanse predikant Joel Osteen. Hij zei: "Do not become what happened to you."

Hoofdstuk 15

Epiloog

Op dinsdag 8 november 2016 blies mijn vader zijn laatste adem uit. Op 14 november namen wij waardig afscheid van hem. Alle kinderen met hun gezin kwamen samen.

Zaterdag 19 november vierde Behr zijn zeventigste verjaardag met een groot feest. Daar ontmoette ik onder andere de aankomende premier, Hensley Koeiman. Achteraf bleek dat hij het maar voor iets meer dan vijftig dagen zou zijn.

Op 14 december 2016 ontvang ik van Bonapart voor een vergadering met het VPCO-bestuur een kopie van het volgende vonnis.

“Landsverordening administratieve rechtspraak (lar)

Uitspraak:14 november 2016

Zaaknr. LAR: 2015/76324”

Het betrof het vonnis van een zaak tussen ex-collega, mr. Klik van de Juridische Faculteit. Klik was decaan toen ik Rector Magnificus was, ik heb hem de afgelopen tijd sporadisch gezien. In dit vonnis verwees rechter Haan naar het vonnis van De Boer c.s. in mijn zaak en stelde dat werken bij de UoC was geregeld volgens het civiele recht en niet thuishoorde bij de LAR-rechter.

Daarmee werd gezegd dat – anders dan was overwogen bij beschikking van het Hof van 25 juni 2013, reg.nrs. 54589-H2323/12 inzake een ander arbeidsgeschil bij UoC – de dienstbetrekking bij UoC van civielrechtelijke aard zijn.

3.3. Het vorenstaande in aanmerking genomen, is het Gerecht van oordeel dat de dienstbetrekking tussen eiser en de UoC civielrechtelijk van aard is en dat rechtsgeschillen daarover dan ook tot de competentie van de civiele rechter behoren. Dit geldt evenzeer voor het hier voorliggende geschil over het benoemingsbesluit, dat ontegenzeggelijk eerst en vooral een

geschil betreft over de bij aanvang van de dienstbetrekking gemaakte afspraken betreffende de arbeidsvoorwaarden. De civiele rechter is de bevoegde rechter.

Hoe en waarom hadden De Boer c.s. in 2013 in mijn zaak anders kunnen oordelen?

Die dag ontving ik ook e-mail van Martijn Welten. Hij stelde dat UoC niet in cassatie was gegaan en wilde geld zien.

Op 19 december 2016 ontving ik een uitnodiging van de Gouverneur voor de traditionele nieuwjaarsreceptie op 3 januari 2017. Ik wist gelijk dat ik niet zou gaan. Ik stond jaren op de lijst van genodigden en ineens werd ik niet meer uitgenodigd, dus besloot ik dat ik er niet bij hoor.

Op zondag 26 februari 2017 was het carnaval op Curaçao, maar ik bevond mij samen met mijn moeder, mijn broer Alberto en zus Nancy aan de monding van de Suriname rivier en wij strooiden de as van pa uit. Wij verlieten de dolfijnen. Op 28 februari toen ik terug was op het eiland, ontving ik het bericht dat oom Frank Gunther, die ook de as van pa heeft uitgestrooid, één dag voor zijn vierentachtigste verjaardag was overleden.

Op maandag 6 maart 2017 stopte ik met werken bij de VPCO.

Op 23 maart 2017 las ik op Facebook de bijdrage van Dick Drayer. Eerder zag ik een uitgebreid artikel in het AD:

Huisadvocaat overheid declareert dubbel
WILLEMSTAD - FCW legal heeft voor honderdduizenden gulden juridische kosten gedeclareerd bij de overheid, terwijl het met de meeste ministeries een retainer-contract heeft lopen. Daarin zijn in principe alle juridische kosten al gedekt. Dat werd duidelijk in het kort geding dat gisteren diende en aangespannen was door het kantoor van oud-formateur Glenn Camelia en Wilfred Flocker.

Beide advocaten willen dat George Lichtveld zijn uitspraken over FCW Legal rectificeert. Lichtveld is als medewerker verbonden aan SONA, de stichting die in opdracht van de overheid een nieuw ziekenhuis bouwt. Hij schreef op persoonlijke titel een opiniestuk dat op 6 februari in deze krant stond en stelt daarin dat FCW legal een onguur en louche advocatenkantoor is dat met rapporten manipuleert. Daarbij doelt Lichtveld op het rapport van FCW Legal dat in opdracht van de overheid is gemaakt. Daarvan zou SONA nooit hoor en wederhoor hebben gekregen.

De kwalificering van Lichtveld schoot FCW Legal in het verkeerde keelgat. De aard van de uitlatingen belasteren het advocatenkantoor en tasten de goede naam en faam aan. Volgens FCW Legal wordt zij direct in haar belang getroffen, omdat de goede reputatie garant staat voor klantenwerving. Daarbij beroept het kantoor zich op de statuur van zijn advocaten.

Zo is managing-partner Glenn Camelia twee keer formateur geweest, ex-Statelid, voormalig directeur van de Sociaal Economische Raad en huidig lid van de Raad voor de Rechts-handhaving. Wilfred Flocker is lid van de Raad van Advies, waarvoor hij is gescreend op integriteit. Volgens het advocatenkantoor ontbreekt onderbouwing voor de feitelijke uitspraken en waardeoordelen van Lichtveld.

De repliek van de verdediging van Lichtveld is bedoeld om aan te geven waarom hij tot zijn waardeoordelen gekomen is en gaat veel verder dan het opiniestuk. Mr. Bijkerk, zijn advocaat produceert een hele lijst aan producties en bewijzen, die zouden moeten leiden tot de conclusie dat Camelia en Flocker de zaak oplichten. Stuitende geldklopperij, schrijft zijn advocaat.

Zo blijkt bijvoorbeeld uit de facturen van het Ministerie van Onderwijs dat FCW Legal een retainer heeft van 300.000 gulden per jaar. Daarvoor wordt het kantoor onder meer geacht gerechtelijke procedures op alle rechtsgebieden uit te voeren

en het Land bij te staan bij overheidsvennootschappen en overheidsstichtingen die onder dat ministerie vallen.

Uit de stukken, die Lichtveld via een LOB-verzoek heeft gekregen, blijkt dat FCW Legal ook nog eens apart facturen stuurt voor gevoerde rechtszaken. Volgens Lichtveld duidt dit erop dat FCW Legal bij het Ministerie van Onderwijs te veel in rekening brengt. Lichtveld ontdekte dat hetzelfde ook bij andere ministeries het geval is. Zo geeft BPD een retainer-contract van 300.000 gulden getekend, maar werd er ook gefactureerd, in 2012 alleen al voor 80.000 gulden. Alle keren ondertekent de PS-minister. BPD blijkt ook nog andere advocatenkantoren in te huren, zodat Lichtveld zich afvraagt, waarom er sowieso een retainer-contract is afgesloten.

Het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid spant wat Lichtveld betreft de kroon. Daar wist FCW Legal voor een ontslagzaak 337 uren in rekening te brengen voor 400 gulden per uur, exclusief belasting en 7% kantoorkosten. Buitensporig declaratiegedrag, aldus Lichtveld.

Tijdens de behandeling legt zijn advocaat, mr. Bijkerk een verband tussen de werkzaamheden van Glenn Camelia als formateur van verschillende PS-regeringen en de vele retainercontracten bij vijf ministeries, die hij nadien weet binnen te slepen. Als Bijkerk aan het eind van de zitting ook nog een relatie legt tussen de onduidelijke screening van Marvelyne Wiels en de mogelijk strafbare feiten die Camelia zou hebben begaan bij die screening, wordt het de oud-formateur te veel en verzoekt hij de rechter om dat te kunnen weerspreken. "Anders gaat het een eigen leven leiden," voegt Camelia daaraan toe. Rechter Irene Lips staat dat niet toe, anders dan de mededeling dat het Hof zal notuleren dat Camelia het niet eens is met Bijkerk.

Uitspraak is op woensdag 5 april om 14.00 uur.
Drayer, D. (24 maart 2017).

Die dag nog ontving ik de pleitnota van de advocaat van Lichtveld. Tot mijn verbazing trof ik de volledige passage aan, die refereert aan mijn ontslag.

Modus operandi UoC

Door de UoC is Goede uit de functie van rector magnificus ontslagen om redenen die niet duidelijk zijn omdat de aangevoerde rapporten die daartoe aanleiding zouden geven aantoonbaar gefabriceerd waren. In het vonnis d.d. 26 juli 2016 (registratienummer AR 70253 H 08/206 en H 08a/2016) staat duidelijk vermeld dat het 'Hernandez-rapport' over zijn vermeende gedragingen ondeugdelijk is daar door de civiele bodemrechter in diens beschikking d.d. 5 juni 2012 is geoordeeld dat het rapport zowel in de wijze van totstandkoming als haar inhoud ondeugdelijk is en dat Hernandez tot ernstige diffamerende beschuldigingen van Goede is gekomen zonder de gegrondheid van de beschuldigingen op een zorgvuldige manier te onderzoeken. Door Goede is ook een beslissing van de Accountantskamer van 25 mei 2012 overlegd, waarin is geoordeeld dat Hernandez in zijn onderzoek naar de beschuldigingen en bij het opstellen van het rapport fundamentele beginselen van integriteit, objectiviteit, deskundigheid en professioneel gedrag heeft geschonden. De UoC heeft hier niets tegenovergesteld. Dus niet duidelijk is wat Goede werd verweten, het ging om een gekunsteld verhaal zonder enige onderbouwing. Maar dat deed er feitelijk ook niet toe, het doel was dat Goede ontslagen MOEST worden, punt uit. Ook de rechter tast over de feitelijke redenen voor de weerstand tegen Goede, in het duister.

Intussen was in de grapevines algemeen bekend dat het beoogde ontslag van Goede een bewuste wraakactie tegen hem was, omdat hij docent Carl Camelia had ontslagen, die een broer is van Glenn Camelia en een neef van de heer Flocker, beide laatstgenoemde personen zijn partner in FCW Legal. Flocker zat toentertijd in de Raad van Toezicht van de UoC en voerde, als advocaat zijnde, de regie in alle juridische zaken

de UoC betreffende. In die hoedanigheid moet hij geweten hebben van de door Hernandez gefabriceerde rapporten en is hij ook verantwoordelijk geweest voor de uitgezette strategie, waaronder de toenmalige tactische valse keus om Goede de toegang tot de LAR-rechter te onthouden (zie vonnis d.d. 26 juli 2016 blz. 4). Het met valse rapporten besmeuren van tegenstanders om hen daarna ter zijde te schuiven is dus een meer toegepaste modus operandi van FCW Legal.

Overigens heeft deze handelwijze ook tot grote schade van niet alleen Goede geleid, maar ook van de UoC die Goede een aanzienlijke vergoeding moest betalen naast dat UoC kapitaal aan juridische kosten kwijt was.

Was het zo simpel als deze advocaat stelde? Dan nog was de vraag: waarom heeft de rechtsstaat gefaald?

Paul Soliana die mij vanaf mijn ontslag heeft geïnterviewd, overleed in april 2017.

Eugene Rhuggenaath werd 29 mei 2017 minister-president.

Op vrijdagochtend 1 september 2017 haal ik de laatste versie van de ruling van de belastinginspecteur eindelijk op. Ik hoopte dat Annemarijke nog deze zelfde dag de UoC zou aanschrijven om te betalen. Op de ruling zie ik dat het laatste vonnis alweer langer dan een jaar geleden is uitgesproken. Aan het eind van de dag begint het bij mij te dagen dat het vandaag de opening is van het nieuwe academische jaar van de UoC. Wanneer ik terugkijk naar de e-mail van Annemarijke, moet het verzoek om betaling om negen uur in de avond bij de UoC zijn binnengekomen, aan het einde van de lezing in het kader van de opening. De volgende dag, zaterdag 2 september 2017, luidt de kop van het AD: “terugloop bij UoC; Minder aanmeldingen voor het eerste jaar.” De aanmeldingen zijn met veertig procent gedaald.

In de avond van 29 augustus 2017 krijg ik de volgende “insight”, helemaal in de stijl van “The Celestine Prophecy” van James Redfield uit 1993. Een boek dat we samen met vele collega’s hebben gelezen bij Arthur Andersen. Dit boek moet geen drama zijn om energie bij anderen

vandaan te halen, in de rol van “het slachtoffer” (“poor me”). Het moet een verhaal zijn dat op zichzelf staat en mensen motiveert en inspireert. Na dit inzicht is dit boek weer herschreven.

Op 11 oktober 2017, is het de dag na de jaarlijkse vrije dag om de nieuwe status van het eiland te vieren. Er valt zeven jaar later weinig te vieren en eigenlijk wil niemand, met name de politiek niet, terugkijken en wil men zeker niet praten over zaken die ik hier heb opgeschreven.

Op 28 september 2016 ontving ik een telefoontje van een persoon die connecties had met de Raad van Toezicht van de UoC. Ik had hem gevraagd om te polsen of de UoC wel zou betalen. Hij bericht dat het de volgende week zal gebeuren.

Op 29 september bezoek ik een, conferentie georganiseerd door Anemarijke in Avila, over pensioenen. Ze had mij op het laatste moment uitgenodigd. Daarna begaf ik mij snel naar landhuis Bloemhof waar Peter Verdon, een man met wiens studies over de politiek op de eilanden ik ben opgegroeid, zijn laatstverschenen boek bespreekt. Hij tracht een gebalanceerd oordeel te geven over het emancipatieproces van het volk van het eiland. Hij sluit af met zijn voorstel en pleidooi dat er toezicht moet komen, maar toezicht van onszelf en niet vanuit Nederland. Ik plaats een interventie en zeg dat: Er staat een olifant in de kamer. In de analyse is de rol van de transnationale misdaad niet meegenomen. Ik heb mijn twijfels of toezicht alleen de oplossing is.

Dit boek heeft dus een open einde: De betaling door de UoC is tot op heden nog niet betaald. Wat wel duidelijk is, is dat ik uiteindelijk heb “gewonnen”; Een pyrrusoverwinning!

Hoofdstuk 16

Methode en verantwoording

Bij het schrijven van dit boek ben ik methodisch te werk gegaan om het voor de lezer mogelijk te maken het verhaal na te trekken. Het is gaandeweg een kroniek geworden. Een kroniek is een boek met min of meer chronologisch geordende gedenkwaardige en/of historische feiten. De benaming kroniek of kronieken wordt vaak gebruikt als aanduiding van een dag-tot-dagrelaas dat geen literaire pretentie heeft.

Om tot de inhoud van dit boek te komen zijn de volgende stappen ondernomen:

1. Eerst is de structuur van het boek opgesteld door de hoofdstukken te benoemen.
2. Nadat de structuur er min of meer lag is de laatste zitting van 17 mei 2016 enigszins beschreven.
3. De volgende stap was het integraal opnemen van enkele documenten die ik persoonlijk heb opgesteld gedurende de zaken en naar het Hof heb gestuurd.
4. Vervolgens is de website www.versgeperst.com geraadpleegd. Deze bevat veel informatie tot en met de start van de hoger beroep van de eerste civiele zaak en ook de website van <http://www.dolfijnfm.com/>, hoewel deze laatste niet meer zo veel informatie had, dat kwam waarschijnlijk door de vernieuwing. De websites van het Amigoe en Antilliaans Dagblad zijn niet vrij toegankelijk en ik had geen zin in mogelijk lange gesprekken om toch toegang te krijgen. Dat zou te veel energie kosten en die had ik nodig om dit boek te schrijven. Bovendien had mijn vrouw een archief van krantenknipsels aangelegd.
5. Vervolgens is een begin gemaakt met het leggen van contacten via e-mail om informatie te zoeken en te checken met betrokkenen, waarvan velen ook in het verhaal voorkomen. Dit proces werd een continu proces.
6. De volgende stap was de vonnissen en andere documenten verwerken in de tekst. Ik heb als niet-jurist de inhoud van de uitspraken in

- mijn eigen woorden weergegeven.
7. Daarna heb ik het archief van de krantenknipsels, die mijn vrouw heeft aangelegd doorgenomen. Tachtig procent van de artikelen werd in een databank opgenomen. De overige artikelen waren doublures of niet relevant.
 8. Ik heb zo goed en zo kwaad als het ging een dagboek bijgehouden en na de eerste versie van het boek ook ingevoerd in een database. De periode die is vastgelegd is van 15 februari 2010 tot en met heden. Niet altijd met dezelfde intensiteit. Door een technisch defect is de periode 25 maart 2012 tot en 14 maart 2014 verloren gegaan.
 9. Daarna heb ik de e-mails tussen mijn advocaten, het Hof en mij uit die periode doorgenomen. Het is te veel om alles mee te nemen. De e-mails begonnen na mijn schorsing als Rector Magnificus, in een hotmailaccount die ik ben gaan gebruiken, nadat bleek dat de Raad van Toezicht van de universiteit mijn e-mails onderschepte.
 10. Ik heb alle belangrijke, door mij gegeven presentaties vanaf 2010, voorzover ik niet ben vergeten deze op te slaan, chronologisch onderzocht.
 11. De lijst van ingezonden stukken is nagelopen.
 12. Evenals mijn publicatielijst.
 13. De laatste stap was het schrijven en polijsten van het boek.
 14. Tijdens de redactie van het boek werd verder geschreven.

Ik heb ervoor gekozen om geen verzoekschriften, pleitnota's, procesverbalen en dergelijke integraal op te nemen. Ten eerste omdat dit allemaal een beetje te veel 'van het goede' zou worden. En ten tweede omdat de meeste documenten toch maar één kant van de zaak belichten, terwijl in de rechterlijke uitspraken beide kanten tegen elkaar zijn gehouden. Alle documenten zijn wel beschikbaar.

Ook is gekozen om niet te veel uit te wijden over soortgelijke gevallen die in dezelfde periode hebben gespeeld en onderdeel zijn van een groot schandaal. Ik doel op de gevallen bij: CPA; Aquallectra; Landslaboratorium; Stichting Studiefinanciering Curaçao; Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten; Kas di Kultura; Fundashon Wegu di Number Kòrsou, Selikor; Tayer Soshal Santa Martha en vele anderen.

Dit boek is niet geschreven om alles wat mij is overkomen beter te kunnen verwerken of om de mensen die achter alles wat mij is overkomen zitten aan de schandpaal te nagelen. Het is geschreven omdat het is gebeurd. Het zijn feiten. Het is geschiedenis en Curaçao moet dit weten om hieruit lering te trekken. Naar mijn mening mag dit zich nooit meer herhalen. Als dit verhaal niet wordt vastgelegd en verteld, is het nooit gebeurd en is het allemaal voor niets geweest. Daarom: “Prohibí pa lubidá” (“verboden te vergeten”). Ironisch genoeg is deze slogan bedacht door hen die deze ravage hebben gesticht.

Ik heb mij geconcentreerd op (de procesgang tijdens) het procederen. De opeenvolgende zittingen zijn de belangrijkste structuurgevers aan mijn verhaal. Tussen mijn relaas van de zittingen illustreer ik hoe ik mij staande heb gehouden en mijn leven een zinvolle invulling heb proberen te geven. Hoe het mij en mijn gezin verging en hoe mensen uit mijn leven verdwenen en anderen in mijn leven kwamen. Verder vermeld ik gebeurtenissen, zoals verkiezingsdata en dergelijke om de lezer enig verder houvast te bieden.

In het boek spreek ik zowel van de Universiteit van de Nederlandse Antillen (UNA) als van de University of Curaçao (UoC). Deze beide afkortingen zijn voor mij synoniem. In januari 2011 werd door Rosalia, de minister van onderwijs, lees de politiek, de naam UNA veranderd in: The University of Curaçao mr.dr. Moises Frumencio da Costa Gomez. Dit werd bekendgemaakt op de dies natalis 2011.

Op vrijdag 3 juli 2016 is de eerste versie van het boek klaar. Ik spreek van dan van de nulde versie. Het telt dan nog slechts 85 bladzijdes in A4-formaat. 3 augustus 2016 is de tweede versie gegroeid tot 150 pagina's. 24 September 2016 is de vierde versie klaar. Het telt 158 bladzijdes op A4-formaat.

Ik twijfel – zelfs op het moment van het afsluiten van dit boek – nog over een aantal zaken. Met name of ik niet meer artikelen integraal had moeten opnemen of deze juist had moeten herschrijven en had moeten volstaan met daarvan de bron te vermelden. Ik voel er het meest voor om de bronnen zo vaak mogelijk zelf aan het woord te

laten. Ik besliste uiteindelijk toch om vele artikelen te verwerken in de tekst en niet integraal op te nemen.

Ten slotte vraag ik mij af of ik dit boek wel moest schrijven en of het weer oprakelen van al de zaken die gepasseerd zijn wel goed voor mij is. Ik moet denken aan de “masterclass” die ik eens heb gevolgd; omgaan met verlies en rouwen. Ik weet het niet. De tijd zal het leren. Ik ga door met schrijven.

Hoofdstuk 17

Geraadpleegde bronnen

Vonnissen in chronologische volgorde

Kort geding Goede vs. UNA

Gerecht in eerste aanleg
Uitspraak: 20 december 2011
Vonnissen in kort geding
Burgerlijke Zaken
Zaaknummer: AR 51337/2011 KG

Bodemzaak Goede vs. UNA

Beschikking Gerecht in eerste aanleg van Curaçao
Burgerlijke zaken over 2012
Uitspraak: 5 juni 2012
Registernummer EJ 54589/2012

Hoger beroep UNA vs. Goede

Burgerlijke zaken 2012
Uitspraak: 11 december 2012 (bij vervroeging). Tussenvonnissen
Registratienr. 54589 – H 223/12

Burgerlijke zaken 2013
Uitspraak: 25 juni 2013
Registratienr. 54589 – H 223/12

Klacht tegen Hernández

Accountantskamer, Beslissing ex artikel 38 Wet tuchtrechtspraak accountants (Wtra) van 25 mei 2012 in de zaak met nummer 11/1864 Wtra AK van dr. M. Goede tegen drs. T. Hernández

Bodem LAR Goede vs. UNA

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao
Landsverordening administratieve rechtspraak
Uitspraak: 21 januari 2014
Zaaknr. 2013/63251/66649

Hoger beroep LAR UNA vs. Goede

Uitspraak hoger beroep

Uitspraak: 23 mei 2014

HLAR 63251/14 en 66649/14

Klacht Goede tegen rechters De Boer en Drop

Verslag van het horen door de Klachtcommissie van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van 22 september 2014 in Curaçao

Onderwerp: klacht de heer M.P. Goede

Beklaagden: J. Drop en J. de Boer

Gemeenschappelijk Hof van Justitie

Briefnr.: 134/2014

19 november 2014

Betreft: klacht 4 juni 2014

Bodem tweede civiel traject UNA vs. Goede

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

OC tegen Goede

Uitspraak: 27 juli 2015

AR-nummer: 70253/2014

Ouders vs. VPCO

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Uitspraak: maandag 18 juli 2016 (bij vervroeging)

Registratienummer: AR 79218 van 2016 (KG)

Hoger beroep tweede civiel traject UNA vs. Goede

Burgerlijke zaken over 2016

Uitspraak: 26 juli 2016

Registratienummer: AR 70253 H 08/2016 en H 08a/2016

VPCO vs. Land Curaçao

Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Burgerlijke zaken over 2016

Datum uitspraak: 14 oktober 2016

Registratienummer: AR 80095 van 2016 (KG)

Andere bronnen

Broecks, W. (2016). Met een creatieve maatschappij heb je nog geen creatieve economie. *Coaching*, 14(3), 31.

Goede, M. & Neuwirth, R.J. (2014). Good governance and confidentiality: a matter of the preservation of the public sphere. *Corporate Governance*, 14(4), 543-554.

Goede, M. & Calmera R. (2015), Creating The Caribbean 3.0 Future. *Kindle*.

Goede, M. (1999). Leiderschap in Curaçao. Curaçao: Arthur Andersen.

Goede, M. (2009). Can Curaçao become a Creative Economy? A case study. *International Journal of Social Economics*, 36(1/2), 47-69.

Goede, M. (2010). Media, Democracy and Governance. In *Knowledge Democracy* (pp. 113-124). Springer Berlin Heidelberg.

Goede, M. (2011). Globalization of small islands: the role models of Curaçao. *International Journal of Commerce and Management*, 21(2), 192-212.

Goede, M. (2011). The dynamics of organizational change in small developing islands: the case of Curaçao. *Caribbean Studies*, 39(1), 139-167.

Goede, M. (2011). The wise society: beyond the knowledge economy. *Foresight*, 13(1), 36-45.

Goede, M. (2011). The Dutch Path: the route towards independence of the Dutch Caribbean. Conference Paper. *SALISES 12th Annual Conference*, Jamaica.

Goede, M. (2012). The end of capitalism as we know it; Capitalism 3.0. Lulu, Geraadpleegd op:
<http://www.lulu.com/shop/miguel-goede/capitalism-30-the-end-of-capitalism-as-we-know-it/ebook/product-20368865.html>

Goede, M. (2012). The Fourth Place in Curaçao. Capitalism 3.0; The end of capitalism as we know it (pp 72-80). Lulu, Geraadpleegd op: <http://www.lulu.com/shop/miguel-goede/capitalism-30-the-end-of-capitalism-as-we-know-it/ebook/product-20368865.html>

Goede, M. (2012). Elections in Curaçao, Electoral Notes 2007 - 2010.

Goede, M. (2013). Transnational organized crime (TOC) and the relationship to good governance in the Caribbean: Transnational organized crime democracy (TOCD). *International Journal of Development Issues*, 12(3), 253-270.

Goede, M. (2013). Caribbean 3.0; Transforming Small Island Developing States, Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.

Goede, M. (2013). Curaçao 3.0; Hoe kunnen we Curaçao 2.0 naar het niveau 3.0 brengen? Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.

Goede, M. (2014). Mindset 3.0. Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.

Goede, M. (2015). Bizar bestuur Curaçao. Eigenboekuitgeven.com.

Goede, M. (2015). The History of Public Administration in the Dutch Caribbean. In I. D. Minto-Coy, & E. Berman (Eds.), *Public Administration and Policy in the Caribbean* (pp. 77-94). CRC Press.

Goede, M. (2016) Utopia 2065. Hoofddorp: Uitgeverij Eigen Boek.

Goede, M. (April 2011), Education for Sustainable Development in Curaçao. *Caribbean Journal of Education for Sustainable Development*, 1(1).

Goede, M. & Louisa, G. (2012). A case study of the creative zone Scharloo and Pietermaai in Curaçao. *International Journal of Social Economics*, 39(11), 844-858.

Goede, M., Neuwirth, R.J. & Louisa, G. (2012). The creation of the Knowledge Zone of Curaçao: the power of a vision. *Journal of information, communication and ethics in society*, 10(1), 52-64.

Goede, M. Small and Medium Enterprises in Curaçao: What is the Policy? *Journal of Business and Economics*, ISSN 2155-7950, USA, July 2015, 6(7), pp. 1306-1312, DOI: 10.15341/jbe (2155-7950) /07.06.2015 /008

Goede, M. The Perspectives and Practices on Sustainable Development of SIDS, *IJRDO*, 2(6). June 2016, Paper 8.

Goede, M. (2012). Populism in the Caribbean: a case study of Curaçao. *International Journal of Development Issues*, 11(3), 259-273.

Hoff, R. (2011). *Society 3.0. A smart, simple, sustainable & sharing society.*

In 't Veld, R. (2006), *Governance als prothese voor deugdzaamheid.* Curaçao: UNA (oratie).

Marcha, V.F. & Verweel, P. (2003). De cultuur van angst: paradoxale ketenen van angst en zwijgen op Curaçao. *SWP*.

Nauta, F. (2008). *Het Innovatieplatform.* Academic Service.

Paula, A. (2005). *The Cry of My Life.*

Redfield, J. (1993). *The Celestine Prophecy.* Warner Books.

Report of the Investigatory Committee; UNA - SEF - CURISES (Rep.). (2008).

Rogier, L. (2013). Reactie op de noot van mr. G.B. Stewart en mr. dr. Jeff Sybesma onder de uitspraken van het Gerecht in eerste aanleg en het Gemeenschappelijk Hof van Justitie inzake het ontslag van dr. M.P. Goede als rector en als hoofddocent van de UNA in CJB 2013(3)3.

Schotborgh, N. van de and S. van Velzen. (June 2013). National Integrity System Assessment: Curaçao 2013. Transparency International. Geraadpleegd op: https://issuu.com/transparencyinternational/docs/2013_niscuracao_en

Steward, G. & J. Sybesma. Uitspraak in eerste aanleg Gerecht in Eerste Aanleg van Curaçao Burgerlijke zaken over 2012 Registratienummer: EJ 54589/2012 Datum uitspraak: 5 juni 2012 Beschikking inzake Miguel Patrick Goede, te Curaçao, verzoeker hierna: Goede, gemachtigden: mr. A. Bach-Kolling en mr. M. Hofhuis tegen de Universiteit van de Nederlandse Antillen/University of Curaçao dr. Mosies F. da Costa Gomez te Curaçao verweerster hierna: UNA, gemachtigde: mr. W. ten Veen. *Caribisch Juristenblad* 2013 (3) 3.

University of Curaçao. *UNA 2020; Strategic Plan 2010 – 2015*.

VDC. (27 oktober 2010). MEMO Screening Kabinet Schotte 27 oktober 2010. Geraadpleegd op:

<http://www.kkc-curacao.com/dossiers/dossier-veiliheids-dienst-curacao-vdc/>

Garde, M, van der (5 november 1997). Nederland is een slechte opvoeder. *UT Nieuw*, Geraadpleegd op:

http://www.utnieuws.nl/nieuws/42860/nederland_is_eeen_slechte_opvoeder

Gunsteren, H.R. van (1976). *The quest for control*. John Wiley & Sons.

Zimmerman, H. (14 augustus 2011). Helmin Wiels na HZ ayera 13 Oug 2011 [YouTube]. Geraadpleegd op: https://youtu.be/h_pbjdA1sYU

Krantenartikelen

A skors rector OC. (12 augustus 2011) *Èxtra*.

Aangifte tegen ex-rector Goede. (5 oktober 2011) *Amigoe*.

Academische vrijheid ondermijnd. (27 januari 2012) *Antilliaans Dagblad*, p. 14.

Accountantskamer a inklui keho di RM Goede kontra di Terry Hernández tambe. (28 april 2012) *Èxtra*.

Actiegroep UNA wil nieuwe en onbevangen RvT. (17 januari 2011) *Amigoe*.

Aparato publiko 2016. (4 maart 2016) *Èxtra*.

Apertura aña universitario. (13 januari 2010) *Èxtra*, p. 16.

Audit-rapport OC; universiteit eind 2011 technisch failliet. (22 augustus 2011) *Amigoe*, p. 1.

Award voor Elias en Curaçao Cares. (30 december 2014) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Awe mainta sentensia kaso Goede kontra UNA. (19 december 2011) *Ultimo*.

Awe Universidat di Kòrsou ta selebra ana akademèko nobo; Ayera dūrwarder a hiba karta di retiru pa Goede. (26 augustus 2011) *Ultimo*, p. 1.

Ayera dūrwarder a hiba karta di retiru pa Goede. (26 augustus, 2011) *Ultimo*.

Bai bo kas stòp di yora. (23 januari 2012) *Vigilante*.

Blijft Potmis of toch niet? (5 februari 2012) *Antilliaans Dagblad*.

Bonden staan 100 procent achter Silberie. (21 mei 2011) *Amigoe*, p. 1.

Braaf politiek debat. (29 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 6.

Carlo ziet af van hongerstaking. (15 augustus 2011) *Amigoe*.

Cassatieadvies OC over twee weken binnen (8 september 2016) *Amigoe*.

Cft verzoekt om jaarrekeningen. (11 juli 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 9.

Collega Frielink stapt op. (24 januari 2012) *Amigoe*, p. 2.

Commissie UNA heeft meer tijd nodig. (30 september 2010) *Amigoe*.

Conferentie K-zone in Airport City. (12 december 2011) *Antilliaans Dagblad*.

Conferentie UNA voor Small Island Developing States. (29 september 2010) *Amigoe*, p. 5.

Curaçao kan net zo goed of beter presteren als Singapore. (16 mei 2015) *Amigoe*.

Deur, D. de (1 september 2009) Grote fout. *De Achterkant van Curaçao*, Geraadpleegd op:
<http://deachterkantvanCuracao.blogspot.com/2009/01/grote-fout-una.html>

Decaan Liesbeth Echteld: Algemene Faculteit bloeit. (25 juni 2011) *Amigoe Ñapa*, p. 1.

Decaan OC neemt ontslag. (3 september 2011) *Antilliaans Dagblad*.

Decanenbenoeming opgeschort; Advies op 10 september. (25 augustus 2010) *Amigoe*, p. 1.

De hele dag school voor meer toezicht. (3 maart 2015) *Amigoe*.

Denuncia kontra Goede na ministerio públiko; Drs. Keith Carlo ta entrega. (15 augustus 2011) *Ultimo*, p. 10.

Despues di periodo di tranquilidad awor intento atrobe pa destabilisá universidat. (4 mei 2011) *Bala*, p. 11

Deth, Ch. van (21 augustus 2010) Nog steeds geen compromis bij UNA. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/54964/nog-steeds-geen-compromis-bij-una.html>

Development UNA-vision in theme of synergy (14 september 2010) *Amigoe*. Geraadpleegd op:
<http://www.dutchcaribbeanlegalportal.com/news/latest-news/1156-development-una-vision-in-theme-of-synergy>

Dia 22 di novèmber korte ta siguitrata e kaso Goede kontra UNA. (22 november 2011) *Ultimo*.

Digitale sterkte te weinig benut. (25 november 2013) *Antilliaans Dagblad*.

Djamins awor kaso Goede kontra UNA. (16 december 2011) *Ultimo*.

Dokumento di kaso ta somentá den korte. (9 december 2011) *Vigilante* 10.

Dosente di universidat Karel Frielink ta kere ku finalmente ta studiantenan lo sali perhudiká. (23 januari 2012) *La Prensa*, p. 5.

Dovale, D. (22 juni 2010) UNA heeft nieuwe Rector Magnificus. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/54964/nog-steeds-geen-compromis-bij-una.html>

Dr. Goede a falsifiká faktura pa enrikes su mes. (5 november 2011) *Ultimo*, p. 1.

Dr. Miguel Goede a falsifiká faktura pa por enrikes su mes. (5 november 2011) *Ultimo*, p. 7.

Drayer, D. (17 oktober 2008) Casseres: Rector Magnificus niet onder curatele. *Paradijs FM*. Geraadpleegd op:
<http://deachterkantvanCuraçao.blogspot.com/2008/10/casseres-rector-magnificus-niet-onder.html>

Drayer, D. (1 maart 2011) OC lanceert speciale leerstoel Duurzame Ontwikkeling. *Wereld Omroep*. Geraadpleegd op:
<http://archieff.wereldomroep.nl/caribiana/article/UoC-lanceert-speciale-leerstoel-duurzame-ontwikkeling>

Drayer, D. (18 oktober 2012) Latijns populisme op Curaçao. *NRC*.

Drayer, D. (16 maart 2013), Ieder kind een eigen laptop. *Amigoe Ñapa*, p.13. Geraadpleegd op:
<http://webzoom.freewebs.com/miguelgoede/Media/16-03-2013naMG.pdf>

Drayer, D. (5 mei 2014) Een jaar na de moord op Wiels; de angst zit er nog goed in. *Caribische Netwerk*.

Drayer, D. (1 oktober 2014) Corruptie geen zeldzaamheid in Caribische gebied. *NOS Journaal*.

Drayer, D. (27 juli 2016) Goede wint van het kwaad. *De Achterkant van Curaçao*. Geraadpleegd op:
<http://deachterkantvancuraçao.blogspot.com/2016/07/goede-wint-van-het-kwade.html>

Drayer, D. (24 maart 2017) Huisadvocaat overheid declareert dubbel. *De achterkant van Curaçao*. Geraadpleegd op:
<http://deachterkantvancuraçao.blogspot.com/2017/03/graacultuur-bij-huisadvocaat-overheid.html>

Dreigende staking UNA-docenten. (20 juni 2011) *Amigoe*.

Eks-rector magniko Goede ta eksigi pago te na 2014. (5 november 2011) *Èxtra*, p. 3.

Elekshon 2016 na kaminda. (4 mart 2016) *Èxtra*.

Enquête: Beleid MKB ver te zoeken. (3 november 2014) *Antilliaans Dagblad*, p. 6.

Ex-RM universiteit in auditteam. (14 mei 2011) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Externe adviseurs zijn schuldig. (31 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p.2.

Fieser, E. (2 juli 2013) Curaçao: Small island, big problems. *CS Monitor*. Geraadpleegd op:
<http://www.csmonitor.com/World/Americas/2013/0702/Curacao-small-island-big-problems>

Frielink moet weg bij UNA. (21 januari 2012) *Antilliaans Dagblad*.

Gerwen, van. (8 oktober 2008) Studenten zeggen 'Ayo' tegen rector De Bruijn. *Versgeperst.com*.

Goede betreurt opstelling Sitek. (4 mei 2011) *Antilliaans Dagblad*.

Goede in beraad over advies commissie. (18 oktober 2010) *Amigoe*.

Goede krijgt schadevergoeding. (29 juli 2015) *Dolfijnfm.com*. Geraadpleegd op: <http://www.dolfijnfm.com/goede-krijgt-schadevergoeding/>

Goede mester buska ayudo profesional pa yud'é den su inteligensia. (29 augustus 2011) *Ultimo*, p. 12.

Goede moet contract verlengen. (25 juni 2011) *Amigoe*.

Goede ontslagen. (26 augustus 2011) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Goede spreker op seminar 'Non-independent territories'. (9 november 2010) *Amigoe*, p. 5.

Goede vecht ontslag met succes aan; Onwelwillende houding UNA jegens Goede. (21 december 2011) *Amigoe*, p. 3.

Goede: Eenzijdig en suggestief rapport; Rector Magnificus autoritair. (24 augustus 2011) *Amigoe*, p. 1.

Goede: In UNA geen kampen. (12 december 2011) *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. Half vol of halfleeg; Corporate Governance op Curaçao. (20 december 2013) *Antillaans Dagblad*.

Goede, M. (9 januari 2014) Ambtelijk apparaat Curaçao. *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. (2 februari 2014) Curaçao 2030 *Antillaans Dagblad*.

Goede, M. (14 april 2014) Waarom 'rood' Curaçao faalt. *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. (1 juni 2014) Privatiseringsverdriet in Nederland. *Qraçao*. Geraadpleegd op:
<http://www.qraçao.com/index.php/ingezondenbrieven/11273-het-privatiseringsverdriet-van-nederland>

Goede, M. Privatiseringsverdriet op Curaçao. (1 juni 2014) *Qraçao*. Geraadpleegd op:
<http://www.qraçao.com/index.php/ingezondenbrieven/11274-het-privatiseringsverdriet-van-nederland2>

Goede, M. (3 juni 2014) Kapitaal in de een-en-twintigste eeuw. *Qraçao*. Geraadpleegd op:
http://www.qraçao.com/index.php/ingezondenbrieven/11285-kapitalaat-in-de-een-en-twintigste-eeuw?fb_action_ids=10203364655909169&fb_action_types=og.comments&fb_source=aggregation&fb_aggregation_id=288381481237582

Goede, M. (9 maart 2015) Challenges Facing Caribbean Small Island Developing States. *Caribbean Journal*. Geraadpleegd op: <http://www.caribjournal.com/2015/03/08/12-challenges-facing-caribbean-small-island-developing-states/>

Goede, M. (13 maart 2015) Opportunities for the New Caribbean. *Caribbean Journal*. Geraadpleegd op: <http://www.caribjournal.com/202015/03/13/13-opportunities-for-the-new-caribbean/>

Goede, M. (16 maart 2015) Twelve dos for small island developing states. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://caribbeannewsnow.com/topstory-Commentary%3A-Twelve-dos-for-Caribbean-small-island-developing-states-when-creating-their-future-25251.html>

Goede, M. (23 maart 2015) Dont's for the Caribbean. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://www.caribbeannewsnow.com/headline-Commentary3A-The-ten-don'ts-of-Caribbean-small-island-developing-states-when-creating-their-future-25345.html>

Goede, M. 11 Things Caribbean Islands Need To Do. (23 maart 2015) *Caribbean Journal*. Geraadpleegd op: <https://www.caribjournal.com/2015/03/20/11-things-caribbean-islands-need-to-do/#>

Goede, M. (2 april 2015) How to write a Master Plan for an island. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://www.caribbeannewsnow.com/headline-Commentary%3A-How-to-create-a-national-master-plan-for-an-island%3F-25490.html>

Goede, M. (7 april 2015) How to Impelent a Master Plan. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://www.caribbeannewsnow.com/headline-Commentary%3A-How-to-implement-a-master-plan-for-the-future-of-the-Caribbean%3F-25554.html>

Goede, M. (7 mei 2015) Commentary: Health care policy in the Caribbean SIDS. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://www.caribbeannewsnow.com/topstory-Commentary%3A-Health-care-policy-in-the-Caribbean-SIDS-26014.html>

Goede, M. (13 mei 2015) Commentary: Good governance in the Caribbean SIDS. *Caribbean News Now*. Geraadpleegd op: <http://www.caribbeannewsnow.com/headline-Commentary%3A-Good-governance-in-the-Caribbean-SIDS-26100.html>

Goede, M. (7 september 2015) Good governance gewenst? *Antilliaans Dagblad*, p. 8.

Goede, M. (18 september 2015) Governance van twintig ONV's? *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. (30 september 2015) Corporate Governance over een kam, *Antilliaans Dagblad*.

Goede, M. (Maart 2016) Wat men zaait zal men oogsten. (2 april 2016) *Amigoe*.

Goede, M. (April 2016) Niet te filmen. (2 mei 2016) *Antilliaans Dagblad*.

Hart, R. (3 april 2013) Leeflang niet bij viering democratie; Omayra Leeflang in gesprek met radiopresentator Rick Hart van Radio Hoyer 2. *Radio Hoyer 2*.

Hernández is een repeat offender. (22 november 2013) *Amigoe*.

Hernández kiest weer eieren voor zijn geld. (20 november 2013) *Amigoe*.

Hewitt, M. (12 augustus 2010) Onrustig op de UNA. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op: <http://www.versgeperst.com/nieuws/52351/onrustig-op-de-una.html>

Hewitt, M. (27 oktober 2010) Benoeming decanen weer vertraagd. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/69392/benoeming-decanen-weer-vertraagd.html>

Hewitt, M. (27 oktober 2010) Morgen advies over UNA-decanen. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/65804/morgen-advies-over-una-decanen.html>

Hewitt, M. (28 december 2010) Wederom discussie om UNA-decaan. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/79878/wederom-discussie-om-una-decaan.html>

Hewitt, M. (5 november 2010) Goede staat voor moeilijke keus. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/71131/goede-staat-voor-moeilijke-keus.html>

Hewitt, M. (5 november 2010) Rector Goede zet ego opzij. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/71243/rector-goede-zet-ego-opzij.html>

Hunta di supervishon di Universidat ke kore ku Miguel Goede komo Rector Magnificus. (28 maart 2011) *Ultimo*, p. 6.

Hunta di Supervishon di UNA t'ei investigá dosente k u a 'mishi' ku studiantenan. (25 november 2011) *La Prensa*. p. 1.

Hunta di supervishon di Universidat ke kore ku Miguel Goede komo Rector Magnificus; E la bai sin notifiká. (28 maart 2011) *Ultimo*, p. 6.

Interesse UvA vestiging Curaçao. (1 oktober 2016) *Amigoe*.

Interim-Rector Magnificus UNA ondermijnt academische vrijheid. (27 januari 2012) *Amigoe*.

Investigashon na UNA no a konkluí ahinda. (20 juli 2011) *Ultimo*.

Investigashon universidat no ta representativo. (25 augustus 2011) *Èxtra*.

Jansen, J. (14 augustus 2011) Grote woorden. *Wereldomroep.nl*. Geraadpleegd op:

<http://archieff.wereldomroep.nl/caribiana/article/column-jeroen-jansen-grote-woorden>

Jhagru, A. (5 juni 2012) Rechter stelt Miguel Goede in gelijk. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:

<http://www.versgeperst.com/nieuws/158731/rechter-stelt-miguel-goede-in-gelijk.html>

Jhagru, A. (7 juni 2012) Rechter verdraait woorden Hernández. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:

<http://www.versgeperst.com/nieuws/158984/rechter-verdraait-woorden-Hernández.html>

Karel Frielink niet welkom bij UNA. (21 januari 2012) *Amigoe*.

Kaso Goede kontra UNA ta sigui dialuna awor. (28 november 2011) *Ultimo*.

Keith Carlo dreigt met hongerstaking na ontslag; Kritische UoC-docenten opzijgeschoven. (10 augustus 2011) *Amigoe*, p. 2.

Kieth Carlo no ta traha mas na UNA. (23 december 2011) *Ultimo*.

Keith Carlo weg bij UNA vanwege ongewenste intimiteit. (20 december 2011) *Amigoe*.

Klacht tegen RA Hernández; Vrijdag behandeling door Accountantskamer. (7 september 2011) *Antilliaans Dagblad*.

Koek, E. (13 oktober 2012) Top 100 Persona non-grata gepubliceerd. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:

<http://www.versgeperst.com/nieuws/176236/top-100-persona-non-grata-gepubliceerd.html>

Koek, E. (25 juni 2016) Kwart van Curaçaoënaars wil op lange termijn onafhankelijkheid. *Caribisch Netwerk*. Geraadpleegd op: <http://caribischnetwerk.ntr.nl/2016/06/25/kwart-van-Curacaoenaars-wil-op-lange-termijn-onafhankelijkheid/>

Koolhoven, M. (15 oktober 2008) Vicepresident rechtbank al jaren 'tijdelijk' in vakantiehuis. http://www.telegraaf.nl/binnenland/20682612/___Vicepresident_is_s_truikrover___html

Kort geding Goede achter gesloten deuren. (23 november 2011) *Amigoe*. p. 3.

Korte a kondená UNA pa sigui paga Goede tur luna 19.972 florin. (21 december 2011) *Ultimo*, p. 1.

Krisi na UNA ta sigui: Rector Magnificus dr. Miguel Goede a kede Retirá. (26 augustus 2011) *Bala*, p. 1.

Ku kaso Frielink ta manipulando opinion publiko. (23 januari 2012) *Èxtra*.

Landsbemiddelaar wil vlotte oplossing UNA. (26 augustus 2011) *Amigoe*.

Leeflang doet lijmpoging UNA. (23 augustus 2010) *Amigoe*.

Leeflang, O. (27 januari 2012) Academische vrijheid ondermijnd. *Antilliaans Dagblad*, p. 14.

Leeflang, O. (27 januari 2012) Interim-Rector Magnificus UNA ondermijnt academische vrijheid. *Amigoe*.

Leerstoel Caribbean Small Island Developing States. (5 maart 2011) *Amigoe*, p. 2.

Leerstoel SIDS in gevaar. (31 oktober 2011) *Antilliaans Dagblad*, p. 5.

Leidel-Schenk, L. (20 december 2011) Goede wint rechtszaak tegen UNA. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/133822/goede-wint-rechtszaak-tegen-una.html>

Leidel-Schenk, L. Rosaria: 'Annuleer ontslag Frielink'. (12 januari 2012) *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/138732/rosaria-annuleer-ontslag-frielink.html>

Leidel-Schenk, L. (20 januari 2012) Advocaat Frielink niet meer welkom bij UNA. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/137979/advocaat-frielink-niet-meer-welkom-bij-una.html>

Leidel-Schenk, L. (23 april 2012) Demonstratie Frente Sivil naar Fortí. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.kkc-curacao.com/demonstratie-frente-sivil-naar-forti/>

Leidel-Schenk, L. (21 juli 2012) Nieuwe aanklacht tegen Hernández in de maak. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/160976/nieuwe-aanklacht-tegen-Hernández-in-de-maak.html>

Leidel-Schenk, L. (25 mei 2012) Terry Hernández geschorst. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/157088/terry-Hernández-geschorst.html>

Leidel-Schenk, L. (26 januari 2012) Rosaria: 'Annuleer ontslag Frielink.' *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/138732/rosaria-annuleer-ontslag-frielink.html>

Leidel-Schenk, L. (29 mei 2012) Overheid moet breken met Hernández. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/157576/overheid-moet-breken-met-Hernández.html>

Leidel-Schenk, L. (31 mei 2012) Hernández gaat in hoger beroep. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/157876/Hernández-gaat-in-hoger-beroep.html>

Leidel-Schenk, L. (11 augustus 2011) Miguel Goede, Rector Magnificus van de University of Curaçao (UoC), is sinds gisteren geschorst. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/114131/rector-magnificus-goede-geschorst.html>

Leidel-Schenk, L. (29 augustus 2011) Negatieve publiciteit schaadt imago. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/116791/%E2%80%98negatieve-publiciteit-schaadt-imago%E2%80%99.html>

Leidel-Schenk, L. (29 augustus 2011) Inzage audits UoC. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/116826/inzage-audits-UoC.html>

Leidel-Schenk, L. (5 september 2011) Decaan UoC neemt ontslag *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/117686/decaan-UoC-neemt-ontslag.html>

Leidel-Schenk, L. (17 maart 2012) Lionel Jansen legt vertrek uit. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/147936/lionel-jansen-legt-vertrek-uit.html>

Lo intregá keho nan ministerio públiko kontra Miguel Goede. (29 augustus 2011) *Ultimo*.

Mafia Ruso a reuni na Kòrsou ku mafia Colombiano. (24 juni 2016) *Èxtra*. Geraadpleegd op:
<https://www.kkc-Curacao.com/Èxtra-mafia-ruso-a-reuni-na-Kòrsou-kun-mafia-colombiano/>

Mañan sentensia kaso Dr. Miguel Goede kontra UNA. (19 december 2011) *Èxtra*.

Marijnissen, H. (26 september 2016) Cruciale verkiezingen voor verdeeld Curaçao, *Trouw; de Verdieping*, p. 2-3.

Massaal onderzoek binnen overheids-nv's; Kosten lopen hoog op. (3 september 2011) *Amigoe*, p. 1.

Mertens, J. (10 oktober 2011) Curaçao: geen corruptie-onderzoek. *De Volkskrant*.

Meulens. O. (8 juni 2012) Krabbenmentaliteit. *Antilliaans Dagblad*.

Miguel Goede hoopt boek nu eindelijk te kunnen sluiten. (28 juli 2015) *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/269309/miguel-goede-hoopt-boek-nu-eindelijk-te-kunnen-sluiten.html>

Miguel Goede por sigi kobra 20 mil florin mensual. (21 december 2011) *Vigilante*, p. 8.

Miguel Goede retira di universidat. (26 augustus 2011) *Èxtra* p. 2.

Miguel Goede ta gana kaso kotra UNA. (21 december 2011) *Èxtra*, p.2.

Miguel Goede vangt bot. (26 juni 2013) *Amigoe*.

Misslagen in uitspraak; Universiteit vraagt cassatieadvies in zaak Goede. (2 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 5.

Monna, J. (11 mei 2013) Over de doden niet alleen maar goeds. *Trouw*, p.4.

Neven, A. (8 mei 2011) Rosalia liegt over seksuele intimidatie. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:

<http://www.versgeperst.com/nieuws/102880/rosalia-liegt-over-seksuele-intimidatie.html>

Niets illegaals aan offshore sector. (15 mei 2016) *Amigoe*.

Nieuw academisch jaar geopend. (10 september 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 4.

Nieuwe RvT University of Curaçao. (11 februari 2011) *Amigoe*.

Nieuwe voorzitter RvT UNA. (14 januari 2011) *Amigoe*.

No por kanta viktoría ainda na UNA ku retiro di Goede. (30 augustus 2011) *Èxtra*, p. 15.

Ochtendacties bij de UNA. (20 augustus 2010) *Amigoe*, p. 1.

Onrust broeit onder UNA-docenten; Roep om nieuwe Rector Magnificus. (20 april 2011) *Amigoe*.

Ontslag voor meer UoC-medewerkers niet uit te sluiten. (27 augustus 2011) *Amigoe*.

Ontwikkeling visie UNA in teken van synergie. (11 september 2010) *Amigoe*, p. 2.

Opnieuw record bereikt van buluitreikingen. (30 juni 2011) *Antilliaans Dagblad*.

UoC twee hoogleraren rijker. (22 oktober 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Outeren, E. van (11 & 12 mei 2013) Wiels had overal op Curaçao vijanden. *NRC*, p. 13.

OWCS niet verplicht te betalen. (20 oktober 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 5.

Pa faslitá kobransa di 108 mil florin Eks rèktòr ra rekomendá Goede pa faktura UNA via su kompania privá. (20 oktober 2010) *Vigilante*, p. 13.

PAR ke raportnan devastador kontra Goede i reakshon die Goede mes. (29 augustus 2011) *Èxtra*, p. 22.

Personeel UNA is onrust zat. (1 juli 2011) *Amigoe*.

Plantijn: UNA-directie verdraait feiten. (23 juni 2011) *Amigoe*.

Pleidooi voor 'nieuw soort universiteit.' (30 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 8.

Protestbrieven naar rector UNA. (6 augustus 2010) *Amigoe*, p. 1.

Raak, R. van (3 oktober 2016) Wordt Curaçao een criminele staat? *Antilliaans Dagblad*, p. 10.

Rector UoC mester reakshona riba kritika di dos raport. (22 augustus 2011) *Èxtra*.

Rector benoemt decanen SEF en AF. (5 november 2010) *Amigoe*.

Rector dr. Goede ta sostené operational audit; Mas intento pa destabilisá universidat. (4 mei 2011) *Vigilante*, p. 15.

Rector en RvT oneens; Sollicitatie nieuwe rector UNA zeer ongewenst. (24 november 2009) *Antilliaans Dagblad*, p.1.

Rector gaat beslissing nemen. (18 oktober 2010) *Antilliaans Dagblad*.

Rector Goede steunt operationeel audit. (5 mei 2011) *Amigoe*, p. 2.

Rector Goede: Sitek onnodig naar de pers. (21 april 2011) *Antilliaans Dagblad*, p. 12.

Rector Magnificus is autoritair. (24 augustus 2011) *Amigoe*, p.1.

Rector Magnificus Miguel Goede geschorst. (11 augustus 2011) *Amigoe*, p. 1.

Rector naar de rechter. (24 augustus 2010) *Amigoe*, p. 1.

Rector te disidi ku konseho na man. (18 oktober 2010) *Èxtra*, p. 10.

Rector UoC mester reakhona riba kritika di dos raport. (22 augustus 2011) *Èxtra*.

Rektor a kobra a kobra 31.500 florin ku dokumentu falsu. (15 augustus 2011) *Ultimo*.

Rosaria: UNA-besluit verkeerd en afkeurenswaardig. (25 januari 2012) *Amigoe*.

Sander, C. (20 augustus 2010) UNA-docenten zijn het zat. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/54933/una-docenten-zijn-het-zat.html>

Schalkwijk, E. (25 augustus 2010) Benoeming decanen opgeschort. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/55753/benoeming-decanen-opgeschort.html>

Schikkingstraject gestart tussen Goede en UoC. (5 november 2011) *Amigoe*, p. 2.

Segun rector Goede; Universidat semper dispuesto pa dialogo struktural. (4 mei 2011) *Èxtra*, p. 9.

Sentesia UNA - Goede: No ta final di kaso. (21 december 2011) *Èxtra*, p. 10.

Sitek tegen benoeming Kleinmoedig als decaan. (24 oktober 2010) *Amigoe*.

Situashon pésimo na Universidat di Kòrsou. (27 januari 2012) *Vigilante*.

Smeets. M. (27 juli 2016) Open brief aan UoC. *Antilliaans Dagblad*.

Sophie, W. (8 oktober 2008) Studenten zeggen 'Ayo' tegen rector De Bruin. *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/333/studenten-zeggen-ayo-tegen-rector-de-bruijn.html>

Sollicitatieprocedure UNA willekeurig. (9 juli 2011) *Amigoe*, p. 1.

Stil rond UNA. (30 augustus 2010) *Amigoe*.

Studenten gaan UoC aanpakken; Architecten in spé gaan buitenruimte van universiteit verbeteren. (19 april 2011) *Antilliaans Dagblad*, p. 14.

Terry Hernández drie keer in hoger beroep. (11 juli 2012) *Antilliaans Dagblad*.

TNE nieuw exportproduct. (18 oktober 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 5.

Toch journalistieke opleiding UNA; In samenwerking met universiteit Trinidad & Tobago. (14 januari 2012) *Amigoe*.

Top belemmert. (28 november 2015) *Antilliaans Dagblad*.

Uitspraak Hernández over drie maanden. (9 september 2011) *Amigoe*.

Uitspraak Schotte. (10 maart 2016) *NRC*.

UNA a entrega keho na OM kontra Dr. Miguel Goede pa fasifikashon I desfalko. (5 oktober 2011) *Ultimo*, p.1.

UNA anfitrion di e 36 Konferensha Annual di Caribbean Studies Association. (15 september 2010) *La Prensa*, p. 10.

UNA dient klacht in tegen Frielink. (12 december 2011) *Antilliaans Dagblad*.

UNA is geen kruiwagen voor eigen profijt. (23 januari 2012) *Amigoe*.

UNA krijgt 155 Mb internet van UTS. (21 oktober 10) *Amigoe*.

UNA krijgt nieuwe naam. (17 december 10) *Amigoe*.

UNA staat transparante derde geldstroom toe. (18 oktober 2010) *Amigoe*, p. 3.

UNA ta boga pa transparensia den fluho di fondonan djafó. (18 oktober 2010) *Èxtra*, p. 10.

UNA ta boga pa transparensia den fluho di fundonan djafó. (18 oktober 2010) *Vigilante*, p. 16.

UNA ta den krísis finansiero grave! Mester di mas ku 11 mion a kort plaso. (6 januari 2012) *Ultimo*, p. 8.

UNA ta konvensí di final eksitoso den kaso kora Michiel Goede. (21 december 2011) *La Prensa*.

UNA wil medische faculteit. (1 september 2010) *Amigoe*.

UNA wil transparantie invoeren. (18 oktober 2010) *Antilliaans Dagblad*.

UNA: Geld nodig; per jaar 4,5 miljoen meer en acuut 11 miljoen nodig. (11 januari 2012) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

UNA-personeel staat achter audit. (3 mei 2011) *Amigoe*, p. 2.

Universidat di Antia no ta un krenwa. (26 januari 12) *Ultimo Notisia*.

Universidat ta desaroyando un Knowledge-zone pa 2020. (24 december 2010) *Ultimo*.

Universiteit blijft voorlopig UNA heten. (6 december 2011) *Amigoe*.

Universiteit eind 2011 technisch failliet; Audit-rapport UoC. (22 augustus 2011) *Amigoe*, p. 1.

Universiteit gastheer conferentie duurzame ontwikkeling eilandnaties. (1 maart 2011) *Amigoe*.

University of Curaçao mr.dr. Moises F. da Costa Gomez. (13 januari 2011) *Amigoe*.

Un Kòrsou Hustu no ta bai for na Universidat. (13 september 2016) *La Prensa*.

UoC in hoger beroep tegen beslissing Goede. (29 juli 2015) *Versgeperst.com*. Geraadpleegd op:
<http://www.versgeperst.com/nieuws/269357/UoC-in-hoger-beroep-tegen-beslissing-goede.html>

UoC verliest hoger beroep. (27 juli 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Van Rijn accepteert hoogleraarambt. (20 oktober 10) *Amigoe*.

Vertrouwensbreuk Goede en RvT is geforceerd. (4 november 2011) *Amigoe*, p. 1.

Visie en leiderschap Suriname. (21 november 2014) *De Ware Tijd*.

Voor sunny hub is "ambitie" nodig. (29 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*. P. 5

VPCO begint zaak tegen land. (6 september 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 5.

VPCO in hoger beroep vonnis. (2 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 3.

VPCO stuurt brandbrief; liquiditeitspositie nijpend door subsidietekort. (17 augustus 2016) *Antilliaans Dagblad*, p.1.

Waarschuwing RvT UNA voor Goede. (18 mei 2011) *Amigoe*, p. 1.

Weeber, C. (29 augustus 2011) Goede weg, einde van een universiteit. *Amigoe*, p. 4.

Weer gedoe RvC CBCS. (22 oktober 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 1.

Wensenlijstjes bijna alle partijen klaar. (20 september 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 5)

Yeap Ban Har gastspreker bij UoC. (6 september 2016) *Antilliaans Dagblad*, p. 7.

Year End Conference; Er moet durf en commitment komen. (30 december 2014) *Amigoe*, p. 2.

Presentaties M. Goede

Goede, M. (15 november 2013). Presentatie Antilliaansnetwerk, Curaçao en de andere eilanden na 10-10-'10 [PowerPoint Slides].

Goede, M. (16 juni 2015). Vision Curaçao 2030, 26 June 2015 Vision Curaçao 2030 [PowerPoint Slides].

Goede, M. (november 2010). Non Independent Territories; Constitutional Changes [PowerPoint Slides].

Goede, M. (10 september 2010). UNA 2020 [PowerPoint Slides].

Goede, M. (oktober 2010). Medical Tourism in Curaçao. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (26 januari 2011). Corporate Governance Curaçao. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (18 maart 2011). Organisatie en Corporate Governance, Curaçao. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (12 mei 2011). Talentmanagement Curaçao. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (22 maart 2012). Presentation on Knowledge Zone Curaçao, CICA. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (23 maart 2013). Presentation GreenTown Curaçao. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (16-17 oktober 2013). Algemene Wet Bestuursrecht, Bonaire. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (15 november 2013). Caribbean 3.0, BTP Caribbean Road Show, 9 September 2013. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (28 november 2014). Suriname(r) 3.0, Step into Leadership. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (29 december 2014). Year End Conference. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (22 januari 2015). Review 2014, preview 2015, serviceclub. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (27 februari 2015). Round Table Education. [PowerPoint Slides].

Goede, M. (27 maart 2015). PowerPoint Jongeren Curaçao, [PowerPoint Slides].

Goede, M. (12 mei 2015). What can Curaçao learn from Singapore? [PowerPoint Slides].

Goede, M. (27 augustus 2015). Curaçao 2015 Q2. [PowerPoint Slides].

